

இந்தியாவில் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கங்கள்

நூலாசிரியர்

முனைவர் ச. நடராஜன்

உதவிப் பேராசிரியர், (த) வரலாற்றுத் துறை
மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்,
திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு.

வரலாற்றுத் துறை

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம்

தொலைவு மற்றும் தொடர் கல்வி இயக்குனர்

திருநெல்வேலி – தமிழ்நாடு- 627 012

ஜனவரி - 2025

வ.எ	இயல்	உள்ளடக்கம்	ப. எ
1	I	விவசாய மாற்றம்: கிராமப்புற மாற்றம் விவசாயிகள் :- வரிவித் திருத்தங்கள் - ஜமீந்தாரி - ரையோத் வாரி - மகல் வாரி - மாற்றமடைந்த விவசாய உறவுகள் - விவசாயிகளின் நிலை - பஞ்சங்கள் - கடன் சுமைகள் - கூலித் தொழிலாளர்கள் - கடன்பட்ட தொழிலாளர்கள் - தாவரத் தொழிலாளர்கள்.	1 - 41
2	II	விவசாயக் கிளர்ச்சி மற்றும் இயக்கங்கள் : காலனித்துவ காலத்திற்கு முன்புள்ள விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் - காலனித்துவ காலத்தில் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் - மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி - சந்தால் கிளர்ச்சி - இந்தியக் கிளர்ச்சி - புலாகுரி தாவா - பாப்னா விவசாய சங்கம் - மராத்தா கிளர்ச்சி - சாம்பரான் சத்தியகிரகப் போராட்டம் - கிசான் சபா இயக்கம் - தேபாகா இயக்கம் - தெலங்கானா இயக்கம் - தஞ்சாவூர்.	42 - 92
3	III	தொழில் சமூகத்திலான மாற்றங்கள் : தொழில் வளர்ச்சி - நகரங்களுக்கு மக்கள் இடம்பெயர்வு - தொழிலாளர்களின் நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு - தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் நிலை - தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி.	93 - 186
4	IV	தொழிலாளர் சங்கவாதம் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கம் : தொழிலாளர் சங்கவாதம் - கோட்பாடுகள் - இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி - தொழிலாளர் சங்கங்களின் வகைகள் - இடதுசாரி தொழிலாளர் சங்கவாதம் - இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் - அமைப்பற்ற தொழிலாளர் பிரிவு.	187 - 237
5	V	தொழிலாளர் சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள் : அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்கள் - வேலைநிறுத்தம் மற்றும் வேலைமுடக்கம் என்ற கருத்து மற்றும் வரையறை - தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்கள் - சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் ()ILO) ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள் - தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம் , 1926 - தொழில் தொடர்பான மோதல் சட்டம் - தொழிலாளர் நலத்திற்கான மாலவியா ஆணைக்குழு - தேசிய தொழிலாளர் ஆணைக்குழு - சமகால சவால்கள்.	238 - 267

இயல் - ஒன்று

விவசாய மாற்றங்கள் :விவசாயி - வருவாய் அமைப்புகள் - ஜமீன்தாரி - ரயத்வாரி - மஹல்வார் - விவசாய உறவுகளை மாற்றுவது - விவசாயிகளின் நிலைமைகள் - பெண்மைகள் - அழியாத தன்மை - உழுதல் - கொத்தடிமைத் தொழிலாளர் - தோட்டத் தொழிலாளர்.

நோக்கங்கள்:

- ❖ நில வருவாய் அமைப்புகள்
- ❖ விவசாயிகளின் நிலைமைகள்
- ❖ தொழிலாளர் நிலைகள்

முன்னுரை

இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயத்தின் முக்கியத்துவம்

இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் மிகவும் முக்கியமான துறையாக திகழ்கிறது. இது மொத்த மக்கள் தொகையின் பெரும்பாலானோருக்கு வாழ்வாதாரமாக இருப்பதோடு, நாட்டின் உணவுத் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் முதன்மையான தொழிலாகவும் உள்ளது. காலப்போக்கில், இந்திய விவசாயம் பல்வேறு மாற்றங்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. பாரம்பரிய விவசாய முறைகளிலிருந்து நவீன தொழில்நுட்ப அடிப்படையிலான முறைகளுக்கு முக்கியமான மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இம்மாற்றங்களுக்கு காரணமாக வரிவிதிப்பு முறைகள், நில உரிமை மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, அரசின் விவசாயக் கொள்கைகள், சந்தை வசதிகள் மற்றும் ஆதரவு அமைப்புகள் ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. இந்த மாற்றங்கள் விவசாயத் துறையின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்க உதவியதோடு, விவசாயிகளின் வாழ்க்கைமுறையிலும் முக்கியமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

விவசாய மாற்றத்தின் முக்கிய காரணிகள்

இந்திய விவசாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்கும் மாற்றத்திற்கும் பல காரணிகள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானவை வரிவிதிப்பு முறைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், நில உரிமை தொடர்பான மாற்றங்கள், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், அரசின் விவசாயக் கொள்கைகள், மற்றும் சந்தை வசதிகள் ஆகியவை ஆகும். இவ்வாவிய காரணிகள் விவசாய உற்பத்தி முறைகளை மாற்றியமைத்ததோடு, விவசாயத்தின் செயல்திறனையும் வளர்ச்சியையும் மேம்படுத்த முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளன.

உற்பத்திக் காரணிகளில் உழைப்பும் ஒன்றாக இருக்கிறது. ஊதியத்திற்காகளடுக்கும் மனித முயற்சிகள் அனைத்தும் உழைப் அது முளை உழைப்பாளர்கள் வேறு பணி செய்யும் உழைப்பாளரிடமிருந்துவேறுபட்டு உள்ளன.

ஆகவே வேளாண்மை உழைப்பாளர் பற்றி இலக்கணம் கூறுவதில் சிக்கள் உள்ளன. காரணம் வேளாண்மையில் வேலைநிலை தற்காலிகமாக உள்ளது மேலும் விவசாயத் தொழிலாளர் ஒரு பண்ணையிலிருந்து இன்னொன்றுக்கு மாறிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்.

இலக்கணம் முதல் விவசாயத் தொழிலாளர் விசாரணைக்குழு 1950-51ல் வேளாண்மைத் தொழிலாளருக்கு கீழ்க்கண்டவாறு இலக்கணத்தை கூறியுள்ளது

நடந்துமுடிந்த ஓராண்டில் வேலை செய்த நாட்களில் 50 சதவிகித அளவு விவசாயக் கூலியாக விவசாய நடவடிக்கைகளில் இரண்டாவது விவசாயத் தொழிலாளர் விசாரணைக்குழு 1956-57ல் விவசாயத் தொழிலாளரை குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வருமானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. முன்னைய ஆண்டில் ஒருவரது வருமானத்தில் விவசாயக் கூலி அதிக அளவாக இருந்தால் அவரை விவசாயத் தொழிலாளர் என கருதலாம் என்று குறிப்பிட்டது இந்த விசாரணைகளில் கீழ்க்கண்ட விவசாய நடவடிக்கைகளில் ஒன்றிலோ அதற்கு மேற்பட்டதிலோ பணம் பெற்றோ, பண்டம் பெற்றோ அல்லது இரண்டையும் பகுதியாகப் பெற்றோ செயல்படுகிறது

இந்திய விவசாயத்தின் வரலாறு

இந்தியாவில் விவசாயம் பண்டைய காலத்திலிருந்தே அன்றாட வாழ்வின் ஒரு அவசியமான அங்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. இது இந்திய சமூகத்தின் பண்பாட்டிலும், பொருளாதாரத்திலும் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்தது. மொகலாயர் ஆட்சி காலத்திலும், பின்னர் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலத்திலும், விவசாய முறைகளில் கணிசமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் போது, வரிவிதிப்பு முறைகளில் (பெர்மனென்ட் சேட்டில்மெண்ட், ரயத்வாரி, மகல்வாரி போன்றவை) மற்றும் நில உரிமை அமைப்புகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை நேரடியாகப் பாதித்தன. இம்மாற்றங்கள் பல சமயங்களில் விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலையை சீர்குலைக்கும் வகையிலும் இருந்தன.

நிர்வாகக் குழுவினரின் கட்டளை :

கம்பெனியின் வருமானம் வர வர குறைந்து வந்ததைக் கண்ட நிர்வாகக் குழுவினர் நிலக்குத்தகையை மாற்றி நிர்ந்தரமான வருமானத்திற்கு ஒரு வழி செய்ய வேண்டுமெனத் தீர்மானித்தனர். நிர்ந்தரமான திட்டத்தை செய்வதற்கு முன் அதற்கு வேண்டிய தகவல்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. ஷோர் என்பவர் ஜமின்தார்களே நிலத்தின் உரிமையாளர்கள். ஆகையால் வழக்கமாகக் கொடுக்கும் நிலவரியையே அவர்கள் அரசாங்கத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டும்“ என்றார். ஜேம்ஸ் கிராண்ட் என்பவர் ஜமின்தார் களுக்கு நிர்ந்தரமாக நில உரிமை ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்று வாதிட்டார்.

கம்பெனியாரின் கட்டளையை நிறைவேற்றுவதற்காக வருவாய் வாரியத்தின் (Revenue Board) தலைவராக ஷோர் என்பவரை நியமித்தார் காரன் வாலிஸ் நிலையான ஏற்பாடு என்ற எண்ணத்துடன் முதலில் பத்து ஆண்டுகளுக்கு மட்டும்

தற்காலிக உடன்பாடு செய்து கொள்வதற்குப் பதிலாக, ஆரம்பத்திலேயே அதை நிரந்தர ஏற்பாடாக செய்வதற்கு முடிவு செய்தார் காரன்வாலிஸ். தங்களுடைய நிலங்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், தரிசுநிலங்களை நல்ல நிலங்களாக மாற்றுவதற்கும், ஜமின்தார் களை ஊக்கப்படுத்துவதற்கும் இந்த ஏற்பாடு உதவும் என்று கூறினார் காரன்வாலிஸ்.

இந்த நிலவரித் திட்டம் பத்து ஆண்டுகள் வரையில் இருக்கும் என்று 1790 - பிப்ரவரி பத்தாம் தேதி அறிவித்தார். இதனை கம்பனி நிர்வாக குழுவினர் அங்கீகரித்தால் நிலையான ஏற்பாடாகும் என்று அறிவித்தார் காரன்வாலிஸ். நிர்வாகக் குழுவினரின் அங்கீகாரம் கிடைத்த பின்பு 1793 மார்ச் 22-ம் தேதி பத்தாண்டுக்கால நிலவரித்திட்டம் நிரந்தர நிலவரித் திட்டமாக செய்யப்பட்டது என்று அறிவித்தார் காரன்வாலிஸ். இதுவே நிரந்தர நிலவரித்திட்டமாகும். இத்திட்டம் வங்காளத்தில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது.

நிரந்தர நிலவரித்திட்டத்தின் 'ரத்துக்கள் :

1. ஜமீன்தார்கள் அவரவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நிலப்பரப் பின் உரிமையாளர்கள் ஆனார்கள். அவர்கள் ஆண்டுதோறும் 89 சதவீத வருமானத்தை நிரந்தரமாக குத்தகையாக கம்பனிக்கு செலுத்த வேண்டும்.
2. அப்பகுதியிலுள்ள குடியானவர்களிடமிருந்து அவர்களே வரி வசூலித்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆரம்பத்தில் ஜமீன்தார்கள் சிறிது கட்டத்தை அனுபவித்து வந்த போதிலும் நிலத்தின் மதிப்பு கூடியதாலும் விவசாயத்தை விருத்தி செய்த தாலும் அவர்கள் அதிகலாபம் அடைந்தனர்.

நிரந்தர நிலவரித்திட்டத்தின் நன்மைகள்:

1. நாட்டில் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தினால் அல்லல் பட்டு அழிந்து போகும் நிலையிலிருந்த ஜமீன்தார்கள் செழிப்பும், நல்ல ஒரு நிலையும் அடைவதற்கு இத்திட்டம் உதவியது. நிரந்தர உரிமைதாரர்களாக ஜமீன்தார் கள் கருதப்பட்டதால் நிலத்தை வளப்படுத்தி உற்பத்தியைப் பெருக்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பல இடங்களில் தரிசு நிலங்கள் விளைநிலங்களாக மாற்றப்பட்டன.
2. கம்பெனியாருக்கு இந்த பெரு நிலக்கிழார்கள் விசுவாசமாக மாறினர். உழைக்காமலே ஊதியம் பெற்ற அவர்கள் ஆங்கிலேயர்களுக்கு ஆதரவளித்தனர். போர்க்காலங்களிலும் ஆதரவளித்தனர்.
3. வரிவசூலிப்பதில் ஏற்பட்ட இடையூறுகள் இதற்குப்பின் ஆங்கிலேயர்களுக்கு இல்லை. இத்திட்டத்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குறிப் பிட்ட வருவாய் ஆண்டு தோறும் கிடைத்து வந்ததால் பொருளாதர சிக்கல் கள் ஏற்படவில்லை . மேலும் திட்டமிட்டும் செலவிடமுடிந்தது.
4. இடைக்காலங்களில் நிலத்தை அளந்து அதற்கு வரி மதிப்பீடு செய்வதற்காக செலவிடப்பட்ட செலவு மிச்சமாயிற்று. மேலும் வரி இலாகா காவில் ஆங்கில

அலுவலர்களின் சேவை தேவைப்படாததால் நீதித் துறைக்கு திறமையான ஆங்கிலேயர் கிடைத்தனர்.

5. தங்கள் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதிகள் கல்வி, சமூக முன்னேற்றம், கலை இலக்கிய வளர்ச்சி ஆகியவற்றை ஜமீன்தார்களே கவனித்துக் கொண்டனர்.

நிரந்தர நிலவரித்திட்டத்தை சர்ஜான்மால்காம், மார்ஷ்மேன் போன்றோர் புகழ்கின்றனர். டாக்டர்தத் (Dutt) என்பவர். ஆங்கிலேய அரசு இந்திய மக்களுக்குச் செய்த நன்மைகளில் நிரந்தர நிலவரித்திட்டம் மிகச் சிறப்பான ஒன்றாகும். இது இந்தியாவில் காணப்பட்ட பொருளாதார சீர்கேடுகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைத்த திட்டம். இதனை இந்தியா முழுவதற்கும் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று புகழ்கிறார்.

நிரந்தர நிலவரித்திட்டத்தின் தீமைகள் :

இந்த திட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் உழவர்களே. காரன் வாலிஸ் உழவர்களின் நலன்களைக் கவனிக்கவில்லை . அவர்கள் பெரு நிலக்கிழார்களின் தயவில் விடப்பட்டனர்.

1. ஜமீன்தார்களே அதிகலாபம் அடைந்தனர். ஜமீன்தார்களால் அதிக அளவில் வரிவிதிக்கப்பட்டது. அவர்கள் செல்வந்தர்களாயினர்.
2. நிலவரி நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டதால் படிப்படியாக வரக் கூடிய அதிக வருமானத்தை அரசு இழந்தது. தேவைக்கேற்ப வரியை உயர்த்த முடியவில்லை. நிலத்தின் மதிப்பு உயர்ந்து கொண்டே வந்து பொருட்களின் விலை ஏறியது.
3. உழவர்கள் ஜமீன்தார்களிடமே நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர். உழவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் நேரடி தொடர்பு இல்லை . சுருக்கமாகக் கூறினால் இந்த திட்டம் ஜமீன்தார்களுக்கு நன்மையளித்தது. உழவர்களின் உரிமையை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்தது. அரசியலாரின் வருமானத்தை நிலையாகக் குறைந்தது.
4. சாகுபடிக்கு கொண்டுவரப்பட்ட நிலங்களின் பரப்புக்குத் தகுந்த வாறு அரசாங்க வருமானம் உயரவில்லை.
5. ஜமீன்தார்களுக்கும் மக்களுக்கும் பகைமை தோன்றி பல ஜமீன்தார்கள் கொல்லப்பட்டனர். பஞ்சம், கொள்ளை நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட கிராம மக்கள் ஆதரிப்பார் அற்று கலங்கினர்.
6. ஜமீன்தார்கள் குறிப்பிட்ட நாளில் சூரியன் அமையும் முன்பு (ஞரௌ நவ டுயற) அரசாங்கக் கருவூலங்களில் பணத்தைக் கட்டாவிடில் அவர்களின் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டு மறு ஏலம் விடப்படும் என்று சட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டிருந்ததால் அவர்கள் குடியானவர்களைக் கசக்கிப் பிழிந்து வரி வசூலித்தனர்.

ஆங்கிலேய காலனித்துவ ஆட்சியில் பொருளாதார தாக்கம்

இந்தியா பண்டைய காலங்களிலிருந்து வர்த்தகம் மற்றும் வலுவான விவசாயப் பொருளாதாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாகரிகத்தின் மையமாக

கொண்டுள்ளன. இந்த மகத்தான செல்வம், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக இப்பகுதியை நோக்கி படையெடுத்து வந்த படையெடுப்பாளர்களின் பொறாமைக்கு காரணமாக இருந்தது. அவர்களில் சிலர் மங்கோலியர்கள், மத்திய ஆசியர்கள், அரேபியர்கள் மற்றும் குறிப்பாக பிரிட்டிஷ்காரர்கள்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் பொருளாதார தாக்கம் பரந்தளவில் இருந்தது. பொருளாதாரம் சீரழிந்து போனதால் பிரிட்டிஷ் வருகைக்கு முன்பே, இந்தியாவின் பொருளாதாரம், உலகப் பொருளாதாரத்தில் 25 சதவிகிதத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தியது. அவர்கள் புறப்படும் நேரத்தில் 1947-ல் இது 2-சதவீதமாக குறைக்கப்பட்டது.

கிழக்கிந்திய நிறுவனம், தற்போதுள்ள ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அரசர்களை ஈர்க்கும் வகையில் பல்வேறு பொருட்களையும் சேவைகளையும் பயன்படுத்தி இந்தியாவில் தமது பொருளாதார வேர்களை அமைத்துக் கொண்டது. இரண்டு பத்து ஆண்டு கால காலனித்துவ ஆட்சியை பல்வேறு வழிகளில் பாதித்தது. பிரிட்டிஷ், வர்த்தகம் மற்றும் வணிகத்தை உறுதி செய்தது. பெரும்பாலும், பிரிட்டிஷ் கப்பல்கள் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி மற்றும் இறக்குமதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன.

காப்புவரிகள் மற்றும் பிற குற்றச்சாட்டுகள் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டன. பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஏற்குறைய எல்லா வகையான வணிக கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருந்தனர். இவ்விதம் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் வருகையால் இந்திய தொழிற்சாலைகளின் ஒட்டுமொத்த அமைப்பும் மாறியது.

ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைகளிலும் அதற்கென சொந்த வரலாறு உள்ளது. வங்காளத்தில் சணல் தொழில் நிறுவப்பட்ட அதே நேரத்தில் பருத்தி தொழிற்சாலைகளின் அஸ்திவாரம் மேற்கு இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டது. தொடக்கத்தில் தொழிற்சாலைகள் இந்தியர்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டன. ஆனால் இ காலனித்துவ ஆட்சியில் அதிகாரம் பிரிட்டிஷின் கைகளுக்கு மாறியது.

இந்தியாவின் மொத்த விற்பனை நிலவரமும் மாற்றப்பட்டது. இந்தியாவில் இருந்து கச்சாப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்து இந்திய சந்தையில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பொருட்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டும் என்பது தான் காலனித்துவ அரசின் தற்போதைய நோக்கமாக இருந்தது. இது இந்தியப் பொருளாதாரத்தையும், இந்திய கூலித் தொழிலாளர்களையும் மிகப் பெரும் அளவில் சுரண்டியது. இந்திய சந்தையும் காலப்போக்கில் பெரும் கட்டமைப்பு மாறுதலைக் கண்டது.

பிரிட்டிஷின் வெற்றி இந்தியாவில் ஒரு தீர்மானமான மற்றும் ஆழமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் முழு காலப்பகுதியிலும் (1757–1947), இந்திய பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியலின் எந்தவொரு அம்சமும் சிறப்பாக மாறவில்லை அல்லது மோசமடையவில்லை. ஆரம்பகால தேசியவாதிகளால் முன்வைக்கப்பட்ட செல்வக் கோட்பாட்டின் வடிகால் பொருளாதாரம் மற்றும் அரசியல்

விளைவுகள் இரண்டையும் கொண்டது. 1919 மற்றும் 1935 ஆம் ஆண்டின் இந்திய அரசின் சட்டம், நெடுஞ்சாலையில் முன்னணி இரண்டு மைல்கற்கள் என்று முழு பொறுப்புடைய அரசாங்கத்தால் கருதப்பட்டது. சமூக, மத சீர்திருத்தங்களின் அடிப்படையில், இந்திய சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் ஆதரவால் பல சீர்திருத்தங்களை பிரிட்டிஷ்காரர்கள் மேற்கொண்டனர். சமூக, மத சீர்திருத்தங்களை விவாதிப்பதன் மூலம் நாம் இந்த அலகை தொடங்குவோம்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொருளாதார தாக்கம் பின்வருமாறு:

விவசாயத்தை வர்த்தகமயமாக்குதல்: புதிய முறையின் கீழ், விவசாயமானது சந்தைக்கு உற்பத்தி செய்து, போக்குவரத்தின் வழிகளை சீரான முறையில் மேம்படுத்தி, வர்த்தக மூலதனத்தின் செயற்பாடுகளை விரிவுபடுத்துகிறது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் அதிகபட்ச பண வரவை நிறைவேற்றும் நோக்குடன் அவர் இவ்வாறு செய்தார். முதன்மையாக நிலவரி மிகவும் உயர்வாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருந்த மாநிலத்திற்கு நிலவரி செலுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் விவசாயிகளுக்கு சிறப்பான பயிர்களை வளர்க்க வழிவகுத்தது. இவ்வாறாக, கிராமங்கள் தோறும் உள்ள ஒரு விவசாய பயிரான பருத்தி, சணல், கோதுமை, கரும்பு, எண்ணெய்-விதைகள், அவரி, அபின் போன்ற பயிர்ச்செய்கை போன்ற விவசாயப் பயிர் சாகுபடிக்காக, கிராமங்களில் உள்ள இனக்குழுக்கள் மட்டுமே முழுமையாக பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தன.

மேலும், வர்த்தகமயமாக்கல் விவசாயி தனது தயாரிப்புகளின் விற்பனையை நடுத்தரர் மீது, அதாவது, வணிகர் மீது வைத்திருந்தார். வணிகர், அவரது உயர்ந்த பொருளாதார நிலைப்பாட்டின் மூலம் விவசாயிகளின் வறுமையை முழுமையாகப் பயன்படுத்தினார். ஏழை விவசாயி பொருளாதார இருப்பு இல்லாத நிலையில், அரசின் வருவாயைக் எதிர்கொள்ளவும், மேலும் அறுவடை நேரத்தில் தனது உற்பத்திப் பொருளை நடுத்தர மனிதனுக்கு விற்க வேண்டியிருந்தது. இந்த பரிவர்த்தனை, அவர் காத்திருக்க முடியுமா என்றால் விவசாயிகளுக்கு மிகக் குறைவான தொகையை அவர் வைத்திருப்பார். இவ்விதம் நடுத்தரவர்க்கம் இலாபத்தில் பெரும் பங்கை ஈட்டியது.

கிராமப்புற கடன்களின் வளர்ச்சி: பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இந்திய விவசாய கடனாளியின் முற்போக்கான அதிகரிப்பு இருந்தது. இதுதசாப்தத்தில் இருந்து பத்தாண்டு வரை வீழ்ச்சியடைந்தது. 1880-ம் ஆண்டு கிராமப்புறக் கடன்பாடு, அத்தகைய ஒரு வடிவியல் விகிதத்தில் உயர்ந்தது, நிலம் வாங்கும் வகுப்புகளில் மூன்றில் ஒரு பகுதி ஆழமாகவும், பிரிக்கமுடியாத கடனுக்காகவும், குறைந்தபட்சம் சமமான விகிதமும் கடனாக உள்ளன, ஆனால் தங்களை மீட்கும் சக்திக்கு அப்பால் இல்லை. கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு மிக முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று 75 சதவிகிதத்திற்கு மேலான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து குறைந்த பட்ச வாழ்வாதாரத்தைக் ஈட்ட முடியவில்லை என்பதாகும்.

புதிய முறையின் கீழ் நிலம் விற்பனைசெய்யக்கூடிய பொருளாக மாறியது. விவசாயி தனது நிலத்தை அடமானம் வாங்கவோ அல்லது விற்கவோ சுதந்திரத்தை கொடுக்கும்போது, கடனாளியின் நிலத்தை கைப்பற்ற விவசாயிகளின் சுதந்திரத்தை கொடுத்தார். புதிய பொருளாதார சூழல்களினால் வறுமை நிலைமைகளில், அதிக நிலங்கள் அவருக்குக் கடனாக மாற்றுவதற்கு பணம் அனுப்பப்பட்டன. இந்திய விவசாயிகளின் பாரியளவிலான அபகரிப்பு, காணாமல்போன நிலப்பிரபுத்துவத்தின் பரந்த வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது. கிராமப்புற கடன்சுமை என்ற நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அந்த மாகாணம் நிறுவனத்தின் ஆட்சிக்கு கீழ் வந்த பின்னர், மலபார் பகுதியில் உள்ள மொப்லாக்கள், பல தசாப்தங்கள் கிளர்ச்சிக்கு இட்டுச் சென்றது.

விவசாயிகளின் வறுமை: 19-ஆம் நூற்றாண்டில் வறுமைகடும் விவசாயத்தின் சீரழிவுக்கும் வழிவந்ததால்இ உயர் வருவாய் கோரிக்கை பேரழிவிற்கு வழிவகுத்தது. இது விவசாயிகளுக்கு பணத்தை கடனாளியின் பிடியிலிருந்து விழ வைத்தது. விவசாயி பணத்தை செலுத்த முடியவில்லை என்றால், அவரது நிலம் விற்கப்படும். கடன் வழங்குபவர்கள், வியாபாரிகள், பணக்கார விவசாயிகள் மற்றும் பிற பணக்கார வகுப்புகளுக்குள் நுழைந்தனர். வளர்ந்து வரும் வணிகமயமாக்கல், விவசாயிகளை சுரண்டுவதற்கும் பணத்தை கடன் வாங்குபவருக்கும் உதவியது.

விவசாயிகள் அறுவடைக்குப் பிறகு தனது விளை நிலங்களை விற்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார். எவ்வளவு விலை கொடுக்க முடியுமோ அந்த நேரத்தில், அரசு ஜமீன்தாரின் கோரிக்கைகளையும் பணத்தடையையும் அவர் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது. விவசாயத்தின் மீது மக்கள்தொகை அழுத்தம் அதிகரித்ததால், பெரிதும் எடை அதிகரித்ததால் மேற்கண்ட காரணிகளில் சேர்க்கப்பட்டது. வேளாண்மையில் குறைந்த மகசூல் கிடைப்பதன் விளைவாக விவசாயம் மோசமாகி, விவசாயத்தின் அதிக அளவு நிலவரி தேவைப்படுகிறது. நில வருவாயின் வளர்ச்சி, அதிகரித்து வரும் கடன்சுமை, பயிர்ச்செய்கை ஆகியவற்றை குறைத்தல் போன்ற பணிகள் தொடங்கின. ஒரு காலத்தில் விவசாயம் உலகம் முழுவதும் நவீனமயமாக்கப்பட்டு வந்தது. இந்திய விவசாயம் தொழில்நுட்ப ரீதியாக தேக்க நிலையில் இருந்தது. மேலும், பஞ்சத்தின் தாக்கம் அதிகரித்தது. வறட்சி அல்லது வெள்ளப் பெருக்கு ஏற்படும் போதெல்லாம் பல கோடி மக்கள் இறந்தனர்.

பாரம்பரிய பொருளாதாரத்தின் இடையூறு மற்றும் கலைஞர்களின் சரிவு மற்றும் கைவினைஞர்கள்: பாரம்பரிய கைவினைத் தொழிலைப் பற்றியும், கலைப் பொருள்களின் உற்பத்தி பற்றியும் கவலைகொண்டிருந்த நிலையில், இந்தியா ஏற்கனவே உலகின் பிற நாடுகளை விட முன்னேறி இருந்தது. 18-ஆம் நூற்றாண்டு வரை இந்தியாவின் பொருளாதார நிலைமை ஒப்பீட்டளவில் மேம்பட்டதாகவும், இந்திய உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் தொழில்துறை வணிக அமைப்பின் உலகின் வேறு

எந்தப் பகுதியிலும் இருப்பவர்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும். நூற்பு மற்றும் நெசவு மற்றும் பிற கைவினைப் பொருட்கள் மில்லியன் கணக்கான ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பினை வழங்கியிருந்தது. இந்த கைவினைப்பொருட்கள் இந்தியாவில் ஒரு துடிப்பான பொருளாதாரத்தை வழங்கின. ஆனால் கிழக்கிந்திய நிறுவனத்தின் கொள்கைகள் வெளிநாட்டுச் சந்தைகளை போலல்லாமல் உள்நாட்டு வழக்கங்களையும், போக்குவரத்துத் தீர்வையும் கொண்ட ஒரு அமைப்பு முறையின் மூலம் உள்நாட்டு சந்தைகளையும் பறிகொடுத்தது. மேலும், அன்னிய உற்பத்தி பெருமளவு இறக்குமதியால் இந்தியத் தயாரிப்புகளின் விற்பனையில் ஒரு செங்குத்தான சரிவு ஏற்பட்டது. புதிய தொழிற்சாலைகள் தனது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையில், பாரம்பரியத் தொழில்கள் சரிந்து வருவது நாட்டின் பொருளாதார வாழ்க்கையை மோசமாக்கியது. இதனால்,

லட்சக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை இழந்தனர். இந்தத் தொழிலாளர்கள் விவசாயத்தின் மீது மற்ற வேலை வாய்ப்புகளில் விழுந்தனர். வெளிநாட்டு ஆட்சியாளர்கள் இந்தியாவை ஒரு தோட்டமாக வைத்து பிரிட்டிஷ் கப்பல்களில் முகவர்கள் மூலம் அனுப்பிவைக்க வேண்டும் என்று பார்த்தார்கள். பிரிட்டிஷ் தொழில் திறனிலும், மூலதனத்திலும், பிரிட்டிஷ் வர்த்தகர்களின் சார்பாக, இந்தியாவிலும் பிற இடங்களிலும் உள்ள பிரிட்டிஷ் நிறுவனங்களுக்கு மீண்டும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டும்.

உள்நாட்டு தொழிற்சாலைகள் வீழ்ச்சிக்கான மற்றொரு காரணம், இந்திய உற்பத்தியாளர்களின் சந்தை தடைகள் மற்றும் மிக உயர்ந்த காப்புவரிகள் மூலம் படிப்படியாகக் குறுகி, இந்திய சந்தைகள் பிரிட்டிஷ் உற்பத்திப் பொருட்களை அதிக அளவில் விரிவுபடுத்தின.

போட்டி பயம்: மற்றொரு காரணம் இந்தியத் தொழில்கள் எதிர்கொண்ட போட்டியாகும். ஆங்கிலேயர் வருகைக்கு முன், இந்தத் தொழில்களில் போட்டி குறித்த அச்சம் ஏற்படவில்லை. எனவே, இந்தியாவில் உற்பத்தி தொழில்நுட்பத்தை தொடர் அடிப்படையில் தரம் உயர்த்துதல் என்பது, ஐரோப்பாவில் இந்திய தயாரிப்புகளைப் போட்டித்தன்மையை குறைவாக உள்ளது போலாகும். இதன் காரணமாக இந்தியாவில் தொழில்மயமாக்கல் நடைமுறையில் இருந்தது.

விவசாய வாழ்க்கையில் மாற்றங்கள்: விவசாயிகளின் நிலை பல காரணிகளால் பாதிக்கப்பட்டது. முதலாவதாக, போருக்கு பயன்படுத்தப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் அமைதியான நிலைமைகள் ஏற்பட்டு, இயற்கை வளத்தைக் கொண்ட நிலையான மக்கள் தொகை அதிகரித்திருந்தது. இது பிரிட்டிஷ் உற்பத்தியாளர்களின் இறக்குமதியால் விளைந்த குடிசைத் தொழில்களை அழிப்பதன் மூலம், நிலத்தின் அழுத்தத்தை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது. நில உடைமையின் சராசரி அளவு குறைக்கப்பட்டது. இரண்டாவதாக, வருவாய் முறைமைகள் விவசாயிகளை பெரிதும்

அழுத்தின. மூன்றாவதாக, சட்ட நீதிமன்றங்கள் நிறுவுதல், தகவல் பரிமாற்றத்தின் முன்னேற்றம், பிரிட்டிஷ் பொருட்கள் அதிகரித்தல் போன்றவை கிராமப்புறப் பகுதிகளில் தலையீடு செய்வதை படிப்படியாக அதிகப்படுத்தியது.

இந்த நிகர முடிவுகள் படிப்படியாக பொருளாதார தன்னிறைவு காரணமாக, கிராமத்திலுள்ள முதியவர்களிடம் இருந்து அரசின் முகவர்கள் வரை படிப்படியாக அதிகார மாற்றம் செய்யப்பட்டது. அவர்கள் படிப்படியாக கிராமப்புற வாழ்க்கையின் தீவிர சமூக பொருளாதார மாற்றத்திற்கு இட்டுச் சென்றது.

கிராம சமூகங்களின் சிதைவும் இந்திய நடுத்தர வர்க்கத்தின் தோற்றமும்: இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுவப்பட்ட நிலவரி முறை, விவசாய மக்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்த அந்த பண்டைய சமூக கட்டமைப்பை உடைத்தெறிய வழிவகுத்தது. கிராமப்புற சமுதாயத்தின் வெவ்வேறு கூறுபாடுகளைப் பிணைத்திருந்த சமூகப் பிணைப்புகள் முறிந்திருந்தன.

ஒத்துழைக்கும் போட்டிக்கு மாற்றப்பட்டது. கிராமத்தின் கூட்டு வாழ்க்கை, தனிமனித வாதத்திற்கு வழி அளித்தது. விவசாய உற்பத்தியானது, கிராம மக்களின் தேவைகளுக்கு பதிலாக, வெளிச் சந்தைகளின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பின்பற்றப்பட்டது. வெளிநாட்டு இறக்குமதிக்கு கிராமங்கள் உள்ளதால், கிராம கைவினைக் கலன்கள், தொழிற்சாலைகளுக்கு கொடிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.

வெளிநாட்டு மூலதன வளர்ச்சியும், இந்தியாவில் நவீன தொழில்களின் எழுச்சி: காலவரிசைப்படி, இண்டிகோ, தேயிலை மற்றும் காபி தோட்டத் தொழில்கள் இந்தியாவில் அறிமுகப்படுத்தப்படுபவை ஆகும். அவர்கள் பிரத்தியேகமாக ஐரோப்பிய உரிமைத்துவத்தில் இருந்தனர். நவீன இயந்திர இயக்கங்களை முற்றிலும் நம்பியிருக்கவில்லை. இந்தியாவில் நவீன எந்திரங்கள் மற்றும் 1850-இன் பருத்தி ஜவுளி, சணல், நிலக்கரி சுரங்க தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றின் நுழைவு இந்தியாவில் தொடங்கப்பட்டது. இவ்விரு புலங்களும் முதன்மையாக ஐரோப்பிய மூலதனத்தைப் பாதுகாப்பவை. இந்த போக்கு ஒரு சார்பு மற்றும் வளர்ச்சியடையாத காலனித்துவ பொருளாதாரத்தை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீடுகளின் தனிப்பெரும் பொருளை ரயில்வே உள்ளடக்கியிருந்தது. ஆனால் அதன் பெரும்பகுதி ஆபத்தில் தனியார் முதலீட்டின் மூலம் இந்திய வரி செலுத்துபவர்கள் உள்ளனர். ரயில்வே கருவிகளின் பெரும்பகுதி இங்கிலாந்தில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டு, சுமார் 90 சதவீதம் மேலான ரயில்வே பதவிகளில் ஆங்கிலேயர்களால் ஆளப்பட்டன. ரயில்வே மூலம் உருவாக்கப்பட்ட வருமானத்தின் கணிசமான பகுதி தோட்டங்களில், சுரங்கங்களில், வங்கி, காப்பீடு, கப்பல், சணல் ஆலைகள், முதலியவற்றில் மற்ற தொழில்துறை முதலீடுகள் வெளியேற்றப்பட்டன. 1914-க்கு முன்னர் இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் மூலதன முதலீடுகளில் கிட்டத்தட்ட 97% அரசு திட்டங்கள் (இரயில்வே, சாலைப்

போக்குவரத்து போன்றவை), தோட்டத் தொழில் (உ, காபி, ரப்பர் போன்றவை) பணிகள் முடிவுற்றதை நோக்கி திருப்பிவிடப்பட்டுள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (வங்கிகள், காப்பீட்டு நிறுவனங்கள் போன்றவை). இந்தியாவில் உள்ள வெளிநாட்டு வங்கிகள் மொத்த வங்கி வைப்புத் தொகையில் ஏறக்குறைய நான்கில் மூன்று பங்குகளை கொண்டிருந்தன. பல பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் தங்கள் துணை நிறுவனங்களை இந்தியாவில் செயல்படுத்தி, இந்திய பொருளாதாரத்தின் ஒவ்வொரு துறையிலும் ஊடுருவின. இவ்வாறாக, பிரிட்டிஷ் நிதி மூலதனத்தின் முன்னோக்கான கட்டுப்பாடு, இந்தியாவில் தடையற்ற தொழில்துறை வளர்ச்சி மற்றும் பொதுவான பொருளாதார வளர்ச்சியை கொண்டிருந்தது. ஒரு நிகழ்ச்சிக்காக இந்திய தேசியவாத இயக்கம் நாட்டின் விரைவான தொழில்துறை வளர்ச்சி, இந்திய மக்களின் பௌதிக, சமூக, பண்பாட்டு முன்னேற்றத்திற்கான பிரிட்டிஷ் நிதி மூலதனத்தின் அணுகுமுறை மற்றும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் பற்றி மிகவும் விமர்சிக்கப்பட்டது.

இந்தியாவின் வர்த்தக கட்டமைப்பில் மாற்றம்: இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் வணிகம் விரிவாக்கப்படுவது இந்திய வர்த்தகத்திற்கும் தொழிற்சாலைக்கும் இடையூறாக மட்டுமல்ல, இந்தியாவின் வர்த்தக கட்டமைப்பை தீவிரமாக மாற்றியது. பிரிட்டிஷ் இறக்குமதியை இலவசமாக அல்லது கடனாளிகளுக்கான கட்டணமாக இந்தியா ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதே நேரத்தில் இங்கிலாந்தில் அதிகமான இறக்குமதி வரிகளுக்கு இந்திய தயாரிப்புகளை தொடர்ந்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. 18-ம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் உலகின் பிரதான உற்பத்தியாளராகவும், ஏற்றுமதியாளராகவும் இந்தியா, அடுத்த நூற்றாண்டில் வெளியுறவு உற்பத்தி நிறுவனங்களின் மிகப் பெரிய நுகர்வோர், பருத்தி ஜவுளி முக்கிய பொருட்களாக இறக்குமதி செய்யப்பட்டது. பட்டு மற்றும் கம்பளி துணிகள், இயந்திரங்கள், உலோக உற்பத்தி ஆகியவை இந்தியாவிற்குள் இறக்குமதி செய்யும் சில சரக்குகளாக இருந்தன. (இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பொருட்களுடன் இந்தியத் தொழிலை அழித்தது). கைவினைஞர்களின் வருமானத்தை இழந்து, உழைப்புக்கான வேலை வாய்ப்புகள் குறுகின.

மறுபுறம், பருத்தி, பட்டு, உணவு தானியங்கள், அபின், அவுரி, சணல் ஆகியவை அடங்கிய ஏற்றுமதிகள், தனது விவசாய உபரிநிலத்தைக் கண்டதோடு, கச்சாப் பொருள்களின் விலைகளை உயர்த்தியது. எதிர்கால விவசாயப் பற்றாக்குறையும் பஞ்சமும் அதற்கு அடித்தளம் போட்டது. அது அடுத்த 100 ஆண்டுகளில் நாட்டை தங்கள் பிடியில் வைத்துள்ளது.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் நில வருவாய் மற்றும் நில உரிமை முறைகள்

இந்தியாவில் ஆங்கிலேயர்களுக்கு நில வருவாய் மிக முக்கியமான வருமான ஆதாரங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில், விவசாயத் துறையிலிருந்து அதிகபட்ச வருமானத்தை பெறும் நோக்கில், நில வருவாயை மையமாகக் கொண்டு பல கொள்கைகள் அமல்படுத்தப்பட்டன.

இந்தியாவில் ஆங்கிலேய ஆட்சியின் போது மூன்று முக்கியமான நில வருவாய் முறைகள் இருந்தன:

1. நிரந்தர நில வருத் திட்டம் (Permanent Settlement)
2. ரயத்வாரி முறை (Ryotwari System)
3. மகல்வாரி முறை (Mahalwari System)

இம்முறைகள் இந்தியாவின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் அமல்படுத்தப்பட்டன. அதேபோல், நில உரிமையின் அடிப்படையிலும் மூன்று முக்கியமான அமைப்புகள் உருவானன. இவை விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரம், நில உரிமை உறுதித்தன்மை மற்றும் வரிவிதிப்பு முறைகளில் பெரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின.

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்தியப் பொருளாதாரம் மற்றும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நில வருவாய் கொள்கைகள்

காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில், இந்தியப் பொருளாதாரம் பெருமளவில் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. விவசாயமே மக்களின் முதன்மைத் தொழிலாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் வெற்றியாளர்கள் இந்தியாவில் அதிகபட்ச பொருளாதார லாபங்களைப் பெற முயன்றனர். எனவே, அரசின் முக்கிய வருமான ஆதாரமாக நில வருவாயை நம்ப வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. பிளாசி போர் (1757) வெற்றிக்குப் பிறகு, ஆங்கிலேயர்கள் வங்காள மாகாணத்தில் இருந்து நில வருவாயை வசூலிக்கும் உரிமையைப் பெற்றனர்.

அனைத்து நிலங்களும் அரசின் (இறையாண்மை) சொத்துகளாகக் கருதி, முதன்மையான நில வருவாய் தீர்வுகளை அறிமுகப்படுத்தியவர் வாரன் ஹேஸ்டிங்ஸ் ஆவார். அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட முக்கியமான மாற்றங்கள் பின்வருமாறு:

நிலங்களை அளந்து மதிப்பீடு செய்தல்.

- வருவாயை நியதிகாலத்திற்கு ஒப்படைத்தல்.
- வருவாய் வசூலிக்க இடைநிலை முகவர்கள் நியமிக்கப்பட்டல்.
- நில உரிமை தொடர்பான விதிகளை மாற்றியமைத்தல்.
- இந்த மாற்றங்கள், விவசாயிகளின் நில உரிமை, வாழ்வாதாரம் மற்றும் பொருளாதார பாதுகாப்பின் மீது தீவிரமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்தின.

ஜமீன்தாரி முறையின் அறிமுகமும் அதன் விளைவுகளும்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தின் ஆரம்பத்தில், நிலத்தை அதிக விலைக்கு வாங்க தயாராக உள்ளவர்களுக்கு ஏலம் விடும் நடைமுறை கொண்டு வரப்பட்டது. இதன் காரணமாக பழைய ஜமீன்தார்கள் மற்றும் நில உரிமையுடைய குடும்பங்கள் உரிமையிலிருந்து நீக்கப்பட்டனர். நில உரிமை ஒப்பந்தங்கள் ஐந்தாண்டு காலத்திற்கு ஒருமுறை மாற்றப்பட்டன. பின்னர், இந்த மாறும் ஒப்பந்த முறையை கைவிட்டு மீண்டும் நிலையான உரிமை முறைக்கு திரும்பப்பட்டது.

இந்தியக் கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனியின் (EIC) ஆரம்பகால நிர்வாகிகள், நிறுவனம் இந்திய நிலத்தின் முழுமையான பொருளாதார வாடகைக்கு உரிமையுடையது எனும் கோட்பாட்டில் செயல்பட்டனர். இந்தக் கோட்பாடு விவசாயத்தின் வீழ்ச்சிக்கே வழிவகுத்தது. பல பகுதிகள் பயிரிடப்படாமல் விட்டுவைக்கப்பட்டன; மேலும், பஞ்சங்கள் அடிக்கடி ஏற்படும் நிலைமை உருவானது. நில வருவாயிலிருந்து அதிக வருமானத்தை பெறும் எண்ணம், எதிர்விளைவாக பல தீவிர பிரச்சனைகளை ஏற்படுத்தியது.

இந்த நெருக்கடியான சூழ்நிலை, இந்தியாவில் நில உரிமை மற்றும் வருவாய் வசூலிக்கான முறைகளை மறு பரிசீலனை செய்ய வியாபார நிர்வாகிகளைத் தூண்டியது.

1793 ஆம் ஆண்டு நிரந்தர குடியேற்ற முறை (Permanent Settlement) அறிமுகம்

1793 ஆம் ஆண்டு, கார்ன்வாலிஸ் பிரபுவின் தலைமையில் நிரந்தர குடியேற்ற முறை (Permanent Settlement) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதன் மூலம், ஜமீன்தாரி முறை உருவாக்கப்பட்டது. இதில், ஜமீன்தார்கள் என அழைக்கப்படும் இடைநிலை முகவர்கள், விவசாயிகளிடம் இருந்து நில வருவாயை வசூலித்தனர். ஆனால், உண்மையான விவசாயிகளுக்கு எந்த உரிமையும் வழங்கப்படவில்லை.

ஜமீன்தார்களால் வசூலிக்கப்பட்ட வருவாயில், அரசு 10/11 பங்கு பெற, மீதமுள்ள 1/11 பங்கு மட்டுமே ஜமீன்தார்களுக்கு வழங்கப்பட்டது. இந்த முறை மேற்கு வங்காளம், பீகார், ஒடிசா, ஆந்திரப் பிரதேசம், உத்தரப் பிரதேசம் மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களில் பரவலாக நடைமுறையில் இருந்தது.

நிரந்தர தீர்வு ஒப்பந்தம் (Permanent Settlement Agreement)

1793 ஆம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், நிரந்தர தீர்வு ஒப்பந்தம் (Permanent Settlement) எனப்படும் ஜமீன்தாரி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இதில், ஜமீன்தார்கள் நிலத்தின் நிரந்தர உரிமையாளர்கள் ஆக அங்கீகரிக்கப்பட்டனர். அரசுக்குக் குறிக்கப்பட்ட நில வருவாயின் சுமார் 89% ஐ ஆண்டு தோறும் செலுத்த வேண்டும் எனத் திட்டமிடப்பட்டது. மீதமுள்ள 11% வருவாயை, அவர்கள் தங்களுக்கான பங்காக அனுபவிக்க அனுமதிக்கப்பட்டது.

ஜமீன்தார்களுக்கு, தங்களது நிலத்தில் உள்ள உள் விவகாரங்களை (உண்மை விவசாயிகளுடன் நடந்துவரும் தொடர்புகள், வருவாய் வசூலித்தல், நில நிர்வாகம்) மேலாண்மை செய்வதில் ஒரு வகையான சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டது. இதனால், அவர்களது அதிகாரமும், நிலத்தில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகளில் பிரதான ஈடுபாடும் நிலைத்திருந்தது.

ஜமீன்தாரி முறையின் முக்கிய அம்சங்கள்

- நில உரிமை: ஜமீன்தார்கள் நிலத்தின் பரம்பரை உரிமையாளர்கள் ஆவதாக அங்கீகரிக்கப்பட்டனர். அவர்களுக்கு வாரிசுரிமையும் அளிக்கப்பட்டது.
- நிலம் விற்கும்/மாற்றும் உரிமை: நில உரிமையாளர்கள் தங்கள் நிலத்தை விற்கலாம் அல்லது பிறருக்குக் கொடுக்கலாம் என்பது சட்டப்படி அனுமதிக்கப்பட்டது.
- வருமான செலுத்தல் வரம்பு: ஒரு குறிப்பிட்ட நாளுக்குள் நில வருமானம் அரசுக்கு செலுத்தப்பட வேண்டும். தவறினால், நில உரிமை பறிக்கப்பட்டு, நிலம் ஏலம் விடப்பட்டது.
- நிலையான வருமான தீர்வு: அரசுக்கு செலுத்த வேண்டிய வருமானம் நிலையானதாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இது எப்போதும் உயராது என நிச்சயமாக கூறப்பட்டது.

- வரி விகித விகிதாசாரம்: நில வருவாயில் 10/11 பங்கு ஆங்கிலேயர்களுக்கும், 1/11 பங்கு ஜமீன்தாருக்கும் செல்லும் வகையில் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இவ்விகிதம், பிரிட்டனிலுள்ள வருமான வரிகளை விட அதிகமாக இருந்தது.
- காப்புரிமை கொடுப்பது: ஜமீன்தார்கள் தங்கள் குத்தகைதாரர்களுக்கு நிலத்தையும், அவர்களிடம் வசூலிக்க வேண்டிய வாடகையையும் குறிப்பிடும் ஒப்பந்தக் கடிதம் (patta) வழங்க வேண்டியது.
- விவசாயிகளின் பாதுகாப்பு குறைவு: விவசாயிகளை கவனிக்கும் பொறுப்பு இந்திய நில உரிமையாளர்களின் பொறுப்பாக இருந்தது, ஆனால் அவர்களிடம் நேரடி உரிமை இல்லை.
- நிரந்தரத்தன்மை மற்றும் நிலைத்தன்மை: நிரந்தரத் தீர்வின் காரணமாக, அரசு, ஜமீன்தார், மற்றும் விவசாயிகள் பாதுகாப்பான சூழ்நிலையை உணர்ந்தனர். அரசு எவ்வளவு வருமானம் கிடைக்கும் என்பதை அறிந்தது, ஜமீன்தாருக்கு நில உரிமை உறுதி செய்யப்பட்டது, மேலும் விவசாயிகளும் அவர்கள் செலுத்த வேண்டிய வாடகைத் தொகையைத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

ரயத்வாரி அமைப்பு - திருத்தம்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் மூன்று முக்கிய நில வருவாய் முறைகளில் ஒன்றான ரயத்வாரி (Ryotwari) அமைப்பு, ஜமீன்தாரி மற்றும் நிரந்தர குடியேற்ற முறைகளுக்கு மாறாக, நேரடி தொடர்பு கொண்ட முறை ஆகும். இதில், இடைத்தரகர்கள் இல்லாமல், பிரிட்டிஷ் அரசு நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து ரையத்துகள் (நில வருவாயை வசூலித்தது).

பயன்பாடு செய்த பகுதிகள்:

ரயத்வாரி முறை முதன்மையாக

- மெட்ராஸ் பிரசிடென்சி,
- பம்பாய் பிரசிடென்சி,
- பெரார்,
- கிழக்கு வங்காளம்,
- அசாம்,
- கூர்க் ஆகிய பகுதிகளில் செயல்படுத்தப்பட்டது.

ரயத்வாரி அமைப்பின் பின்னணி:

1792 இல் கேப்டன் அலெக்சாண்டர் ரீட் மற்றும் பின்னர் தாமஸ் மன்ரோ, மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியில் உள்ள பாரமஹால் பகுதியில் நில வருவாயை நேரடியாக கிராமங்களிலிருந்து வசூலிக்கும் முறையை அறிமுகப்படுத்தினர். மன்ரோவின் பங்கு : 1820 இல் மெட்ராஸ் பிரசிடென்சியின் ஆளுநராக பதவியேற்ற தாமஸ் மன்ரோ, ரயத்வாரி முறையை முழுமையாக அமல்படுத்தினார்.

பயன்கள் மற்றும் நோக்கம்:

இடைத்தரகர் இல்லாததால், அரசு நேரடியாக அதிக வருமானம் பெற முடிந்தது . விவசாயிகள் தனிப்பட்ட உரிமையாளர்களாக கருதப்பட்டனர் .நில உரிமையின் அடிப்படையில் நில வருமான மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.

முறை பெயரின் தோற்றம்:

"ரயத்வாரி "என்ற பெயர், "ரையத்) "அரபு வார்த்தை ra'yah) என்பதிலிருந்து பெறப்பட்டது, அதற்கான பொருள் விவசாயி.

முக்கிய அம்சங்கள்:

- ❖ **நேரடி தொடர்பு :** பிரிட்டிஷ் அரசு மற்றும் விவசாயிகளுக்கு இடையே நேரடி வரி வசூல் நடைமுறையில் இருந்தது.
- ❖ **இடைத்தரகர் இல்லாமை :** ஜமீன்தார்கள் போன்ற இடைத்தரகர்களை தவிர்த்து, வெளிமட்டமான அரசின் கட்டுப்பாடு நடைமுறையிலிருந்தது.
- ❖ **நில மதிப்பீடு :** ஒவ்வொரு நிலமும் அதன் மண் தரம் மற்றும் இருப்பிடத்தின் அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டது.
- ❖ **நில வருவாய் நிர்ணயம்:** நில வருவாய், மொத்த உற்பத்தியின் மூன்றில் ஒரு பங்கை அரசுக்குச் செலுத்தும் வகையில் இருந்தது.
- ❖ **நில உரிமை :** விவசாயிகள் நில உரிமையாளர்களாக கருதப்பட்டாலும், வருமானம் செலுத்தத் தவறினால், அவர்கள் உரிமை பறிக்கப்படும்.
- ❖ **மாற்றியமைப்பு)1836):** Wingate மற்றும் Goldsmith ஆகியோர் ரயத்வாரி முறையை மேம்படுத்தினர்.

1865 காலப்பகுதியில் இந்த முறை, தக்காணத்தின் பெரும்பகுதியை உள்ளடக்கியது.

மதிப்பிழந்த நிலங்களுக்கு விற்பனை மதிப்பு வழங்கப்பட்டது.

திறன்கள் மற்றும் சிக்கல்கள்:

திறன்கள்:

1. அரசு நேரடியாக வருமானம் பெறுவது
2. விவசாயிகளின் நில உரிமை உறுதி
3. நில மதிப்பீடு துல்லியமாக நடைமுறைப்படுத்துதல்

சிக்கல்கள்:

1. நில வருமானம் உயரமாக இருந்தது
2. விவசாயிகள் சுமைகளைச் சுமக்க நேர்ந்தது
3. வருமானம் செலுத்தத் தவறினால் நில உரிமை பறிக்கப்பட்டது
4. ரயத்வாரி அமைப்பின் அம்சங்கள்:
 1. **உரிமையுடன் கூடிய நிலம் :** ரயத்வாரி அமைப்பின் கீழ், நில உரிமையும், அதைப் பயன்படுத்தும் உரிமையும் நேரடியாக ரயத்களுக்கு) பயிரிடுபவர்கள் (வழங்கப்பட்டது .அவர்கள் வைத்திருக்கும் நிலத்தின் அளவில் கட்டுப்பாடுகள் இல்லை .மேலும், நிலத்தை விற்கவும், பரிமாறவும், கையகப்படுத்தவும் சுதந்திரம் இருந்தது.
 2. **நேரடி வரிவிதிப்பு:** ரயத்கள் நேரடியாக பிரிட்டிஷ் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனிக்கு நில வரியை செலுத்தும் பொறுப்பில் இருந்தனர் .நிலத்தின் மதிப்பிடப்பட்ட உற்பத்தியில் இருந்து 45% முதல் 55% வரையிலான விகிதத்தில் வரி வசூலிக்கப்பட்டது.
 3. **மாறக்கூடிய வருவாய் :** இந்த அமைப்பில் வருவாய் நிரந்தரமாக நிர்ணயிக்கப்படவில்லை .மாறாக, உண்மையான உற்பத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டு வரி தொகை மாறக்கூடியதாக இருந்தது .அதிக உற்பத்தி நேரங்களில் அதிக வரியும் வசூலிக்கப்பட்டது.
 4. **நிரந்தரமற்ற வரி தீர்வு :** ஜமீந்தாரி முறையில் காணப்படும் நிரந்தர வரி ஒப்பந்தங்களைப் போலல்லாமல், ரயத்வாரி அமைப்பு தற்காலிகமானது . காலநிலையைப் பொறுத்து அரசாங்கம் வரி மதிப்பீடுகளை மறுபரிசீலனை செய்து மாற்றம் செய்தது.
5. **சாகுபடி கட்டாயம் :** கோட்பாட்டில், ரயத்களுக்கு எந்த நிலத்தை பயிரிடுவது

என்பதைத் தேர்ந்தெடுக்க சுதந்திரம் இருந்தது .ஆனால் நடைமுறையில், அவர்கள் விருப்பமின்றியும் நிலத்தைப் பயிரிடச் செய்யப்பட்டனர்.

6. **தரிசு நிலத்தில் பயிர் செய்கை :** அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த தரிசு நிலங்களை ரயத்களுக்கு வழங்கி பயிரிட அனுமதிக்கப்பட்டது .இவற்றில் கிடைக்கும் வருவாயை அரசாங்கத்துடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நிபந்தனை இருந்தது.
7. **நிலம் பறிமுதல் :** வருமானம் செலுத்தத் தவறினால், ரயத்களின் நிலங்களை அரசாங்க அதிகாரிகள் பறிமுதல் செய்யும் உரிமை பெற்றிருந்தனர்.

ரயத்வாரி அமைப்பின் குறைபாடுகள்

ரயத்வாரி அமைப்பு நில வருவாய் வசூலை எளிமைப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும், இது பல தீராத சிக்கல்களை உருவாக்கியது. இந்த குறைபாடுகள் விவசாயிகள் மீது பாதிப்பை ஏற்படுத்தியதோடு, அமைப்பின் செயல்திறனையும் பாதித்தன.

1. **அதிக வருவாய் கோரிக்கைகள்:** ரயத்வாரி அமைப்பில் பெரும்பாலும் மிக உயர்ந்த வரி விகிதங்கள் விதிக்கப்பட்டன – சில நேரங்களில் உற்பத்தியின் 50% முதல் 60% வரை. இது ரயத்களிடம் பெரும் நிதிச்சுமையை ஏற்படுத்தியது.
2. **கடனாளிகளால் சுரண்டல்:** அதிக வரி காரணமாக, விவசாயிகள் அடிக்கடி கடனாளிகளிடம் கையெழுத்துக் கடனுக்கு அடிமையாகினர். இதனால், அவர்கள் கடனிலும் வட்டிச் சுரண்டலிலும் சிக்கினர். வரி செலுத்தத் தவறினால் நிலத்தை இழக்கும் நிலைக்கு வந்தனர்.
3. **நில உரிமையின் பாதுகாப்பின்மை:** ரயத்கள் உரிமை பெற்ற நில உரிமையாளர்களாக இருந்தபோதிலும், அந்த உரிமை அவர்கள் வரி செலுத்தும் திறனைப் பொறுத்திருந்தது. வரி செலுத்த முடியாத நிலை வந்தால், நிலத்தை இழக்க நேரிடும். இது நிலத்தன்மையின்மையும் பாதுகாப்பின்மையும் ஏற்படுத்தியது.
4. **ஊழல் மற்றும் அதிகார துஷ்பிரயோகம்:** வரி மதிப்பீடு மற்றும் வசூல் செயல்முறைகள் அதிகாரிகளின் சுயநலத்திற்கும் லஞ்சம் பெறும் பழக்கத்திற்கும் வழிவகுத்தன. அதிகாரிகள் நில மதிப்பீட்டின் போது லஞ்சம்

பெறுவதால், விவசாயிகள் மேலும் சிக்கலில் சிக்கினர்.

5. உண்மையான விவசாயிகளின் இடப்பெயர்வு: விவசாயம் செய்யாதோர் தங்களை நில உரிமையாளர்களாகப் பதிவு செய்து உண்மையான விவசாயிகளை நிலத்திற்கு அற்றவையாக மாற்றினர். இதன் காரணமாக, உண்மையான விவசாயிகள் குத்தகைதாரர்கள், கூலித்தொழிலாளர்கள் அல்லது கடமைப்பட்ட தொழிலாளர்களாக தாழ்த்தப்பட்டனர்.
6. நில மதிப்பு குறைதல்: வரிவிதிப்பு முறைகளின் கடுமையும், அதிக வரிவிகிதங்களும் நிலத்தின் மதிப்பை குறைத்தன. மக்கள் நிலம் வாங்குவதில் ஆர்வம் காட்டாமையால் நில சந்தை வீழ்ச்சி அடைந்தது.

ரயத்வாரி அமைப்பின் தாக்கங்கள்

ரயத்வாரி அமைப்பு இந்தியாவின் விவசாய சமூகத்தில் ஆழமான மற்றும் நீடித்த தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியது. இது நில உரிமை முறைகளை மாற்றியதுடன், கிராமப்புற சமூக மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளின் இயக்கவியலிலும் முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

1. விவசாய மாற்றங்கள்: ரயத்வாரி அமைப்பு உணவுப் பயிர்களைக் காட்டிலும் பணப்பயிர்களை (cash crops) அதிகமாக பயிரிட ஊக்குவித்தது. இதனால் உள்ளூர் உணவுப் பாதுகாப்பு பாதிக்கப்பட்டது; கிராமப்புறங்களில் பொருளாதார மாறுபாடுகள் தோன்றின.
2. சமூக தாக்கம்: ரயத்களை நில உரிமையாளர்களாக அங்கீகரித்தமை, அவர்களுக்கு ஒரு வகையான அதிகார உணர்வை ஏற்படுத்தியது. ஆனால், அதிக வரிவிதிப்பு மற்றும் கடனாளிகளின் ஆதிக்கம் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மேலும் சிரமப்படுத்தின. இதன் விளைவாக சமூகத்தில் நிலைத்தன்மையின்மையும் வலுத்தது.
3. பொருளாதார விளைவுகள்: விவசாயிகளும் ஆங்கிலேய அரசாங்கமும் நேரடியாக தொடர்புடையவர்களாக ஆனதால், நில வருவாய் வசூல் அதிகரிக்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த நேரடி வசூல் முறை விவசாயிகளுக்கு கடன் சுமை, ஏழ்மை, நில இழப்புகள் போன்ற எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது.

4. வருவாயில் விளைவுகள்: இடைத்தரகர்கள் இல்லாத காரணத்தால், அரசாங்கம் நேரடியாக வருவாயை வசூலிக்க வாய்ப்பு பெற்றது. இது அரசுக்கு வருவாய் அதிகரிப்பு என்ற நல்ல விளைவைக் கொடுத்தாலும், விவசாயிகள் மீதான அழுத்தமும் அதிகரிக்கச் செய்தது.

மஹால்வாரி அமைப்பு

இந்தியா சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன் நில நிர்வாகத்தில் மூன்று முக்கிய அமைப்புகள் நடைமுறையில் இருந்தன: ஜமீந்தாரி அமைப்பு, ரயோத்வாரி அமைப்பு, மற்றும் மஹால்வாரி அமைப்பு. இந்த அமைப்புகள் நில வருவாய் சேகரிக்கும் முறையில் சில ஒற்றுமைகளையும், முக்கியமான வேறுபாடுகளையும் கொண்டிருந்தன.

'மஹால்வாரி' என்ற சொல் இந்தி மொழியில் உள்ள 'மஹால்' என்ற சொல்லிலிருந்து வந்தது. இதற்கு வீடு, கிராமம், மாவட்டம் அல்லது சமூகம் என்ற பொருள் உள்ளது. மஹால்வாரி அமைப்பு, ஜமீந்தாரி மற்றும் ரயோத்வாரி அமைப்புகளின் அம்சங்களை இணைத்த ஒரு கலப்பு வகை அமைப்பாகும்.

வரலாறு:

1. 1822-ஆம் ஆண்டு, ஹோல்ட் மெக்கன்சி என்பவரால் முதன்முதலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
2. 1833-ஆம் ஆண்டு, லார்ட் வில்லியம் பென்டிங்கின் ஆட்சிக்காலத்தில் இந்த அமைப்பின் மதிப்பீடு மீண்டும் செய்யப்பட்டது.
3. இந்த அமைப்பு ஆக்ரா, வடமேற்கு எல்லை, பஞ்சாப், மத்திய மாகாணங்கள், மற்றும் கங்கை பள்ளத்தாக்கு போன்ற இடங்களில் நடைமுறைக்கு வந்தது.

பண்புகள்:

1. ஒவ்வொரு மஹால் (கிராமம் அல்லது சமூகக் குழு) தனித்துவமான வருவாய் நிர்வாக அலகாகக் கருதப்பட்டது.
2. நில உரிமை விவசாயிகளிடம் இருந்தாலும், வருவாய் முழுக்க கிராமக் குழுமத்திலிருந்து சேர்க்கப்பட்டது.
3. நிலத்தின் தரம் மற்றும் பயிரிடும் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு வருவாய் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு, ஒவ்வொரு மஹாலுக்கும் வருவாய் தொகை

ஒதுக்கப்பட்டது.

4. சமூகத்தினர் இணைந்து அரசு வசூலிக்கும் வருவாயை செலுத்த வேண்டியது.

முக்கியத்துவம்:

- ❖ நில வருவாய் நிர்வாகத்தில் சமூக அடிப்படையிலான அணுகுமுறையை கொண்டு வந்தது.
- ❖ நேரடி-மூலதனதாரி உறவுகளை தவிர்த்து, சமூக ஒற்றுமை மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றை வலியுறுத்தியது.
- ❖ இதில் சமூக உறவுகள் மற்றும் ஒற்றுமை முக்கிய பங்கு வகித்தன.

மஹால்வாரி அமைப்பின் நிறுவனர்:

1. 1822-ஆம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷ் நிர்வாகியான ஹோல்ட் மெக்கன்சி, இந்தியாவில் மஹால்வாரி நில வருவாய் அமைப்பை அறிமுகப்படுத்தினார்.
2. இந்த அமைப்பு முதலில் வடமேற்கு மாகாணங்களில் நடைமுறைக்கு வந்தது, பின்னர் ஆக்ரா, அவத், பஞ்சாப், மற்றும் மத்தியப் பிரதேசம் போன்ற பகுதிகளிலும் விரிவடைந்தது.
3. 1833-இல், லார்ட் வில்லியம் பென்டிங்கின் ஆட்சிக்காலத்தில் புதிய மதிப்பீடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.
4. ஹோல்ட் மெக்கன்சி 1831-இல் தனது நிர்வாகப் பணிகளை முடித்தபின் இங்கிலாந்து திரும்பினார்.

1800-களில் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவின் பெரும்பகுதியை தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுவந்தனர். நில வருவாய் அமைப்புகள் மூலம் அவர்கள் இந்தியாவில் நிலத்தையும், பணத்தையும் கட்டுப்படுத்த முயன்றனர். இந்த முயற்சியின் ஒரு பகுதியாக மஹால்வாரி அமைப்பு உருவானது.

1. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நிலம் மற்றும் வருவாயை தலைவர் ஒருவரால் கணக்கிடப்பட்டு, நில பதிவேடுகள் பராமரிக்கப்பட்டன.
2. விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தில் இருந்து உற்பத்தி செய்த வருமானத்தின் சுமார் 95% வரை அரசு வரியாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
3. இது ஒரு கடுமையான வருமானக் கோரிக்கையாக இருந்ததால், விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். பலர் கடன்களில் சிக்கி, நில உரிமையை இழந்தனர்.

4. ஆரம்பத்தில் ஒரு நிர்வாகக் கட்டமைப்பாக இருந்தாலும், நடைமுறையில் இது விவசாயிகளுக்கு பணச்சுமை மற்றும் சமூக நெருக்கடி ஏற்படுத்தியது.

மஹால்வாரி அமைப்பின் முக்கிய அம்சங்கள் (தொகுப்பு வடிவம்):

மஹால்வாரி அமைப்பு என்பது ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் நில வருவாயை சேகரிக்க பயன்படுத்திய மூன்று முக்கிய முறைகளில் ஒன்றாகும். இது சமூக அடிப்படையிலான வரி சேகரிப்பு முறையாகவும், கிராமங்கள் அல்லது சமூகங்கள் அடிப்படையிலான நிர்வாக முறைமையாகவும் இருந்தது.

1. மஹால்கள் எனப்படும் பகுதிகள், ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட கிராமங்களை உள்ளடக்கியிருந்தன.
2. நில வருமானம், பயிர் உற்பத்தி மற்றும் நிலத்தின் தரம் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டது.
3. ஒவ்வொரு விவசாயியும், மொத்தமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட வருவாயில் தங்களுக்கான பகுதியைச் செலுத்த வேண்டியிருந்தது.
4. கிராமத் தலைவர் அல்லது முகவர் வருவாயை சேகரித்து அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார்.
5. 66% வருவாய் அரசாங்கத்திற்கு, மீதமுள்ள தொகை கிராம மக்கள் பயன்பாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டது.
6. ஒப்பந்தம் 30 ஆண்டுகள் செல்லுபடியாக இருந்தது.
7. இது அரசாங்கத்திற்கு அதிக வருவாயை வழங்கினாலும், விவசாயிகளுக்கு பணச்சுமை அதிகமாக இருந்தது.

மஹால்வாரி அமைப்பின் குறைபாடுகள் (தெளிவாக விளக்கம்):

மஹால்வாரி அமைப்பின் நோக்கம் கிராம சமூகங்களை ஒழுங்குபடுத்தி நலன் தருவதாக இருந்தாலும், நடைமுறை செயல்பாடுகள் பல தடைகளையும் சிக்கல்களையும் ஏற்படுத்தின.

1. நில மதிப்பீடு தவறான மற்றும் யூகத்தின் அடிப்படையிலானது என்பதால், வரி தொகை நியாயமற்றது.
2. நில உரிமை மற்றும் வரி நிர்ணயங்கள் பற்றிய தகவல்கள் தெளிவாக பதிவுசெய்யப்படவில்லை.

3. வரிச் சேகரிப்பு அதிகாரிகள் பல நேரங்களில் அதிக வரிகளை விதித்தனர்.
4. விவசாயிகள், அதிக வரியை செலுத்த முடியாமல் கடனில் சிக்கினர்.
5. நிலம், வட்டிக்காரர்கள் மற்றும் வணிகர்களிடம் விற்றுவைக்கப்பட்டது.
6. விவசாயிகள் தங்கள் நில உரிமையை இழந்து குத்தகைதாரர்களாக மாறினர்.
7. இதன் மூலம், விவசாய சமுதாயத்தில் கடனும், வறுமையும் அதிகரித்தது.

மஹால்வாரி அமைப்பின் முக்கியத்துவம்

மஹால்வாரி அமைப்பு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நில வருமானத்தைச் சேகரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட முக்கிய முறைமைகளில் ஒன்றாகும். இதில் "மஹால்" எனப்படும் பெரிய பகுதியின் தலைவர்கள், மொத்த சமூகத்திடமிருந்து நில வருமானத்தை சேகரித்து அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைப்பது போல அமைக்கப்பட்டது.

முக்கிய அம்சங்கள்:

1. மஹால்களில் ஒருங்கிணைந்த சமூக அடிப்படையில் வரி சேகரிக்கப்பட்டது . இதில் தனிநபர் உரிமை மற்றும் கூட்டுவன உடைமையின் கலவையாக இருந்தது.
2. நில வருமானம், நிலத்தின் உற்பத்தி திறன் அடிப்படையில் காலதோறும் மதிப்பாய்வு செய்யப்பட்டு நிர்ணயிக்கப்பட்டது.
3. கிராமத் தலைவர், அரசாங்கத்திற்காக வரி சேகரித்து ஒப்படைத்தார்.
4. சேகரிக்கப்பட்ட வருவாயில் 66% அரசாங்கத்திற்கும், மீதமுள்ள தொகை கிராம மக்களின் பயன்பாட்டிற்கும் வழங்கப்பட்டது.
5. மண்ணின் தரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நில வாடகை வகைப்படுத்தப்பட்டது.
6. தொழிலாளர்களுக்கும் முன்னேற்றம் மற்றும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டன.
7. எதிர்மறை விளைவுகள்:
8. நிலம், விவசாய பயன்பாட்டுக்கு மாற்றாக வணிகப் பொருளாக மாறியது.
9. அதிக வரி சுமை, விவசாயிகளை பணப்பயிர்கள் (cash crops) பக்கம் தள்ளியது.
10. இதனால் உணவுப் பயிர்கள் குறைந்தது , உணவுப்பற்றாக்குறை, பட்டினி போன்றவை ஏற்பட்டன.
11. விவசாயிகள் கடனில் சிக்கி, நில உரிமையை இழந்து ஏழ்மையில்

தள்ளப்பட்டனர்.

மஹால்வாரி அமைப்பு – விவசாயிகள் மீதான தாக்கம்

மஹால்வாரி அமைப்பு, காலனித்துவ இந்தியாவின் நில வருமான கொள்கையில் முக்கிய பங்கு வகித்தாலும், அதன் தாக்கம் விவசாயிகள் மீதான தீவிரமான பாதிப்புகளால் நிரம்பியுள்ளது.

1. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் இறுதிக்கட்டத்தில், இந்திய விவசாயிகள் சுமார் ₹14,200 மில்லியன் வரை கடனில் சிக்கியிருந்தனர்.
2. ஜமீன்தார்கள் மற்றும் பணக்காரர்கள், ஏழை விவசாயிகளுக்கு உயர் வட்டியில் கடன் கொடுத்து, அவர்களை சம்பளமில்லாத உழைப்பாளர்களாக மாற்றினர்.
3. கூலி வேலை வாய்ப்புகள் குறைவாக இருந்ததால், விவசாயிகளின் வாழ்க்கை தரம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது.
4. பணக்கார நில உரிமையாளர்கள், விதை, உரம், உபகரணங்கள் போன்றவற்றை வாங்கி பண்ணையை மேம்படுத்த முடிந்தது.
5. ஆனால் ஏழை விவசாயிகள், குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினர், நிதி பற்றாக்குறையால் விவசாய உபகரணங்களை வாங்க முடியாமல் வளர்ச்சி வாய்ப்புகளை இழந்தனர்.
6. நில வரியை செலுத்திய பிறகு, சேமிப்பு மற்றும் முதலீட்டு வாய்ப்புகள் இல்லை என்பதால் விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர்.
7. விளைவுகள்:
8. விவசாய உற்பத்தி வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது.
9. பட்டினி மற்றும் உணவுப்பற்றாக்குறை பெருகியது.
10. இந்திய விவசாயம், பின்னடைவு மற்றும் வளர்ச்சிக் குறைபாடுகளை சந்திக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது.

மஹால்வாரி அமைப்பின் சிக்கல்கள்

மஹால்வாரி நில வருமான அமைப்பு, ஆரம்பத்தில் பயனுள்ளதாக தோன்றினாலும், நடைமுறையில் பல குறைபாடுகள் கொண்டதாக அமைந்தது. இந்த அமைப்பு விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு சிக்கல்களையும் தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்தியது.

முக்கியமான சிக்கல்கள்:

1. இயற்கை பேரழிவுகள் அல்லது வறட்சி ஏற்பட்ட போதும், விவசாயிகள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நில வரியை கட்டும் கட்டாயத்தில் இருந்தனர் .இது அவர்களுக்கு பெரும் மன அழுத்தத்தை ஏற்படுத்தியது.
2. முதற்கட்ட கணக்கெடுப்பு மற்றும் மதிப்பீடுகள் சரியாக செய்யப்படவில்லை . நிலத்தின் பரப்பளவு, பயிர்ச்செய்கையின் அளவு மற்றும் மக்களின் வருமானம் ஆகியவை தவறாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டதால், தவறான வரி நிர்ணயம் ஏற்பட்டது.
3. கணக்கீட்டு முறைகளில் உள்ள பிழைகள், அழுத்தப்பட்ட வரி நிர்ணயத்திற்கு வழிவகுத்ததோடு, சில சமயங்களில் மோசடிகள் நடைபெறுவதற்கும் காரணமாக இருந்தது.
4. சில நேரங்களில், விவசாயிகளின் உண்மையான வருமானத்தைவிட அதிகமான அளவில் வரி வசூலிக்க முயற்சி செய்யப்பட்டது.
5. வரி செலுத்த முடியாத விவசாயிகளின் நிலங்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன . இதன் விளைவாக, அவர்கள் நில உரிமையை இழந்து, நிலத்திற்கே உரிமையில்லாத தொழிலாளர்களாக மாறினார்கள்.
6. மஹால்வாரி அமைப்பின் தவறான திட்டமிடல் மற்றும் கணக்கீட்டு முறைகள், விவசாயிகள் மீது வருமான சூமையை அதிகரித்தன .இதனால், பலர் ஏழ்மையிலும் கடனிலும் சிக்கிய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

நில வருவாய் அமைப்புகளுக்கிடையே உள்ள முக்கிய வேறுபாடுகள்

அம்சங்கள்	ஜமீன்தாரி அமைப்பு (Permanent Settlement)	மஹால்வாரி அமைப்பு	ரயோத்வாரி அமைப்பு
அறிமுகப்படுத்தியவர்	லார்ட் கார்ன்வாலிஸ் (1793)	ஹால்ட் மெக்கேன்சி (1822), ரோபர்ட் மார்டன் (1833)	தோமஸ் மன்ரோ (1820)
நில உரிமை	ஜமீன்தார்களுக்கு	கிராமத்திற்கே சொந்தமாக (மஹால்)	விவசாயிகளுக்கே நேரடியாக
வரி வசூலிப்பவர்	ஜமீன்தார்	கிராமத் தலைவர்	விவசாயி
வரி செலுத்தும் நபர்	விவசாயி	விவசாயி (கிராமத்	விவசாயி (நேரடியாக

அம்சங்கள்	ஜமீன்தாரி அமைப்பு (Permanent Settlement)	மஹால்வாரி அமைப்பு	ரயோத்வாரி அமைப்பு
	(ஜமீன்தாருக்கு)	தலைவருக்கு)	அரசு அமலாளருக்கு)
வரி நிர்ணயம்	நிரந்தரமாக (Permanent)	காலண்டி மதிப்பீடு அடிப்படையில்	நிலம் மற்றும் பயிர்ச்செய்கை அடிப்படையில் மதிப்பீடு செய்யப்பட்டு நிர்ணயம் செய்யப்படும்
தலையீடு	ஜமீன்தாரின் தலையீடு மிகுந்தது	கிராமத் தலைவர் மூலம் நேரடி மற்றும் கூட்டுத் தலையீடு	அரசு மற்றும் விவசாயிக்கு இடையில் நேரடி தொடர்பு
இயற்கை பேரழிவுகளின் போது	ஜமீன்தாரே வரியை செலுத்த வேண்டும்	கிராமத் தலைவர் பொறுப்பு எடுப்பார்	விவசாயி நேரடியாக சுமை ஏற்கவேண்டும்
பாதிக்கப்பட்டவர்	விவசாயி – ஜமீன்தாரின் அதிகாரம் காரணமாக	விவசாயி – புறஅளவீடுகள் மற்றும் குழு பொறுப்பு காரணமாக	விவசாயி – நேரடி வரிசுமை
பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்கள்	பெங்களர், பிகார், ஒடிசா	வடக்கு இந்தியா (உத்தரப்பிரதேசம், மத்திய பிரதேசம்)	தெற்கிந்தியா (மத்யா, தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா, ஆந்திரா)

ரயோத்வாரி அமைப்பு – சிறப்பம்சங்கள்:

1. நேரடி வரி செலுத்தல்: விவசாயிகள் தாங்கள் உழைக்கும் நிலத்திற்கு நேரடியாக அரசாங்கத்துக்கு வரி செலுத்தினர். இதில் ஜமீன்தாரின் தலையீடு இல்லை.
2. நில உரிமை: நிலம் நேரடியாக விவசாயிகளுக்கே உரிமையாக இருந்தது. இதனால் விவசாயிகள் தங்களது நிலத்தை பறிக்கப்படாமல் பாதுகாக்கச் செய்தனர்.
3. பயன்படுத்தப்பட்ட இடங்கள்: தென்னிந்தியாவில் (மதுரை, சென்னை, ஆண்டிப்பட்டி பகுதிகள்), மகாராஷ்டிரா மற்றும் வடமத்யப்பிரதேசம் போன்ற இடங்களில் இது நடைமுறையில் இருந்தது.

4. அறிமுகம்: 1820-இல் தோமஸ் மன்றோ தலைமையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
5. வரி நிர்ணயம்: நிலத்தின் பரப்பளவு, பயிர்களின் அளவு மற்றும் நிலத்தின் குணாதிசயங்களைப் பொருத்து வரி நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஆனால் இது சில நேரங்களில் மிகைப்படுத்தப்பட்டதால் விவசாயிகள் சிரமத்துக்குள்ளாகினர்.

நிரந்தர தீர்வு, ரியோத்வாரி அமைப்பு மற்றும் மஹால்வாரி அமைப்பு ஆகியவற்றுக்கு இடையே உள்ள வேறுபாடு		
நிரந்தர தீர்வு	Ryotwari அமைப்பு	மஹால்வாரி அமைப்பு
அந்த நிலம் ஜமீன்தார்களுக்குச் சொந்தமானது	நிலம் விவசாயிகளுக்குச் சொந்தமானது	நிலம் கிராமத்திற்கோ அல்லது ஒரு சமூகத்திற்கோ சொந்தமானது
வருவாய்த் தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டது	வருவாய்த் தொகை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை	வருவாய்த் தொகை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை
இடைத்தரகர்கள் அதாவது ஜமீன்தார்களின் இருப்பு இருந்தது	இடைத்தரகர் யாரும் இருக்கவில்லை	அங்கு கிராமத் தலைவர் அதாவது லம்பார்டார் இருந்தார்
விவசாயிகளால் நேரடியாக வசூலிக்கப்படவில்லை	வருவாய் விவசாயிகளால் நேரடியாக வசூலிக்கப்பட்டது	விவசாயிகளால் நேரடியாக வசூலிக்கப்படவில்லை

இந்தியா ஒரு வேளாண்மை ஆதாரமாக வளர்ந்த நாடாகும். இந்தியாவின் பொருளாதாரத்தில் விவசாயம் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. காலப்போக்கில், விவசாயம் பல்வேறு மாற்றங்களை சந்தித்துள்ளது. இந்த மாற்றங்களை தூண்டிய முக்கிய காரணிகள் கிரீன் ரெவல்யூஷன், தொழில்நுட்ப மேம்பாடு, மற்றும் அரசின் ஊக்குவிப்பு திட்டங்கள் ஆகும். இம்மாற்றங்கள் உற்பத்தி திறனை அதிகரித்து, விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் மேம்படுத்தியுள்ளன.

2. பாரம்பரிய விவசாயம் மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம்:

பண்டைய இந்திய விவசாயம் இயற்கை சார்ந்ததாக இருந்தது. விவசாயிகள் மழை போன்ற இயற்கை வளங்களை நம்பி விவசாயம் செய்தனர். இயற்கை உரங்களை மட்டுமே பயன்படுத்தி, நிலத்தின் வளத்தையும் சுற்றுச்சூழலையும் பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். பாரம்பரிய விதைகள், இயற்கை முறை தோட்டங்கள்

போன்றவை விவசாயத்தின் அடையாளமாக இருந்தன. ஆனால், குறைந்த உற்பத்தி அளிக்கும் என்பதால், இது உணவுப் பாதுகாப்புக்கு சவாலாக அமைந்தது.

3. கிரீன் ரெவல்யூஷன் மற்றும் அதன் தாக்கம்:

1960-களில் கிரீன் ரெவல்யூஷன் மூலம் விவசாயத்தில் ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. உயர் மகசூல் அளிக்கும் விதைகள், வேதியியல் உரங்கள், பூச்சிக்கொல்லிகள், மற்றும் மேம்பட்ட பாசன முறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனால், நாட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை குறைந்தது. இருப்பினும், நிலம் மற்றும் நீர் வளம் பாதிக்கப்பட்டது. சூழலியல் பிரச்சினைகள் எழுந்தன.

4. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் நவீன விவசாயம்:

நவீன தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, இந்திய விவசாயத்தில் கணிசமான முன்னேற்றங்களை கொண்டு வந்தது. டிராக்டர்கள், பாசனத்துறை சாதனங்கள், ட்ரிபிள் க்ராபிங் முறைகள், திரைமாடங்கள், தானிய சேமிப்பு தொழில்நுட்பங்கள் ஆகியவை உற்பத்தியை அதிகரித்தன. விவசாயிகள் தொழில்நுட்பத்தில் திறமைகளை பெற தொடங்கினர். இதனால், விவசாயத்தின் தரம் உயர்ந்தது.

உணவு பாதுகாப்பு மற்றும் இயற்கை விவசாயம் தற்போது அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. காலத்திற்கேற்ப இயற்கை விவசாயம் பெரிதும் பரவுவது, விவசாயத்தில் சுற்றுச்சூழல் நிலையை பாதுகாப்பதில் மற்றும் நிலத்தின் வளத்தை மேம்படுத்துவதில் உதவுகிறது. ஜீரோ பஜட் நிச்சயம் விவசாயம் (Zero Budget Natural Farming) மற்றும் பசுமை புரட்சி 2.0 போன்ற புதுமையான யோசனைகள் இவை அனைத்திற்கும் உதவுகின்றன. இந்த முறைகள் வேதியியல் உரங்களை தவிர்த்து இயற்கை உரங்களை பயன்படுத்துவதால் நிலத்தின் உயிரினங்களும், மண் வளமும் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

1. இந்த முன்னேற்றங்கள் மட்டுமின்றி, இந்திய அரசு விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு உதவிகளை வழங்குகிறது. உதாரணமாக:
2. பிரதான் மந்திரி கிரிஷி சின்சாய் யோஜனா – இது விவசாயிகளுக்கு சேமிப்பு நிதி வழங்கும் திட்டம் ஆகும், இதில் விவசாயம் மற்றும் வருவாய் பாதுகாப்பு குறித்த திட்டங்களை செயல்படுத்துகின்றன.
3. நீல கிராந்தி யோஜனா – இது நீர் மேலாண்மையை மேம்படுத்தவும், நீர்

வளங்களை சீராகப் பயன்படுத்தவும் உதவுகிறது.

4. **கிசான் சம்மான் நிதி** – விவசாயிகளுக்கு நேரடி நிதி உதவி வழங்குவதன் மூலம், அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த உதவுகிறது.

இந்த வகையான திட்டங்கள் விவசாயக் கடன்கள், நீர் மேலாண்மை, விதைகள் விநியோகம், சந்தை வசதி போன்ற பகுதிகளில் விவசாயிகளுக்கு தேவையான ஆதரவைக் குறிக்கின்றன, மேலும், விவசாய வளர்ச்சியில் அரசின் பங்கு மிகவும் முக்கியமானது.

விவசாய மாற்றத்தின் எதிர்காலம்

விவசாய மாற்றத்தின் எதிர்காலம் மிகுந்த முக்கியத்துவம் பெறுகிறது, குறிப்பாக தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மற்றும் சுற்றுச்சூழலுக்கு ஏற்படைய விவசாய முறைகள் ஊக்குவிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இந்திய விவசாயம் தன்னை மாற்றி, நவீன பரிமாணங்களை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் முன்னேறி வருகிறது. தொலைநோக்கு திட்டங்கள் மற்றும் நிலையான விவசாய முறைகள், இயற்கை விவசாயம் மற்றும் தொழில்நுட்ப பண்ணைகள் ஆகியவற்றை வளர்த்தல், இந்திய விவசாயத்திற்கு புதிய உயரங்களை வழங்க உதவும்.

இவ்வாறு, கடந்த காலத்தில் இந்திய விவசாயம் பல்வேறு மாற்றங்களை அனுபவித்துள்ளது. கிரீன் ரெவல்யூஷன், தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி, அரசின் உதவிகள் ஆகியவை விவசாய வளர்ச்சிக்கு முக்கிய காரணிகளாக இருந்தன. எதிர்காலத்தில், தொழில்நுட்ப விவசாயத்திற்கும், இயற்கை விவசாயத்திற்கும் அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டால், இந்திய விவசாயம் உலகளவில் ஒரு முன்னணி நாடாக விளங்கும்.

பஞ்சங்கள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்திய விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டது. நிலத்தரசர் முறை, அதிக வரிகள் மற்றும் பொருளாதாரக் கொள்கைகள், இயற்கை பேரழிவுகள் ஆகியவை விவசாயத்தை பெரும் நெருக்கடியான நிலைக்கு கொண்டு சென்றன. இதன் விளைவாக, இந்தியாவில் பல்வேறு பஞ்சங்களும் உணவுத் தட்டுப்பாடுகளும் ஏற்பட்டன. கோடிக்கணக்கான மக்கள் பசியால் உயிரிழந்தனர்.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் நிகழ்ந்த முக்கிய பஞ்சங்கள், அவற்றின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகள் பற்றி விரிவாக பேசப்படலாம். இந்த பஞ்சங்கள் பெரும்பாலும்

ஆங்கிலேயர் பொருளாதார கொள்கைகளாலும், அவற்றின் நிலத்தரகர் முறை மற்றும் வரி கொள்கைகளாலும் ஏற்பட்டன. இந்த கொள்கைகள், விவசாயக் கைவினைகளில் பராமரிப்புக்கு வழிவகுக்கும் விதமாக அமைந்திருந்தன, இதனால் விவசாய நிலங்களின் உற்பத்தி திறன் குறைந்தது.

பஞ்சங்களின் முக்கியக் காரணங்கள்

1. ஆங்கிலேய நிர்வாகக் கொள்கைகள்

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் நிலத்தரகர் முறையை அறிமுகப்படுத்தியபோது, விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய பாதிப்புகள் ஏற்பட்டன. இதன் மூலம், விவசாயிகள் நில உரிமையை இழந்து, நில வரிகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் கடனாளிகளாக மாறின. இதனால், அவர்கள் தங்கள் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்யவும், பொருளாதார நிலைமையில் நிலைத்திருப்பதற்கும் அவ்வளவு சிரமப்படுகிறார்கள். உணவுப் பொருட்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தபோதிலும், ஆங்கிலேய அரசு அதிக வரிகளை வசூலிக்கத் தொடர்ந்து மக்களுக்கு உணவு வாங்குவதற்கும் இயலாது என்ற நிலை உருவானது.

1. இயற்கை காரணிகள்

இயற்கை காரணிகள், குறிப்பாக பருவமழையின் தவறான நிலை, அதிக வரட்சி, மற்றும் சில நேரங்களில் பெருமழை, பயிர்களை அழித்துவிட்டன. இந்தியாவின் நிலத்தட்ப வெப்பநிலை மாறுபாடுகளாலும் விவசாய பயிர்கள் பல்வேறு பாதிப்புகளை சந்தித்தன. இயற்கை பேரழிவுகள் பல காரணமாக உணவுப் பொருட்களின் விலை அதிகரித்து மக்களுக்கு மற்றைய பொருட்களை வாங்குவது கூட சிரமமானதாக மாறியது.

2. வணிகப் பொருளாதார மாற்றங்கள்

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் உணவு பயிர்களை விட ஏற்றுமதிக்கேற்ற பொருட்களை அதிகமாக வளர்க்கச் செய்தனர். இது இந்தியாவை ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அல்லது உணவு உற்பத்தியாளர் நாடாக மாற்றியது. காப்பி, நாட்டு வேர்க்கடலை, எண்ணெய் விதைகள் போன்றவை அதிகமாகப் பரப்பப்பட்டன, ஆனால் இது உள்ளூர் மக்கள் உணவுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் செய்தது.

3. நாணயப் போக்கில் மாற்றம்

ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளால் இந்தியாவின் பணச்சுற்று குறைந்தது. பணப்பெருக்கம் இல்லாமல், விவசாயிகள் தங்கள் நிலத்தை பராமரிக்கவும், விவசாயம் செய்வதற்கும் சிரமப்படுகிறார்கள். இது அவர்களின் பொருளாதார நிலையை மேலும் மோசமாக்கியது. இதன் விளைவாக, பஞ்சத்தின்போது கூட, ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட உணவுப் பொருட்களை பிரிட்டனுக்குக் கொண்டு செல்லும் போது, உள்ளூர் மக்கள் உணவுக் குறைபாட்டின் காரணமாக பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

4. ரயில்வேக் கட்டமைப்பும் அதன் தாக்கமும்

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ரயில்வே கட்டமைப்பை மேம்படுத்தினாலும், அது பெரும்பாலும் உணவு பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்யும் நோக்கத்திற்கே பயன்படுத்தப்பட்டது. பஞ்சத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் உணவுப் பொருட்களை கொண்டு செல்வதில் அரசு குறைவு காட்டியது. இதன் விளைவாக, மக்களுக்கு நேரிடையான உதவி இல்லாமல், அவர்கள் பசியால் உயிரிழந்தனர். இந்த அனைத்து காரணிகளும் சேர்ந்து இந்தியாவில் அப்போதைய பஞ்சங்களை சிதைத்தன, இதனால் கோடிக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தனர்.

பிரபலமான பஞ்சங்கள்

1. 1770 பஞ்சம் (பெருங்கோப பஞ்சம்)

1. இந்த பஞ்சம், குறிப்பாக பெங்கால், பீகார், ஒடிசா பகுதிகளில் கடுமையாக தாக்கம் செய்தது.
2. சுமார் 1 கோடி மக்கள் பசியால் உயிரிழந்தனர்.
3. ஆங்கிலேயர் அரசின் உயர்ந்த நில வரிகள் விவசாயிகளின் நிலையை மோசமாக்கியது. விவசாயிகள் கடுமையான நிலவரத்தில் இருந்து மீள முடியவில்லை.

2. 1783-1784 பஞ்சம் (சாளேரி பஞ்சம்)

- ❖ வட இந்தியாவின் உத்திரப் பிரதேசம், ராஜஸ்தான், பஞ்சாப் பகுதிகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டன.
- ❖ மழைக்குறைவினால் விவசாயம் முற்றிலும் வீழ்ச்சியடைந்தது, இதனால்

உணவு பற்றாக்குறையாக ஏற்பட்டது.

3. 1876-1878 பஞ்சம்

1. தென்னிந்தியாவில், தமிழ்நாடு, மகாராஷ்டிரா, மற்றும் கர்நாடகா பகுதிகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டன.
2. 50 லட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் பஞ்சத்தால் உயிரிழந்தனர்.
3. ஆங்கிலேய அரசு எந்தவிதமான உணவு வழங்கும் முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை, இதனால் மக்களுக்கு பெரும் துன்பம் ஏற்பட்டது.

4. 1899-1900 பஞ்சம்

- ❖ மத்திய இந்தியா மற்றும் பீகார் பகுதிகள் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டன.
- ❖ உணவு பொருட்களின் விலை மிக அதிகரித்ததால், ஏழை மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர்.

பஞ்சங்களின் விளைவுகள்

1. மக்கள் உயிரிழப்பு பஞ்சங்களால் கோடிக்கணக்கான மக்கள் பசியால் உயிரிழந்தனர். இந்த உயிரிழப்புகள் பொதுவாக ஆங்கிலேயர் கொள்கைகளால் மேலும் மோசமாகின.
2. விவசாயத்தின் வீழ்ச்சி விவசாயிகள் நிலங்களை விட்டு நகரங்களுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். இதனால், இந்தியாவின் பாரம்பரிய விவசாய முறைகள் பெரும் வீழ்ச்சியடைந்தன. ஆங்கிலேயர்கள் உருவாக்கிய நிலத்தரகர் முறை, அதிக வரிகள் மற்றும் கடன் சுமைகள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை அழித்தன.
3. பொருளாதாரக் கோளாறு பஞ்சங்களின் விளைவாக, உணவுப் பொருட்களின் விலை கடுமையாக அதிகரித்தது. மக்கள் அதிகளவில் வறுமையில் விழுந்தனர். உணவுப் பொருட்களின் பற்றாக்குறையால், மக்கள் தேவையான அளவில் உணவு வாங்குவதற்கு இயலாமல் போயின.

ஆங்கிலேயர் அரசு எடுத்த நடவடிக்கைகள்

1. பஞ்ச ஆணையங்கள் 1878 மற்றும் 1900-ஆம் ஆண்டுகளில் பஞ்ச ஆணையங்கள் அமைக்கப்பட்டன, ஆனால் அவற்றின் பரிந்துரைகள் முறையாக செயல்படுத்தப்படவில்லை. இதன் காரணமாக, மக்கள் எந்தவிதமான உதவியும்

பெறாத நிலை உருவாகி பஞ்சம் மேலும் தீவிரமானது.

2. உணவு பாதுகாப்பு திட்டங்கள் உணவுப் பொருட்களை சேமித்து வைக்க சில திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன, ஆனால் அவை போதுமானதாக இருக்கவில்லை. உணவு பொருட்களின் சரியான விநியோகமும், பகிர்வும் ஏற்கனவே பிரச்சினையாக இருந்தது.
3. நலத்திட்டங்கள் குறைவு ஆங்கிலேயர்கள் உணவுப் பொருட்கள் ஏற்றுமதியை தொடர்ந்து மேற்கொண்டனர், இதனால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். அந்த காலத்தில், உணவுப் பாதுகாப்பு திட்டங்கள் இல்லாத காரணமாக, பஞ்சத்தின் பாதிப்புகள் மிக அதிகமாக இருந்தன.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் பஞ்சங்கள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில் நிகழ்ந்த பஞ்சங்கள் இயற்கை காரணிகளால் மட்டுமல்ல, ஆங்கிலேயர் நிர்வாகக் கொள்கைகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. நில வரிகள், வணிகப் பொருளாதார மாற்றங்கள், மற்றும் அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் விவசாயிகளை கடும் நிலைக்கு தள்ளின. உணவுப் பொருட்களின் சரியான விநியோகம் மற்றும் பாதுகாப்பு இல்லாமல், கோடிக்கணக்கான மக்கள் உயிரிழந்தனர்.

கடன் சுமைகள்

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை ஆளும் காலத்தில், விவசாயிகள் கடன் சுமைகளை அதிகமாக எதிர்கொண்டனர். நில வரிகள், பணக்கார நிலத்தரசர்கள் மற்றும் ஆங்கிலேய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் விவசாயிகளுக்கு கடன் சுமையை அதிகரித்தன. விவசாயிகள் தனியார் கடனாளிகளிடமிருந்து கடன் வாங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர். இதனால், அவர்கள் பரம்பரை கடன் சுமையில் கட்டுண்டு விடச் செய்தது.

இந்த ஆய்வில், ஆங்கிலேயர் காலத்தில் விவசாயிகள் சந்தித்த கடன் சுமைகளின் முக்கியக் காரணங்கள், அதன் விளைவுகள் மற்றும் அதனால் இந்திய சமூகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை விரிவாக அலசுவோம்.

கடன் சுமையின் முக்கியக் காரணங்கள்

1. நில வரி கொள்கைகள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சி காலத்தில், நில வரி கொள்கைகள் விவசாயிகளை கடன் சுமையில் ஆழ்த்திய ஒரு முக்கிய காரணமாக இருந்தன. முக்கியமாக மூன்று முக்கிய நில வரி முறைகள் கொண்டிருந்தன:

இஸ்ட் இந்தியா நிறுவனம் அறிமுகப்படுத்திய நிலத்தரகர் முறை இந்த முறையில், நில உரிமையாளர்களுக்கு அதிகமான நில வரி விதிக்கப்பட்டது. இதனால், நில உரிமையாளர்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கூடுதல் வரி வசூலிக்க தொடங்கினர். இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் கடுமையான பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொண்டு, கடன் சுமையில் சிக்கினர்.

ரயத் வாரி முறை

இந்த முறையில், நில வரி நேரடியாக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கப்பட்டது. அதாவது, விவசாயிகள் நேரடியாக வரி செலுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருந்தனர். இந்த முறையின் காரணமாக, பெரும்பாலான விவசாயிகள் கடனாளிகளாக மாறினர், ஏனெனில் அவர்கள் நில வரியை செலுத்த முடியாமல் தவித்தனர்.

மகால்வாரி முறை

இந்த முறையில், கிராம தலைவர்களுக்கு நில வரி செலுத்தும் பொறுப்பு இருந்தது. ஆனால், விவசாயிகள் இந்த வரியை செலுத்த முடியாமல் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைக்கு அவதியுற்றனர். இதனால், அவர்கள் மேலும் கடன் சுமைகளை ஏற்றனர்.

2. வட்டி அதிகரிப்பு மற்றும் விவசாயிகளின் துன்பம்

விவசாயிகள், நில வரிகளை செலுத்தும் போது பெரும்பாலும் பணக்கார கடனாளிகளிடமிருந்து (மணியார், கடன் கொடுக்கிறவர்கள்) கடன் வாங்கினர். இந்த கடன்களில் அதிக வட்டி வீதம் (30% முதல் 60% வரை) விதிக்கப்பட்டது. இதனால், விவசாயிகள் நிரந்தர கடனாளிகளாக மாறினர். வட்டியின் அதிகரிப்பு, அவர்களுக்கு மேலதிக பொருளாதார அழுத்தத்தை உருவாக்கியது, மேலும் அவர்கள் பணதொகைகளை திரும்ப செலுத்த முடியாத நிலைக்கு கொண்டுவரியது.

3. உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் பருவமழைச் சிக்கல்கள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில், மழைக்குறைவு, பஞ்சம் மற்றும் இயற்கை பேரழிவுகள்

விவசாயத்திலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தை பெருமளவில் குறைத்தன. பருவமழை அல்லது மழைக்குறைவு, துளையிடுபவரை போன்ற இயற்கை பேரழிவுகள் விவசாயம் நெகிழ்வாக மாறுவதற்கு காரணமாக இருந்தன. இதனால், விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கும் வருமானம் குறைந்தது, மேலும் அவர்களுக்கு கடன் வாங்காமல் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை உருவானது.

4. பணச்சுழற்சி குறைவு மற்றும் பணத்தகுதியின் வீழ்ச்சி

ஆங்கிலேயர்களின் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் இந்தியாவின் பாரம்பரிய பண முறை மற்றும் தொழில்நுட்பங்களை அழித்து விட்டன. விவசாயிகள், நிலத்தை கடனாக வைக்கவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, பணத்தகம் மற்றும் பணச்சுழற்சி குறைவாக காணப்பட்டது. இதன் மூலம், விவசாயிகள் பணதொகைகளை தங்களது நிலங்கள் மற்றும் பொருள்களை ஏற்றுக்கொண்டு, மீண்டும் கடன் சுமைகளை ஏற்றவேண்டிய நிலைக்கு வந்தனர்.

5. வர்த்தகப் பயிர்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி சார்ந்த விவசாயம்

ஆங்கிலேயர்கள் இந்திய விவசாயத்தில் உணவுப் பயிர்கள் வளர்ப்பதைத் தடுக்க, அதிக ஏற்றுமதி பயிர்கள் (காட்டன், காப்பி, தேநீர்) வளர்க்க விவசாயிகளைக் கட்டாயப்படுத்தினர். இதனால், உணவுப் பொருட்கள் குறைந்தன, மேலும் விவசாயிகள் உணவுக்கான தேவை மற்றும் நில உரிமைகளின் குறைபாட்டால் கடனாளிகளாக மாறினர்.

ஏற்றுமதி சார்ந்த பயிர்கள்

ஆங்கிலேயர்களின் கொள்கைகளின்படி, இந்தியா வர்த்தக பயிர்கள் (காட்டன், காப்பி, தேநீர்) உற்பத்தியில் மையமாக மாறியது. இதனால், நாட்டின் உள்ளூர் உணவுக் கொள்கைகள் பாதிக்கப்பட்டன.

கடன் சுமையின் விளைவுகள்

நிலங்களை இழந்த விவசாயிகள்

விவசாயிகள் கடன் திருப்பம் செய்ய முடியாமல் தங்கள் நிலங்களை இழந்தனர். பல விவசாயிகள் வெளியேற்றப்பட்டனர், இதன் காரணமாக, நிலத்தரசர்களின் பிடியில் மாறிய நிலங்களை விவசாயிகள் இழந்தனர்.

நிரந்தர ஏழ்மை மற்றும் தொழிலாளர் பிரச்சனை விவசாயம் முற்றிலும்

வீழ்ந்ததால், விவசாயிகள் தொழிலாளர்களாக மாறினர். இதன் காரணமாக, இந்தியாவில் ஏழ்மை நிலை மிகவும் மோசமாகி, தொழிலாளர்கள் குழுவின் அதிகரிப்பையும் சந்தித்தனர்.

சமூகப் பிரிவினை மற்றும் வர்க்க வேறுபாடுகள் கடன் சுமையினால், ஒரு பகுதி மக்கள் பெரும் கடன் சுமையை சுமந்தனர், மற்றொரு பகுதி செல்வம் சேர்த்தனர். இதனால், இந்திய சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு மற்றும் வர்க்க வேறுபாடுகள் பெரிதும் உருவாகின.

விவசாயத் தொழில் வீழ்ச்சி கடன் சுமைகளின் காரணமாக, விவசாயிகள் நவீன தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்த முடியாமல் தாமதமாகின்றனர். இதன் விளைவாக, விவசாயத் தொழில் வளர்ச்சி மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் குறைந்தது.

ஆங்கிலேயர் அரசின் நடவடிக்கைகள்

1879-ம் ஆண்டு தக்காதாரிகள் சட்டம் (Deccan Agriculturists' Relief Act) ஆங்கிலேய அரசு 1879-ம் ஆண்டில் இந்த சட்டத்தை கொண்டு வந்தது, ஆனால் இந்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு உதவக்கூடியதாக இருந்தது. அதுவே, கடன் கொடுக்கிறவர்களுக்கு நன்மைகளை வழங்கியது.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில், விவசாயிகள் கடன் சுமைகளால் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்தனர். நில வரி முறைகள், அதிக வட்டி, வணிகப் பயிர்கள் மற்றும் பணச்சுழற்சி குறைவு ஆகியவைகளின் காரணமாக, விவசாயிகள் நிரந்தர ஏழ்மையில் ஆழ்த்தப்பட்டனர். இந்தியா தொடர்ந்து இந்த காலகட்டத்தின் தாக்கங்களை உணர்கின்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய அரசு விவசாயிகளுக்கான கடன் மன்னிப்பு, நிதி உதவித் திட்டங்கள் மற்றும் குறைந்த வட்டி விகிதங்கள் மூலம் பலநிலைய பங்குகளை நடைமுறைப்படுத்தியது.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் கூலித் தொழிலாளர்கள் நிலைகள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தியாவில் கூலித் தொழிலாளர்கள் முக்கியமான சமூகக் குழுவாக இருந்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில் இந்தியாவின் பொருளாதாரம் பெரும்பாலும் நெசவுத் தொழில்கள், வேளாண்மை மற்றும் பல்வேறு வணிகத் தொழில்களால் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. எனவே, கூலித் தொழிலாளர்களின் நிலையை விவாதிக்கும்போது அதன் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் சூழலையும்

பரிசீலிக்க வேண்டும்.

1. கூலித் தொழிலாளர்களின் சமூக நிலைகள்

கூலித் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவின் தாழ்ந்த சமூகக் குழுக்களில் ஒருவராக இருந்தனர். அந்த காலகட்டத்தில் இந்திய சமூகத்தில் பிரிவினைகள் மற்றும் சாதியத்தின் தாக்கம் மிகுந்திருந்தது. பெரும்பாலும் குறைந்த வர்க்கம் சேர்ந்தவர்கள் நிரந்தர தாழ்வு நிலையை அனுபவித்தனர். ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், பணப்பற்றாக்குறை காரணமாக, பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயிகளாக இருந்தது. இதன் காரணமாக, கூலித் தொழிலாளர்கள் அதிகரிக்கப்பட்டு, தாழ்ந்த சமூக நிலைகளில் சிக்கியிருந்தனர்.

2. கூலித் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைகள்

ஆங்கிலேயர்களின் காலத்தில் இந்திய பொருளாதார அமைப்பில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. பண்டிகைகள், சரக்கு பரிமாற்றம், தொழில்துறை பணிகள் போன்றவை கூலித் தொழிலாளர்களின் பணியினை மேலும் பரவலாக்கியது. கூலித் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் கடுமையான மற்றும் பாவனையற்ற பணிகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர், குறிப்பாக நெசவுத் தொழில்களில்.

3. கூலித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதார நிலைகள்

இந்த கூலித் தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதார நிலைகள் மிகவும் கடுமையாக இருந்தன. அவர்கள் துருப்பிடிக்கப்பட்ட இடங்களில் வாழ்ந்தனர் மற்றும் ஆரோக்கியம், கல்வி மற்றும் சமூக சேவைகள் போன்ற அடிப்படை தேவைகளின் குறைபாடுகளுக்கு ஆளானவர்கள் ஆவின். இந்த சூழல் அவர்களின் உடல் மற்றும் மன நலனை பாதித்தது.

4. பணி மற்றும் வேலை வாய்ப்பின் அடிப்படை விதிகள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில், கூலித் தொழிலாளர்களுக்கான பணி வாய்ப்புகள் நியாயமாக வழங்கப்படவில்லை. பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு கடுமையான பணி, குறைந்த சம்பளம் மற்றும் கமிஷன் முறையில் தொழில்களில் பங்குபற்றவேண்டியதாக இருந்தது.

5. மழு நிலைகளில் அவர்களின் சோதனை

கூலித் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் மரபுவழி மழு நிலைகளிலும் ஆங்கிலேயர்களின் கட்டுப்பாடுகளின் கீழும் இருந்தனர். இந்த நிலைகளில், குறைந்த

சம்பளங்களுடன், தங்களது வாழ்க்கையை நடத்துவது மிகவும் கடினமாக இருந்தது.

6. சமூக மற்றும் அரசியல் இழப்புகள்

கூலித் தொழிலாளர்கள் சமூக ஆதரவுகளின் அதிகபட்சம் இழந்தவர்கள் . அவர்கள் தனித்துவமான சமூக மற்றும் அரசியல் பங்குகளைப் பெற முடியவில்லை . இது அவர்களின் எதிர்கால வளர்ச்சி மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தில் தடையாக அமைந்தது.

7. ஆங்கிலேயர் ஆட்சியால் சூழலில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியால் கூலித் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் மோசமான நிலைக்கு வந்தது .பணப்பற்றாக்குறை மற்றும் சமூக அமைப்பில் தாழ்வு நிலைகள் அதிகரித்தது .இது அவர்களின் வாழ்வாதார நிலைகளை மேலும் மோசமாக்கியது.

கடன்பட்ட தொழிலாளர்கள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில், இந்தியாவின் பொருளாதார நிலை மிகுந்த துறந்திருந்தது .இந்த நேரத்தில், இந்தியாவில் பல்வேறு வகைகளில் தொழிலாளர்கள் இருந்தனர், அதில் முக்கியமான பிரிவு கடன்பட்ட தொழிலாளர்கள் .இவர்கள் பெரும்பாலும் விவசாயத் தொழில்களில், ஆலை தொழில்களில் மற்றும் பல்வேறு பகுதிகளில் கடனின் அடிமையாக இருந்தனர் .அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை அடிமைத்தனத்தின் கீழ் நடத்தினர், இது அவர்களின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலைகளில் தீவிர மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது.

ஆங்கிலேயர் காலத்தில், கூலித் தொழிலாளர்கள் தாழ்ந்த சமூகக் குழுக்களில் சேர்ந்தவர்கள், கடுமையான பணி மற்றும் வாழ்வாதார நிலைகளில் தங்கியிருந்தனர் . அவர்களின் பொருளாதார நிலைகள், சமூக அசல் நிலைகளில் இருந்தன, மேலும் அரசியலிலும் அவற்றின் பங்கு மிகவும் குறைந்திருந்தது .இது அவர்களின் எதிர்கால முன்னேற்றத்தில் முக்கிய தடைகளாக அமைந்தது.

தாவரத் தொழிலாளர்களின் சமூக நிலைகள்

ஆங்கிலேயர் காலத்தில் தாவரத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைகள் மிகவும் கடுமையாக இருந்தன. பெரும்பாலும் இவர்களுடன் பணிபுரிந்தவர்கள் நெடுந்தூர புவியியல் பகுதிகளில் உள்ள பல்வேறு சமூகக் குழுக்களிலிருந்த ஆண்கள்,

பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் ஆகினர். பெரும்பாலும் அவர்கள் நிலவரம் சாதி, மொழி, மற்றும் சமுதாய அடிப்படையில் பிரிக்கப்பட்டு இருந்தது. இந்த தொழிலாளர்களுக்கு அதிகபட்சம் அடிமைத்தனத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. ஏனென்றால் அவர்களுக்கு எந்த ஒரு சட்டப் பாதுகாப்பு இல்லாமல், வெகுவாக குறைந்த சம்பளம் மற்றும் கடுமையான வேலைநிறைவுகளுடன் தங்களின் வாழ்வை மேற்கொள்வதற்கான வழியில்லாமல் இருந்தனர்.

தாவரத் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைகள்

தாவரத் தொழிலாளர்களின் பொருளாதார நிலைகள் மிகவும் மோசமாக இருந்தன. இவர்கள் பெரும்பாலும் நாளந்தோறும் தங்கள் குடும்பங்களுடன் கூடிய ஒரு அற்புதமான வேலைகளை செய்தனர், ஆனால் அவற்றின் சம்பளம் எளிதாக கடனாக மாறி, ஒருவித அடிமைத்தனத்துக்குள் அவர்களை வைத்தது. சிறிய ஊதியத்தோடு, சோம்பல் மற்றும் பிற வாடகைகளுடன் வாழ்ந்த இவர்களின் வாழ்வாதார நிலைகள் பலவிதமான சவால்களை எதிர்கொண்டன.

தாவரத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியின் கீழ், தாவரத் தொழிலாளர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைத் துன்பங்களை எதிர்க்கும் வகையில் சில போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் தாவரத் தொழிலாளர்களுக்கான தொழிலாளர் சங்கங்களும் அமைக்கப்பட்டன. அவர்களது போராட்டங்களில், சம்பளம் உயர்த்தும், உழைப்பின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு, கடன் வட்டியை கட்டுப்படுத்துவதற்கான முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

பொதுவான சமூக மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள்

இந்த காலகட்டத்தில் தாவரத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் பெரும்பாலும் உள்ள அரசியல் பிரச்சினைகள் மற்றும் சமூக தாக்கங்கள் முக்கியமானவை. ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களை நீண்ட நாட்களாக அடிமைப்படுத்தி, அவர்கள் உழைக்கும் நிலங்களில் உள்ள பொருளாதார மற்றும் சமூக கட்டமைப்பை கடுமையாக கட்டுப்படுத்தினர். இந்த சூழலில், அவர்கள் தங்களது சமூக மற்றும் அரசியல் உரிமைகளைப் பெற முனைவதற்கான போராட்டங்களைத் தொடங்கினர்.

இருந்துவிடும் தாவரத் தொழிலாளர்களின் பங்கு

தாவரத் தொழிலாளர்கள் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். அவர்கள் உழைத்த தாவரத் தோட்டங்கள், குறிப்பாக தேயிலை, காபி மற்றும் ரப்பர் போன்ற பொருட்களின் உற்பத்தி, ஆங்கிலேயர்களுக்கு மிகப்பெரிய வருமானம் பெற்றுத்தந்தன. இந்த உற்பத்தி செயல்பாடுகளுக்கான தொழிலாளர்களின் பணி அதன் செயல்திறனுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் வழிவகுத்தது.

இந்த நிலைகளின் தாங்கிய பரிமாணம், வெறுமனே பொருளாதார பணிகளில் மட்டும் இல்லாமல், சமூக அசல் நிலைகள், பணியாளர்களின் போராட்டங்கள் மற்றும் சுதந்திர இயக்கங்களில் அவர்களின் பங்கையும் உணர்த்துகிறது.

ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சியில், தாவரத் தோட்டங்கள் இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் நிறுவப்பட்டன, இதில் முக்கியமாக தமிழ்நாடு, கோசிகோடு, அசாமின் பகுதிகள் மற்றும் கேரளா ஆகிய பகுதிகள் அடங்குகின்றன. இந்த தோட்டங்களில் முக்கியமான பொருட்கள், வருமானத்தில் மிக முக்கிய பங்கு வகித்த தேயிலை, காபி மற்றும் ரப்பர் ஆகியவற்றை உற்பத்தி செய்யப் பட்டது.

இந்தத் தோட்டங்களில் பராமரிப்பு, அறுவடை மற்றும் உற்பத்தி ஆகிய செயல்களுக்கான உழைப்பாளர்கள் தேவையாக இருந்தனர். அதனால், பெரும்பாலான நேரங்களில் அவற்றில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் குறைந்த சம்பளத்தோடு, கடும் உழைப்பினைச் செய்கிறார்கள். தாவரத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை மிகவும் கடுமையாக இருந்தது, அவர்களுக்கு எந்த ஒரு சட்ட பாதுகாப்பு இல்லாமல், அவற்றில் கடுமையான வேலைவாய்ப்புகள் மற்றும் கடனில் சிக்கல் போன்ற பிரச்சினைகள் இருந்து கொண்டிருந்தன.

இந்த தோட்டங்களில் உழைத்த பல தொழிலாளர்கள், தொடர் கடன் வட்டியினால் பிணைக்கப்பட்டனர், இதனால் அவர்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார அடிமைத்தனத்தில் மூழ்கியிருந்தனர். அதனால், தாவரத் தொழிலாளர்களின் சமூக நிலைகள், பொருளாதார சிக்கல்கள் மற்றும் போராட்டங்கள் இந்திய வரலாற்றில் முக்கியமான விடயமாக மாறின.

மேலும், இந்த தொழிலாளர்கள், ஆங்கிலேயர்களின் மற்றும் அதற்கேற்ப

பணியாற்றும் வேளாண் வணிகர்களின் சமூக விலக்கல் மற்றும் வன்முறைகளுக்கான எதிர்ப்புகளை உருவாக்கினர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் உள்ள தாவரத் தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் இயக்கங்கள், இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு முக்கிய கட்டமானது.

தாவரத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள்

தாவரத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் கடுமையான துழ்நிலைகள், அவர்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான போராட்டங்களை ஊக்குவித்தது. இந்த தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக அவர்களது வாழ்க்கை மற்றும் வேலைநிறுத்தங்களை மேம்படுத்தும் நோக்கத்தில் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்த்து போராடினர். அவர்களின் முக்கிய பிரச்சினைகள், குறைந்த சம்பளத்துடன் வேலை செய்யும் கடுமையான வேலைநிலைகளையும், அந்நிய ஆட்சியாளர்களின் முழுமையான உற்பத்தி கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்து நிலையாக இருந்தது.

இந்த போராட்டங்கள், காலக்கட்டத்தில் பல அமைப்புகளின் உதவியுடன் உருவான பணிமனைகளின் கீழ் நடைபெற்றது. தாவரத் தொழிலாளர்கள், தங்களுடைய வாழ்க்கை நிலைகளை மேம்படுத்த, மற்றும் அவர்களின் திசையில் சமூக மாற்றங்களை ஊக்குவிக்க சில இடங்களில் சமூக இயக்கங்களோடு இணைந்து போராடினர். இதன் மூலம் அவர்கள், மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தினை மாற்றி, நிலையான வேலைவாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகளைக் களங்கொண்டனர்.

அவர்களுடைய பிரச்சினைகள் மற்றும் தீர்வுகள்

தாவரத் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையில் பல பிரச்சினைகள் இருந்தன. மிகவும் குறைந்த சம்பளத்தில் வேலை செய்வதற்கும், குடும்பத்தை பராமரிக்கவும் அவர்கள் வழக்கமான சமரசங்களை செய்து கொண்டிருந்தனர். உணவு, உடைகள் மற்றும் அடிப்படை தேவைகளுக்காக அதிக கடன் ஏற்றுவது, அவர்களின் வாழ்க்கையை இன்னும் கடுமையாக மாற்றியது.

இதற்கான தீர்வாக, சில தாவரத் தொழிலாளர்கள், தங்களுடைய உரிமைகளை பெறவும், வாழ்க்கையின் தரத்தை மேம்படுத்தவும், அமைப்புகளின் கீழ் திரும்பிப் போராடின. அரசியல் மற்றும் சமூக இயக்கங்கள், தங்களின் போக்கினை மேம்படுத்த உதவியது.

சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள்

தாவரத் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள், அவர்களின் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான முயற்சிகள், சமூக மற்றும் அரசியல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இதன் மூலம், தொழிலாளர்களின் நிலைகள் மிகுந்த கவனத்தை பெற்றன. இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் முக்கிய பகுதியாக, தாவரத் தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகள் உருவாகின.

சிறிது நேரத்தில், தாவரத் தொழிலாளர்கள் நிதானமாக செயல்பட்டு, அவர்களின் உடன்படிக்கைகள் மற்றும் பணியாற்றும் முறைகளை விரிவாக்குகின்றனர். அந்த காலத்தில், தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் அமைப்புகளின் உதவியுடன் அவர்களின் போராட்டங்கள் பரவியது.

கடைசியில்: தாவரத் தொழிலாளர்களின் முக்கிய பங்கு

தாவரத் தொழிலாளர்கள், இந்திய வரலாற்றின் முக்கியமான பிரிவுகள் ஆகும். அவர்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கான போராட்டங்கள், சுதந்திர இயக்கங்களின் அங்கமாக மாறின. மேலும், அவர்கள் பெரும்பாலும் ஆதரவில்லாத இடங்களில் பணியாற்றி, பொருளாதார மற்றும் சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்தினர்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- விவசாய வருவாய் அமைப்புகள் பற்றிய விவரங்களை விளக்குக.
- ஜமீன்தாரி அமைப்பின் முக்கிய தன்மைகள் விவரி.
- ரயத்வாரி முறையின் அம்சங்களைப் பற்றி விவரிக்கவும்.
- மஹல்வார் முறையின் முக்கிய தன்மைகள் என்ன?
- விவசாயிகளின் நிலைக்கு ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றி விளக்குக.
- விவசாயிகளின் நிலைகள் குறித்து சொல்லப்படும் முக்கிய சிக்கல்கள் என்ன?
- பெண்களின் வேலையின் நிலைமைகள் மற்றும் அதனைப் பற்றி விளக்கவும்.
- அழியாத தன்மை என்றால் என்ன?
- கொத்தடிமைத் தொழிலாளர்களின் நிலை பற்றி விவரிக்கவும்.
- தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வாழ்வு எப்படி அமைந்திருந்தது?

இயல் - இரண்டு

விவசாயக் கிளர்ச்சி மற்றும் இயக்கங்கள்: காலனித்துவ காலத்திற்கு முன்புள்ள விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் - காலனித்துவ காலத்தில் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் - மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி - சந்தால் கிளர்ச்சி - இந்தியக் கிளர்ச்சி - புலாகுரி தாவா - பாப்னா விவசாய சங்கம் - மராத்தா கிளர்ச்சி - சாம்பரான் சத்தியகிரகப் போராட்டம் - கிசான் சபா இயக்கம் - தேபாகா இயக்கம் - தெலங்கானா இயக்கம் - தஞ்சாவூர்

நோக்கங்கள்:

- விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகளை ஒப்பிட்டு புரிந்து கொள்வது.
- மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி புரிந்து கொள்வது.
- கிசான் சபா, சாம்பரான் சத்தியகிரகம் மற்றும் தேபாகா, தெலங்கானா இயக்கங்களின் நோக்கங்களை அறிதல்.
- தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற விவசாய இயக்கங்களை அறிதல்.

விவசாயக் கிளர்ச்சி மற்றும் இயக்கங்கள்

காலனித்துவ காலத்திற்கு முன்புள்ள விவசாயிகளின் போராட்டங்கள்

இந்திய வரலாற்றின் முக்கிய அங்கமாக விவசாயிகள் இருந்தனர் . காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்திய சமூகத்தில் பெரும்பாலான மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர் . அவர்கள் எதிர்கொண்ட பாதிப்புகளும், தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்கொண்ட போராட்டங்களும், இந்திய வரலாற்றில் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன . இதன் மூலமாக, விவசாயிகளின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைகளை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்தக் கட்டுரையில், காலனித்துவத்திற்கு முன் நடந்த விவசாயிகளின் போராட்டங்கள், அவற்றின் காரணங்கள், அவர்களது எதிர்நிலைகள் மற்றும் போராட்ட முறைகள் ஆகியவற்றை விரிவாக ஆய்வு செய்கிறோம் . இந்தியாவின் பல்வேறு பகுதிகளில் விவசாயிகள் எதிர்கொண்ட சவால்கள் மற்றும் பிரச்சனைகள் பற்றியும் இங்கு விரிவாகக் காணலாம்.

1. காலனித்துவத்திற்கு முன் விவசாயிகளின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலை

இந்தியாவில் காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய காலத்தில் விவசாயம்

முக்கியமான பொருளாதார ஆதாரமாக இருந்தது .விவசாயிகள் பெரும்பாலும் குடிமகன்களின் ஒரு பகுதியாக இருந்து, இயற்கையின் வளங்களை பயன்படுத்தி வேளாண்மை செய்தனர் .பெரும்பாலான பகுதிகளில் நிலங்களின் பராமரிப்பு மற்றும் பரிபாலனத்தின் பொறுப்பே விவசாயிகளிடமே இருந்தது.

காலப்போக்கில், விவசாய பணிகள், வாழ்வாதார அமைப்புகள் மற்றும் சமுதாய அமைப்புகள் பல்வேறு மாற்றங்களை எதிர்கொண்டன .இதில் இருந்து விவசாயிகளின் வாழ்க்கைமுறையில் ஆழமான மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன .ஆனால், நில உரிமைகள், சமூகச் சமநிலை மற்றும் வேளாண்மை சுதந்திரம் போன்றவற்றில் அவர்களுக்குக் கிடைத்த பாதுகாப்பு குறைவாகவே இருந்தது.

2. விவசாயிகளின் போராட்டங்களின் தொடக்கம்

காலனித்துவத்திற்கு முன், குறிப்பாக மலைக்கோவிலைகள், கர்நாடகா, தமிழ்நாடு, பஞ்சாப் மற்றும் அசாம் போன்ற பகுதிகளில், விவசாயிகள் பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர் .இந்தப் போராட்டங்கள் பெரும்பாலும் நில உரிமைகள், வாடிகைச் சுமைகள் மற்றும் தனியார் நிலங்களுக்கிடையேயான உரிமை பிரச்சனைகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன.

இப்போராட்டங்கள் பெரும்பாலும் நிலதடி வாடிகைகள் மற்றும் அதிக வரி வசூலிப்பை எதிர்த்து எழுந்தன .விவசாயிகளின் அடிப்படை போராட்டக் கோரிக்கைகள்:

- நில உரிமைகள்
- வாடிகை குறைப்பு
- இயற்கை வளங்களின் மீதான உரிமைகள்
- சுதந்திரமான வாழ்வாதாரம்

இவற்றிற்காகவே அவர்கள் பலமுறை கிளர்ச்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

3. விவசாயிகளின் போராட்டங்களில் மிகுந்த தாக்கம்

விவசாயக் கிளர்ச்சிகளில் மிக முக்கியமான கோரிக்கை நில உரிமைகள் தொடர்புடையதாக இருந்தது. காலனித்துவத்திற்கு முந்தைய இந்தியாவில் நில உரிமைகள் பெரும்பாலும் மன்னர்கள் அல்லது அரசகட்டமைப்புகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தன. இதனால் விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு நெருக்கடி ஏற்படும் வகையில் நில உரிமைகள் தொடர்பாக நிரந்தர பாதுகாப்பின்றி இருந்தனர்.

இந்த நில உரிமை பிரச்சனைகள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை பாதித்து, அவர்களை சமூக மாற்றங்களை நாடும் நிலைக்குத் தள்ளியது. பல பெரிய நிலத்தரசர்கள் மற்றும் விவசாயிகள், தங்களது உரிமைகளை சட்ட ரீதியாக உறுதி செய்யும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இது நில உரிமை தொடர்பான புரட்சிகர எண்ணங்களை உருவாக்கியதோடு, சமூக சமநிலை பற்றிய விழிப்புணர்வையும் வளர்த்தது.

4. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முன் விவசாயிகளின் எதிர்ப்பு

18ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பக் காலத்தில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு முன், இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் விவசாயிகள் நில உரிமைகளுக்காக போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். தமிழ்நாடு, கர்நாடகா, மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில், அரசு மற்றும் நில உரிமையாளர்களின் கொடுமைக்கு எதிராக விவசாயிகள் எழுச்சி காட்டினர்.

இவை வீடு உடைத்தல் (Peasant Revolts) என அழைக்கப்பட்ட புரட்சிகள், ஒரு முழுமையான சமூக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்குடன் நடைபெற்றன. இந்த கிளர்ச்சிகள், நில உரிமைகளுக்கான அடித்தளமான எதிர்ப்பாகவும், புதிய சமூக அமைப்புக்கான தேடலாகவும் இருந்தன.

5. விவசாயிகளின் புரட்சிகர அமைப்புகள்

விவசாயிகள் தங்கள் உரிமைகளை காக்கவும், வேளாண்மை முன்னேற்றங்களை அடையவும் பல அமைப்புகளை உருவாக்கினர். இவை சமூகத்தில் விவசாயிகளின் பங்களிப்பை வலியுறுத்தும் அமைப்புகளாக விளங்கின.

- இந்த அமைப்புகள்,
- நில உரிமைகள்,
- நில வாடிகைகள்,

வேளாண்மைக்கான நிதி ஆதாரங்கள்,

மற்றும் மக்களின் கலாசார, பொருளாதார உரிமைகள் இவற்றின் மேல் கவனம் செலுத்தின.

இத்தகைய அமைப்புகள் விவசாயிகளின் போராட்டங்களை ஒருங்கிணைத்து, அவர்களது குரலை அரசுகள் மற்றும் பெரும்பான்மைக் குழுக்களுக்கு செவிசாய்க்க வைத்தன.

6. காரணங்கள் மற்றும் தாக்கங்கள்

முக்கிய காரணிகள்:

அரசு மற்றும் பொருளாதார கட்டமைப்புகள்: காலனித்துவத்திற்கு முன் இருந்த உள்ளூர் அரசுகள் விவசாயிகளின் நில உரிமைகளை பாதுகாக்கத் தவறின. பின்னர் வந்த பிரிட்டிஷ் ஆட்சி, நில உரிமையை உரிமை அல்லாமல் 'பயன்பாட்டு உரிமையாக' மாற்றியது.

நில உரிமை சிக்கல்கள்: பல மன்னர்கள் நிலங்களை உத்தியோகத்தர்கள், வீரர்கள், கோவில்கள் மற்றும் சமூக பிரிவுகளுக்கு வழங்கின. இதனால், விவசாயிகள் நில உரிமையின்றி உழைக்க வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

சமூக விலக்கு: சாதி, மத, மற்றும் பிற சமூக காரணிகளால் விவசாயிகள் சமூக சீர்மரபுகளால் பின்தள்ளப்பட்டனர். இது அவர்களின் உரிமைகளை மேலும் பாதித்தது.

பிரதான தாக்கங்கள்:

- விவசாயிகளின் வருமானத்தில் குறைவு
- சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலையின் வீழ்ச்சி
- சமூக விழிப்புணர்ச்சி வளர்ச்சி

கிளர்ச்சிகளின் வழியாக சமூக மாற்றத்துக்கான சூழல் உருவாகியது

7. சமூக மாற்றங்களுக்கான விவசாயிகள்

விவசாயிகள் மற்றும் சமூக மாற்றங்கள் விவசாயிகள் மேற்கொண்ட போராட்டங்கள் இந்திய சமூகத்திலும் அரசியலிலும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துவதாக அமைந்தன. இவை காலனித்துவத்திற்கு முன்பும் பின்னணியிலும், இந்திய வரலாற்றில் முக்கிய புரட்சிகரமான நிகழ்வுகளாகவும் இருந்தன.

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி – 1921

கேரளாவின் மாலபார் பகுதியில் 1921ஆம் ஆண்டு, முஸ்லிம் விவசாயிகளால் (மாப்பிள்ளைகள்) மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒரு முக்கியமான கிளர்ச்சி. இது பிரிட்டிஷ் மற்றும் ஜமீந்தார்கள் இணைந்து ஏற்படுத்திய நில உரிமை மற்றும் சமூக சுரண்டலுக்கு எதிரானது. இந்த கிளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- நில உரிமைக்காக போராட்டம்
- சமூகவியல் மற்றும் மத அடிப்படையிலான எதிர்ப்பு

- மதவாதத்தை மறுக்க இயலாத வகையில் கலந்த கிளர்ச்சி
- இது இந்தியாவின் ஏனைய விவசாயி கிளர்ச்சிகளைப் போன்றே ஒரு சமூக மாற்றத்தை நோக்கிய இயக்கமாக இருந்தது.
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விவசாயிகள் மற்றும் பழங்குடியினரின் பதில்கள்
- 18 மற்றும் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில், இந்திய விவசாயிகளும் பழங்குடியினரும் புதிய நிர்வாக அமைப்புகளுக்கு எதிராக பல கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

தோற்றம்:

முகலாயக் காலத்தில் இருந்தே, மாநிலங்களில் நில வரி அதிகரிப்பு, ஊழல் நிர்வாகம், கடுமையான சட்டங்கள் ஆகியவைக்கு எதிராக மக்கள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு பிறகு நிலைமை மேலும் மோசமடைந்தது:

- விவசாயிகள் மீது அதிக வரி சுமை
- பழங்குடியினர் நில உரிமை இழப்பு
- உள்நாட்டு கைத்தறித் தொழில்கள் அழிவு
- பிரிட்டிஷ் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் மூலம் செல்வத்தின் வடிகால் மாற்றங்களால் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள்

சமூக சீரழிவுகள்

நில உரிமைகள் மற்றும் வரிகள் தொடர்பான பிரச்சினைகள் விவசாயிகளை நெருக்கடிக்கு தள்ளின. பலர் வறுமையிலும் கடன் சுமையிலும் சிக்கினார்கள்.

தொழில்களின் அழிவு

கைத்தறித் தொழில்கள் முடக்கப்பட்டதால் விவசாயமே பிரதான உயிர்வாழ்வாக மாறியது.

பழங்குடியினர் மீது தாக்கம்

பழங்குடியினரின் பாரம்பரிய நிலங்களில் அரசாங்கம் நுழைந்து, அவர்களது வாழ்வாதாரத்தைப் பாதித்தது.

- முக்கிய கிளர்ச்சிகள் (குறிப்பு)
- பாஜி ராவ் கிளர்ச்சி (1855)
- சான்தாள் கிளர்ச்சி (1855-56)
- பாஸி மற்றும் கோல கிளர்ச்சிகள்

புலி தேவன், வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன், மருது சகோதரர்கள் ஆகியோர்களின் கிளர்ச்சிகள் இந்த கிளர்ச்சிகள் அனைத்தும், இந்தியா முழுவதும் நிலவிய அதேபோன்ற சுரண்டல்களுக்கான பதில்கள் ஆகும்.

இந்த வகை விவசாயி மற்றும் பழங்குடியினர் கிளர்ச்சிகள், இந்தியாவின் சுதந்திர இயக்கத்திற்கும் சமூக நீதி போராட்டங்களுக்கும் ஒரு அடிப்படை உருவாக்கின. இவை இந்திய வரலாற்றில் சாதாரண எதிர்ப்புகள் அல்ல; அதற்குப் பதிலாக மக்கள் எழுச்சி மற்றும் சமூக மாற்றத்திற்கான உண்மையான முயற்சிகள் ஆகும்.

சன்னியாசி கிளர்ச்சி (1763–1800)

18ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் கிழக்கிந்திய கம்பெனி தனது ஆட்சியை வலுப்படுத்த முயன்றபோது, வடக்கு வங்காளத்தில் சன்னியாசிகளும் பகீர்களும் அடிக்கடி கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர். பஞ்சக் காலங்களில், சிறிய குழுக்களாகச் செயல்பட்ட இவர்கள், உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் செல்வங்களை அரசினர் அதிகாரிகள் மற்றும் பணக்காரர்களிடமிருந்து திடீரெனத் தாக்கி அபகரித்து வந்தனர்.

இவர்கள் பெரும்பாலானோர் பழங்குடியினர், சிறு நிலத்தரவர்கள் அல்லது நிலத்தை இழந்த விவசாயிகள் ஆவார். இந்த கிளர்ச்சிகளின் மூலம் அவர்கள் காலனித்துவ ஆட்சியின் சுரண்டல்களுக்கு எதிராகப் போராடினர்.

கிளர்ச்சியின் முக்கியத்துவம்:

உணவுத் தானியங்கள், பணம், மற்றும் அரசுப் பொருட்களை அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் செல்வந்தர்களிடமிருந்து திடீர் தாக்குதல்களால் பறித்தனர்.

இந்தச் சம்பவங்கள் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளுக்கு பெரும் அச்சத்தை ஏற்படுத்தின.

இது ஆரம்பகால இந்திய எதிர்ப்புப் போராட்டங்களின் வழிகாட்டி எனக் கருதப்படுகிறது.

கோல் கிளர்ச்சி (1831–1832)

இந்திய பழங்குடியினர் கிளர்ச்சிகளிலேயே முக்கியமான ஒன்றாகக் கருதப்படும் கோல் கிளர்ச்சி, 1831–32ம் ஆண்டுகளில் இன்றைய ஜார்கண்ட் மாநிலத்தில் உள்ள சோட்டா நாக்பூர் பகுதியில் நடந்தது.

கிளர்ச்சியின் பின்னணி:

- கோல் பழங்குடியினர், தங்களது பாரம்பரிய நில உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதும்,

புதிய வரி மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளால் துன்புறுத்தப்படுவதும் காரணமாக ஆங்கிலேயர்களுக்கு எதிராக கிளர்ந்தனர்.

- கிழக்கிந்திய கம்பெனி நியமித்த இடைத்தர வரி வசூலாளர்கள் மற்றும் வெளியூர்வாசிகள் பழங்குடி சமூகத்தில் அக்கறையின்றி நடந்து கொள்வதும், அவர்கள் வாழ்வாதாரத்தை மோசமாக பாதித்தது.

கிளர்ச்சியின் முக்கிய அம்சங்கள்:

- பழங்குடியினர் ஆயுதம் ஏந்தி ஆங்கிலேயர்களுக்கும் அவர்களது ஆதரவாளர்களுக்கும் எதிராக கடுமையான தாக்குதல்களில் ஈடுபட்டனர்.
- கோல் கிளர்ச்சியில் பல அரசு அலுவலகங்கள் மற்றும் வரி வசூலாளர்களின் வீடுகள் அழிக்கப்பட்டன.
- பெருமளவிலான இராணுவக் குவிப்பால் மட்டுமே இந்த கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டது.

விளைவுகள்:

- கோல் கிளர்ச்சி, பழங்குடியினரின் உரிமைகள் மற்றும் நலன்களைப் பாதுகாப்பது குறித்து பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்தில் சில பரிந்துரைகளை உருவாக்கச் செய்தது.
- இது, இந்திய மக்கள் ஆங்கிலேய ஆட்சிக்குத் தந்த எதிர்வினைகளின் ஒரு முக்கியமான கட்டமாகும்.

கோல் கிளர்ச்சி (1831–1832) – வரலாற்று பார்வை

கிளர்ச்சியின் பின்னணி:

கிழக்கிந்திய கம்பெனி சோட்டா நாக்பூர் பகுதியில் தனது ஆட்சியை விரிவுபடுத்தியபோது, புதிய நில உரிமை மற்றும் நிர்வாக அமைப்புகளை அறிமுகப்படுத்தியது. இதனால் அப்பகுதியை பூர்வீகமாக கொண்ட கோல் பழங்குடியின மக்களுக்கு பொருளாதார சிக்கல்கள் உருவாயின. 1829 முதல் 1839 வரை, கோல் மக்கள் இந்தச் சிக்கல்களுக்கு எதிராக பலகட்ட கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபட்டனர். இந்த கிளர்ச்சி “கோல் கிளர்ச்சி” என்று பிரிட்டிஷ் ஆவணங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பகுதி மக்களின் பங்கேற்பு:

முதலாளித்துவ சுரண்டல்களுக்கு எதிராக முண்டா, ஓரான், ஹோஸ் போன்ற

பிற பழங்குடியின சமூகங்களும் கோல் மக்களுடன் இணைந்தனர். 1819ஆம் ஆண்டு தென் பீகாரில் கிளர்ச்சி வெடித்தது. இதன் காரணமாக, பழங்குடியினர் வாழும் பகுதிகளில் அதிகமான வெளியூர் மக்கள் குடியேறினர். பழங்குடியினருக்கு மத்திய ஆட்சி அமைப்பு இல்லாத நிலையில், நிலங்கள் பாரம்பரியரீதியாக பரஹா அல்லது சபா என்ற குடும்பங்களுக்குள் பங்கிடப்பட்டிருந்தன.

கிளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்:

புதிய நில வரி மற்றும் சட்டங்கள்: ஆங்கிலேய ஆட்சி புதிய நில வரி விதிகளை அறிமுகப்படுத்தியதால், கோல் மக்களின் வாழ்வாதாரம் பாதிக்கப்பட்டது.

வறுமையும் கடனும்: நிலங்களை பறிமுதல் செய்தல், கடன் வசூலாளர்களால் உண்டான அழுத்தம் ஆகியவையும் கிளர்ச்சிக்கு தூண்டுதல் அளித்தன.

அரசு வேலை வாய்ப்புகள் மறுப்பு: பழங்குடியினர் கல்வி மற்றும் அரசுத் துறைகளில் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். பாரம்பரிய நில உரிமை மறுப்பு: கோல் மக்களுக்கு தங்களது பாரம்பரிய நிலங்களின் மீது உரிமை மறுக்கப்பட்டு, வெளியூர்வாசிகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்டது.

கிளர்ச்சியின் ஆரம்பம்:

1831ஆம் ஆண்டு, கோல் மக்களின் தலைமையில் கிளர்ச்சி வெடித்தது. முக்கியத் தலைவர்கள்:

- புத்த பகத்
- ஜோவா பகத்
- ஜிந்த்ரியா மங்கி
- மதரா மஹத்

கிளர்ச்சியின் ஆரம்பத்தில் கோல் மக்கள் பல நகரங்களையும் கிராமங்களையும் கைப்பற்றி வெற்றிகரமாகச் செயல்பட்டனர். ஆனால் பின்னர் பிரிட்டிஷ் இராணுவத்தால் கிளர்ச்சி அடக்கப்பட்டது.

முக்கியத்துவம்:

- கோல் கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான முதன்மையான பழங்குடியினர் எழுச்சிகளில் ஒன்றாகும்.
- இந்த கிளர்ச்சி, இந்திய பூர்வீக மக்களின் எதிர்ப்பு சிந்தனையை

வெளிப்படுத்தியது.

- ஆங்கிலேய ஆட்சிக்கு எதிரான நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தியது மற்றும் எதிர்கால கிளர்ச்சிகளுக்கான வழிகாட்டியாக இருந்தது.

விளைவுகள்:

- சோட்டா நாக்பூரில் நில உரிமை மற்றும் நிர்வாகம் தொடர்பான கொள்கைகளில் பிரிட்டிஷ் அரசு சீர்திருத்தங்களை மேற்கொண்டது.
- கோல் மக்களுக்கு நில உரிமையை வழங்கும் புதிய சட்டங்கள் அமல்படுத்தப்பட்டன.
- இக்கிளர்ச்சி எதிர்கால ஜார்கண்ட் இயக்கங்களுக்கு அடித்தளமாய் அமைந்தது.

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி)1921)

1. மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சியின் பின்னணி

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சிக்கு பல காரணிகள் இருந்தன .இவை, குறிப்பாக மலபார் பகுதியிலுள்ள முஸ்லிம் விவசாயிகள்) மாப்பிள்ளைகள் (எதிர்கொண்ட பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் சிக்கல்களால் தோன்றின .பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நில உரிமைகள், வாடிகை ஒப்பந்தங்கள், கடன் கொடுக்கும் முறைகள் போன்றவை விவசாயிகளை அதிர்வாக பாதித்தன.

1.1 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நில உரிமைகள் மற்றும் வாடிகை அமைப்பு

மலபார் பகுதியில் நில உரிமை நாயர் ஜமீந்தார்கள்) Jenmis) கையிலிருந்தது . மாப்பிள்ளை விவசாயிகள், மரபணு உரிமையில்லாமல், வாடிகை அடிப்படையில் நிலத்தில் வேலை செய்தனர் .வாடிகை அதிகரிப்பதும், நில உரிமைகளை மறுப்பதும் விவசாயிகளை நெருக்கடி நிலையில் கொண்டு வந்தது.

1.2 விவசாயிகளின் கடன் பிரச்சினை

விவசாயிகளுக்கு உயர் வட்டியில் கடன் கொடுத்தனர் .நில உரிமையில்லாமல் வாழும் விவசாயிகள், கடனடிப்படையில் பணக்காரர்களுக்கு அடிமைகளாக மாறினர் .இதனால் வாடிகையாளர்-வாடிகையாளர் இடையே பல்வேறு கலவரங்கள் உண்டானது.

2. கிளர்ச்சியின் ஆரம்பம்

1921ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாதம், மலபார் பகுதியில் முஸ்லிம் விவசாயிகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கும், நாயர் நிலக்காரர்களுக்கும் எதிராக கிளர்ச்சி செய்தனர் .இது இந்தியாவில்

நடந்த முக்கியமான இடவசதி கிளர்ச்சியாக கருதப்படுகிறது.

2.1 கிளர்ச்சியின் ஆரம்ப நிலைகள்

முதலில், இது வாடிகை குறைக்கும் முயற்சியாக இருந்தது .ஆனால் பின்னர் இது தீவிர வன்முறையாக மாறியது .இதன் போது, சில பகுதிகளில் வணிகர் குடியிருப்புகள் தாக்கப்பட்டன, திடீர் தாக்குதல்கள் நடந்தன.

3. கிளர்ச்சியின் விரிவாக்கம்

இந்த கிளர்ச்சி மலபாரின் பல பகுதிகளில் பரவியது .முஸ்லிம் விவசாயிகள் மட்டுமன்றி, சில இடங்களில் ஹிந்துக்களும் கலந்து கொண்டனர் .ஆனால், சில இடங்களில் மதசார்புடைய வன்முறைகளாக மாறியதற்கும் சர்ச்சைகள் ஏற்பட்டன.

3.1 உள்ளாட்சி மாற்றம்

வாடிகை மற்றும் நில உரிமை அடிப்படையில் உள்ள நிர்வாக அமைப்புகள் கேள்விக்குள்ளாகின .கிளர்ச்சியால், மக்கள் மத்தியில் அரசுத் தோல்வி உணர்வு உருவாகியது.

3.2 வீரர்களின் போராட்டங்கள்

வீரர்களாகப் போராடிய மாப்பிள்ளைகள், பீரங்கிக் குண்டுகள் மற்றும் உள்நாட்டு ஆயுதங்களை பயன்படுத்தினர் .பலர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர், சிறைக்குப்பட்டனர்.

4. கிளர்ச்சியின் முடிவுகள்

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி இறுதியில் பிரிட்டிஷ் படைகளால் அடக்கப்பட்டது . ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கைது செய்யப்பட்டனர், ஏராளமானோர் கொல்லப்பட்டனர்.

4.1 சமூக மாற்றங்கள்

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி மக்களுக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது .நில உரிமைகள், வாடிகை சீரமைப்புகள், சமூக சமத்துவம் ஆகியவை பற்றிய விவாதங்களை உருவாக்கியது.

4.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு

இந்த கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான மக்களிடையேயான எதிர்வினையை அதிகரித்தது .இது, தேசிய இயக்கத்தில் ஒரு முக்கிய உந்துதலாக அமைந்தது.

5. கிளர்ச்சியின் காரணங்கள்

- நில உரிமை மறுப்பு – விவசாயிகளுக்கு உரிமை வழங்கப்படாமை.

- அதிக வாடிகைகள் – நிலக்காரர்களால் அதிக வாடிகைகள் வசூலிக்கப்பட்டது.
- கடன் வட்டி சுமை – வட்டி விகிதங்கள் அதிகமாக இருந்ததால் விவசாயிகள் கடனாளிகளாக மாறினர்.
- அரசின் உதாசீனத் தன்மை – பிரிட்டிஷ் அரசு நிலக்காரர்களுக்கே ஆதரவாக செயல்பட்டது.
- மத சமூக சங்கடங்கள்- – சமூக ஒடுக்குமுறைகளும், மத வேற்றுமைகளும் கிளர்ச்சிக்கு மண்ணளித்தன.

6. மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சியின் தாக்கம்

மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சியின் தாக்கம் சமூக, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார அமைப்புகளில் பெரும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இது அடுத்தடுத்த சுதந்திர இயக்கங்களுக்கு வழிகாட்டியாக அமைந்தது. 1921-இல் நிகழ்ந்த இந்த கிளர்ச்சி, கேரளா மாநிலத்தில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் நெருக்கடியை எதிர்த்த மிக முக்கியமான நிகழ்வாகும்.

விவசாயிகள் தங்கள் நில உரிமைகளைப் பாதுகாக்க போராடினர். அவர்கள் எதிர்கொண்ட பொருளாதார மற்றும் சமூக சிக்கல்களுக்காக போராட்டங்கள் ஏற்பாடானன. இந்த கிளர்ச்சி, பின்வரும் முக்கிய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது: சமூக மாற்றங்கள்: விவசாயிகள் மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இடையே பொதுவான விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு, சங்கமாக அமைந்து உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான இயக்கங்கள் உருவானன.

அரசியல் தாக்கங்கள்: பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான புதிய வகையான எதிர்ப்புகள் தோன்றின. மக்கள் பாராளுமன்ற நியாயங்கள் குறித்து பேசத் தொடங்கினர். போராட்ட வழிமுறைகள்: இதன்பின் நிகழ்ந்த கிளர்ச்சிகள், இந்தக் கிளர்ச்சியின் முறைகளைத் தொடர்ந்தன. குறிப்பாக, அடக்கம், சமூக ஒற்றுமை, மற்றும் நில உரிமை குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட தாராளமான விவாதங்கள் இக்கிளர்ச்சியின் தாக்கங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

இந்த கிளர்ச்சி இந்திய வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது. அது, சுதந்திர போராட்டத்தில் பின்வந்த பல கலகங்களுக்கு உந்துதலாக இருந்தது.

பீல் கிளர்ச்சிகள் (1817–1846)

பின்னணி

பீல் கிளர்ச்சிகள் இந்தியாவின் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப் பகுதியில் (Western Ghats), குறிப்பாக மத்திய இந்தியா மற்றும் தெற்கே உள்ள மலைவழிகளில் அமைந்த பழங்குடியினங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. பீல்கள், ஒரு பழங்குடியினர் சமூகமாக, பண்டைய காலங்களில் தங்கள் தாயகத்தில் சுதந்திரமாக வாழ்ந்தவர்கள். ஆனால், கம்பனி ஆட்சியின் கீழ் அவர்கள் வாழ்க்கை முறையில் பெரும் பாதிப்பு ஏற்பட்டது.

காரணங்கள்

- பஞ்சம் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடி: பீல்கள் வாழ்ந்த பகுதியில் தொடர்ச்சியான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. உணவு பற்றாக்குறை பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது.
- நிர்வாக சீர்கேடுகள்: கம்பனி அதிகாரிகளின் சுரண்டல் மற்றும் கெட்ட நிர்வாகம் பீல்களின் வாழ்க்கையை மோசமாக பாதித்தது.
- சம்பாதிப்பு வழிமுறைகளின் அழிவு: பீல்களின் மரபு வழிப் பொருளாதாரம் முற்றிலும் அழிக்கப்பட்டது.

கிளர்ச்சியின் நடத்தை

- முதன்மையான கிளர்ச்சி 1817 முதல் 1819 வரை நடந்தது. பின்னர் 1825, 1831 மற்றும் 1846-இல் மீண்டும் கிளர்ச்சிகள் நிகழ்ந்தன.
- பீல்கள் வனப்பகுதிகளை தங்கள் வசமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் பிரிட்டிஷ் சட்டங்களை ஒதுக்கி, தங்கள் நிலங்களை மீட்க போராடினர்.
- அதிகாரிகள் இந்த கிளர்ச்சிகளை அடக்க வன்முறையும், சமரச வழிகளும் பயன்படுத்தினர். ஆனால், பீல்கள் தொடர்ந்து எதிர்ப்பு காட்டினர்.

கோவிந்த் குரு மற்றும் பீல் ராஜ்

- 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், கோவிந்த் குரு, பீல் சமூகத்தின் சீர்திருத்தவாதியாக இருந்து, பான்ஸ்வாரா மற்றும் சுந்த் பகுதிகளில் பீல்களுக்காக போராடினார்.
- அவர் பீல்களை ஒருங்கிணைத்து "பீல் ராஜ்" எனப்படும் தன்னாட்சி ஆட்சியை நிறுவ முயன்றார்.
- அவரது செயல்கள் பீல் சமூகத்துக்குள் புதிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது.

திறன்கள் மற்றும் தாக்கங்கள்

- பீல் கிளர்ச்சிகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக பழங்குடியினங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட அடையாளமிக்க போராட்டமாக அமைந்தன.
- பீல் சமூகத்தின் கலாசார அடையாளங்களை, மரபுகளை, மற்றும் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் இயக்கமாக இது செயல்பட்டது.

இந்த தொகுப்பு 10,000 வார்த்தைகளுக்கான விரிவான ஆய்விற்கு ஒரு ஆரம்ப கட்டக் கட்டமைப்பாக அமைகின்றது. நீங்கள் விரிவாக விரும்பினால், ஒவ்வொரு தலைப்பிற்கும் கீழ்க்கண்ட துணைத்தலைப்புகள் மற்றும் எடுத்துக்காட்டுகள் மூலம் விரிவூட்டலாம்:

விரிவாக்கத்திற்கு பரிந்துரைகள்:

- மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி: முக்கிய நபர்கள், வெவ்வேறு பகுதிகளின் பங்கேற்பு, சமூக அமைப்புகள்.
- பீல் கிளர்ச்சி: பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகள், பீல் பெண்களின் பங்கு, மைய கிராமங்கள், பீல் புரட்சி மரபுகள்.
- ஒப்பீட்டுப் பகுப்பாய்வு: மாப்பிள்ளை vs பீல் கிளர்ச்சி.
- தற்போதைய தாக்கங்கள்: சமூக நீதிக்கான மரபு, தேசிய நினைவு.

சந்தால் கிளர்ச்சி (1855-56)

அறிமுகம்: சந்தால் கிளர்ச்சி, சந்தால் ஹூல் என அழைக்கப்படும் இந்த எழுச்சி, 1855 முதல் 1856 வரை நடைபெற்றது. இது இன்று ஜார்கண்ட் மாநிலத்தில் உள்ள ராஜ்மகால் மலைப்பகுதியில் உருவெடுத்தது. இது ஒரு மிகப்பெரிய பழங்குடியினர் கிளர்ச்சியாக இந்தியப் பூர்வகுடிகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கும் ஜமீன்தார்களுக்கும் எதிராக எழுந்த அரிய நிகழ்வாகும்.

பின்னணி: சந்தால்கள், ஆரம்பத்தில் ஒரு சுயமரியாதை மிக்க விவசாய சமூகமாக இருந்தனர். தங்கள் மூலப்பூமியை விட்டு, பீகாரின் மேற்கு பங்கா மற்றும் ஜார்கண்ட் பகுதிக்குள் குடியேறினர். புதிய குடியேற்றப் பகுதிகளில், ஜமீன்தார்கள், பணக்கார மத்தியவர்கள் மற்றும் ஆட்சியாளர்களால் அவர்கள் கடுமையான சுரண்டலுக்கும் வட்டி சுழற்சி அடக்குமுறைக்கும் உள்ளாகினர்.

கிளர்ச்சி உருவான காரணங்கள்:

- நிலச்செறிவு: சந்தால் சமூகத்தின் நில உரிமைகள் பாரம்பரிய வழியில் பாதுகாக்கப்படவில்லை.
- சுரண்டல்: பணக்கார ஜமீன்தார்கள் மற்றும் மகாஜன்கள் (கடன்தாரர்கள்) கூட police மற்றும் நிர்வாகத்துடன் கூட்டாக செயல்பட்டனர்.
- நீதிமன்ற முறைகள்: பழங்குடி வழக்கத்திற்குப் புறம்பான பிரிட்டிஷ் நீதிமன்ற முறைகள் சந்தால்களுக்கு நீதியளிக்கவில்லை.
- பிரிட்டிஷ் நிர்வாகக் கொள்கைகள்: பழங்குடியினங்களின் வாழ்க்கை முறையை புரிந்துகொள்ளாத நிர்வாகத்தால், நியாயமற்ற வரிப்பிரிவுகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்பட்டன.
- கிளர்ச்சியின் ஓட்டம்: 1855 ஆம் ஆண்டு, சித்து மற்றும் கானு முர்மு எனும் சகோதரர்களின் தலைமையில், சந்தால் மக்கள் ஆயுதமேந்தி கிளர்ந்தனர். அவர்கள் சுமார் 60,000 சந்தால்களை ஒழுங்குபடுத்தினர். இதன் போது, ராஜமகால் மற்றும் பகல் பூர் பகுதிகளில் உள்ள ஜமீன்தார்களின் பண்ணைகள் தாக்கப்பட்டன.
- பிரிட்டிஷ் எதிர்வினை: சந்தால் கிளர்ச்சி பயங்கரமாக பரவியது. இதனை அடக்க, பிரிட்டிஷ் அரசு சிறப்பு படைகளை அனுப்பி தாக்குதல் நடத்தினர். பல சந்தால் போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர். கிளர்ச்சியின் முக்கிய தலைவர்களான சித்து மற்றும் கானு போரில் வீரச்சாவை அடைந்தனர்.

தாக்கங்கள்:

இந்த கிளர்ச்சி பிரிட்டிஷ் அரசை அதிர வைத்தது.

- பின்னர், "சந்தால் பர்கானாஸ்" என்ற தனி நிர்வாக பகுதி உருவாக்கப்பட்டது, இது பழங்குடிகளுக்கான சிறப்பு சட்டங்களை கொண்டது.
- சந்தால் கிளர்ச்சி இந்தியாவில் பழங்குடி எதிர்ப்புகளின் முன்னோடியாக பார்க்கப்படுகிறது.
- இது நில உரிமைகள், சுற்றுச்சூழலியல் நலன், மற்றும் தன்னாட்சி ஆட்சியின் தேவைகளை வலியுறுத்தியது.
- முடிவு: சந்தால் கிளர்ச்சி, இந்திய வரலாற்றில் ஒரு முக்கியமான இடத்தைப்

பெற்றது. இது ஒரு பழங்குடி சமூகத்தின் கலாசார அடையாளத்தையும் வாழ்வுரிமையையும் காப்பாற்ற பன்னாட்டுச் சக்திகளுக்கே எதிராக அவர்கள் எடுக்கப்பட்ட வரலாற்றுச் செயற்பாட்டைக் காட்டுகிறது. இந்த கிளர்ச்சியின் தாக்கம், இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாகவும் அமைந்தது.

குறிப்பு: இந்த தொகுப்பு, விரிவான ஆய்வுக்கட்டுரை (10,000 வார்த்தைகள்) வடிவமாக விரிவுபடுத்தும் போது, மேலதிக தலைப்புகள் மற்றும் துணைத்தலைப்புகளாக இவை சேர்க்கலாம்:

- சந்தால் சமூக வாழ்க்கை முன்னோட்டம்
- பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ சுரண்டல் வலயங்கள்
- கிளர்ச்சிக்கான பொருளாதார மற்றும் சமூகக் காரணிகள்
- கிளர்ச்சியின் நடைமுறை விவரங்கள்
- சந்தால் கிளர்ச்சியின் தலைவர்கள்
- கிளர்ச்சி பின்னர் அரசியல் மற்றும் சட்ட மாற்றங்கள்

சுமார் பகுப்பாய்வுகள் – தேசிய இயக்கத்தின் முன்னோடி எனும் பங்கு

இந்தியக் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி

அறிமுகம்:

இந்திய வரலாற்றில், விவசாயிகள் மிக முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளனர். அவர்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் அடித்தள தொழிலாளர்கள் மற்றும் மக்கள் தொகையின் பெரும்பாலான பகுதியைச் சார்ந்தவர்கள். இந்தியாவில் விவசாயம் மிக முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்றது. ஆனால், காலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் அதன் பின் பிறந்த பல்வேறு மாற்றங்கள் விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மிகவும் மோசமாக மாற்றியது. இந்த கட்டுரையில், இந்தியக் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகள் பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை வழங்குவோம்.

1. விவசாயிகளின் நிலை

1.1 விவசாயிகளின் பிரச்சினைகள்:

விவசாயிகள் இந்திய பொருளாதாரத்தின் அடிப்படைத் தொழிலாளர்களாக இருந்தபோதும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் அவர்களின் நில உரிமைகள் மற்றும்

வாழ்வாதாரம் மிகக் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டது. நில உரிமைகள் மற்றும் நில ஒப்பந்தங்களின் பேரில், விவசாயிகள் கடுமையான வட்டி மற்றும் கடன் சுமைகளை எதிர்கொண்டனர். இதனால், பல விவசாயிகள் நிலங்களை இழந்தனர், மேலும் கடன் மற்றும் வாடிகை அமைப்புகள் அவர்களை சிரமப்படுத்தின.

1.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், நில உரிமைகள் மற்றும் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரம் மோசமாக மாறியது. பிரிட்டிஷ் அரசு, நில உரிமைகளை பறித்து, நிலத்தில் உள்ள உற்பத்தி மையங்களை தங்களது பயனுக்காகப் பயன்படுத்தின. இது விவசாயிகளின் இயல்பான வாழ்க்கை முறையைத் தகர்த்து, அவர்களை வறுமையில் தள்ளியது.

2. காலனித்துவ காலத்தில் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள்

2.1 பாடே பிளாக் கிளர்ச்சி (1855):

பாடே பிளாக் கிளர்ச்சி, 1855 ஆம் ஆண்டு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் விவசாயிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்ட மிகப்பெரிய கிளர்ச்சிகளில் ஒன்றாகும். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் நாட்டில் முன்னெடுக்கப்பட்ட நில ஆக்கிரமிப்புகள் மற்றும் காடுகளை வெட்டுதல் போன்ற நடவடிக்கைகள் விவசாயிகளை ஊக்குவித்தது.

2.2 சான்தல் கிளர்ச்சி (1855-1856):

2.3 சான்தல் கிளர்ச்சி, 1855-56 இடையிலான காலத்தில் நிகழ்ந்தது. இது ஒரு சமூக விடுதலையைப் பெற்ற கிளர்ச்சியாகும். இந்த கிளர்ச்சியில், சான்தல் சமூகத்தின் மக்கள் தங்கள் நில உரிமைகள் மற்றும் கடன் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராக போராடினர். இது பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் எதிரான ஒரு பெரிய போராட்டமாக மாறியது.

2.4 கடல் போராட்டம் (1906):

2.5 1906 ஆம் ஆண்டில், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் இந்திய கடல் வளங்களைப் பறிப்பதற்கும், விவசாயிகளின் கடல் வாழ்வு மற்றும் குறைந்த விலைக்கான பொருட்களை முறியடிக்கவும் பல பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டன. இதன் விளைவாக கடல் போராட்டம் நடைபெற்றது.

3. விவசாயிகளின் சமூகவியல் எதிர்ப்பு

3.1 பாரம்பரிய மற்றும் சமூக கட்டமைப்புகள்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், விவசாயிகளின் பாரம்பரிய விவசாய முறைகள், பண்பாட்டு மாற்றங்கள் மற்றும் சமுதாய அமைப்புகள் அதிகம் பாதிக்கப்பட்டன. கிராம சமூகத்தின் நெறிகள் மற்றும் கட்டமைப்புகள் முறியடிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் அவர்களின் சமூக அடையாளங்களை பாதுகாப்பதற்கான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர்.

3.2 சமூக அங்கீகாரம்:

3.3 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், விவசாயிகளின் சமூக நிலையை பாதித்தன. அவர்கள் எப்போதும் பரம்பரையாக நடத்திக் கொண்டிருந்த சமுதாய அமைப்புகள் மற்றும் அவற்றின் அங்கீகாரத்தை நிலைநாட்ட முடியாமல் போனது.

4. போராட்டங்களின் முடிவுகள்

4.1 சமூக மாற்றம்:

இந்தியாவின் விவசாயிகள் அதிகமான நிலங்களை இழந்தனர், மேலும் அவர்களின் பொருளாதார நிலையும் பாதிக்கப்பட்டது. இதனால், மும்பை, டெல்லி, பாகலூர் போன்ற பெரிய நகரங்களில் மாபெரும் கிளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டு, அடுத்தடுத்த காலங்களில், அவர்கள் சமூக மற்றும் பொருளாதார உரிமைகளுக்காக தொடர்ந்து போராடினர். இந்த போராட்டங்கள், இந்திய சமூகத்தில் மிக முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின. மேலும், இது புதிய வழிகளைக் கொடுத்தது மற்றும் மற்ற பகுதிகளில் புதிய கண்ணோட்டங்களை உருவாக்கியது.

4.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான எதிர்ப்பு

இந்த விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகள், பெரும்பாலும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான முக்கியமான எதிர்ப்பாக நிலைத்தன. இந்த கிளர்ச்சிகள், காலனித்துவ ஆட்சியின் ஆபத்துகளையும், அதன் கீழ் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட பல்வேறு துன்பங்களையும் வெளிப்படுத்தின. இதன் பின்விளைவுகள், மற்ற சமூகங்களிலும் தென்பட்டன, மேலும் இந்த போராட்டங்கள் பிற சமூக மற்றும் அரசியல் இயக்கங்களுக்கு ஒரு அடிப்படை அமைத்தன.

5. உலகளாவிய தாக்கங்கள்

இந்தியாவில் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான கிளர்ச்சிகளின் அடிப்படையாக அமைந்தன. இதன் தாக்கம், உலகின் பல பகுதிகளிலும், காலனித்துவ ஆட்சி மற்றும் அதன் எதிர்ப்பின் பரவலுக்கு ஒரு முன்னணி பங்காக இருந்தது. இது, இந்திய தேசிய இயக்கத்திற்கு உலகளாவிய உள்ளீட்டையும், முக்கியத்துவத்தையும் அளித்தது. மேலும் இது உலக அளவில் எதிர்ப்பு இயக்கங்களின் முன்னணியில் இருந்தது.

இந்தியக் விவசாயிகளின் கிளர்ச்சிகள் காலனித்துவ ஆட்சியில் நடந்த மிக முக்கியமான வரலாற்றுச் சம்பவமாக அமைந்தன. இவைகள், அந்த காலகட்டத்தில் விவசாயிகளின் வாழ்க்கை நிலைக்கு ஏற்பட்ட பல மாற்றங்களையும், கிராமப்புற வாழ்வியலின் பாதிப்புகளையும் வெளிப்படுத்தின. இதன் மூலம், இந்தியப் போராட்டம், முன்னேற்றம் மற்றும் சமுதாய மாற்றங்களை உருவாக்குவதற்கான ஒரு முக்கிய அங்கமாக அமைந்தது.

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் மிக முக்கியமான மற்றும் சிறந்த வரலாற்றுச் சம்பவமாக கருதப்படுகிறது. இந்த கிளர்ச்சி, 18ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தமிழ்நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக நடந்த ஒரு பெரும் கிளர்ச்சியாக திகழ்கிறது. புலாகுரி தாவா, அதன் சிறப்பு மற்றும் முக்கியத்துவம் காரணமாக, தமிழ்நாட்டின் வரலாற்றில் முக்கியமான இடம் பெற்றுள்ளது. இந்த கிளர்ச்சியின் பின்னணி, அதன் காரணங்கள், பாதிப்புகள் மற்றும் சமூக பரிமாணங்களைப் பற்றி விரிவாக ஆராய்வோம்.

1. புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியின் பின்னணி:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி 18ஆம் நூற்றாண்டில், தமிழ்நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக நடந்த ஒரு முக்கியமான போராட்டமாக விளங்குகிறது. இது பெரும்பாலும் ஒரு விவசாயி கிளர்ச்சியாகவும், சமூக அசுத்தங்களையும், injustices-ஐ எதிர்க்கும் போராட்டமாகவும் அறியப்படுகிறது.

புலாகுரி என்பது தமிழ்நாட்டின் தென் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு சிறிய கிராமமாகும். அந்தப் பகுதி விவசாயம் சார்ந்த பகுதியாக இருந்தாலும், மக்கள் தங்கள்

நிலங்களில் வேலை செய்து வாழ்ந்தனர். பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், பல்வேறு ஆட்சி அமைப்புகள் கொண்டு, விவசாயிகளின் நில உரிமைகள் மற்றும் நிலங்கள் பறிக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக, புலாகுரி கிராமத்தின் மக்கள், நில உரிமை மீறல் மற்றும் சமூக அகத்தங்களை எதிர்த்து வெறுப்புடனும், கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்டனர்.

2. புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியின் காரணங்கள்:

2.1 கடன் சுமைகள்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், விவசாயிகளுக்கு ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத அளவிலான கடன் சுமைகள் விதிக்கப்பட்டன. நில உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, விவசாயிகள் வாடிகையாளர்களிடமிருந்து கடன் வாங்கி இருந்தனர். இதன் காரணமாக, புலாகுரி கிராமத்தின் விவசாயிகள் மிகுந்த மன உளைச்சலுக்கு ஆளாவார்கள்.

2.2 நில உரிமை பறிப்பு:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில், விவசாயிகளின் நில உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன. நிலங்களை பறித்து, வாடிகையாளர்களுக்குக் கொடுத்தல், விவசாயிகளுக்குப் பெரும் துன்பங்களை ஏற்படுத்தியது. இந்த நில உரிமை இழப்பு, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் கடுமையான புறம்பேற்றுகளை உண்டாக்கியது.

2.3 வாடிகைகள் மற்றும் உயர்ந்த வரிகள்:

வாடிகைகளின் மூலம் விவசாயிகள் அதிகமான வரிகளுக்கு உட்பட்டனர். புதிய வரி அமைப்புகள், குறிப்பாக நில வரி, மகால்வாரி, ரயோட்வாரி ஆகியவை விவசாயிகளின் வேலைகளை மேலும் கஷ்டப்படுத்தின. இதன் காரணமாக, விவசாயிகள் வாடிகைகளுக்கு அதிக பணம் செலுத்த முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர்.

2.4 சமூக அகத்தங்கள்:

புலாகுரி கிராமத்தில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், பல சமூக அகத்தங்கள் உருவாகின. பல சமுதாயங்களின் மீது ஏற்படும் அகத்தங்களை எதிர்த்து, புலாகுரி கிராம மக்கள் கிளர்ச்சி துவக்கியனர்.

3. கிளர்ச்சியின் வளர்ச்சி:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி ஆரம்பத்தில் சிறிய அளவில் இருந்தாலும், அது விரைந்து பெரும்பான்மையான பிரச்சனையாக மாறியது. இதில் விவசாயிகள் மற்றும்

தன்னிலை உரிமையாளர்கள் இணைந்து பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர்.

3.1 செயல்பாட்டின் முன்னேற்றம்:

புலாகுரி கிராம மக்கள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் தடுக்கப்படுத்தப்பட்டாலும், தங்களின் நில உரிமைகள் மற்றும் பணப்பறிப்பு மீதான எதிர்ப்பை மிகுந்த உறுதியுடன் வலுப்படுத்தினர் .போராட்டத்தின் முதன்மை அம்சம், விவசாயிகள் தங்களின் உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதற்காக உறுதிப்படையாக போராடினர்.

3.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பதிலடி:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினர், கிளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த தண்டனை மற்றும் சட்டங்களை அதிகரித்தனர் .இதனால், அவர்கள் தங்களது ஆட்சியைத் தடுத்துவிடாமலிருந்து, விவசாயிகளுக்கு எதிரான வன்முறை நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன .இந்த நடவடிக்கைகள், கிளர்ச்சியினை மேலும் தீவிரமாக்கியது.

3.3 பயிற்சி மற்றும் ஆயுதம்:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியில், விவசாயிகள் தங்களது உரிமைகளை மீட்டெடுக்கும் வகையில் சில ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தினர் .அந்த காலத்தில், விவசாயிகளின் ஆயுதங்கள் பெரும்பாலும் புறகாப்பு ஆயுதங்களாக இருந்தன .அவை முழுமையான போராட்டத்திலிருந்து வெற்றியை பெற்றவர்களாக அமைக்க முடியவில்லை.

4. புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியின் முடிவுகள்:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி சிறிது காலத்திலேயே முடிவுக்கு வந்தது .பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால், கிளர்ச்சியினை அடக்கிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன .இதனால், புலாகுரி கிராமம் மற்றும் அதன் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் இந்த கிளர்ச்சி பெரும்பாலும் முடிவுக்கு வந்தது.

4.1 விவசாயிகளின் தோல்வி:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியில், விவசாயிகள் தங்களின் நில உரிமைகளை மீட்டெடுப்பதில் தோல்வியடைந்தனர் .பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினால் அவர்கள் போராட்டம் முறியடிக்கப்பட்டது .எனினும், இந்த கிளர்ச்சி விவசாயிகளின் உரிமைகள் பற்றிய புதிய அறிவுரைகளை மக்களின் மனதில் உருவாக்கியது.

4.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பதில்கள்:

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் மற்றும் தண்டனைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன .புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியை ஒழிக்க முயற்சிகள் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்டன .கிளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியினர் தண்டனைகள், போராட்டத்தினரை அடக்குவதற்கான சட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தினர்.

4.3 சமூக திருப்பங்கள்:

இந்த கிளர்ச்சியின் மூலம், அந்தப் பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு உரிமைகள் மற்றும் அவற்றின் பாதுகாப்பு குறித்து புதிய புரிதல்கள் உருவானன .கிளர்ச்சியினால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் பல இடங்களில் மிகுந்த படுபிடிப்பு மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு நிலவரங்களை எதிர்க்கும் போராட்டங்கள் தொடர்ந்தன.

5. கிளர்ச்சியின் தாக்கங்கள்:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சி, சிறிய அளவில் இருந்தாலும், அது ஒரு முக்கிய சாதனையாக மாறியது .இதன் மூலம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான போராட்டங்களில் விவசாயிகள் முக்கிய இடத்தை வகித்தனர்.

5.1 அரசு மாற்றங்கள்:

இந்த கிளர்ச்சியின் மூலம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் உள்ள சில மாற்றங்களை எதிர்கொள்ள நடவடிக்கைகள் பலப்படுத்தப்பட்டன .இது இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தின் அடிப்படையாக அமைந்தது, மேலும் பிறகு வருவதே அதன் தாக்கம்.

5.2 விவசாயிகளின் அமைப்புகள்:

புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியின் மூலம், விவசாயிகள் தங்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான பல்வேறு அமைப்புகளை உருவாக்கினர் .இந்த அமைப்புகள், விவசாயிகளின் உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரம் பற்றிய விழிப்புணர்வை பரப்பியுள்ளன.

பாப்னா விவசாய சங்கம்:

பப்னா விவசாயிகள் எழுச்சி என்றும் அழைக்கப்படும் பப்னா கிளர்ச்சி, 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வங்காளத்தில் ஒரு முக்கிய விவசாய இயக்கமாக மாறியது .1873 மற்றும் 1876 ஆம் ஆண்டுகளில் நடந்த இந்தக் கிளர்ச்சி, ஜமீன்தாரி முறைக்கு எதிரான விவசாயிகளின் பெரும் அதிருப்தியைக் காட்டியது.

பப்னா கிளர்ச்சியின் பின்னணி:

1873 ஆம் ஆண்டில், பப்னா கிளர்ச்சி வங்காளத்தின் பப்னா மாவட்டத்தில் நடைபெற்றது, இது தற்போது வங்காளதேசத்தில் உள்ளது .1793 ஆம் ஆண்டு பிரிட்டிஷ் நிரந்தர நில வருமானக் கொள்கையின் கீழ், ஜமீன்தார்கள் நில உரிமையாளர்களாக மாறினர், அத்துடன் விவசாயிகள் நில வருவாய் வாடகை செலுத்த வேண்டியிருந்தனர் . இந்த நில வருவாய் முறை, விவசாயிகளுக்கு பெரும் சுரண்டலை ஏற்படுத்தியது, மேலும் ஜமீன்தார்கள் வாடகையை அதிகரித்து, அதிகமான சட்டவிரோத வரிகளை விதித்தனர் .இதன் மூலம், விவசாயிகள் வேலையில் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

விவசாயிகள் ஏற்கனவே பொருளாதார நெருக்கடிகளால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர்மேலும் ., அடிக்கடி ஏற்படும் பஞ்சங்களால் அவர்கள் நிலை இன்னும் மோசமாகியது இந்நிலையில் ., நிலத்தரசு மற்றும் ஜமீன்தார்களின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்யும் நிலைக்கு வந்தனர் . (இஷான் ராஜா) முக்கியமான தலைவர்களில் ஒருவரான இஷான் சந்திர ராய், கூடி மொல்லா மற்றும் ஷம்பு நாத் பால் ஆகிய ஆதரவாளர்களுடன் இணைந்து , ஜமீன்தாரி கட்டுப்பாட்டிலிருந்து தங்களை விடுவித்து , பர்கானாக்களை சுயாட்சி ஆட்சி என அறிவித்து, ஒரு உள்ளூர் அரசாங்கத்தை உருவாக்க முடிவெடுத்தனர்.

பப்னா கிளர்ச்சிக்கான காரணங்கள்

பப்னா கிளர்ச்சி, பல்வேறு காரணங்களின் இணைப்பாக எழுந்தது, அவை விவசாயிகளின் கடுமையான நிலவரங்களை உருவாக்கின. அதிகமான வாடகைகள், சட்டவிரோத செஸ்கள், கட்டாய உழைப்பு மற்றும் கலோனியல் சட்ட அமைப்பின் ஆதரவுடன் ஜமீன்தார்கள் விவசாயிகளை பெரிதும் சுரண்டின. இவை பொருளாதார கஷ்டங்களை உருவாக்கி, பரவலான விரக்தி மற்றும் கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தன. பப்னா கிளர்ச்சி வெடிப்பதற்குக் காரணமாக சில தொடர்புடைய அம்சங்கள்:

அதிகப்படியான வாடகைகள்:

ஜமீன்தார்கள் மிக அதிகமாகவும், பெரும்பாலும் தன்னிச்சையாகவும் வாடகைகளை விதித்தனர், இது கிளர்ச்சிக்கான முதன்மை காரணமாகும். விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்கு மிகக் குறைந்த உபரியை மட்டுமே விட்டுவிட்டு, பலர் நிரந்தர கடனில் தள்ளப்பட்டனர்.

சட்டவிரோத செஸ்கள் (அப்வாப்கள்):

அதிக வாடகைகளுக்கு தழுவி, ஜமீன்தார்கள் " அப்வாப்கள்" எனப்படும் சட்டவிரோத செஸ்களை விதித்தனர். இதன் மூலம், பாசனம், கால்நடைகள், மத விழாக்கள் மற்றும் பிற தன்னிச்சையான நோக்கங்களுக்காக விவசாயிகளிடம் பணம் வசூலிக்கப்பட்டது. இந்த கட்டணங்கள் சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை என்றாலும், பணம் செலுத்த மறுப்பது பெரும்பாலும் வெளியேற்றும் அச்சுறுத்தல்களுக்கு வழிவகுத்தது.

கட்டாய உழைப்பு (பேகர்):

ஜமீன்தார்கள் விவசாயிகளிடமிருந்து கட்டாய உழைப்பு அல்லது " பேகர்" கோரினர். அவர்களை ஜமீன்தாரின் நிலங்களில் வேலை செய்யவோ அல்லது எந்த இழப்பீடும் இல்லாமல் பிற சேவைகளைச் செய்யவோ கட்டாயப்படுத்தினர். இது விவசாயிகளின் கஷ்டங்களை மேலும் அதிகப்படுத்தியது மற்றும் அவர்கள் வெறுப்பை ஆழப்படுத்தியது.

சட்ட உதவி இல்லாமை:

வங்காளத்தில் காலனித்துவ சட்ட அமைப்பு ஜமீன்தார்களுக்கு ஆதரவாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகள் நடத்திய நீதிமன்றங்கள் பொதுவாக ஜமீன்தார்களுடன் சேர்ந்து விவசாயிகளின் நில உரிமைகள் மற்றும் வாடகை தொடர்பான தகராறுகளில் அவர்களை ஆதரித்தன. இதனால் விவசாயிகளுக்கு நீதி கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை குறைந்தது.

பொருளாதார நெருக்கடி:

19ஆம் நூற்றாண்டின் வங்காளத்தின் பொதுவான பொருளாதார நிலைமைகள், அடிக்கடி ஏற்படும் பஞ்சங்கள் மற்றும் ஜமீன்தார்களின் சுரண்டல் விவசாயிகளைக் கடுமையான வறுமையில் தள்ளின. இதன் மூலம், கிளர்ச்சிக்கு ஏற்ற நிலை உருவானது.

பப்னா கிளர்ச்சியில் பஞ்சத்தின் தாக்கம்

1870களின் முற்பகுதியில் பருவமழை பொய்யும் காரணமாக ஏற்பட்ட வங்காளப் பஞ்சம், ஏற்கனவே ஜமீன்தார்களால் விதிக்கப்பட்ட அதிக வாடகை மற்றும் செஸ் வரிகளால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளின் குறைகளை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது.

பரவலான பயிர் இழப்பு மற்றும் உணவுப் பற்றாக்குறை, அதோடு அரசாங்கத்தினால் போதுமான நிவாரணம் அளிக்கப்படாமல் இருந்ததைவிட, விவசாயிகளின் விரக்தி அதிகரித்தது. இந்த பஞ்சம், பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் அடக்குமுறை நில உரிமையாளர்கள் நடைமுறைகள் ஆகியவற்றின் கலவையானது இறுதியில் பப்னா கிளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தது.

பப்னா கிளர்ச்சிப் பயிற்சி வகுப்பு

1873 ஆம் ஆண்டு தொடங்கிய பப்னா கிளர்ச்சி, பப்னா மாவட்டம் மற்றும் அதன் அண்டை பகுதிகளில் விரைவாக பரவியது. விவசாயிகள், தனிப்பட்ட எதிர்ப்பின் பயனற்ற தன்மையை உணர்ந்து, குழுக்களாக தங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொண்டு, ஜமீன்தார்களுக்கு எதிராக தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்ட கூட்டு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். கிளர்ச்சியின் போக்கை முக்கியமான கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

ஆரம்பக் குறைகள்:

அதிக வாடகைகள், சட்டவிரோத செஸ் (அப்வாப்கள்) மற்றும் கட்டாய உழைப்பு (பேகர்) ஆகிய அடக்குமுறை ஜமீன்தாரின் நடைமுறைகள் குறித்து பப்னாவில் உள்ள விவசாயிகள் அதிருப்தி தெரிவித்தனர். இதனால், அடிக்கடி ஏற்படும் பஞ்சங்களால் இக்கருத்துகள் அதிகரித்தன, மேலும் பரவலான அமைதியின்மைக்கு வழிவகுத்தது.

விவசாயிகள் சங்கங்களின் உருவாக்கம்:

கிளர்ச்சியில் ஒரு முக்கிய முன்னேற்றமாக, விவசாயிகள் கிசான் சபாக்களை நிறுவினர். இது அவர்களுக்கு ஒன்றுபட்டு தங்கள் குறைகளைக் கூற, ஜமீன்தாரின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான எதிர்ப்பை ஒருங்கிணைக்க தளமாக அமைந்தது.

போராட்டங்கள் தீவிரமடைதல்:

ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் வெகுஜனக் கூட்டங்களிலும், வன்முறையற்ற போராட்டங்களிலும் பங்கேற்று தங்கள் உரிமைகளை வலியுறுத்தினர், மேலும் ஜமீன்தாரின் கோரிக்கைகளை எதிர்த்து இயக்கம் வேகமாகப் பரவியது.

அரசாங்கத் தலையீடு:

அமைதியின்மையின் அளவை பார்க்கும் போது பீதியடைந்த பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம், ஆரம்பத்தில் இராணுவப் படை மற்றும் கைதுகளுடன் பதிலளித்தது. பின்னர், விவசாயிகளின் குறைகளை ஒப்புக்கொண்டு, அவர்களின் அணுகுமுறையில் மாற்றம்

ஏற்படுத்தியது.

பப்னா கிளர்ச்சியின் போது விவசாயிகளின் எதிர்வினை

பப்னா கிளர்ச்சியின் போது விவசாயிகளின் எதிர்வினை பல்வேறு முக்கிய அம்சங்களால் உருவானது. இதில், வாடகை கொடுப்பனவுகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பு, விவசாய சங்கங்கள் மூலம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட எதிர்ப்பு மற்றும் அடக்குமுறை மற்றும் துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் மீள்தன்மை ஆகியவை முக்கியமாக இருந்தன.

எதிர்ப்பு:

விவசாயிகள் அதிக வாடகை செலுத்த மறுத்து, அதற்கு எதிராக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர். இது ஜமீன்தார்களுக்கும் காலனித்துவ அதிகாரத்துக்கும் எதிராக அவர்களின் துணிச்சலை வெளிப்படுத்தியது. அவர்கள் ஒரு குழுவாக நிலைத்திருப்பதன் மூலம், அவர்கள் உரிமைகளுக்காக போராடினார்கள்.

அமைப்பு:

விவசாயிகள் சங்கங்களை நிறுவி, ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தனர். இந்த அமைப்புகள் விவசாயிகளின் ஒற்றுமையை பாதுகாப்பதில் முக்கிய பங்கு வகித்தது. குறிப்பாக, கிசான் சபாக்கள் மூலம் அவர்கள் ஜமீன்தாரின் ஒடுக்குமுறையை திறம்பட எதிர்க்க முடிந்தது.

மீள்தன்மை:

விவசாயிகள் அடக்குமுறை மற்றும் பலவீனமான சூழல்களை எதிர்கொண்டு, தங்கள் இலக்குகளை அடைவதற்கான உறுதிக்குடனான போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர். இது அவர்களின் ஆழமான குறைகளை பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. அவர்களின் எதிர்ப்பு மற்றும் வன்முறையற்ற போராட்டங்கள், அவர்கள் நிலையான வெற்றிக்கு வழிவகுத்தன.

பப்னா கலகத்தின் முடிவு

1870களின் நடுப்பகுதியில், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் அமைதியின்மையின் பரவலான தன்மையை உணர்ந்தது. இதனையடுத்து, விவசாயிகளின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்யும் முயற்சியில் ஈடுபட்டதால், பப்னா கிளர்ச்சி படிப்படியாக முடிவுக்கு வந்தது.

இராணுவ அடக்குமுறை மற்றும் சட்ட சீர்திருத்தங்கள் ஆகிய அரசாங்கத் தலையீடுகளின் கலவையால் கிளர்ச்சியின் வீழ்ச்சி விரைவாக ஏற்பட்டது. 1885ஆம் ஆண்டில் வங்காள குத்தகைச் சட்டம் (Bengal Tenancy Act) இயற்றப்பட்டது. இது தன்னிச்சையான வெளியேற்றங்கள் மற்றும் சட்டவிரோத செஸ்களுக்கு எதிராக விவசாயிகளுக்கு சிறந்த பாதுகாப்பை வழங்கியது. இந்தச் சட்டம் பப்னா கிளர்ச்சியின் தாக்கத்தால் உருவான ஒரு முக்கியமான விளைவாகும்.

பப்னா கிளர்ச்சியின் அம்சங்கள்

1. கிளர்ச்சியின் தன்மை:

பப்னா கிளர்ச்சி முதன்மையாக வன்முறையற்றது. ஆயுத மோதலுக்குப் பதிலாக ஒத்துழையாமை, சட்டத்துக்கு எதிரான நடவடிக்கைகள் மற்றும் வெகுஜன அணிதிரட்டல்கள் ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டன. இதனால் காலனித்துவ நிர்வாகத்திற்கு கிளர்ச்சியை அடக்குவது மிகுந்த சவாலாகவும் கடினமாகவும் ஆனது.

2. தலைமைத்துவம்:

உள்ளூர் தலைவர்கள் மற்றும் வழக்கறிஞர்கள், பத்திரிகையாளர்கள் போன்ற படித்த அனுதாபிகள் இந்த இயக்கத்தை வழிநடத்தினர். ஆர்.சி. தத் (R.C. Dutt) மற்றும் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி (Bankim Chandra Chatterjee) போன்ற முக்கிய நபர்கள் இயக்கத்திற்கு நியாயமும் தெளிவும் வழங்கினர்.

3. பங்கேற்பு:

விவசாயிகள், கைவினைஞர்கள், கடைக்காரர்கள் மற்றும் கிராமப்புற நடுத்தர வர்க்கத்தினர் ஆகிய பல்வேறு பிரிவினர் இந்த கிளர்ச்சியில் பரவலாக ஈடுபட்டனர். இதனால் கிளர்ச்சிக்கு வெகுஜன ஆதரவு கிடைத்தது மற்றும் கிளர்ச்சியாளர்களை தனிமைப்படுத்தி அடக்க British நிர்வாகத்திற்கு கடினமானதாக இருந்தது.

பப்னா கிளர்ச்சியின் விளைவுகள்

பப்னா கிளர்ச்சி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை முன்னிலைப்படுத்தி, காலனித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக முக்கியமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் விளைவாக, வாடகைக் கட்டணங்கள் குறைக்கப்பட்டன, சட்டவிரோத செஸ் வரிகள்

)அப்வாப்கள் (ஒழிக்கப்பட்டன, மேலும் விவசாயிகள் அதிகமான பாதுகாப்புகளைப் பெற்றனர் .இக்கிளர்ச்சி இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சியிலும் ஒரு பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

முக்கிய விளைவுகள்:

1. வாடகை குறைப்பு மற்றும் சட்டவிரோத செஸ்களின் ஒழிப்பு

பப்னா கிளர்ச்சி விவசாயிகளின் கூட்டு போராட்டத்தின் மூலம், ஜமீன்தாரர்கள் நியாயமான விதிகளில் பேச்சுவார்த்தை நடத்தத் தள்ளப்பட்டனர் .இதன் விளைவாக, வாடகை குறைக்கப்பட்டது மற்றும் அப்வாப் என அழைக்கப்பட்ட சட்டவிரோத செஸ் வரிகள் ஒழிக்கப்பட்டன .காலனித்துவ நிர்வாகமும் வாடகை நிலைகளில் நேரடி தலையீடு செய்து ஒழுங்குபடுத்தத் தொடங்கியது.

2. வங்காள குத்தகைச் சட்டம்) 1885) அறிமுகம்

- பப்னா கிளர்ச்சியின் தாக்கத்தின் விளைவாக, 1885ஆம் ஆண்டு வங்காள குத்தகைச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது.
- இந்தச் சட்டம்:
- குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பது
- நில உரிமையாளர்களுடன் உள்ள உறவுகளை ஒழுங்குபடுத்துவது
- தன்னிச்சையான வெளியேற்றங்களையும், நிலச்சுரண்டலையும் தடுப்பது என்பவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டது.

3. விவசாயிகள் ஒற்றுமையை வலுப்படுத்துதல்

- பப்னா கிளர்ச்சி விவசாயிகள் இடையே ஒற்றுமை மற்றும் கூட்டு அடையாள உணர்வை உருவாக்கியது.
- "லீக் "அமைப்புகளை உருவாக்க உதவியது
- கூட்டு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை) Collective Resistance) வலுப்படுத்தியது
- விவசாயிகளை சுயநினைவுடன் மற்றும் உரிமை விழிப்புணர்வுடன் செயற்படச்செய்தது.
- பின்னர் வளர்ந்த பிற விவசாய இயக்கங்களுக்கு இது அடிப்படைத் தோற்றமாக அமைந்தது.

4. தேசியவாதத் தலைவர்களிடம் செல்வாக்கு ஏற்படுத்தல்

பப்னா கிளர்ச்சி:

- சுரேந்திரநாத் பானர்ஜி) Surendranath Banerjee) மற்றும் பங்கிம் சந்திர சட்டர்ஜி) Bankim Chandra Chatterjee) போன்ற முன்னணி தேசியவாதத் தலைவர்களை ஊக்கப்படுத்தியது.
- விவசாய பிரச்சினைகளையும், தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின்) Nationalist Agenda) ஒரு பகுதியாக இணைக்க வேண்டிய அவசியத்தையும் தெளிவுபடுத்தியது.
- காலனித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பரந்த ஜனநாயகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கும் முயற்சியில் விவசாயக் கேள்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கியது.

விரிவான திருத்தங்கள் மற்றும் மேம்படுத்தல்கள்:

- சீரான சொல் நடையுடன் கீழ்ப்படிதல் – மேம்படுத்துதல் (திருத்தினேன்.
- சிக்கலான வரிகளை எளிமைப்படுத்தினேன்.
- ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பிரித்து, அழகாக structured format-ல் வகுத்தேன்.
- முக்கிய நபர்களின் பெயர்களை சரியான ஆங்கில இலக்கணத்துடன் வழங்கினேன்.
- குறிப்பிட்ட காரணம் மற்றும் விளைவுகளுக்குள் தெளிவான தொடர்பை ஏற்படுத்தினேன்.

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி இந்திய வரலாற்றில் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றது .18ஆம் நூற்றாண்டில், மராத்தா பேரரசின் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நிலவும் புதிய நிர்வாக நெறிமுறைகள் விவசாயிகளை பெரும் துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கின .மராத்தா நிலங்களின் விவசாயிகள், நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் தங்களது வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாக்க இந்த கிளர்ச்சியில் முக்கிய பங்காற்றினர் .இக்கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் அரசு தன்னிச்சையாக விதித்த கனரக வரிகள், நில அபகரிப்புகள் மற்றும் விவசாயிகளை அடக்கிய கடுமையான சட்டங்களுக்கு எதிராக வெளிப்பட்டது.

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சியின் முக்கிய காரணங்களில், நில வரி) Revenue) அதிகரிப்பு, நில உரிமைகளை மீறல், சமூக அநீதி மற்றும் விவசாய தொழிலின் வீழ்ச்சி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை .பிரிட்டிஷ் நிர்வாகம் புது வரி வசூலிக்கும் முறைகளை

கொண்டு வந்தது, இது விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மேலும் கடினமாக்கியது. வறட்சி மற்றும் இயற்கை பேரழிவுகளால் பெரும் பாதிப்பை சந்தித்த விவசாயிகள், நில உரிமையாளர்களாலும் அரசு அதிகாரிகளாலும் தொடர்ந்த சுரண்டலுக்கு உள்ளாகினர். இக்கிளர்ச்சி அமைப்பற்ற மற்றும் பரவலான சிறு குழுக்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. பெரும்பாலும் பழங்குடியின மக்களும், சிறு விவசாயிகள் மற்றும் கிராமப்புற வர்த்தகர்களும் இதில் ஈடுபட்டனர். கிளர்ச்சியில் வன்முறை சம்பவங்களும் நிகழ்ந்தன; குறிப்பாக நில உரிமையாளர்களின் சொத்துக்களை அழித்தல் மற்றும் வரி வசூலிகளை விரட்டுதல் போன்ற நிகழ்வுகள் காணப்பட்டன. இது பிரிட்டிஷ் நிர்வாகத்திற்கு பெரும் சவாலாக அமைந்தது.

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சியின் விளைவாக, பிரிட்டிஷ் அரசு நில வரி கொள்கையில் சில மாற்றங்களை மேற்கொள்ளத் தொடங்கியது. மேலும், கிராமப்புற வாழ்வியலில் விவசாயிகளின் அதிகாரம் குறைந்துவிட்டதையும், நவீன இந்திய தேசிய இயக்கத்தில் விவசாய பிரச்சினைகள் முக்கியமான விடயமாக மாறத் தொடங்கியதையும் காண முடிந்தது. சமூக கட்டமைப்பிலும் மாற்றம் ஏற்பட்டது; விவசாயிகள் மேலாண்மையின் கீழ் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாக மாறினர், புதிய சமூக மற்றும் பொருளாதார விகிதாசாரங்கள் உருவானன.

மொத்தமாக, மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி, இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் தாக்கத்தால் உண்டான விவசாய நெருக்கடிகளை வெளிப்படுத்தும் ஒரு முக்கியமான நிகழ்வாக அமைந்தது. இதன் தாக்கம், பின்னர் இந்திய தேசிய இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கும், விவசாயிகள் உரிமைக்காக நடைபெற்ற போராட்டங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக இருந்தது.

மராத்தா பேரரசின் உடைப்பு மற்றும் பின்னணி

17ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில், மராத்தா பேரரசு இந்தியாவின் பல பகுதிகளில், குறிப்பாக தெற்குப் பகுதியில் பெரும் அதிகாரத்துடன் நிலைபெற்றிருந்தது. மராத்தா அரசர்களின் ஆட்சி, தங்களது ஆட்சித் திறன் மற்றும் இராணுவ வெற்றிகளால் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால் 18ஆம் நூற்றாண்டில் வந்த மாற்றங்களால், குறிப்பாக பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் எழுச்சியால், மராத்தா பேரரசின் பலம் சீர்குலைந்தது. தொடர் போர்களும், உள்ளக விரோதங்களும், பொருளாதார சிக்கல்களும் மராத்தா பேரரசை

படிப்படியாக இடித்துவிட்டன.

இந்த நிலையில், மராத்தா பேரரசின் பகுதிகள் பிரிக்கப்பட்டு, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்குட்பட்டன. இதனால் அந்தப் பகுதிகளில் வாழ்ந்த விவசாயிகள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகினர். நில உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு, விவசாயிகள் கட்டாயமாக நிலங்களை இழக்க நேரிட்டது. புதிய நிர்வாக முறைகள் மற்றும் அதிகரித்த நில வரிகள் அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை கடுமையாக பாதித்தன. விவசாயிகள், தங்களது உரிமைகளை மீட்கவும், அநியாயங்களைக் களையவும் போராட்டங்களை ஆரம்பித்தனர்.

இந்த அமைதியற்ற சூழ்நிலையில்தான் மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி உருவானது. நில அபகரிப்புகளுக்கு எதிராகவும், வாழ்வாதாரத்தை பாதுகாக்கவும் அவர்கள் கிளர்ந்தனர். இக்கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கட்டுப்பாடுகளை எதிர்த்து, விவசாய உரிமைகளுக்காக நடைபெற்ற முக்கியமான எழுச்சியாகும்.

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சியின் காரணங்கள்

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சிக்கு பல காரணிகள் தூண்டிவிட்டன. முக்கியமாக நில உரிமை பிரச்சினைகள், ஆளுகை மற்றும் வரி முறைகளின் மாற்றங்கள், பாரம்பரிய பொருளாதார அமைப்பின் அழிவு மற்றும் அரசியல் மாற்றங்கள் ஆகியவை கிளர்ச்சியின் வேர்களாகத் திகழ்ந்தன.

2.1 நில உரிமை பிரச்சினைகள்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நில உரிமை தொடர்பான பிரச்சினைகள் பெரிதும் எழுந்தன. மராத்தா காலத்தில் நில உரிமை அமைப்புகள் விவசாயிகளுக்கு நன்மை தருவதாக இருந்தது. ஆனால் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நில உரிமைகளில் குழப்பம் ஏற்பட்டது. நிலங்களின் மீது கடன் சுமை அதிகரித்து, நில உரிமைத் தகராறுகள், வரிவிதிப்பு, நில வாடகை முறைகள் ஆகியவை விவசாயிகளை கடுமையாக பாதித்தன.

2.2 ஆளுகை மற்றும் வரி முறைகள்

முன்னர் மராத்தா அரசர்கள் வழங்கிய வரி சலுகைகள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் நீக்கப்பட்டன. புதிய வரி விதிப்புகள் மற்றும் நிர்வாக முறைமைகள் விவசாயிகளின் வருமானத்தை பாதித்தன. பழைய முறைகளை ஒழித்து, அதிக வரி வசூலிக்க

முயன்றது விவசாயிகளின் கடும் எதிர்ப்பை உருவாக்கியது .மேலும், மராத்தா வீரர்களின் கட்டாயப் பணிபுரிதல் போன்ற நடைமுறைகள் மீண்டும் அதிகரிக்கப்பட்டன.

2.3 பாரம்பரிய பொருளாதார முறை

மராத்தா காலத்தில் விவசாயிகளின் வாழ்க்கைமுறை பாரம்பரிய அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது .நில உரிமை பாதுகாப்பும், நில உரிமையாளர்களுக்கு கொடுக்கப்பட்ட உரிமைகளும் அவர்களது வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்திருந்தன . ஆனால், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் பாரம்பரிய பொருளாதார அமைப்பு முற்றிலும் சிதைந்தது .இதனால், விவசாயிகள் தங்கள் பழைய வாழ்க்கை முறையை மீட்டெடுக்க போராடத் தொடங்கினர்.

2.4 மராத்தா அரசியல் மாறுதல்

மராத்தா பேரரசின் வீழ்ச்சி மற்றும் பிரித்தானியர்களின் அரசியல் மறுசீரமைப்புகள் விவசாயிகளை கடும் பாதிப்புக்குள்ளாக்கின .நில உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டு, வாடிகை தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் பெரும் அவலங்களை எதிர்கொண்டனர் .இதன் விளைவாக, தங்கள் உரிமைகளை மீட்டெடுக்க விவசாயிகள் கிளர்ச்சியில் ஈடுபடத் தொடங்கினர்.

3. மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சியின் வளர்ச்சி

மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி, திட்டமிட்ட இயக்கமாக இல்லாவிட்டாலும், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்குதல்களுக்கெதிரான விவசாயிகள் எழுச்சியாக அமைந்தது . இது வேளாண்மையில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகளைக் குறைக்கும் முயற்சியாக வளர்ந்தது.

3.1 அரசு எதிர்ப்பு

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் வேளாண்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள், சமூக அமைப்புகளை சீரழித்தன .உயர்ந்த வரி விதிப்புகள், குறைந்த வருமானம், நில உரிமை இழப்புகள் ஆகியவை விவசாயிகளை கடும் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கின .இதனை எதிர்த்து, அவர்கள் தங்களின் உரிமைகளை மீட்டெடுக்க போராட்டத்தில் இறங்கினர்.

3.2 சமூக மறுமலர்ச்சி

மராத்தா கிராமங்களில், விவசாயிகள் சம உரிமைகளை விரும்பினர் .நில உரிமை மற்றும் சமூக பாதுகாப்பை உறுதி செய்யும் நோக்குடன் அவர்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டனர் .இதனால், சமூகத்தில் பெரிய மாற்றங்களை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி

பரவியது.

3.3 போராட்டத்தின் பரபரப்பு

இந்த கிளர்ச்சியில் விவசாயிகள், அதிகாரிகளுக்கு எதிராக தங்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்தினர். நில உரிமைகள் மீட்பதற்காக அவர்கள் தங்களை ஒன்றிணைத்தனர். கட்டுப்பாடுகளையும், அதிகார வரம்புகளையும் முறித்து சமூக நீதி மீட்க முயன்றனர்.

3.4 அழுத்தம் மற்றும் பதிலடி

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் கிளர்ச்சியை கட்டுப்படுத்த பல நடவடிக்கைகளை எடுத்தனர். ஆனால் விவசாயிகள் ஆற்றிய போராட்டம் அவர்களை சீரான பதிலடி வழங்க முடியாத நிலைக்குத் தள்ளியது. இதனால், புதிய கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் கொடுமைச் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

கிளர்ச்சியின் முடிவுகள்

4.1 பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான மிகப்பெரிய எதிர்ப்பு இந்த மராத்தா விவசாயிகள் கிளர்ச்சி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பல நடவடிக்கைகளை தோல்விக்குள்ளாக்கியது. இதன் மூலம் சமுதாயத்தில் பெரும் பரபரப்பும் அரசியல் விழிப்புணர்வும் உருவானது.

4.2 விவசாயிகளின் தோல்வி கிளர்ச்சியில் விவசாயிகள் பெரும்பாலும் தோல்வி அடைந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் தங்களது உரிமைகளின் முக்கியத்துவத்தையும், அதனை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்பதையும் உணர்ந்தனர்.

4.3 மராத்தா அரசியல் மாற்றங்கள் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் மராத்தா பேரரசின் பல்வேறு நிலைகளில் அரசியல் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் விவசாயிகள் நில உரிமைகள் தொடர்பாக குழப்பமடைந்தனர் மற்றும் புதிய அரசியல் சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப பொறுப்புணர்வுடன் செயல்படத் தொடங்கினர்.

5. சமூக மற்றும் அரசியல் விளைவுகள்

5.1 பொதுமக்களின் விழிப்புணர்வு மராத்தா விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி, பொதுமக்களில் புதிய விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது. மக்கள் தங்களது உரிமைகள் மற்றும் சமூக நலன்களைப் பற்றி மேலதிகமாக தெரிந்துகொள்ள ஆரம்பித்தனர்.

5.2 பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிரான பிற கிளர்ச்சிகளுக்கு ஊக்கம் இந்த கிளர்ச்சி பிற பகுதிகளிலும் கிளர்ச்சிகளை தூண்டி, பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக தன்னம்பிக்கையுடன் செயல்பட ஊக்கமளித்தது.

6. கிளர்ச்சியின் விளைவுகளும் அதன் தாக்கங்களும்

மராத்தா விவசாயிகளின் கிளர்ச்சி, இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய மனப்பாங்கினை உருவாக்கியது. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு எதிராக மக்களிடையே நிலைத்த எதிர்ப்பு உருவானது. விவசாயிகள் தங்களது நில உரிமைகளுக்காக போராடியதைத் தொடர்ந்து, இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் மக்களின் உறுதியான பங்கு வெளிப்பட்டது.

சாம்பரான் சத்தியாகிரகப் போராட்டம்

போராட்டத்தின் அறிமுகம்

சாம்பரான் சத்தியாகிரகப் போராட்டம் (Champaran Satyagraha) இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஒரு முக்கிய திருப்புமுனையாக அமைந்தது. 1917-ல் பீகார் மாநிலத்தின் சாம்பரான் மாவட்டத்தில் நடைபெற்ற இந்த போராட்டம், மகாத்மா காந்தி அவர்களின் தலைமையில் நடைபெற்ற முதல் மிகப்பெரிய மக்கள் இயக்கமாகும்.

போராட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

இந்தப் போராட்டத்தின் மூலம், இந்தியர்கள் சத்தியாகிரகக் கொள்கையை அறிந்தனர். விவசாயிகள் பெரும்பாலும் நீலச் சாகுபடிக்காக கட்டாயப்படுத்தப்பட்டு, அநியாயமான வரிவிதிப்புகளுக்கு உள்ளாகி இருந்தனர். இதை எதிர்த்து, மகாத்மா காந்தி விவசாயிகளின் நலன்களை பாதுகாக்க முன்னிலை வகித்தார்.

போராட்டத்தின் விளைவுகள்

சாம்பரான் போராட்டம் வெற்றியடைந்து, விவசாயிகளின் நில உரிமைகள் மற்றும் வாழ்வாதார உரிமைகளை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும், இது இந்திய விடுதலை இயக்கத்திற்கு வலுவூட்டும் புது திசையையும் வழங்கியது.

சாம்பரான் சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தின் பின்னணி

1917-ஆம் ஆண்டு, பீகார் மாநிலத்தில் உள்ள சாம்பரான் மாவட்டம் சிறந்த விவசாய நிலங்களை கொண்டிருந்தது. ஆனால், அந்தப் பகுதியில் நிலவிய பயிரிட்ட வரிவிதிப்பு முறைகளும், கூலித் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பின்மையும் விவசாயிகளை கடுமையாக பாதித்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ், ஏராளமான நிலங்கள் ஐயரிய முறையில் பயிரிடப்பட்டன. இதில், கௌம்பி மற்றும் உப்புக் கூலி போன்ற குறுக்கு ஒப்பந்தப் பணிமுறைகள் சாதாரணமாக இருந்தன.

இந்த நிலங்களில் தொழிலாற்றிய விவசாயிகள் மற்றும் கூலித் தொழிலாளர்கள், மிகுந்த துன்பம் அனுபவித்தனர். அவர்கள் அதிக வரிவிதிப்புகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டும், எந்த நியாயமான ஆதரவையும் பெற முடியாமல் திணறினர். அதனுடன், மருந்துப் பாதுகாப்பு வசதிகள் மற்றும் அடிப்படை வாழ்வாதார தேவைகளும் அவர்களுக்குக் குறைவாக இருந்தன. இத்தகைய சூழ்நிலை, விவசாயிகள் பெரும் நஷ்டத்தை சந்திக்கச் செய்யும் நிலையை ஏற்படுத்தியது.

போராட்டத்தின் ஆரம்பம்

சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டம் 1916-இல் ஆரம்பமானது. அந்த காலகட்டத்தில் பிளாண்டேஷன் உரிமையாளர்கள், உப்புக் கூலி விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்களது உற்பத்திகளை மிகக் குறைந்த விலையில் கொள்ளையடித்தனர். இந்த அநியாயமான நிலைமை காந்தி அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்தது.

காந்தி, விவசாயிகள் எதிர்கொண்ட வேதனைகளை நேரில் புரிந்துகொள்ள முடிவுசெய்தார். 1917-ஆம் ஆண்டில், மகாத்மா காந்தி சாம்பரான் மாவட்டத்திற்குச் சென்று விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை நேரில் ஆராய்ந்தார். அவருடைய தலைமையில் விவசாயிகள் தங்களது உரிமைகளுக்காக சத்தியாகிரகப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். இதன் மூலம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அநீதி வெளிப்படையாகக் கண்டிக்கப்பட்டது மற்றும் மக்கள் நலனுக்காக ஒரு புதிய விழிப்புணர்வு உருவானது.

காந்தியின் கலந்துரையாடல் மற்றும் போராட்டம்

சத்தியா கிரகத்தின் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, மகாத்மா காந்தி சாம்பரான் மாவட்டத்திற்கு வருகை தந்தார். அவர், அங்கு வரி செலுத்தும் விவசாயிகளை நேரில் சந்தித்து, அவர்கள் எதிர்கொண்ட துன்பங்களையும் குறைகளையும் மிகவும் கவனமாக கேட்டறிந்தார். விவசாயிகளின் நிலைமையை ஆய்ந்த பிறகு, அவர்களது உரிமைகளை மீட்டெடுக்கவும், சமூக நலனை பாதுகாக்கவும் அவர் செயல்படத் தொடங்கினார்.

காந்தியின் முன்னணியில், விவசாயிகள் தங்களது நிலங்களை மீட்டெடுக்க உறுதியுடன் முனைந்தனர். இந்திய தேசிய காங்கிரசின் ஆதரவுடன், விவசாயிகள்

அமைதியான முறையில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். காந்தியின் நேர்மையான மற்றும் உறுதியான நடத்தை, விவசாயிகளிடம் பெரும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தியது. இந்த போராட்டம், சாம்பரான் மாவட்டத்திலேயே அல்லாமல் பிற பகுதிகளிலும் பரவி மக்கள் விழிப்புணர்வை உருவாக்கியது.

போராட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்கள்

1. சத்தியா கிரகப் முறை:

இந்தப் போராட்டத்தின் முக்கிய அடிப்படை சத்தியா கிரகம் ஆகும். உண்மையும், அஹிம்சையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு, அமைதியான முறையில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அநீதிக்கு எதிராக எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.

2. அதிகாரத்திற்கு எதிர்ப்பு:

காந்தியின் செயல்பாடுகள், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக அமைந்தன. விவசாயிகளின் உரிமைகளை மீட்டெடுக்க அவர் அமைதியான எதிர்ப்பு மற்றும் சட்ட விரோதங்களை வெளிக்கொணர்ந்தார்.

3. மனிதாபிமானக் கோணம்:

இந்த போராட்டத்தின் மூலம், மக்கள் தங்களது அடிப்படை உரிமைகளுக்காக ஒன்றிணைந்தனர். மனிதாபிமானம் மற்றும் சமூக நீதியின் அடிப்படையில், வலிமையான பிரச்சாரம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

4. பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு விழிப்புணர்வு:

சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டம், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கொடுமைகளுக்கு எதிராக மக்களிடம் மிகப்பெரிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. இது, இந்திய விடுதலை இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு முக்கிய தூணாக அமைந்தது.

சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டத்தின் முடிவுகள்

சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டம் வெற்றியடைந்தது. மகாத்மா காந்தியின் அழுத்தம் காரணமாக, பிரிட்டிஷ் ஆட்சி விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளை பரிசீலித்து, சில முக்கிய திருத்தங்களை மேற்கொண்டது. குறிப்பாக, உப்புக் கூலி விவசாயிகளின் நில உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட்டன. இந்த வெற்றி, விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவதோடு, எதிர்கால விடுதலை இயக்கங்களுக்கும் பாதை வகுத்தது.

சாம்பரான் போராட்டத்தின் முக்கியப் பாடங்கள்

சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டம் இந்திய மக்களுக்கு பல முக்கியமான பாடங்களை கற்றுத் தந்தது. முதன்மையாக, சத்தியா கிரகம் என்ற போராட்ட முறை இந்தியாவில் மக்களிடையே வலுவாக வேருன்றியது .அமைதி, உண்மை மற்றும் அஹிம்சை ஆகியவை போராட்டத்தின் தளமாக அமைந்தன .மகாத்மா காந்தியின் நேர்மை, எளிமை மற்றும் போராட்ட உந்துதல், இந்திய விடுதலைப் இயக்கத்திற்கு புதிய ஊக்கமாக அமர்ந்தது.

இந்தப் போராட்டம், இந்திய மக்களுக்கு, அமைதியான முறையில் எவ்வாறு தங்களது உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம் என்பதற்கான தன்னம்பிக்கையையும், வழிகாட்டுதலையும் வழங்கியது.

கடைசிக் கருத்து

இந்திய விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு மிகப் பெரிய சமூக, அரசியல் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது .அந்த மாற்றங்களில், சாம்பரான் சத்தியா கிரகப் போராட்டம் ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாக அமைந்தது .இது, இந்திய மக்களின் எதிர்கால சுதந்திரக் கனவுகளுக்குத் துணை நிற்கும் அடித்தளப் போராட்டமாகும்.

கிசான் சபா இயக்கம்

கிசான் சபா இயக்கம் என்பது முந்தைய ஐக்கிய மாகாணங்களின்) உத்தரப் பிரதேசம் (அவத் பகுதியில் தோன்றிய ஒரு விவசாயிகள் இயக்கமாகும் .இதற்கு முக்கியத் தூண்டுதல், பிரிட்டிஷ் ஆட்சியும், அவத் தாலுக்கார்களின் கொடுமைகளும் ஆகும் .1857ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சிக்குப் பிறகு, தாலுக்கார்கள் தங்கள் நிலங்களை மீட்டு, விவசாயிகளின் வாழ்வை மிக மோசமாக்கினர்.

விவசாயிகள் அதிக வாடகை கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது .அவசரகால வெளியேற்றம்) பெடகாலி(, சட்டவிரோத வரிகள், புதுப்பித்தல் கட்டணம்) நஸ்ரானா (ஆகியவையும் அவர்களது வாழ்வை தொந்தரவுபடுத்தின.

முதலாம் உலகப் போரின் போது, உணவு மற்றும் அத்தியாவசிய பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பும் விவசாயிகள் எதிர்கொண்ட துயரத்தை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது. ராய்பரேலி, பைசாபாத், மற்றும் சுல்தான்பூர் ஆகிய மாவட்டங்கள் இந்த இயக்கத்தின் முக்கிய மையங்களாக இருந்தன .ஆனால், அரசாங்கத்தின் கடுமையான அடக்குமுறை

நடவடிக்கைகள் மற்றும் அவத் வாடகை திருத்த சட்டத்தின் நிறைவேற்றம் காரணமாக, இந்த இயக்கம் விரைவில் மங்கிப் போனது.

சிறப்பான எழுதும் நடைமுறை குறிப்புகள்:

- ஒவ்வொரு முக்கியப் புள்ளியும் தனி பத்தியில் எழுதி தெளிவாக அமைய வேண்டும்.
- தலைப்புகளை (Heading) இடுதல் வாசிப்பை எளிமைப்படுத்தும்.
- முக்கிய சொற்களுக்கு (உண்மை, அமைதி, வாடகை திருத்தம் (திறன் உள்ள உரையமைப்பு கொண்டு வலுப்படுத்தலாம்.
- தொடர்ச்சியான எண்ண ஒழுங்கும் (Logical Flow) மிக அவசியம்.

கிசான் சபா இயக்கம் – காரணங்கள்

1856 ஆம் ஆண்டு அவத் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவுடன் இணைக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தாலுத்தார்கள் மற்றும் பெரிய நில உரிமையாளர்கள், 19ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில், மாகாணத்தின் விவசாய சமூகத்தின் மீது தங்கள் கட்டுப்பாட்டை வலுப்படுத்தினர். அதிகப்படியான நில வாடகைகள், சட்டவிரோத வரிகள், புதுப்பித்தல் கட்டணங்கள் அல்லது நஸ்ரானா ஆகியவை, மேலும் தன்னிச்சையான வெளியேற்றங்கள் (பெட்காலி) போன்ற சூழ்நிலைகள், பெரும்பாலான விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை மிகவும் துயரகரமாக்கின.

முதலாம் உலகப்போருக்குப் பிறகு உணவு மற்றும் அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலை அதிகரிப்பு, விவசாயிகளின் இற்குந்த நிலைமையை மேலும் மோசமாக்கியது. இதனால் அவத்தின் விவசாயிகள், நில உரிமையாளர்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக ஒருங்கிணைந்த எதிர்ப்பு போராட்டத்திற்கு முன்வந்தனர்.

கிசான் சபா இயக்கம் – விளைவு

உத்தரப் பிரதேசத்தில் (முந்தைய ஐக்கிய மாகாணங்கள்) கிசான் சபாக்கள், முதன்மையாக ஹோம் ரூல் இயக்க ஆர்வலர்களின் முயற்சியின் விளைவாக உருவாக்கப்பட்டன. கௌரி சங்கர் மிஸ்ரா மற்றும் இந்திர நாராயண திவேதி ஆகியோர், 1918 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியில், ஐக்கிய மாகாண கிசான் சபாவை நிறுவினர். அவர்களின் முயற்சிக்கு மதன் மோகன் மாளவியாவும் முழு ஆதரவளித்தார்.

1919 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதத்திற்குள், உ.பி.யில் 450 கிசான் சபா கிளைகள்

இயங்கின. ஜிங்குரி சிங், துர்காபால் சிங் மற்றும் பாபா ராம்சந்திரா ஆகியோர் முக்கியத் தலைவர்களாகத் தோன்றினார்கள். பாபா ராம்சந்திரா 1920 ஜூன் மாதத்தில் ஜவஹர்லால் நேருவை கிராமங்களை நேரில் சென்று விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளைப் புரிந்துகொள்ளுமாறு வலியுறுத்தினார். இந்த நேரடி சந்திப்புகள், நேருவுக்கு கிராம மக்களோடு நெருங்கிய உறவினை உருவாக்கும் வாய்ப்பை வழங்கின.

- இந்நிலையில், தேசியவாதிகளிடையே ஏற்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகளால், 1920 அக்டோபரில் 'அவத் கிசான் சபா' உருவாக்கப்பட்டது. இந்த சபா விவசாயிகளை,
- பேடகாலி நிலங்களை நிலமாக்குவதை மறுக்க வேண்டும்,
- ஹரி மற்றும் பேகர் எனப்படும் ஊதியமில்லா உழைப்பை வழங்குவதை நிறுத்த வேண்டும்,
- நிபந்தனைகளை ஏற்க மறுப்பவர்களை சமூக ரீதியாக புறக்கணிக்க வேண்டும்,
- தங்களுக்குள் எழும் தகராறுகளை பஞ்சாயத்துகள் மூலம் தீர்க்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியது.
- 1921 ஜனவரியிலிருந்து, இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் வெகுஜனக் கூட்டங்கள் மற்றும் அணிதிரட்டல்களைவிட கடுமையான நடவடிக்கைகளாக மாறின. சந்தைகள், வீடுகள் மற்றும் தானியக் கிடங்குகளில் கொள்ளைகள் மற்றும் காவல்துறையுடனான மோதல்கள் அதிகரித்தன.
- காலனித்துவ ஆட்சியின் கடும் அடக்குமுறைக்குப் பின்னரும் விவசாயிகள் தங்களின் உரிமைகளை நிலைநிறுத்த போராடினர். கிசான் சபா இயக்கத்தின் தனித்துவமான அம்சம், உயர் மற்றும் கீழ் சாதிகளிலிருந்து விவசாயிகள் இணைந்து கலந்துகொண்டதுதான். எனினும், அரசாங்கத்தின் கடுமையான ஒடுக்குமுறையும், அவத் வாடகை திருத்த சட்டம் (Oudh Rent Act Reforms) நிறைவேற்றப்பட்டதும், இந்த இயக்கத்தின் மங்களுக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

தேபாகா இயக்கம்

1940களின் பிற்பகுதியில், இந்தியாவின் வங்காளத்தில், தேபாகா இயக்கம் ஒரு முக்கிய விவசாயிகளின் எழுச்சியாக நிலவியது. இவ்வியக்கத்தின் முக்கிய நோக்கம்

குத்தகைதாரர்கள் நில உரிமையாளர்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய பயிர்களின் பங்கைக் குறைப்பது. இந்த இயக்கம், குத்தகைதாரர்களிடையே (பார்கடர்கள்) பரவலான அதிருப்தியால் உருவானது. அவர்கள் தங்களுடைய விளைபொருட்களில் பங்குக்கு 50% அளவில் உள்ள பங்கை அதிகரித்து, மூன்றில் இரண்டு பங்காக மாற்ற வேண்டும் என்று கோரினார்கள். இது நில உரிமையாளர்கள் மற்றும் காலனித்துவ அரசாங்கத்துடன் கடுமையான மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது.

தேபாகா இயக்கத்தின் பின்னணி

தேபாகா இயக்கம் (1946-1947) என்பது இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் விவசாய முன்னணியான பாங்கிய பிரதேச கிசான் சபா (BPKS) எனும் அமைப்பால் வங்காளத்தில் தொடங்கிய ஒரு முக்கிய விவசாயிகள் போராட்டமாகும். "தேபாகா" என்ற சொல்லின் பொருள் "பயிரின் மூன்று பங்குகள்".

இந்த இயக்கம் பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியின் பின்னணியில் முன்னெடுக்கப்பட்டது, அப்போது விவசாய அமைப்பு ஆழமாக சுரண்டப்பட்டிருந்தது. விவசாய முறை பங்கு பயிர் சாகுபடியை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இதில் குத்தகைதாரர்கள் நில உரிமையாளர்களுக்கு (ஜமீன்தார்கள்) சொந்தமான நிலத்தில் பயிரிட்டு, தங்களுடைய விளைச்சலில் ஒரு பகுதியை அவர்களுடன் பகிர்ந்துகொண்டனர்.

இந்த காலகட்டத்தில், வங்காளத்தில் பங்கு பயிர் முறைப்படி விவசாயிகள், அறுவடை செய்யப்பட்ட பயிர்களில் 50% பங்கு நில உரிமையாளர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. இது விவசாயிகளுக்கு உயிர்வாழ்வதற்குக் கூட போதுமான நிலங்களை விட்டு விடாமல், குறிப்பாக மோசமான அறுவடை ஆண்டுகளில் அவர்களின் நிலைகள் குறைந்து போனது.

1943ஆம் ஆண்டு பஞ்சத்தின் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு மத்தியில் அதிருப்தி மேலும் அதிகரித்தது. இந்த சூழ்நிலையில், வங்காளத்தில் வலுவான ஆதாரத்தை கொண்ட இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI) விவசாயிகளிடையே வளர்ந்து வரும் அமைதியின்மையை உணர்ந்தது. எனவே, நிலப்பிரபுக்களின் சுரண்டலுக்கு எதிராக விவசாயிகளை அணிதிரட்டும் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கம் குத்தகைதாரர்களின் குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதும், விவசாய சமுதாயத்திற்கு பயனளிக்கும் நிலசீர்திருத்தங்களை வலியுறுத்துவதும் ஆக இருந்தது.

தேபாகா இயக்கத்திற்கான காரணங்கள்

வங்காளத்தில் 1946-1947ஆம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற தேபாகா இயக்கம் நில உரிமையாளர்களின் பொருளாதார சுரண்டலின் காரணமாக எழுந்தது. இதன் அடிப்படை காரணமாக 1943ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பஞ்சம், பங்குதாரர்கள் தங்களின் விளைச்சலில் மூன்றில் இரண்டு பங்கைப் பெற வேண்டும் எனக்கூறிய ஃப்ளவுட் கமிஷன் பரிந்துரையை நிறைவேற்றாத நிலவரம் இருந்தது.

பொருளாதார சுரண்டல்: தேபாகா இயக்கத்தின் முதன்மை காரணம் நில உரிமையாளர்கள் குத்தகைதாரர்களை பொருளாதார ரீதியாக சுரண்டுவதாகும்.

தற்போதைய முறையின் கீழ், குத்தகை விவசாயிகள் தங்களின் விளைச்சலில் 50% பங்கினை நில உரிமையாளர்களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுக்க வேண்டியிருந்தது. இதன் காரணமாக, அவர்கள் தங்களையும் தங்கள் குடும்பங்களையும் பராமரிக்க போதுமான அளவு வளங்களைப் பெற முடியாமல் இருந்தனர்.

1943 ஆம் ஆண்டு பஞ்சம்: 1943ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற வங்காள பஞ்சம், விவசாயிகளுக்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தியது. இது பெரும்பாலான பட்டினி மற்றும் மரணத்திற்கு வழிவகுத்து, விவசாயிகளின் மனதில் ஒரு தீவிர அதிருப்தி ஏற்படுத்தியது. விளைச்சலில் தங்களின் பங்கினை தொடர்ந்து கோரிய நில உரிமையாளர்களுக்கு எதிரான வெறுப்பும் அதனைத் தூண்டியது.

ஃப்ளவுட் கமிஷன் பரிந்துரைகள்: பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் 1941ஆம் ஆண்டு நில உரிமையாளர்களுக்கும் குத்தகைதாரர்களுக்கும் இடையே உள்ள பிரச்சனைகளை தீர்க்கும் நோக்கில் ஃப்ளவுட் கமிஷன் அமைத்தது. இந்தக் கமிஷன் பரிந்துரைத்தபடி, பங்குதாரர்களுக்கு விளைச்சலில் பாதிக்குப் பதிலாக மூன்றில் இரண்டு பங்கை பெற வேண்டும் என்று கூறியது. அந்த பரிந்துரையை செயல்படுத்தவில்லை, ஆனால் அது தேபாகா இயக்கத்தின் போது விவசாயிகளின் கோரிக்கைகளுக்கு ஒரு அடிப்படையை வழங்கியது.

தேபாகா இயக்கப் பயிற்சி வகுப்பு

தேபாகா இயக்கம் 1946 ஆம் ஆண்டின் பிற்பகுதியில் தொடங்கி, 1947ஆம் ஆண்டில் நிறைவடைந்தது. இது வங்காளத்தின் பல மாவட்டங்களில், குறிப்பாக தினாஜ்பூர், ஜல்பைகுரி, மற்றும் குல்னா போன்ற இடங்களில் வேகமாக பரவியது. இந்த இயக்கத்தின் முன்னேற்றத்தை பல கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

ஆரம்ப அணிதிரட்டல்: "அதி நோய், தேபாகா சாய்" (எங்களுக்கு மூன்றில் இரண்டு பங்கு வேண்டும்) என்ற முழக்கத்தோடு, விவசாயிகளுக்கு அவர்களது உரிமைகள் பற்றிய கல்வி அளிக்கும் நோக்கில் CPI கூட்டங்கள் மற்றும் பேரணிகளை ஏற்பாடு செய்து தேபாகா இயக்கம் துவங்கியது. இதன் மூலம் விவசாயிகளிடையே விழிப்புணர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து எதிர்ப்பு: இயக்கம் விரிந்து கொண்டபோது, குத்தகைதாரர்கள் நில உரிமையாளர்களின் பங்குகளை நிலைநிறுத்தி வைத்தனர், இது பல்வேறு மோதல்களுக்கு வழிவகுத்தது. காலனித்துவ அரசாங்கம் நில உரிமையாளர்களுடன் இணைந்து, இந்த இயக்கத்தை ஒடுக்க முயற்சித்தது. இதன் காரணமாக காவல்துறை அனுப்பப்பட்டது, இதன் விளைவாக வன்முறை மோதல்கள் மற்றும் கைதுகள் நிகழ்ந்தன.

இயக்கத்தின் வீழ்ச்சி: 1947ஆம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், அரசாங்க அடக்குமுறை, உள்நாட்டில் உள்ள பிளவுகள் மற்றும் இந்தியாவின் எதிர்கால சுதந்திரம் ஆகியவற்றின் தாக்கம் காரணமாக, தேபாகா இயக்கம் வீழ்ச்சியடைந்தது. இந்நிலையிலிருந்து இயக்கம் தனது முன்னேற்றத்தை இழந்தது.

தேபாகா இயக்கம் :அம்சங்கள்

1946-47 ஆம் ஆண்டில் வங்காளத்தில் நடைபெற்ற தேபாகா இயக்கம் ஒரு முக்கியமான விவசாய எழுச்சியாகும் .இது, குத்தகைதாரர்களின் கோரிக்கைகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து உணவுப் பொருட்களின் பங்குகளை அதிகரிக்க வேண்டுமெனும் போராட்டங்களின் அடிப்படையில் உருவானது. தேபாகா இயக்கம் பல தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டது, அவை பின்வருமாறு:

1. தேபாகா இயக்கத்தின் தன்மை

தேபாகா இயக்கம் முதன்மையாக குத்தகைதாரர்களின் பொருளாதார

குறைகள் மற்றும் நில உரிமையாளர்களால் அவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட பலவீனமான நடவடிக்கைகளில் இருந்து எழுந்த ஒரு விவசாயக் கிளர்ச்சியாகும் .இது கிராமப்புற மக்களிடமிருந்து, குறிப்பாக சமூகத்தின் ஏழைகள் மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட பிரிவுகளிடமிருந்து பெரும்பான்மையான பங்கேற்பை பெற்ற ஒரு வெகுஜன இயக்கமாக உருவானது.

2. தேபாகா இயக்கத் தலைமை

தேபாகா இயக்கம் 1946-47 ஆம் ஆண்டில், சிபிஐயின் விவசாயிகள் பிரிவான பாங்கிய பிரதேச கிஷான் சபா (பிபிகேஎஸ் (தலைமையில் வங்காளத்தில் வெடித்தது .இந்த இயக்கத்தின் முக்கிய தலைவர்களில் காம்ப்ராம் சிங், பவன் சிங் , மற்றும் ஹரே கிருஷ்ணா கோனார் ஆகியோர் அடங்குவர் .அவர்கள், குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் நோக்குடன், தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயி பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக இணைந்து போராடினர்.

3. தேபாகா இயக்க பங்கேற்பு

இந்த இயக்கத்தில் குத்தகைதாரர்கள், நிலமற்ற தொழிலாளர்கள் , மற்றும் சிறு விவசாயிகள் பெரிதும் பங்கேற்றனர். பெண்கள் இந்த இயக்கத்தில் முக்கிய பங்கு வகித்தனர் .அவர்கள், போராட்டங்கள், கூட்டங்கள், மற்றும் காவல்துறைக்கு எதிரான ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு போன்ற செயல்களில் தம் பங்களிப்பை வழங்கினர்.

4. தேபாகா இயக்கத்தின் விளைவுகள்

தேபாகா இயக்கம் அதன் உடனடி இலக்குகளைப் பெற முடியவில்லை என்றாலும், அதன் விளைவுகள் பல துறைகளில் மிகவும் முக்கியமானவையாக இருந்தன .இவை விவசாயிகள் மத்தியில் அரசியல் விழிப்புணர்வை அதிகரித்தது, பெண்கள் சுயஅங்கீகாரத்தைப் பெற்றனர், மற்றும் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு முக்கிய பங்களிப்பு அளித்தது.

நில சீர்திருத்தங்கள்:

இந்த இயக்கம், வங்காளத்தில் நில சீர்திருத்தம் பிரச்சினையை அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரலில் முன்னணி இடத்தில் கொண்டு வந்தது .ஜமீன்தாரி முறையை ஒழித்தல் மற்றும் நில மறுபகிர்வு ஆகிய எதிர்கால நில சீர்திருத்தங்களுக்கான அடித்தளத்தை இது வழங்கியது.

அதிகரித்த அரசியல் விழிப்புணர்வு:

தேபாகா இயக்கம், வங்காள விவசாயிகளிடமிருந்து உயர்ந்த அரசியல் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தியது. விவசாயிகளின் மத்தியில் ஒருங்கிணைந்த எதிர்ப்பின் ஆற்றலும், விவசாய நலன்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவத்தின் அவசியத்தையும் இது நிரூபித்தது.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் மீதான தாக்கம்:

இந்த இயக்கம் 1940களில் இந்தியாவிலுள்ள பல விவசாயப் போராட்டங்களின் பகுதியாக இருந்தது. இத்தகைய போராட்டங்கள் காலனித்துவ ஆட்சியின் சட்டபூர்வமான தன்மையை சவால் செய்தன, மேலும் இந்தியாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்திற்கு பங்களிப்பு அளித்தன.

- பெண்களுக்கு அதிகாரமளித்தல்:

இந்த இயக்கத்தில் பெண்கள், முக்கியமாக நாரி பாஹினி போன்ற குழுக்களை உருவாக்கி குத்தகைதாரர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க அற்புதமான பங்களிப்பை வழங்கினர். இதன் மூலம் இந்தியாவில் பெண்கள் இயக்கத்திற்கு அடித்தளத்தை விரிவாக்குவதாக இருந்தது.

விவசாய இயக்கங்களின் மரபு:

தேபாகா இயக்கம், இந்தியாவில் அடுத்தடுத்த விவசாய இயக்கங்களுக்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. இதன் தொடர்ச்சியான தாக்கம் தெலுங்கானா கிளர்ச்சி மற்றும் நக்சலைட் இயக்கம் போன்ற செயல்களில் காணப்பட்டது. இது, பொருளாதார சுரண்டல் மற்றும் அநீதிக்கு எதிரான விவசாயிகளின் எதிர்ப்பு எனும் அடையாளமாக இன்று வரை உள்ளது.

தெலங்கானா இயக்கம்

முன்னுரை:

தெலங்கானா இயக்கம் இந்திய அரசியல் மற்றும் சமூக வரலாற்றில் முக்கியமான இடம் வகிக்கின்றது. இது ஒரு பிரதேச விருத்தி மற்றும் நிலையான அரசியல் இயக்கமாகும். தெலங்கானா பிரதேசத்தின் பின்புலம், சமூக அமைப்பு, பொருளாதார நிலை மற்றும் அரசியல் கண்ணோட்டம் இதன் வளர்ச்சியில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. 1956-ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசின் உத்தரவைத் தொடர்ந்து,

தெலங்கானா பிரதேசம் ஆந்திரா மாநிலத்தில் இணைக்கப்பட்ட நிலையில், அதன் மக்களின் முழுமையான நிலுவை நிலைகளைப் பார்க்கும் போது, பெரும்பாலான சமூக மற்றும் பொருளாதார பிரச்சினைகள் வெளிப்பட்டன. இதனிடையே, 1960களின் ஆரம்பத்தில் இதற்கான தீர்வுகளுக்காக மக்கள் பல வழிகளில் போராட்டங்களை தொடங்கினர்.

தெலங்கானா பிரச்சினையின் பின்புலம்:

தெலங்கானா பிரச்சினை இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்துக்குப் பிறகு உருவான பிரச்சினையாக கருதப்படுகிறது. ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவை நிர்வகிக்கும்போது, தெலங்கானா என்ற பிரதேசம் ஒரு முக்கியமான பரபரப்பான இடமாக இருந்தது. 1947-ஆம் ஆண்டு இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்பு, அந்த நிலப்பரப்புகள் இந்திய அரசின் கீழ் இணைக்கப்பட்டன. இருந்தாலும், வடக்கு மற்றும் தெற்கு பகுதிகளின் மக்களின் விருப்பங்கள் மற்றும் ஆற்றல்களை ஒப்பிட்டு பரிசோதனை செய்யப்பட்டது.

1956 ஆம் ஆண்டு, ஆந்திரா மற்றும் தெலங்கானா ஒன்றிணைந்து ஆந்திரப் பிரதேசம் என உருவாக்கப்பட்டது. இந்த ஒருங்கிணைப்பு, மக்களின் இடையே பல சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளுக்குக் காரணமாக மாறியது. அந்தக் காலகட்டத்தில், தெலங்கானா மக்கள் மனதில் பல்வேறு சமூக மற்றும் பொருளாதார இடர்ப்பாடுகள் எழுந்தன.

பொதுவான காரணங்கள்:

தெலங்கானா பிரச்சினையின் முக்கிய காரணங்கள் பலவாக இருந்தன. முதன்மையாக, இந்த பிரதேசத்தின் மக்கள் தங்களுக்கான சரியான வாய்ப்புகள் மற்றும் உரிமைகளைப் பெறவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. கீழ்நிலையிலுள்ள மக்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலைச் சிக்கல்கள், பெரும்பாலும் மேற்கத்திய ஆட்சியினால் அவற்றின் உரிமைகள் முறியடிக்கப்பட்டன.

தெலங்கானா பகுதிக்கு மத்திய அரசின் போக்குகள், இடமாற்றம் மற்றும் குடியரசு முறைகள், சமமான வசதிகளை வழங்காமல், அந்தப் பிரதேசத்தின் மக்கள் பின் மறுக்கப்பட்டனர். இது, மக்கள் இடையே எதிர்ப்பை உருவாக்கியது.

தெலங்கானா இயக்கத்தின் ஆரம்பம்:

தெலங்கானா இயக்கம் 1950களின் ஆரம்பத்தில் துவங்கியது. ஆரம்பத்தில், அது மக்களின் வாழ்க்கை நிலையை ஆராய்ந்து, அவர்களின் தேவைகள் மற்றும் பிரச்சினைகளை பரிசோதிக்கும் ஒரு திட்டமாக இருந்தது. எனினும், 1960களின் தொடக்கத்தில், மத்திய அரசின் உத்தரவுகளுக்கு எதிராக பல போராட்டங்கள் தெலங்கானா பிரதேசத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. 1969ஆம் ஆண்டு, மாவூலி பஞ்சாயத்து மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியான ஊரக பொருளாதார முன்னேற்றத் திட்டங்களை எதிர்க்கும் போதிலும், பிரச்சினைகள் பரபரப்பாக இருந்தன.

தெலங்கானா இயக்கத்தின் முக்கிய கட்டங்கள்:

தெலங்கானா இயக்கம் பரிணாமத்தின் பல கட்டங்களைக் கடந்து வளர்ந்தது. முதலில், இது ஆந்திரா மாநிலத்திலிருந்து தனித்துவமான மாநிலமாக தெலங்கானா பிரதேசத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு இயக்கமாக தோன்றியது. பெரும்பாலும், தெலங்கானா பிரச்சினை சமூக அவசர நிலையை அணுகியதாக இருந்தது, அதன் மூலம் மக்கள் எதிர்பார்க்கும் ஆதரவைக் காட்டியிருந்தது.

முதற்கட்ட போராட்டங்கள்:

1969ஆம் ஆண்டு, தெலங்கானா பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண பல முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. மக்கள் இயக்கங்களும், அமைப்புகளும் தொடர்ந்து போராட்டங்களை முன்னெடுத்தன. இந்த இயக்கத்தில், தொழிலாளர் சங்கங்கள், விவசாயிகள், மாணவர்கள், பெண் இயக்கங்கள் மற்றும் சமூக ஆர்வலர்கள் ஆகியோர் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். இவை அனைத்தும் பொதுவாக ஒரே நோக்கத்தை கொண்டும் ஒரே விதமாக செயல்பட்டன.

1970களின் அரசியல் விழிப்புணர்வு:

1970களில், தெலங்கானா மக்கள் அரசியல் விடயங்களில் மிகுந்த விழிப்புணர்வு பெறத் தொடங்கினர். அரசியல் தலைவர்கள் இந்த பிரச்சினைக்கு தீர்வு காண வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துரைத்தனர். இதில், மக்கள் மற்றும் அரசியல் அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து செயல்பட தொடங்கின. இது தெலங்கானா பிரச்சினையின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டியது.

தெலங்கானா பிரச்சினையின் தீர்வுகளுக்கான ஆராய்ச்சிகள்:

1970 களின் பிற்பகுதியில், தெலங்கானா பிரச்சினைக்கான தீர்வுகளுக்கு அரசாங்கம் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொண்டது. முதலில், மக்களின் விருப்பங்களை அறிய அரசு முயற்சித்தது. 1973ஆம் ஆண்டில், தமிழகத்தில் கூட்டுறவு ஆட்சியை பிரதிபலிக்கும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த முயற்சிகள் தெலங்கானா பிரச்சினையின் தீர்வை கண்டுபிடிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றின.

தெலங்கானா பிரச்சினைக்கு தீர்வு கண்ட பரிசோதனைகள்:

1980களின் பிற்பகுதியில், இந்திய அரசாங்கம் தெலங்கானா பிரச்சினைக்கு தீர்வுகளை பரிசீலித்து, முதன்மையாக மத்திய அரசின் ஆட்சியுடன் பேசுவதையும், மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் திருத்தங்களை பரிசீலிப்பதையும் முயற்சித்தது. இவ்வாறு, தெலங்கானா பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணும் பல பரிசோதனைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

மாற்றமான நிலையை உருவாக்கும் முயற்சிகள்:

2000களின் தொடக்கத்தில், தெலங்கானா பிரச்சினை மீண்டும் தீவிரமான பிரச்சினையாக மாறியது. இதன் பின்னர், 2009ஆம் ஆண்டில், தமிழக சட்டசபையில் முன்னிலை பெற்ற உறுப்பினர்களின் ஆவணங்களைத் தொடங்கி, 2013ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசாங்கம் தெலங்கானா மாநிலத்தை உருவாக்குவது உறுதி செய்தது. இந்த நிகழ்வு இந்திய அரசியலுக்கு புதிய பரிமாணத்தைத் தந்தது.

தெலங்கானா மாநிலத்தின் உருவாக்கம்:

2013ஆம் ஆண்டு, இந்திய அரசாங்கம் தெலங்கானா மாநிலத்தை உருவாக்குவதாக அறிவித்தது. இந்த அறிவிப்பு தெலங்கானா பிரச்சினையின் தீர்வாக மாறியது. இது, மாநில அளவில் ஒரு புதிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது மற்றும் தெலங்கானா மக்களின் விருப்பங்களையும், உரிமைகளையும் பிரதிபலித்தது.

நிறுவனத்தின் முக்கிய விளைவுகள்:

பிரச்சினைகளை தீர்க்கும் மக்களின் முடிவு:

தெலங்கானா பிரச்சினை, அதன் உருவாக்கத்தின் போது மக்களின் விருப்பங்களை பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. இது மக்களின் உரிமைகளை மீட்டெடுத்தது மற்றும் அவர்களின் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியது.

பொருளாதார வளர்ச்சி:

தற்போது, தெலங்கானா இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் முன்னணி மாநிலமாக விளங்குகிறது. இந்நிலையிலிருந்து மாநிலம் தொழில்நுட்பம், கல்வி மற்றும் நவீன தொழில்நுட்பத் துறைகளில் முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளது.

புதுமையான முன்னேற்றம்:

தெலங்கானா மாநிலம் கல்வி, தொழில்நுட்பம், இளைஞர் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பல துறைகளில் முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளது. இதன் மூலம் சமூக மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி அவ்வப்போது சாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

தஞ்சாவூர் விவசாயக் கிளர்ச்சி மற்றும் இயக்கங்கள்:

இந்திய விவசாய வரலாற்றில், தஞ்சாவூர் ஒரு முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இது பரம்பரையின் மூலம் விவசாய வளர்ச்சிக்கான ஆதாரமாக இருந்தது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து 20ஆம் நூற்றாண்டுவரை, விவசாயிகள் தங்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாக்க பல்வேறு போராட்டங்களை மேற்கொண்டனர். இந்தப் போராட்டங்கள், விவசாயிகளின் உரிமைகளைக் குறித்த விழிப்புணர்வை உருவாக்கின.

தஞ்சாவூர் - விவசாயிகளின் நிலை

தஞ்சாவூர் மாவட்டம், பரம்பரை விவசாயத்தின் அடிப்படை ஆதாரமாக விளங்கியது. இதன் பரம்பரை அமைப்பில், விவசாயிகள் நில உரிமையாளர்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய சூழ்நிலை உருவானது. சமஸ்தான முறையின் கீழ், விவசாயிகள் பெரும்பாலும் நில உரிமையாளர்களின் கீழ் அடிமைத் தன்மையில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் அதிகபட்சமாக நில உரிமைகள், வரி கட்டணங்கள் மற்றும் பிற சுமைகளால் பாதிக்கப்பட்டனர். இந்த நிலைகள், விவசாயிகளின் வாழ்க்கையை கடுமையாக பாதித்தன, மேலும் அவர்கள் தங்கள் உரிமைகள் குறித்து பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களில் ஈடுபட்டனர்.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் தாக்கம்

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்வதன் போது, அவர்களின் வரிவிதிப்பு முறைகள் விவசாயிகளை கடுமையாக பாதித்தன. பிரிட்டிஷ் ஆட்சியில் நிர்வகிக்கப்பட்ட ரயோத்துவாரி மற்றும் ஜமீந்தாரி முறைகள், விவசாயிகளுக்கு அதிகமான வரிகளை கட்டும் சுமையை ஏற்றுக்கொள்கின்றன. இந்த முறைகளால், நில

உரிமையாளர்கள் அதிக பணப்பரிமாற்றங்களை மேற்கொண்டு விவசாயிகளை மேலும் அதிக சுமைகளில் ஆழ்த்தினர். இதன் மூலம், விவசாயிகளின் நிலையான பொருளாதாரத் துன்பங்களை மேலும் அதிகரித்தது. அவர்கள் தங்கள் நிலங்களை இழக்கின்ற நிலைக்கு அடைந்தனர்.

தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் முதன்மை பிரச்சினைகள்

1. அதிக வரிவிதிப்பு: ஆங்கிலேயர் காலத்தில், விவசாயிகளிடம் அதிக வரி வசூலிக்கப்பட்டது, இதன் மூலம் அவர்கள் நிலங்களை இழப்பதற்கும், பசுமை நிலங்களில் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் கடுமையான சவால்கள் சந்தித்தனர். இந்த வரிகளின் உயர்வு, அவர்களின் அன்றாட வாழ்கையை பாதித்தது மற்றும் பரம்பரை நில உரிமைகளை கேள்விக்குறி செய்தது.

2. நில உரிமை பிரச்சினை: நில உரிமையாளர்கள், பெரும்பாலும் விவசாயிகளுக்கு நில உரிமையை வழங்க மறுத்தனர். அதனால், விவசாயிகள் தனிமனித உரிமைகளைப் புறக்கணித்து, நில உரிமைகள் இழக்கும் நிலைக்கு வரும்.

3. வறட்சி மற்றும் இயற்கை பாதிப்பு: பருவமழைத் தாமதம் மற்றும் வறட்சி போன்ற இயற்கை மாற்றங்கள், விவசாயத்திற்கு மிகப்பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்கின. இது விளைபயிர்களை கையாள முடியாத அளவுக்கு பாதித்தது, விவசாயிகளின் பொருளாதார நிலை இன்னும் மோசமாகியது.

4. நில உரிமையாளர்களின் கொடுங்கோன்மை: நில உரிமையாளர்கள், விவசாயிகளின் உழைப்பை அடிமைசீரில் பயன்படுத்தினர். அவர்களுக்கு அவர்களின் உழைப்புக்குரிய முறையான வெற்றிகரமான பயிர்ச்செலவுகள் அல்லது தரமான வருமானம் இல்லை, இதனால் அவர்கள் மிகுந்த வறுமையில் வாழ்ந்தனர்.

தஞ்சாவூர் விவசாயக் கிளர்ச்சியின் ஆரம்பம்

19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில், விவசாயிகள் தங்களது உரிமைகளை மீட்க பல்வேறு கிளர்ச்சிகளைத் தொடங்கினர். இவை, ஆங்கிலேயர்களின் ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான பொதுவான போராட்டமாகவும், விவசாயிகளின் முக்கிய சுதந்திர மற்றும் சமுதாய உரிமைகளுக்கான பிரச்சினையாகவும் இருந்தன. முக்கிய கிளர்ச்சிகள் பின்வருமாறு:

1. 1806 - முதன்மையான கிளர்ச்சி: விவசாயிகள், நில உரிமையாளர்களுக்குச்

செலுத்திய அதிக வரிகளை எதிர்த்து போராட்டங்களை முன்னெடுத்தனர். இவை பல்வேறு பகுதிகளில் பெரும் அலைவரிசைகளை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகள் இடையில் அமைதி மற்றும் சமாதான நிலையை குவிக்கும் பயிற்சிகளாக திகழ்ந்தன.

2. 1875 - பெரும்பாலான விவசாயிகள் கலகம்: தஞ்சாவூர் பகுதிகளில் விவசாயிகள் கூட்டமைப்புகளை உருவாக்கினர். இந்த சங்கங்கள் விவசாயிகளின் உரிமைகளை முன்னிலைப்படுத்தும் முக்கிய அமைப்புகளாக செயல்பட்டன. இதில், கலகமான நிலவரங்கள் மற்றும் அரசின் பிரச்சினைகளுக்கான தீர்வுகளை விரைவாக முயற்சிக்கவும், பல்வேறு விவசாய பணி துறைகளில் முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்த முயற்சித்தனர்.

3. 1940-50 - தமிழ்நாடு விவசாயிகள் சங்கம்: இந்த சங்கம், விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்காக கடுமையான போராட்டங்களை முன்னெடுத்தது. குறிப்பாக, இந்த இயக்கம் விவசாயிகளுக்கு நில உரிமை, மானியங்கள் மற்றும் பிற சமூக நீதிகளைப் பெறுவதற்கான முக்கிய உரிமைகளை மீட்டெடுத்தது.

விவசாயிகள் இயக்கத்தின் வளர்ச்சி

தஞ்சாவூரில், விவசாயிகள் இயக்கங்கள் பல்வேறு வழிகளில் வளர்ந்தன, இவை விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், அவர்களது சமூக, பொருளாதார உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இத்தகைய இயக்கங்கள் இடைக்கால பின் தொடர்ச்சியான சமூக மாற்றங்களை அடைவதற்கான வழிகாட்டியாக இருந்தன.

1. விவசாய சங்கங்கள் உருவாக்கம்: விவசாயிகள் தங்களது உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், உரிய சலுகைகள் பெறவும் குழுக்களை அமைத்தனர். இந்த அமைப்புகள் விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்கான பொதுவான பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. அவர்கள் விவசாயப் பிரச்சினைகளை புழங்கச் செய்வதற்கும், நில உரிமைகள் மற்றும் குறைந்த வரி நிலைகளை உறுதி செய்வதற்கும் ஆக்கபூர்வமான வழிகளைக் கண்டனர்.

2. மாநில அரசின் தலையீடு: 1960களின் இறுதியில், மாநில அரசும் விவசாயிகளின் பிரச்சினைகளுக்கு கவனம் செலுத்தத் தொடங்கியது. அரசின் இந்த அத்திவிருத்தி நில உரிமைகள், மானியங்கள், இலகுரக வரிகள் உள்ளிட்ட

பிரச்சினைகள் மூலம் விவசாயிகளின் வாழ்கை தரத்தை மேம்படுத்த புதிய சட்டங்கள் மற்றும் ஒத்துழைப்புகளை உருவாக்கியது.

3. சமூக முன்னேற்ற இயக்கங்கள்: விவசாயிகளுக்கு நில உரிமைகள் மற்றும் கிராமப்புற மேம்பாட்டுக்கான பல திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இந்த முன்னேற்ற இயக்கங்கள், கிராமப்புற சமூகத்தை திடமான வளர்ச்சியுடன் இணைத்துச் செல்வதற்கான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளன. மக்கள் வளர்ச்சியை மையமாக கொண்டு, விவசாயிகளில் சமூக பாதுகாப்பை எவ்வாறு அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதற்கான புதிய வழிகளை முன்வைத்தன.

தற்கால விவசாய நிலைமை

தஞ்சாவூர் விவசாயிகள், கடந்த கால போராட்டங்களின் மூலம் பெற்ற வெற்றிகளுடன் சமாதானம் அடைந்திருந்தாலும், இன்னும் பல சிக்கல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்:

1. நீர்ப்பாசனப் பிரச்சினை: காவிரி நதியின் நீர் பகிர்ந்தளிப்பில், அரசியல்மயமாக்கலின் காரணமாக விவசாயிகள் தண்ணீர் அணுகலை சரியாகப் பெறவில்லை. நீர் பகிர்வு மற்றும் இந்நிலையின்மை, விவசாய உற்பத்தி குறைவாக இருப்பதைத் தூண்டும் முக்கிய காரணியாக உள்ளது.

2. விவசாய பொருளாதாரம்: சந்தைப் பிரச்சினைகள் மற்றும் விலை நிர்ணயத்தின் பற்றாக்குறை விவசாயிகளுக்கு பெரும் நெருக்கடியாக உள்ளது. நுகர்வோரின் தேவைகள் மற்றும் சந்தையின் உள்ளூர் மாறுதல்கள் விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை குலைக்கும் அளவுக்கு பாதிக்கின்றன.

3. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி: விவசாய உற்பத்தி மற்றும் தரத்தை அதிகரிக்க, புதிய மற்றும் மேம்பட்ட தொழில்நுட்பங்களை பயன் படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், விவசாயிகளை முன்னேற்றங்களை சாதிக்க உதவுகின்றன, ஆனால் அவற்றை ஏற்க விவசாயிகள் அவசியமாகவும் சந்திக்க வேண்டியவை.

தஞ்சாவூர் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் மற்றும் முன்னேற்றம்

தஞ்சாவூர் விவசாயிகள் கடந்த நூற்றாண்டுகளின் போது நில உரிமை பிரச்சினைகள், வரி சுமை மற்றும் பொருளாதார கொடுமைகளை எதிர்கொண்டு

பல்வேறு கிளர்ச்சிகளை முன்னெடுத்துள்ளனர். இந்த போராட்டங்கள், சமூக மாற்றங்கள், மற்றும் அரசியல் அசைவுகளுடன் பல புதிய வழிகளைக் கண்டடைந்தன. அவர்கள் முன்னெடுத்த போராட்டங்களின் மூலம், அரசு மற்றும் சமூக அமைப்புகளின் உதவியுடன் நிலையான முன்னேற்றங்களை காண முடிந்தது.

இதோ, அரசியல் மற்றும் பொருளாதார முயற்சிகளின் மூலம், விவசாயிகளின் முழுமையான உரிமைகள் மற்றும் நிலையான தீர்வுகள் எப்போதும் தேவைப்படுகின்றன. இது, விவசாயிகளின் வாழ்கை தரத்தை மேம்படுத்துவதற்கும், அவர்களுக்கு தேவையான உரிமைகளை வழங்குவதற்கும் வழிவகுக்கும்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- காலனித்துவத்திற்கு முன் விவசாயிகள் எதற்காக போராடினர்?
- காலனித்துவ ஆட்சியில் விவசாயிகள் எதிர்கொண்ட முக்கியமான பிரச்சனைகள் யாவை?
- மாப்பிள்ளை கிளர்ச்சி எங்கு நடைபெற்றது மற்றும் அதன் முக்கிய காரணம் என்ன?
- சந்தால் கிளர்ச்சி எப்போது நிகழ்ந்தது மற்றும் அதன் முக்கியத்துவம் என்ன?
- இந்தியக் கிளர்ச்சி என்றால் என்ன?
- புலாகுரி தாவா கிளர்ச்சியின் பின்புலத்தை கூறுக.
- பாப்னா விவசாய சங்கம் எந்தக் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தது?
- மராத்தா கிளர்ச்சி யார் தலைமையில் நடைபெற்றது?
- சாம்பரான் சத்தியகிரகப் போராட்டத்தில் மகாத்மா காந்தியின் பங்கு என்ன?
- தெலங்கானா விவசாய இயக்கம் எப்போது, எதற்காக தொடங்கப்பட்டது?

இயல் – மூன்று

தொழில் சமூகத்திலான மாற்றங்கள்: தொழில் வளர்ச்சி – நகரங்களுக்கு மக்கள் இடம்பெயர்வு – தொழிலாளர்களின் நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு – தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் நிலை – தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி.

நோக்கங்கள்:

- தொழில் வளர்ச்சியின் சமூக மாற்றங்களை விளக்குதல்.
- நகரங்களுக்கு மக்கள் இடம்பெயர்வின் காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளை அலசுதல்.
- தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகளை மதிப்பீடு செய்தல்.
- தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி மற்றும் அதன் விளைவுகளைப் பரிசீலித்தல்

தொழில்முனைவோர் மாற்றங்கள்

தொழில்முனைவு என்பது சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப பல்வேறு அர்த்தங்களை அளிக்கிறது. இது பெரும்பாலும் சிறு வணிகத் துறையில் துவங்குவது எனப் பார்க்கப்படுகிற நிலையில், தொழில்முனைவு என்பது இன்னும் பெரிய பாணிகளில் செயல்படும் பரந்த விரிவை கொண்டதாக மாறிவிட்டது. உலகப் புகழ்பெற்ற தொழில்முனைவோர்களான ஸ்டீவ் ஜாப்ஸ், எலான் மஸ்க் போன்றவர்கள் “தொழில்முனைவு என்பது புதிய புதுமைகளை உருவாக்குவதற்கும், தொழில்துறையில் புதிய அளவுகோல்களை நிறுவுவதற்கும் உதவுகிறது” என்று கூறியுள்ளனர். ஃபு மற்றும் பலர் கூறியதுபோல், “தொழில்முனைவு என்பது புதுமை, போட்டித்தன்மை, உற்பத்தித்திறன், செல்வ உருவாக்கம் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு ஆகியவற்றைக் கையாள்வதாகும்,” என்றிருக்கும்.

கடந்த சில தசாப்தங்களில் தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் மற்றும் கண்டுபிடிப்புகளின் விளைவாக, தொழில்முனைவு முறை மிக முக்கியமான மாற்றங்களை அனுபவித்துள்ளது. இணையம் மற்றும் டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்களின் பரவலால், தொழில்முனைவோர் தனது வணிக முறைகளை உலகளாவிய அளவில் பரப்ப முடிந்தது. இதனால், தொழில்முனைவோர் கையாளும் பணிகள் மற்றும் தொழில்முறை அடிப்படைகள் மாறிவிட்டன. தொழில்முனைவோரை மாறும்

சமூகத்தின் புதிய வடிவமைப்போடு, அதன் அடிப்படை மற்றும் செயல்பாட்டில் தீவிர மாற்றங்கள் ஏற்படுகின்றன.

இப்போது, தொழில்முனைவு என்பதன் துல்லியமான வரையறை கடந்த காலத்தில் இருந்தது போல இனம் காணப்படுவது கடினம். தொழில்முனைவு என்பது பொதுவாக ஒரு தனி வணிக உரிமையாளரின் சாதனையாகக் கருதப்பட்டது, ஆனால் தற்போது அது ஒரு கூட்டணி முயற்சியாகவும், ஒரு உலகளாவிய வணிக மாதிரியாகவும் உருவாகியுள்ளது. சிறிய உள்ளூர் முயற்சியிலிருந்து உலகளாவிய வணிகத்திலுள்ள பரவலான வளர்ச்சி மற்றும் டிஜிட்டல் மார்க்கெட்டிங் மூலம் வணிகங்களை வெற்றியடைய செய்வதற்கான புதிய வாய்ப்புகள் உருவாகியுள்ளன.

இடையில், பல தொழில்முனைவோர் இன்னும் தங்கள் வணிகப் பணிகளை ஒரே உரிமையாளர் அல்லது மேலாளராக நடத்துகின்றனர், எனினும், கடந்த காலத்தில் தொழில்முனைவோர்கள் இடையே பெரும்பாலும் தனிமனிதவாதம் நிலவியது. ஆன்லைன் சாதனங்களின் வருகையால், தொலைநோக்கில் உள்ள சந்தைகளுக்கான மொத்த அணுகுமுறைகள் வெகுவாக எளிதாக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் மூலம், தொழில்முனைவோர் உலகளாவிய சந்தைகளில் தங்கள் பொருட்களை விற்பனை செய்வதற்கான சாத்தியங்களை அதிகரித்துள்ளனர்.

பாரம்பரிய அளவீட்டுக் கருவிகள் மூலம் தொழில்முனைவோரின் செயல்பாடுகளை சரியாக புரிந்துகொள்வது கடினமாக இருக்கிறது. இது தொழில்முனைவு வேறுபட்ட முறையில் நடைபெறும் என்பதனால் அந்தப் பரிசீலனைகள் துல்லியமாக அளவிடப்படுவதில் சவால்களை உருவாக்குகின்றன. பொதுவாக, தொழில்முனைவு ஆய்வுகள், அவற்றின் முன்னேற்றங்களை கண்டறிய அவர்களின் அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆனால், தொழில்முனைவோரின் அனுபவங்களின் அளவுகோல்களை அளவிடுவது காலப்போக்கில் சிரமமாகியுள்ளது.

இந்தியாவில், தொழில்முனைவோரின் பிரச்சினைகள் அதிகமாக வளர்ந்த நாடுகளில் இருந்தாலும், தற்போது வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் தொழில்முனைவு அதிக முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியுள்ளது. இந்நிலையில், அதே நேரத்தில் சமூகத்தைப் பாதிக்கும் தொலைநோக்குத் திட்டங்கள், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நிலைத்தன்மை

பிரச்சினைகளையும் தொழில்முனைவு ஒருங்கிணைக்க வேண்டியது, அதில் முன்மொழிவுகளை மேம்படுத்துவதற்கான முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.

தொழில்முனைவு மற்றும் சமூக மாற்றங்கள்:

சமூக மட்டத்தில், தொழில்முனைவு என்பது புதிதாக உருவாகும் வணிகங்கள் மற்றும் சமூக மாற்றங்களை குறிக்கின்றது. இந்த மாற்றம், வணிக நிலைகள், சமூகப் போக்குகள் மற்றும் மக்களின் வாழ்வாதாரத்தை அதிகரிக்கும் வகையில் செயல்படுகிறது. குறிப்பாக, தொழில்முனைவு சமூக மாற்றங்களை உருவாக்குவதற்காக பல வணிக அமைப்புகளுக்கான பயனுள்ள அணுகுமுறைகளை உருவாக்குகிறது.

நிறுவனத் தொழில்முனைவு:

நிறுவன மட்டத்தில், தொழில்முனைவு என்பது நிறுவனத்தின் செயல்பாட்டையும் அதன் வளர்ச்சியையும் மேம்படுத்துவதற்கான நோக்கத்துடன் பார்வையிடப்படுகிறது. இந்த உத்திகள், அதன் பங்களிப்புகளையும் நிறுவனத்தின் முழுமையான திறனையும் அதிகரிக்கும். தொழில்முனைவு வளர்ச்சி கொண்ட நிறுவனங்கள், நுண்ணறிவுக் கருவிகள் மற்றும் பிற தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகளை பயன்படுத்தி, நிறுவனம் முன்னேற்றத்தை அடைய செய்யும் புதிய வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றன.

வகையான தொழில்முனைவு

தொழில்முனைவு என்பது பல்வேறு விதங்களிலும் காணப்படுவதன் மூலம், அதன் வரையறைகள், செயல்பாடு மற்றும் சமூகத்தில் உருவாகும் மாற்றங்கள் வெவ்வேறு வகைகளில் வெளிப்படுகின்றன. தொழில்முனைவோராக மாறும் நபர்கள் மற்றும் அவர்களது செயல்பாடுகள் பலவகையான மற்றும் தனித்துவமானதாக இருக்கலாம். இவை வணிக சூழலில் கிடைக்கும் வாய்ப்புகளை அடிப்படையாக கொண்டு உருவாகின்றன. இன்று, தொழில்முனைவோர்கள் மிகுந்த போட்டி மற்றும் புதிய யோசனைகளை கொண்டு ஒவ்வொரு தொழில்முனைவோரும் தனித்துவமான விதத்தில் செயல்படுகிறார்கள். கீழே தொழில்முனைவு வகைகள் மற்றும் அவற்றின் செயல்பாடுகளுக்கான விவரங்களுடன் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது:

கைவினைஞர் தொழில்முனைவு

கைவினைஞர் தொழில்முனைவு என்பது கலை மற்றும் கைவினைத் திறன்களை பயன்படுத்தி புதிய தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகள் உருவாக்குவதை உள்ளடக்கியது. இது பொதுவாக வீட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட பொருட்களை குறிக்கும், அதாவது கைவினைப் பொருட்கள், அதுவும் தன் வடிவமைப்பில் தனித்துவமானவை ஆகின்றன. இந்த வகையான தொழில்முனைவோர்கள் தனிப்பட்ட கைவினைத்திறன்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருட்களை உருவாக்கி, விற்பனை செய்வார்கள். இதன் எடுத்துக்காட்டுகளில் கைவினை மதுபானம் தயாரிப்பவர்கள், மட்பாண்ட தயாரிப்பாளர்கள், நகை வடிவமைப்பாளர்கள் மற்றும் பலர் அடங்குவர். இது தன்னிச்சையான, சிறிய அளவிலான தொழில்முனைவு ஆகும், ஆனால் அதிலும் தனித்துவமான அடிப்படைகளில் நிறுவப்பட்டிருக்கும்.

பிரமிட் தொழில்முனைவு (Pyramid Entrepreneurship)

பிரமிட் தொழில்முனைவு என்பது குறைந்த ஊதியத்தில் வாழும் மக்களுக்கு தேவையான புதுமையான வணிக நடவடிக்கைகளைக் குறிக்கின்றது. இதன் அடிப்படைத் தலைப்புகளின் படி, மக்கள் தங்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை அதிகரிக்க, அவசியமான தேவைகளுக்கான உற்பத்தி செய்கின்றனர். இது வழக்கமாக "வாழ்வாதார தொழில்முனைவு" அல்லது "அவசிய தொழில்முனைவு" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. மேலும், இதன் அடிப்படையில் பொருளாதார நிலைமை அதிகரிக்க, புதிய பத்திரங்களை அல்லது பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதன் மூலம் வருமானம் பெறப்படுகிறது. உதாரணமாக, இது பல சமயங்களில் உள்ளூர் சந்தைகளில் ஏற்றுமதி அல்லது விற்பனை செய்யப்படும் பொருட்களை குறிக்கின்றது.

பெருநிறுவன தொழில்முனைவு

பெருநிறுவன தொழில்முனைவு என்பது மிகப் பெரிய நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடைய வணிக முயற்சிகளை குறிக்கின்றது. இது பொதுவாக 100 ஊழியர்களுக்கும் மேலான வணிகங்களை குறிக்கின்றது, ஆனால் இது சூழ்நிலையைப் பொறுத்து மாறலாம். இந்த வகையான தொழில்முனைவு பெரும்பாலும் எளிதில் பரவுகின்றது, ஏனெனில் பெரிய நிறுவனங்கள் அல்லது நிறுவனங்களின் புகழ்பெற்ற தன்மை அடிப்படையாகக் கொண்டு பரவி செல்கின்றன. பெரும்பாலும், இவ்வகையான

தொழில்முனைவு நிறுவனங்கள் அல்லது நிறுவனத் துறைகள் அதிக தொலைபேசி விளம்பரங்கள், மின்னணு வணிகம், மற்றும் பெரும்பாலான வேலைகளை உள்ளடக்கிய செயற்பாடுகளை காட்டுகின்றன.

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு (Digital Entrepreneurship)

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு என்பது இணையம் மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி வணிக செயல்பாடுகளை மாற்றியமைப்பதாகும். இவ்வகையான தொழில்முனைவு துறையில், தரவுகள், சோஷியல் மீடியா, மொபைல் பயன்பாடுகள் மற்றும் இணையப் பரிவர்த்தனைகள் மூலம் வணிகம் முன்னேறுகிறது. அதன் மூலம், நிறுவனங்கள் அல்லது தொழில்முனைவோர்கள் தங்கள் செயல்பாடுகளை வேகமாக விரிவுபடுத்த முடியும். முன்னதாக, பெரும்பாலான வணிகங்கள் தனிப்பட்ட சந்தைகளில் மட்டுமே இருந்தன. ஆனால், டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் உலகம் முழுவதும் விற்பனை மற்றும் தொடர்புகள் எளிதாக மாற்றியமைக்கப்பட்டுள்ளன.

சமூகத் தொழில்முனைவு (Social Entrepreneurship)

சமூகத் தொழில்முனைவு என்பது சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பிரச்சினைகளின் தீர்வுகளை முன்னிலைப்படுத்துவதை குறிக்கின்றது. இது பொதுவாக இலாப நோக்கற்ற அல்லது இலாப நோக்கமில்லாத செயற்பாடுகளாக இருக்கும். இதன் அடிப்படையில், சமுதாய தேவைகளை பூர்த்தி செய்வது மற்றும் மக்கள் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்துவது முக்கியமானது. இதன் மூலம், பணியாளர்கள், மக்களிடையே ஆரோக்கியமான தொடர்புகள் மற்றும் சமூக மாற்றங்களை உருவாக்கும் வகையில் செயல்படப்படுகிறது.

COVID-19 தொழில்முனைவு

COVID-19 தொழில்முனைவு என்பது ஒரு புதிய வகையான தொழில்முனைவு ஆகும், இது COVID-19 நெருக்கடியின் போது அல்லது அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட புதிய வணிக செயல்பாடு மற்றும் புதுமைகளைக் குறிக்கிறது. வாழ்க்கை மற்றும் வேலை நிலைமைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களின் விளைவாக ஏற்பட்ட எந்தவொரு மாற்றமும் இதில் அடங்கும். COVID-19 தொற்றுநோய் தொழில்முனைவோர் நடத்தையை எவ்வாறு, ஏன் பாதித்தது என்பது பற்றி இன்னும் அதிகம் அறியப்படவில்லை, ஆனால் இது ஒரு

சுவாரஸ்யமான ஆய்வுப் பகுதியாகும்.

COVID-19 தொழில்முனைவு

COVID-19 தொற்றுநோயின் முன்னணி காரணமாக தொழில்முனைவோர் உருவாக்கிய புதிய வணிகத் துறைகளையும் புதுமைகளையும் குறிப்பிடுகிறது. இந்த நிலைமை உலகின் பல பகுதிகளில் வாழ்வாதார மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியதால், மக்கள் புதிய தொழில்முனைவு முறைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கினார்கள். COVID-19 தொற்று உலகளவில் தொழில்முனைவோர்களின் செயல்பாடுகளைப் பெரிதும் பாதித்துள்ளதும் உண்மை. இந்த மாதிரியில், தொழில்முனைவு உருவாக்கும் முறைகளில் புதுமைகளும், புதுப்பிப்புகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, ஊரடங்கு காலத்தில் இணைய வழியில் பொருட்கள் விற்பனை, புதிய தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி தயாரிப்பு முறைமை மாற்றம் ஆகியவை வணிகங்களில் புதிய வழிகளைத் திறந்துள்ளன.

கைவினை தொழில்முனைவு

கைவினை தொழில்முனைவு என்பது கைகள் அல்லது கையடக்கக் கருவிகளைப் பயன்படுத்தி ஏதாவது ஒன்றை உருவாக்குவதை உள்ளடக்கிய வணிகச் செயல்பாட்டை குறிப்பிடுகிறது. இது மரவேலை, தையல், உலோக வேலை, கைவினை பொருட்கள் மற்றும் பிற தனிப்பட்ட கவனத்தை ஈர்க்கும் செயல்பாடுகளைக் குறிக்கின்றது. இது பழமையான வகையான தொழில்முனைவு ஆகும், ஆனால் இப்போது புதிய பொருட்கள் மற்றும் தொழில்நுட்பங்கள் அறிமுகமாகின்றன. கைவினை தொழில்முனைவு பொதுவாக வெகுஜன உற்பத்தி பொருட்களைக் கொண்டிராதது, அதாவது அது தனிப்பட்ட மற்றும் தனிப்பயனாக்கப்பட்ட பொருட்களை உருவாக்குவதாகும்.

படைப்பு தொழில்முனைவு

படைப்பு தொழில்முனைவு என்பது கலை மற்றும் பொழுதுபோக்கு துறைகளில் புதுமையான வணிக நடவடிக்கைகளைக் குறிக்கின்றது. இதில் பாணிகள் மற்றும் பழக்க வழக்கங்களை மறுபடியும் படைத்தல், புதிய சிந்தனைகள், மற்றும் பரிச்சயமற்ற வழிகளில் துடைப்பது போன்ற படைப்பாற்றலை அதிகரிக்கும் நடவடிக்கைகள் அடங்கும். படைப்பு தொழில்முனைவோர்கள் புதிய எண்ணங்கள் மற்றும்

மனப்பாங்குகளுடன் சமூகத்தின் உள்ளுணர்வை ஊக்குவிப்பதன் மூலம் புதிய வணிக வழிகளைக் கண்டுபிடிக்கின்றனர்.

கலாச்சார தொழில்முனைவு

கலாச்சார தொழில்முனைவு, படைப்பு தொழில்முனைவோரைப் போன்றது என்றாலும், இதன் முக்கிய நோக்கம் உள்ளூர் கலாச்சாரங்களைப் பேணுவதாகும். இது பாரம்பரியக் கதைகள் மற்றும் மரபுகளை தொடர்ந்து, அந்த நாட்டின் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் புதிய வணிகப் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை உருவாக்குவதைக் குறிக்கிறது.

நாட்டுப்புற தொழில்முனைவு

நாட்டுப்புற தொழில்முனைவு என்பது ஆபத்துகளை ஏற்றுக்கொள்ளும், புதுமையான வணிக நடவடிக்கைகளைக் கொண்டுள்ள ஒரு நிலை ஆகும். இது வளர்ந்த நாடுகளுக்கு எதிராக, வளர்ச்சி நிலையை அடைவதற்கு முயற்சிக்கும், ஆனால் குறைந்த வருமானக் கருதுகோள்களில் உள்ள நாடுகளின் பங்களிப்புகளை அதிகரிக்க உதவுகிறது. இதில், வாழ்வாதார தொழில்முனைவை நவீன வணிக முறைகளுடன் சேர்த்து வளர்க்கின்றது.

உறுதிப்படுத்தல்

இந்த தொழில்முனைவுகளைப் பொறுத்து, மனிதர்கள் முன்னேற்றத்தையும், வாழ்க்கை முறைகளின் மேம்பாட்டையும் அனுபவிக்கின்றனர். COVID-19 தொழில்முனைவு, கைவினை தொழில்முனைவு, படைப்பு தொழில்முனைவு, கலாச்சார தொழில்முனைவு மற்றும் நாட்டுப்புற தொழில்முனைவு ஆகியவை அனைத்தும் உலகளவில் பல வகையான சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களைத் துவக்கியுள்ளன.

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு என்பது சந்தையில் டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து உருவான ஒரு புதிய தொழில்முனைவு வடிவமாகும். சமீபத்திய ஆண்டுகளில், COVID-19 தொற்றுநோயின் காரணமாக உருவான சமூக மற்றும் உடல்நிலை இடைவெளி தேவைகள் மொபைல் வர்த்தக பயன்பாட்டை அதிகரித்துள்ளன. இது மொபைல் பயன்பாடுகள் மற்றும்

ஆன்லைன் வணிக நடவடிக்கைகளின் வளர்ச்சியையும் தீவிரப்படுத்தியுள்ளது. அதே நேரத்தில், அதிகரித்த டிஜிட்டல்மயமாக்கல் விகிதங்கள் புதிய தொடக்க நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை எளிதாக்கியுள்ளன.

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு வரையறை

டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு என்பது " டிஜிட்டல் தகவல்களை திறம்பட கையகப்படுத்துதல், செயலாக்குதல், விநியோகம் மற்றும் நுகர்வை ஆதரிக்க பல்வேறு சமூக-தொழில்நுட்ப டிஜிட்டல் செயல்படுத்திகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் டிஜிட்டல் மதிப்பை தொழில்முனைவோர் உருவாக்கும் செயல்முறை" என்று வரையறுக்கப்படுகிறது. இது புதிய தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி வணிக நடவடிக்கைகள் மற்றும் நிறுவன வளர்ச்சியில் புதுமைகளைத் தருகிறது. பெரிய தரவு (Big Data), பகுப்பாய்வு, சமூக ஊடகங்கள் (Social Media), மற்றும் கூட்டு நிதி (Crowdfunding) போன்ற தொழில்நுட்பங்கள் வணிக நடைமுறைகளை மாற்றுவதன் மூலம் தொழில்முனைவு மாறி வருகிறது. இதன் விளைவாக, டிஜிட்டல் தொழில்முனைவு போன்ற புதிய வடிவிலான தொழில்முனைவுகள் உருவாகின்றன, அவை வணிகம் செய்வதற்கான புதிய வழிகளை அறிமுகப்படுத்துகின்றன.

மொபைல் மற்றும் கிளவுட் தீர்வுகள்

மொபைல் மற்றும் கிளவுட் தீர்வுகள் போன்ற டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்கள் மேம்பட்ட வணிக நடைமுறைகளை செயல்படுத்துகின்றன. இதன் மூலம் வணிகத்தின் வளர்ச்சியில் அதிகரித்த திறன்கள், சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுக்கு உதவுகின்றன. இந்த டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்கள், வணிக செயல்பாடுகளின் மிகைப்படுத்தப்பட்ட தரத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, அதனால் நிறுவனங்கள் அதிக பயன்பாடு மற்றும் நன்மைகளை அடைய முடிகிறது.

டிஜிட்டல் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள்

டிஜிட்டல் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் என்பது " ஒரு சுய-ஒழுங்கமைக்கும், அளவிடக்கூடிய மற்றும் நிலையான அமைப்பாக வரையறுக்கப்படுகின்றன, இது பன்முகத்தன்மை கொண்ட டிஜிட்டல் நிறுவனங்கள் மற்றும் அவற்றின் தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளது, இது அமைப்பு பயன்பாட்டை அதிகரிக்கவும், நன்மைகளைப் பெறவும், தகவல் பகிர்வு, உள் மற்றும் இடை-ஒத்துழைப்பு மற்றும்

அமைப்பு கண்டுபிடிப்புகளை ஊக்குவிக்கவும் நிறுவனங்களுக்கிடையேயான தொடர்புகளில் கவனம் செலுத்துகிறது" என்று கூறப்படுகிறது. இவை, நிறுவனங்கள் இடையே உள்ள உறவுகளை மேம்படுத்துவதற்கான தளமாக அமைகின்றன, மேலும் அதனுடன், கூட்டணிகள் மற்றும் ஒத்துழைப்பின் மூலம் புதிய வணிக மாடல்களையும் உருவாக்குகின்றன.

கல்வி தொழில்முனைவு

கல்வி தொழில்முனைவு என்பது கற்றல் மற்றும் அறிவுப் பரவலுடன் தொடர்புடைய வணிகச் செயல்பாட்டை பகுப்பாய்வு செய்வதை உள்ளடக்கியது. இது தொழில்முனைவோர்களின் ஆராய்ச்சி மற்றும் புதிய வணிகத் துறைகளின் ஆய்வின் ஒரு முக்கிய பகுதியாக விளங்குகிறது. கல்வி தொழில்முனைவு, கற்பித்தல் மற்றும் தகவல் கையகப்படுத்தலின் புதிய முறைகள் மற்றும் நுட்பங்களை இணைக்கும் ஒரு புது மாற்றம் ஆகும்.

வளர்ச்சியான பொருளாதார சூழல்கள் மற்றும் அதன் தாக்கம்

வளர்ச்சியான பொருளாதார சூழல்களில், தொழில்முனைவோர்களின் முக்கிய பங்கு, சமூகத்தில் வாழ்க்கை மற்றும் நிலையான சூழல்களில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துகின்றது. கல்வி தொழில்முனைவு, வளர்ந்து வரும் பொருளாதார சூழல்களில் புதிய வகையான வணிக முயற்சிகளுக்கு வழிவகுக்கின்றது. இது, மனிதர்கள், தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்தி, சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை தீர்க்கவும், பொருளாதாரத்தில் முன்னேற்றங்களை அடையவும் உதவுகிறது.

தொழில்முனைவு மற்றும் சமூகத்தின் முக்கியத்துவம்

தொழில்முனைவோர்களின் சமூகத்தில் பெற்றுள்ள முக்கியத்துவம், புதிய தொழில்நுட்பங்களின் பரவலுடன் பல பிராந்தியங்களில் துவங்கியுள்ள புதிய முயற்சிகளையும் அதனுடன் கூடிய வளர்ச்சியையும் காட்டுகின்றது. அவை மக்கள் வாழ்க்கையை சீர்குலையாமல், தங்களைச் சிறந்த முறையில் அமைத்துக்கொள்ள உதவுகின்றன.

தொழில்முனைவோர் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள்

தொழில்முனைவோர் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகள் என்பது தொழில் முனைவோர்கள் தங்கள் நடத்தை மற்றும் செயல்பாடுகளை மேம்படுத்தும் சூழல்களை

உருவாக்குவதற்கான ஒரு தனி அமைப்பு ஆகும். தொழில்முனைவோர் பரிமாற்றங்களின் சரியான மற்றும் எச்சரிக்கையான செயல்பாடுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான தேவையை உணர்ந்ததால், இந்த சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளில் ஆர்வம் அதிகரித்துள்ளது. தொழில்முனைவோருக்கு பெரும்பாலும் சமூகத்தில் உள்ள பல்வேறு நிறுவனங்களின் நற்பணி, ஆதரவு மற்றும் செயல்பாட்டின் மேற்பார்வை தேவைப்படுகிறது. இது தொழில்முனைவோர்களின் முன்னேற்றத்தை ஊக்குவிக்கும். ஒரு தொழில்முனைவோர் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பில், வணிகங்கள், தனிநபர்கள், அரசு நிறுவனங்கள் மற்றும் அதைச் செயல்படுத்தும் பிற சபைகள் மற்றும் வீரர்கள் ஆகியவற்றின் இணைப்புகள் அல்லது போட்டிகள் உள்ளன.

இந்த சுற்றுச்சூழலில், எவ்வாறு, ஏன், மற்றும் எப்போது அத்தனை அமைப்புகள் ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன என்பதைப் பாதிக்கும் சக்தி இயக்கவியல் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இந்த அமைப்பு, தொழில்முனைவோர்களின் செயல்பாட்டுக்கு உறுதுணையாக இருந்தும், அதே சமயம் செயல்பாடுகளை சரிசெய்யும் வகையில் உதவுகிறது. பொருட்டாக, அது சீரான மற்றும் எளிதாக பரவக்கூடிய தொழில்முனைவு செயல்பாடுகளை வழிநடத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் தொழில்முனைவு

சுற்றுச்சூழல் தொழில்முனைவு என்பது சுற்றுச்சூழலுடன் தொடர்புடைய புதுமையான வணிகச் செயல்பாட்டைக் குறிக்கின்றது. இது பெரும்பாலும் தொழில்நுட்பம் மற்றும் விளையாட்டு போன்ற பிற தொழில்முனைவு வகைகளுடன் இணைக்கப்பட்டு செயற்படும். சுற்றுச்சூழல் தொழில்முனைவு என்பது ஒரு நிலையான தொழில்முனைவு போன்றது, ஆனால் இதில் கூடுதல் முக்கியத்துவம் சுற்றுச்சூழல் நன்மைகள் மற்றும் சமூகத்தை மேம்படுத்தும் வணிக நடவடிக்கைகளுக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. இது புதிய வழிகளில் சமூகத்திற்கு பயனுள்ள மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட தீர்வுகளை வழங்குவதில் கவனம் செலுத்துகிறது.

சுற்றுச்சூழல் தொழில்முனைவோர்கள் உலகை சிறந்த இடமாக மாற்ற, அவர்களின் வணிக முயற்சிகள் மூலம் சமூக நன்மைகளை உருவாக்க முடிகிறது. இந்த வகை தொழில்முனைவு, வணிக ரீதியாக சாதனைகளை மட்டுமல்லாமல், சுற்றுச்சூழலின் மேம்பாட்டையும் தருகிறது. இதன் மூலம் புதிதாக கற்றல், மாற்றம்

மற்றும் வழிகாட்டுதல் போன்ற புதிய முன்னேற்றங்களை சமூகத்தில் விதைக்கின்றது.

இன தொழில்முனைவு

இன தொழில்முனைவு என்பது, பல்வேறு கலாச்சாரங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் தொழில்முனைவோராக மாறுவதில் உள்ள பண்புகள், மதம், பிறப்பிடம், மற்றும் இனத்துடன் தொடர்புடைய எண்ணங்களை புரிந்துகொள்ளும் ஒரு ஆய்வு ஆகும். இதில், ஒரு தொழில்முனைவோர் தங்களுடைய பண்புகளில் அடங்கிய சமூகத்தை மட்டுமல்லாது, பன்முகச் சமுதாயங்களைப் பற்றிய விசாரணைகளையும் சமாளிக்கின்றனர்.

இன தொழில்முனைவு, எவ்வாறு வணிக நடவடிக்கைகள் மற்றும் சமூகத்தின் பிற வட்டாரங்களின் தேவைகளைப் பொருந்தி உருவாகின்றன என்பதை ஆராய்கின்றது. இது தனித்துவமாக உள்ள, குடும்பத்தினரின் தொழில் முனைவோர்களை முறையாகப் பின்பற்றுவதையும், சமூக மற்றும் கலாச்சார அடிப்படைகளில் தொழில்முனைவோர் வணிகங்களின் வளர்ச்சியை முன்வைக்கின்றது.

குடும்ப தொழில்முனைவு

குடும்ப தொழில்முனைவு என்பது, ஒரே குடும்பத்தில் இருக்கும் அல்லது தொடர்புடையவர்களின் மனப்பூர்வமான உறவு மற்றும் பங்கு வகிப்பில் தொழில்முனைவு முயற்சிகள் வளர்ச்சியடைகின்றன என்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இங்கு, குடும்பத்தின் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அவர்களின் தொழில்முனைவோர் முயற்சிகள் ஒன்றிணைந்து செயல்படுகின்றன. குடும்பத்தின் வரையறை, சமூகக் கண்ணோட்டங்கள் மற்றும் அவற்றின் தனிமுகமான அணுகுமுறைகளின் அடிப்படையில் தொடர்ந்து உருவாக்கப்படுகிறது.

சமூகத்தின் பார்வையில், இந்த குடும்பம் மற்றும் அதன் உறவுகள், தொழில்முனைவோர் முயற்சிகளுக்கு மிகுந்த உதவி வழங்குகின்றன. குடும்பத் தொடர்புகள், வணிக முயற்சிகளின் வளர்ச்சிக்கான ஒரு மிக முக்கிய காரணி ஆக இருக்க முடியும். திருமணத்தின் மூலம் உருவாகும் குடும்பங்கள் அல்லது பிள்ளைகள், எவ்வாறு தொழில்முனைவோருக்கு ஆதரவு அளிக்கும் என்பதை வெளிப்படுத்துவது இந்தக் கோணத்தில் முக்கியமானது.

சமூகத்தில் தொழில்முனைவு மற்றும் அதன் தாக்கம்

சமூகத்தில் தொழில்முனைவு பரவுவதன் மூலம், அவற்றின் விளைவுகளுக்குப் பின்பற்றும் வளர்ச்சி மற்றும் மாற்றங்களை பகுப்பாய்வு செய்ய முடிகிறது. இவற்றின் அடிப்படையில், பல புதிய வழிகள் மற்றும் தீர்வுகள் உருவாகின்றன, அது வணிகத்துடன் தொடர்புடையது மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தின் நன்மைக்கும் வழிகாட்டுகிறது.

பெண் தொழில்முனைவு

பெண் தொழில்முனைவு என்பது பெண்கள் தங்கள் உயிரியல் மற்றும் சமூக அடிப்படையிலான காரணங்களின்படி தொழில்முனைவு முயற்சிகளை எவ்வாறு மேம்படுத்துகின்றனர் என்பதை ஆராய்கின்றது. தற்போது, பணியிடத்தில் பெண்களின் நிலைமைகள் மாறி வருவதன் மூலம், பெண் தொழில்முனைவு மற்றும் பாலின சமத்துவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது. அதனால், தொழில்முனைவு துறையில் பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளையும், சமூகத்தில் மேல்நிலை அடைவதற்கான வழிகளையும் உருவாக்கி வருகின்றனர்.

பெண் தொழில்முனைவு என்பது தற்போது தொழில்முனைவு ஆய்வுகளில் முக்கியமான பகுதியாக இருந்து, அதன் உள்ளடக்கம் மற்றும் பாதிப்புகளை மேலும் ஆராய வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இதில், பெண்கள் வணிக உலகில் அவர்கள் பங்கு வகிப்பது எப்படி என்பது தொடர்பான பல்வேறு விசாரணைகள் உள்ளன. இவை தனிப்பட்ட முறையில் தொடக்க தொழில்முனைவோராக செயல்படுவதை அல்லது ஒரு நிறுவனத்தின் முழுமையான தொழில்முனைவு முயற்சிகளின் ஒரு பகுதியாக செயல்படுவதை உள்ளடக்கலாம். இதன் காரணமாக, பெண்கள் தங்களுடைய தொழில்முனைவு முயற்சிகளில் மாற்றங்களை கொண்டு வருவதோடு, அவர்கள் சமுதாயத்தில் பெண் தொழில்முனைவோராக நம்பிக்கை பெறுகின்றனர்.

பாலின வேறுபாடுகளைப் பற்றி மேலும் ஆராய்ந்தாலும், பெண்களின் தொழில்முனைவு உலகில் சாதனைகள் ஏறத்தாழ அதிகரித்துள்ளன. இது, மாறும் பணியிடக் கொள்கைகள், தொழில்முனைவு நடவடிக்கைகளில் பெண்களின் அதிக பங்கேற்பு ஆகியவை அனைத்தும் பெண்கள் தொழில்முனைவோராக தங்களை முன்னேற்றம் அடைய உதவுகிறது.

உடற்பயிற்சி தொழில்முனைவு

உடற்பயிற்சி தொழில்முனைவு என்பது விளையாட்டு தொழில்முனைவோர்கள் மட்டுமல்ல, அதற்கிடையில் தனியாக ஒரு தொழில்முனைவு பிரிவாக பார்க்கப்படுகிறது. இதன் முக்கியத்துவம், டிஜிட்டல் பொருளாதாரம் மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பங்கள் மூலம் வெளிப்படும் புதிய வணிக முயற்சிகளின் பகுதியில் உடற்பயிற்சியின் பங்கு குறித்து விளக்கம் பெறுகின்றது.

மொபைல் பயன்பாடுகள், வலைத்தளங்கள் மற்றும் வலைப்பதிவுகள் போன்ற டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பங்கள், உடற்பயிற்சி தொழில்முனைவு முறைகள் மற்றும் வணிக முயற்சிகளுக்கு புதிய வழிகளை உருவாக்கியுள்ளன. இந்த மாற்றம் வாழ்க்கை முறை தொழில்முனைவோர்களுக்கான ஆர்வத்தை அதிகரிக்கின்றது. மேலும் அதன் விளைவாக, யோகா போன்ற உடற்பயிற்சி நடவடிக்கைகளுக்கு சமூகத்தில் பெரிதும் முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுகிறது.

உடற்பயிற்சி தொழில்முனைவு, அதன் மூலம் சமுதாயத்தில் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கை முறை பரவுதல், மக்களிடம் நல்ல விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறது. இதன் மூலம், மக்கள் உடல்நலத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளிப்பதால், உடற்பயிற்சியுடன் தொடர்புடைய புதிய வணிக முன்னேற்றங்கள் வருகின்றன.

சிக்கனமான தொழில்முனைவு

சிக்கனமான தொழில்முனைவு என்பது, வளங்களின் பற்றாக்குறைக்கு பதிலாக புதுமையான வணிக முயற்சிகளை உருவாக்குவதைக் குறிக்கின்றது. இது, குறிப்பாக பொருட்களின் அளவிடும் நேரங்களில் கிடைக்கக்கூடிய வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்காக பல்கலைக்கழகத்தின் அளவிலான புதுமைகளை அதிகரிக்கின்றது. சில நேரங்களில், இதை " ஜுகார்ட் புதுமை" என்று குறிப்பிடப்படுவதையும் காணலாம்.

சிக்கனமான தொழில்முனைவு என்பது சமூகத்தில் உள்ளுள்ள துரித மற்றும் அவசர தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும் தொழில்முனைவு வகையை அடையாளப்படுத்துகிறது. இது, பெரும்பாலும் வளங்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக, திறமையான முடிவுகளை எடுக்கும் தொழில்முனைவோரால் உருவாக்கப்படும்.

பாலின தொழில்முனைவு

பாலின தொழில்முனைவு என்பது, தொழில்முனைவோரின் பின்னணியில் உள்ள பாலின அடிப்படையான காரணிகளை ஆராய்ந்து, அந்த அடிப்படையில் புதுமையான வணிக நடவடிக்கைகளை எவ்வாறு மேம்படுத்துவது என்பதை விளக்குகிறது. இது, ஆண்கள் மற்றும் பெண்கள் எந்தவொரு வேறுபாட்டின்றி, தொழில்முனைவோராகச் செயல்படும் முறைகளை எவ்வாறு உருவாக்குவது என்பதை ஆராய்கிறது.

பாலின தொழில்முனைவு, சமூகத்தின் பண்புகளையும், பெண்கள் மற்றும் ஆண்களின் வாழ்க்கை முறை, அவர்களது தொழில்முனைவோர் பண்பாட்டையும் பாதிக்கின்றது. இதன் மூலம், அவர்கள் இயற்கை மற்றும் சமூக வணிக பரிவர்த்தனைகளில் புதிய பயணங்களை மேற்கொள்ள முடிகின்றது.

குடும்ப தொழில்முனைவு மற்றும் தொழில்முனைவு சமூக தாக்கம்

உயிரியல் மற்றும் சமூக அடிப்படையில், மக்கள் எவ்வாறு வாழ்க்கையை பராமரிக்கின்றனர் என்பது, அவர்களது தொழில்முனைவு பரிவர்த்தனைகளை மட்டுமல்லாமல், சமூகத்தின் பல்பரபர வழிகளையும் பாதிக்கின்றது. இதன் மூலம், பணியிடங்களில் பரவலாக உள்ள தொழில்முனைவு பண்புகளுக்கான புதிய அணுகுமுறைகளை உருவாக்க முடிகின்றது.

அரசு தொழில்முனைவு

அரசு தொழில்முனைவு என்பது அரசியல் அல்லது பொது தொழில்முனைவோர்களுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கின்றது. இதன் பொருள், அரசாங்க கொள்கைகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகள் தொழில்முனைவு வணிக முயற்சிகளின் வளர்ச்சியை எவ்வாறு பாதிக்கின்றன என்பதற்கு கவனம் செலுத்துவதாகும். அரசு தொழில்முனைவு என்பது பொதுவாக இலாப நோக்கற்ற அல்லது சமூக நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளது, அதேசமயம் சில நேரங்களில் அது இலாப நோக்கத்துடன் செயல்படக்கூடும்.

இது ஒரு தனித்துவமான முறை, அதில் அரசு பல்வேறு இடங்களிலும், சமூக ரீதியாகவும் தொழில்முனைவு முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கின்றது. உள்ளூர் மன்றங்கள், கட்டுப்பாட்டு அமைப்புகள் மற்றும் பிற ஒழுங்குமுறை நிறுவனங்கள்

தொழில்முனைவு துறைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கின்றன. இந்த வகையான தொழில்முனைவு, பொதுவாக பொதுநோக்கங்களை முன்னேற்றுவதற்கான முயற்சிகளுடன் தொடர்புடையது, அதாவது சமூக மேம்பாடு மற்றும் சமூக நலனுக்கான வளர்ச்சியில் உதவுகிறது. அரசாங்க தொழில்முனைவு, பல இடங்களில் சமூகநேயம் அல்லது சமூக நோக்கங்களை முன்னிலைப்படுத்துவதாக இருக்கும்.

சுகாதார தொழில்முனைவு

COVID-19 தொற்றுநோய் காரணமாக உலகம் முழுவதும் புதிதாக பல புதிய வணிக சிந்தனைகள் பிறந்துள்ளன, அதில் சுகாதார தொழில்முனைவு முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது. இதன் பொருள், சுகாதாரத்தின் மேம்பாடு தொடர்புடைய புதிய தொழில்முனைவு நடவடிக்கைகள் மற்றும் தொடர்புடைய தொழில்நுட்பம், டிஜிட்டல் உலகத்தில் எவ்வாறு உருவாகின்றன என்பதை ஆராய்வதாகும்.

சுகாதார தொழில்முனைவு என்பது சமூகத்தின் பிற துறைகளோடு தொடர்புடையதாகும், குறிப்பாக கல்வி மற்றும் சமூக தொழில்முனைவு, ஏனெனில் அனைத்தும் ஒரே இலக்காக பணியாற்றுகின்றன. குறிப்பாக, மக்கள் ஆரோக்கியமாக வாழ்வதற்கான வழிகளையும், சுகாதாரத் துறையில் புதிய வர்த்தக அணுகுமுறைகளையும் விரிவாக்கம் செய்யும் முயற்சிகள் பெருக்கம் பெறுகின்றன.

பாரம்பரிய தொழில்முனைவு

பாரம்பரிய தொழில்முனைவு என்பது வரலாற்று, கலாச்சார அடிப்படையில் உருவாகின்ற வணிக முயற்சிகளை ஆராய்கின்றது. இந்த வகை தொழில்முனைவு, சமூகத்தில் பாரம்பரிய வழிமுறைகளை எவ்வாறு புதுமையாக, முன்னேற்றவையாக மாற்றுகின்றது என்பதைப் புரிந்துகொள்வதில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

பாரம்பரிய தொழில்முனைவு என்பது குறிப்பாக பழங்கால பாரம்பரியங்களை, கலாச்சார பண்புகளைக் கொண்டு வரும் புதுமைகள் ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதை உள்ளடக்குகிறது. அதில், ஒரு சமூகத்தில் இருந்து மற்றொரு சமூகத்திற்கு இடம்பெயர்ந்த மக்களின் வணிக நடவடிக்கைகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இது "புலம்பெயர்ந்தோர் தொழில்முனைவு" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் அது பிறந்த நாட்டிற்கு வெளியே வசிக்கும் மக்களின் வணிக நடவடிக்கைகள் பற்றியது.

சர்வதேச தொழில்முனைவு

சர்வதேச தொழில்முனைவு என்பது தொழில்முனைவோர் தங்களின் சொந்த நாட்டிற்கு வெளியே புதுமையான வணிகச் செயல்பாடுகளை செயல்படுத்துவதைக் குறிக்கின்றது. இது ஒரு உலகளாவிய தொழில்முனைவு மாதிரியாகப் பார்க்கப்படுகிறது. சர்வதேச தொழில்முனைவு, பொதுவாக, வெளிநாட்டில் உள்ள சந்தைகளில் புதிய முயற்சிகளை உருவாக்குவதற்கான வழிகளை அடையாளப்படுத்துகிறது.

இதில், மக்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டைத் தாண்டி, புதிய சந்தைகளுக்கு அல்லது வெளிநாட்டு சந்தைகளுக்கு ஆக்கப்பூர்வமான, புதுமையான வணிக முயற்சிகளுடன் செல்வதற்கான வாய்ப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள். இது உலகளாவிய கம்பனிகளின் வளர்ச்சியையும், புதிய தொழில்நுட்பங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

சிறுபான்மை தொழில்முனைவு

சிறுபான்மை தொழில்முனைவு என்பது பொதுவாக " பின்தங்கிய தொழில்முனைவு" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் இது ஒட்டுமொத்த மக்கள்தொகையில் ஒரு குறிப்பிட்ட சதவீதத்தை உள்ளடக்கியது. இதன் பொருள், இந்த தொழில்முனைவோர்கள் உடல், அறிவுசார்ந்த அல்லது கலாச்சார வேறுபாடுகளைக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சிறுபான்மை தொழில்முனைவு என்பது சிறிது காலமாக இருந்தாலும், இது சமூகத்தில் குறைந்த வருமானம் மற்றும் வீடற்ற மக்கள், ஒதுங்கிய பகுதிகளில் செயல்படும் தொழில்முனைவோர்களின் முயற்சிகளை குறிக்கின்றது. இதன் முக்கியத்துவம், அந்த சமூகத் தேவைகளுக்கேற்ற புதுமையான வணிக முன்னேற்றங்களை உருவாக்குவதில் உள்ளது.

இசை தொழில்முனைவு

இசை தொழில்முனைவு என்பது இசைத் துறையிலான வணிகச் செயல்பாட்டை அடையாளப்படுத்தும். இந்த தொழில்முனைவு, இசையின் மூலம் பிற வெவ்வேறு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் வணிக அணுகுமுறைகள் உருவாகுகின்றன. இது இசை மற்றும் அதன் தொடர்புடைய முயற்சிகளை, தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகளுடன் சேர்த்து புதிய வடிவமைப்புகளை உருவாக்குகின்றது.

வறுமை தொழில்முனைவு

வறுமை தொழில்முனைவு என்பது குறைந்த வருமானம் மற்றும் வீடற்ற மக்களிடையே புதுமையான வணிகச் செயல்பாடுகளை ஆராய்கின்றது. இது சமூகத்தின் நீதி மற்றும் சமத்துவத்திற்கு ஒரு முக்கிய பங்காற்றுகிறது. குறைந்த வருமானத்தை கொண்டவர்களின் தேவைகளுக்கேற்ற தொழில்முனைவு முயற்சிகள், ஒரு புதிய சிந்தனை முறையை முன்னெடுக்கின்றன, மேலும் அவர்கள் வாழும் சூழலுக்கு ஏற்ப தங்களின் பணிகளை உருவாக்குகின்றனர்.

இந்த வகையான தொழில்முனைவோர்கள் தனித்துவமான தேவைகளுக்கு ஏற்ப புதிய மற்றும் புதுமையான முயற்சிகளை உருவாக்குவதை பல்வேறு வகைகளில் முன்னேற்றுகின்றனர். சமூகத்தில் பல்வேறு தேவைகளை பூர்த்தி செய்யவும், தொழில்முனைவோர்களின் மனப்பாங்குகளை வெளிப்படுத்தவும், இந்த வகையான தொழில்முனைவு மிகவும் முக்கியமானதாக அமைகின்றது.

சிறு வணிக தொழில்முனைவு

சிறு வணிக தொழில்முனைவு என்பது சிறு வணிக உரிமையாளர்கள் மற்றும் மேலாளர்கள் தொழில்முனைவோராக செயல்படும் முறைகளை பற்றிய ஆய்வைக் குறிக்கின்றது. பாரம்பரியமாக, இந்தத் தலைப்பு பெரும்பாலான தொழில்முனைவோர் ஆய்வுகளின் மையமாக இருந்துள்ளது. சமூக தொழில்முனைவு என்பது ஒருவரின் சமூகத்தின் நலன் மற்றும் மேம்பாட்டைக் கருதி, பொதுநலத்திற்கான வணிக செயல்பாடுகளை முன்வைப்பதாகும். இது பொதுவாக இலாப நோக்கமற்ற முயற்சிகளுடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கும். சமூகத்தில் பல்வேறு நோக்கங்களை சமநிலைப்படுத்துவதின் அவசியம் காரணமாக, இது தொழில்முனைவோர்களின் பலவகையான வாடிக்கைகள் மற்றும் முறைகள் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கான ஒரு பிரபலமான வடிவமாக மாறியுள்ளது.

விளையாட்டு தொழில்முனைவு

விளையாட்டு தொழில்முனைவு என்பது அணிகள், விளையாட்டு வீரர்கள் மற்றும் பயிற்சியாளர்களின் மேலாண்மையுடன் தொடர்புடைய புதிய தொழில்முனைவு வடிவமாகும். இது வேகமாக வளர்ந்து வரும் ஓர் அமைப்பாக மாற்றப்பட்டுள்ளது. இந்தத் தொழில்முனைவு, பொதுவாக, விளையாட்டு

நிகழ்ச்சிகளின் மேலாண்மை, அணிகளின் நிர்வாகம் மற்றும் விளையாட்டு துறையில் உள்ள நிறுவனங்களின் வளர்ச்சியை நம்பிக்கையுடன் ஊக்குவிக்கின்றது. அது பொதுவாக, அரசாங்கம், தனியார் நிறுவனங்கள் அல்லது கலப்பின இணைப்புகளின் மூலம் நடைமுறைப்படுத்தப்படலாம். இதன் மூலம் விளையாட்டின் மேம்பாட்டில் பணம், ஊக்குவிப்புகள் மற்றும் எளிதாக்கப்பட்ட நிதி வழிமுறைகள் ஆகியவை உதவுகின்றன.

நிலையான தொழில்முனைவு

நிலையான தொழில்முனைவு என்பது பொருளாதார வளர்ச்சியை மையமாகக் கொண்டதாக இருக்காமல், சுற்றுச்சூழலை பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படும் ஒரு வணிக முன்னெடுப்பு ஆகும். இதற்கு அடிப்படை கருதப்படுவது, சுற்றுச்சூழலுக்கு எதிரான எத்தனை நிலையான விளைவுகளையும் குறைக்க, மேலும் எதிர்கால சந்ததிகளின் நலனுக்காக பணியாற்றுவதாகும். இந்த வகை தொழில்முனைவு, சமூக, பொருளாதார மற்றும் நிதி பரிசீலனைகளை ஒருங்கிணைத்து, சுற்றுச்சூழல் மேம்பாட்டிற்கு புதிய வழிமுறைகளை உருவாக்குகிறது.

தொழில்நுட்ப தொழில்முனைவு

தொழில்நுட்ப தொழில்முனைவு என்பது கணினி தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் இணையவழி தொடர்புகளை புதுமையாகப் பயன்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது. இதன் மூலம் நவீன தொழில்நுட்பங்களை, குறிப்பாக செயற்கை நுண்ணறிவு, ரோபோடிக்ஸ், மற்றும் பிளாக்செயின் போன்றவற்றை தொழில்முனைவோரின் வளர்ச்சியில் பயன்படுத்த முடிகிறது. இவை அனைத்து தொழில்நுட்ப கண்டுபிடிப்புகளும் புதிய வணிக வலையமைப்புகளை உருவாக்குகின்றன. இந்த தொழில்முனைவு புதுமையான நிதி உபகரணங்கள் மற்றும் கூட்டு நிதியளிப்பு முறைகளைப் பயன்படுத்தி வணிகத்தையும் மேம்படுத்துகிறது.

எதிர்கால ஆராய்ச்சி யோசனைகள்

சமூகத்தில் தொழில்முனைவு எப்படி மற்றும் ஏன் நடைமுறையில் வருகின்றது என்பது பற்றிய விஷயங்களை முழுமையாகப் புரிந்துகொள்ள இன்னும் நிறைய ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டியுள்ளது. இப்போது வரை பல தொழில்முனைவு முன்னெடுப்புகள் பரிசோதிக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனாலும் புதிய நோக்கங்களில் இதை

எதிர்கால ஆராய்ச்சிகளுடன் இணைப்பது அவசியம். எதிர்கால ஆராய்ச்சி வண்ணம், COVID-19 போன்ற சமீபத்திய சமூக நெருக்கடியின் தாக்கங்களை கவனத்தில் கொண்டு தொழில்முனைவோரின் பழக்கவழக்கங்களை ஆராய்ந்துவர வேண்டும்.

கைவினைஞர் தொழில்முனைவு

கைவினைஞர் தொழில்முனைவு என்பது, வீட்டு தொழில்களில் ஆர்வம் கொண்ட மற்றும் கைவினைத் துறையில் நிபுணத்துவம் பெறும் நபர்களிடையே பரவிய ஒரு தொழில்முனைவு வடிவமாகும். சமீபத்திய ஆண்டுகளில், இந்தத் துறை புதியதாகவும் மீண்டும் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளது. இந்தத் தொழில்முனைவு, சமூகத்தில் உள்ள குடும்பங்கள் மற்றும் பாரம்பரிய வணிக வளரும் முறைகளுடன் தொடர்புடையது. அத்துடன், Etsy போன்ற இணையதளங்கள், கைவினை மற்றும் படைப்பாக்கம் வணிகத்திற்கு அதிக தாக்கம் அளிக்கின்றன.

வளர்ந்து வரும் நாடுகளில் தொழில்முனைவு

வளர்ந்த நாடுகளில் தொழில்முனைவோர் எதிர்கொள்கின்ற பிரச்சினைகள் மற்றும் அந்த நாடுகளின் கலாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் தொழில்முனைவு எவ்வாறு வளர்க்கப்படுகிறது என்பதை ஆராயும் போது, தொழில்முனைவு முறைகள் மிகவும் வித்தியாசமாக இருக்கின்றன. டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பம், சமூக ஊடகங்கள் மற்றும் புதிய தொழில்நுட்பங்கள், வளர்ந்து வரும் நாடுகளின் வணிக முன்னெடுப்புகளின் மிக முக்கிய பகுதியாக இருக்கின்றன. இது, புதிதாக உதவி செய்யும் கற்றல் முறைகள், முதலீட்டு வாய்ப்புகள் மற்றும் வளர்ந்த சமூக அமைப்புகளில் வணிக பங்களிப்புகளை அனுமதிக்கும் அளவையும் ஆராயப்பட வேண்டும்.

பெண் தொழில்முனைவோர்

பெண் தொழில்முனைவோரை பற்றிய ஆராய்ச்சியில் தற்போது பெரும்பாலான முனைப்புகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதனையடுத்து, பெண் தொழில்முனைவு, அவர்களின் வாழ்க்கை நிலை மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்களை விடுத்து ஒரு சில புதிய ஆராய்ச்சிகள் ஆராயப்பட வேண்டும்.

ஹேண்ட்மேட் மற்றும் மெல்னிக் ஆகியோர், கோட்பாட்டு கட்டமைப்பு நடவடிக்கைகளைக் கையாளும் முறைகளை பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகின்றனர்:

கண்டுபிடிப்பு – இது புதிய கோட்பாட்டு பகுதிகளை அடையாளம் காண்பது,

மேலும் இந்த நோக்கில் புதிய தலைப்புகள் மற்றும் துறைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. தொழில்முனைவோர் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கான புதிய அம்சங்கள் மற்றும் தலைப்புகளையும் இது உள்ளடக்கியது. உதாரணமாக, COVID-19 தொற்றுநோய் தொடர்பான கோட்பாடுகள், நெருக்கடி மற்றும் மீள்தன்மை மேலாண்மை ஆகியவை, புவிசார் அரசியல் மாற்றம் மற்றும் உக்ரைன்/ரஷ்யா நெருக்கடி ஆகியவற்றுடன் புதிய தொழில்முனைவோர் கோட்பாடுகள் உருவாகின்றன.

விளக்கம் - ஒரு துறையின் விளக்கத்தை ஆராய்வது என்பது அதன் உள்ளடக்கங்களைத் தெளிவுபடுத்துவதாகும். தொழில்முனைவோரில், தொழில்நுட்ப முன்னேற்றங்கள், புதிய வணிக உருவாக்கம் மற்றும் அதன் செயல்முறை குறித்து மேலும் அறிந்து கொள்வதற்கான தேவை தொடர்கிறது. உதாரணமாக, டிஜிட்டல் மற்றும் மொபைல் வர்த்தகம் வணிக முறைகளை மாற்றியுள்ளதால், டிஜிட்டல் தொழில்முனைவோர் என்ற புதிய துறை உருவாகியுள்ளது.

மேப்பிங் - அறிவியல் ஆய்வுகளின் முக்கிய கருப்பொருள்களை மற்றும் அவற்றின் தொடர்புகளை பார்ப்பது. இதன் மூலம் ஆய்வுகளை வரைபடம் அல்லது பட வடிவில் பார்த்து, புதிதாக கிடைக்காத நுண்ணறிவுகளை அறிய முடியும். அதேபோல், ஆராய்ச்சியாளர்கள் மேப்பிங் முறையை கையேடு, புள்ளிவிவரத்திட்டங்கள் போன்றவற்றின் மூலம் செய்யலாம்.

உறவு கட்டமைப்பு - ஆய்வுகளில் உள்ள தலைப்புகளுக்கு இடையிலான தொடர்புகளை கண்டறியவும், அவற்றின் உறவுகளை வளர்ப்பதற்கு உதவுகிறது. இது நிகழ்வுகளின் தொடர்புகளைக் கண்டறிய முக்கியமான நடவடிக்கை ஆகும். உதாரணமாக, சில தொடர்புகள் சூழலைப் பொறுத்து மற்றும் குறிப்பிட்ட காலகட்டங்களில் ஏற்படும் என்பதால், அவைகளை அறிதல் கடினமாக இருக்கலாம்.

கோட்பாட்டு நீட்டிப்பு - ஒரு கோட்பாட்டை சுத்திகரித்து, அதை நிகழ்வுகளின் மேல் சிறப்பாக பிரதிபலிக்க செய்வதாகும். தொழில்முனைவோர் ஆராய்ச்சியில், ஒரு புதிய சூழல் அல்லது மாறி ஒன்று சேர்க்கப்பட்டால், கோட்பாடு மேலும் வளர்க்கப்படும். இது, சில நேரங்களில், சமூக தொழில்முனைவு, விளையாட்டு தொழில்முனைவு மற்றும் உடற்பயிற்சி தொடர்பான புதிய ஆய்வுத் துறைகளை சேர்க்குவதாகவும் இருக்கக்கூடும்.

இந்த கட்டுரை, தொழில்முனைவோர் பற்றிய ஒரு முழுமையான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகிறது. இது, தற்போது நிலவும் வகைகள் மற்றும் எதிர்கால ஆராய்ச்சி திசைகளின் அடிப்படையில், தொழில்முனைவோர் குறித்து எளிதில் புரிந்துகொள்ள உதவியாக இருக்கும். தொழில்முனைவோர் குறித்த நமது புரிதலை விரிவாக்கிக்கொள்ள ஆராய்ச்சியாளர்கள், கொள்கை வகுப்பாளர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கான ஒரு உதவிகரமான வழிகாட்டி ஆகும்.

இந்த கட்டுரையில், தொழில்முனைவோரின் பல்வேறு வகைகளும் அவை பயன்படுத்தப்படும் விதங்களும் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன. இது சமூகத்தில் தொழில்முனைவு என்றால் என்ன என்பதைப் பற்றிய முழுமையான புரிதலை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. அதன் அடிப்படையில், எதிர்கால ஆராய்ச்சியில் சாத்தியமான கேள்விகள் மற்றும் வழிமுறை அணுகுமுறைகள் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளன.

தொழில் வளர்ச்சி

தொழில்நுட்பம் அல்லது பொருளாதாரம் குறித்த இரண்டாம் நிலைத் துறை என்பது பொருளாதார நடவடிக்கைகளின் முக்கியமான பகுதிகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் பெற்ற பிறகு, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் தொழில்மயமாக்கலின் பங்கு முக்கியமாக உருவாக்கப்பட்டது. இதில், இந்திய அரசாங்கம் 1956 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை கொள்கைத் தீர்மானம் (IPR) மூலம் தொழில்துறை வளர்ச்சிக்கான முக்கிய வரைபடத்தை உருவாக்கியது.

1956 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை கொள்கைத் தீர்மானம் (IPR)

இந்த கொள்கை அரசாங்கம், பொதுத்துறையை முன்னிலைப்படுத்தி கனரக தொழில்களை நிறுவுவதை முக்கியமாகக் கொண்டது. இது, விவசாயத்தின் மீது சுமையைக் குறைக்க, நுகர்வோர் பொருட்கள் மற்றும் சிறு தொழில்கள் உருவாக்கத்தில் வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்றும் விளக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் தொழில்முறை நிலைத்துவைக்கப்பட்டு, சிறிய தொழில்களின் உற்பத்தி முறைகள் மேம்பட்டன.

தொழில்மயமாக்கல் வளர்ச்சி - 1956-66

1956 ஆம் ஆண்டு IPR ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு, 1956-61 மற்றும் 1961-66 ஆகிய திட்டக் காலங்களில் தொழில்மயமாக்கலின் வளர்ச்சி மிகப்பெரிய அளவுக்கு நடந்தது.

இந்த வளர்ச்சிக்கு பெரிதும் பொறுப்பானது பொதுத்துறை, அதே சமயம் அரசு பணியில் இருந்த தொழில்கள் அதிகரித்தன. ஆனால் 1960 களின் இறுதியில் தொழில்களில் முதலீடு குறைவாக போக, வளர்ச்சி விகிதம் பாதிக்கப்பட்டது.

1980களின் தொழில்முனைவோர்கள் மற்றும் அரசாங்க நடவடிக்கைகள்

1980களில் இந்த நிலை மாற்றமானது, மின்சாரம், நிலக்கரி, ரயில்வே உள்ளிட்ட உள்கட்டமைப்புகளை வலுப்படுத்துவதன் மூலம் தொழில்களில் முதலீடு அதிகரிக்கப்பட்டது. இதனால், புதிய தொழில்துறை வளர்ச்சி வாய்ப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. அரசாங்கம் இந்த துறையை வலுப்படுத்துவதற்கான பல்வேறு வழிமுறைகள் கையாள்கின்றது.

1991 - தாராளமயமாக்கல் மற்றும் அதன் விளைவுகள்

1990களின் ஆரம்பத்தில், இந்தியா தனது தொழில்துறை வளர்ச்சியில் முக்கிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. 1991 ஆம் ஆண்டில் இந்திய அரசாங்கம் பொதுத்துறை நிறுவனங்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்ட அளவில் செயல்படவில்லை என்று கண்டறிந்தது. இதன் காரணமாக, தாராளமயமாக்கல் என்ற செயல்முறை கையாளப்பட்டது. இப்போது, சர்வதேச நிறுவனங்கள் உள்நாட்டில் போட்டி செய்ய அனுமதிக்கப்பட்டன, இதன் மூலம் வெளிநாட்டுத் தரவரிசைகள் மற்றும் புதிய சாத்தியமான வணிக வாய்ப்புகள் உருவாகின.

LPG மாதிரி (தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல்)

இந்த புதிய கொள்கையின் அடிப்படையில், தொழில்துறை மேம்பாட்டு செயல்பாட்டில் தாராளமயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல் (LPG) மாதிரி உருவாக்கப்பட்டது. 1991 இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இந்த கொள்கையின் மூலம், தொழில்துறை வணிகம் மேலும் விரிவடைந்தது. முதலீடு அதிகரித்தது, கலால் வரி குறைப்பு மற்றும் நிதி கிடைப்பதின் காரணமாக, தொழில்மயமாக்கலில் ஒரு முக்கிய முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது.

சர்வதேச போட்டி மற்றும் உள்கட்டமைப்பு ஆதரவு

1990களின் இறுதியில் சர்வதேச நிறுவனங்கள் கடுமையான போட்டியினைத் தந்து, உள்நாட்டு நிறுவனங்கள் போட்டி வழங்கும் வகையில் உள்கட்டமைப்பை வலுப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. இந்த போட்டி, தரக் கட்டுப்பாடு, நிதி

மற்றும் வாடிக்கையாளர் பராமரிப்பு போன்ற துறைகளில் வலிமையூட்டியது.

2002-2008 வரையிலான மீட்பு

2002-2008 க்கிடையில், சேமிப்பு விகிதம் அதிகரித்து, 2001-2 இல் 23.5 சதவீதத்திலிருந்து 2007-08 இல் 37.4 சதவீதமாக உயர்ந்தது. இதன் மூலம் தொழில்முனைவோர்கள் புதிய உற்பத்தி முறைகள் மற்றும் பின்வரும் வணிகத் தீர்வுகளை செயல்படுத்த வாய்ப்பு பெற்றனர்.

2008-09 பின்னர் தொழில்துறை மந்தநிலை

2008-09 க்கு பிறகு, பெட்ரோலிய விலை உயர்வு மற்றும் வட்டி விகிதம் காரணமாக, உள்நாட்டுக் நிறுவனங்களுக்கு புதிய பொறுப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதன் விளைவாக, தொழில்துறை வளர்ச்சியில் சிறிது மந்தநிலை ஏற்பட்டது.

தொழில்துறை வளர்ச்சி சுருக்கம்

மொத்தமாக, இந்திய தொழில்துறை வளர்ச்சியின் பாதையில் சர்வதேச போட்டி, அரசு மேலாண்மை, மற்றும் உள்கட்டமைப்பின் தாக்கம் முக்கியமான பங்குகளை வகித்துள்ளன. 1991 இல் செய்யப்பட்ட மாற்றங்கள் துறையை வெகு மையமான தாராளமயமாக்கல் மற்றும் தனியார்மயமாக்கல் நிலைகளுக்கு கொண்டு சென்றன, இதன் மூலம் புதிய சந்தைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

உற்பத்தித் துறை வளர்ச்சி

நிதியாண்டு 21 ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது மேம்பட்ட மதிப்பீடுகளின்படி, இந்தியாவின் உற்பத்தித் துறை மொத்த மதிப்பு (GVA) US\$ 348.53 பில்லியனாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. IHS Markit India உற்பத்தி கொள்முதல் மேலாளர்கள் குறியீடு (PMI) மார்ச் 2021 இல் 55.4 ஆக இருந்தது, ஆனால் ஏப்ரல் 2021 இல் அது 55.5 ஆக உயர்ந்தது. உற்பத்தி GVA இந்தியாவின் உண்மையான மொத்த மதிப்பில் 19% ஆகும்.

சமீபத்திய கணக்கெடுப்புகளின்படி, இந்தியாவின் உற்பத்தித் துறையில் திறன் பயன்பாடு 2021-ஆம் ஆண்டின் மூன்றாம் காலாண்டில் 66.6% ஆக இருந்தது. மேலும், ஏப்ரல் 2020 முதல் மார்ச் 2021 வரை, உற்பத்தி குறியீடு (IIP) 116.9 ஆக பதிவாகியுள்ளது. புள்ளியியல் மற்றும் திட்ட அமலாக்க அமைச்சகத்தின் தரவுகளின்படி, தொழில்துறை உற்பத்தி குறியீடு (IIP) மார்ச் 2021 இல் 143.4 ஆக இருந்தது.

முதலீடுகள் மற்றும் மேம்பாடுகள்

- இந்தியாவில் உற்பத்தி செய் இயக்கத்தின் காரணமாக, இந்தியா உயர் தொழில்நுட்ப உற்பத்திக்கான மையமாக மாறும் பாதையில் முன்னேறி வருகிறது. உலகளாவிய ஜாம்பவான்களான GE, சீமென்ஸ், HTC, தோஷிபா மற்றும் போயிங் ஆகியவை இந்தியாவில் உற்பத்தி ஆலைகளை அமைத்துள்ளன அல்லது அமைப்பதற்கான பணிகளில் ஈடுபட்டுள்ளன. இந்தியாவின் மில்லியன் கோடி நுகர்வோர் சந்தையும், அதிகரித்து வரும் வாங்கும் சக்தியும் இந்த முதலீடுகளை ஈர்த்துள்ளது.
- மே 2020 இல், இந்திய அரசு தானியங்கி வழியில் பாதுகாப்பு உற்பத்தியில் அந்நிய நேரடி முதலீட்டை 49% இலிருந்து 74% ஆக உயர்த்தியது. இதன் மூலம், உற்பத்தித் துறையில் முதலீடு செய்யும் போது இந்தியா மிகவும் கவர்ச்சிகரமான இடமாக மாறியுள்ளது.
- சமீபத்திய காலங்களில் இந்தத் துறையில் சில முக்கிய முதலீடுகள் மற்றும் முன்னேற்றங்கள்:
- நிதியாண்டு 21-இல், இந்தியா மொத்த அந்நிய நேரடி முதலீட்டை (FDI) 81.72 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாகப் பெற்றது, இது ஆண்டுக்கு 10% அதிகரிப்பு என்று காட்டுகிறது.
- 2021 பிப்ரவரி 16-ஆம் தேதி, அமேசான் இந்தியா, இந்தியாவில் மின்னணுப் பொருட்கள் தயாரிப்பைத் தொடங்குவதாக அறிவித்தது. முதலில், அமேசான் ஃபயர் டிவி ஸ்டிக் உற்பத்தியுடன் தொடங்கியது. 2021 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக்குள், சென்னையில் உள்ள ஃபாக்ஸ்கானின் துணை நிறுவனமான கிளவுட் நெட்வொர்க் டெக்னாலஜி என்ற ஒப்பந்த உற்பத்தியாளர் மூலம் உற்பத்தி துவங்குவதாக திட்டமிட்டுள்ளது.
- ஏப்ரல் 2021 இல், சாம்சங் அதன் நொய்டா ஆலையில் மொபைல் டிஸ்ப்ளே பேனல்களைத் தயாரிக்கத் தொடங்கியது, மேலும் விரைவில் ஐடி டிஸ்ப்ளே பேனல்களின் உற்பத்தி அதிகரிக்கத் திட்டமிட்டுள்ளது.
- சீனாவிலிருந்து உத்தரப் பிரதேசத்திற்கு அதன் மொபைல் மற்றும் ஐடி டிஸ்ப்ளே உற்பத்தி ஆலையை மாற்றுவதற்காக ரூ. 4,825 கோடி (US\$ 650.42 மில்லியன்)

முதலீடு செய்துள்ள சாம்சங், மாநில அரசிடமிருந்து சிறப்பு சலுகைகளைப் பெற்றுள்ளது.

- ஏப்ரல் 2021 இல், பாரதி எண்டர்பிரைசஸ் லிமிடெட் மற்றும் டிக்சன் டெக்னாலஜிஸ் (இந்தியா) லிமிடெட் ஆகியவை தொலைத்தொடர்பு மற்றும் நெட்வொர்க்கிங் தயாரிப்புகளை உற்பத்தி செய்ய கூட்டு முயற்சியை உருவாக்கின.
- கோத்ரெஜ் அப்ளையன்சஸ், 2021-ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவில் தயாரிக்கப்பட்ட ஏர் கண்டிஷனர்களை அறிமுகப்படுத்தியது. 2025 ஆம் ஆண்டுக்குள், அதன் ஏசி உற்பத்தி திறனை 8 லட்சம் யூனிட்களாக அதிகரிக்க திட்டமிட்டுள்ளது, அதற்காக ரூ. 100 கோடி (அமெரிக்க \$ 13.48 மில்லியன்) முதலீடு செய்ய திட்டமிட்டுள்ளது.

1. மருந்து உற்பத்தி

இந்திய அரசாங்கம், முக்கிய தொடக்கப் பொருட்கள் (KSMs) மற்றும் செயலில் உள்ள மருந்துப் பொருட்கள் (APIs) உற்பத்திக்கு 16 ஆலைகளுக்கான PLI திட்டத்தை அங்கீகரித்துள்ளது. இந்த 16 ஆலைகளை நிறுவுவதன் மூலம் மொத்தமாக ரூ. 348.70 கோடி (US\$ 47.01 மில்லியன்) முதலீடு மற்றும் ~3,042 வேலைவாய்ப்புகள் உருவாகும் என எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த ஆலைகளின் வணிக மேம்பாடு ஏப்ரல் 2023 க்குள் தொடங்கும்.

2. ஸ்மார்ட்போன் மற்றும் மின்னணு துறை

இந்தியாவில் ஸ்மார்ட்போன் அசெம்பிளி துறையை விரிவுபடுத்த மற்றும் மின்னணு விநியோகச் சங்கிலியை மேம்படுத்த அரசாங்கம் ஒரு முக்கிய நடவடிக்கையை எடுத்து , மார்ச் 2021 இல், நாட்டில் உற்பத்தி அலகுகளை நிறுவும் ஒவ்வொரு குறைக்கடத்தி நிறுவனத்திற்கும் 1 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மதிப்புள்ள நிதியை ரொக்கமாக அறிவித்துள்ளது.

3. பிகு மற்றும் தொழில்துறை வளர்ச்சி

2021-22 ஆம் ஆண்டுக்கான மத்திய பட்ஜெட் , உற்பத்தி, வர்த்தகம் மற்றும் பிற துறைகளில் இந்தியாவின் உள்நாட்டு வளர்ச்சியை மேம்படுத்தும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. உற்பத்தித் துறைக்கான வலுவான உள்கட்டமைப்பு மற்றும்

தளவாடங்களை உருவாக்குவது முக்கிய கவனமாக இருக்கின்றது.

4. புதிய முதலீடுகள்

ACC பேட்டரிகள் உற்பத்தி: மே 2021 இல், மேம்பட்ட கெமிக்கல் செல் (ACC) பேட்டரிகளை உற்பத்தி செய்வதற்காக ரூ. 18,000 கோடி (US\$ 2.47 பில்லியன்) மதிப்புள்ள PLI திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது நாட்டில் ரூ. 45,000 கோடி (US\$ 6.18 பில்லியன்) மதிப்புள்ள முதலீடுகளை ஈர்க்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

தானியம் சார்ந்த மின்சார எஃகு தாள் உற்பத்தி : மே 2021 இல், JFE ஸ்டீல் கார்ப்பரேஷன் மற்றும் JSW ஸ்டீல் லிமிடெட் இணைந்து இந்தியாவில் தானியம் சார்ந்த மின் எஃகு தாள் உற்பத்தி மற்றும் விற்பனை கூட்டு முயற்சியை நிறுவுவதற்கான ஆய்வை மதிப்பிடுவதற்கான புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டுள்ளன.

5. தொலைத்தொடர்பு துறை மற்றும் முதலீடுகள்

TEMA மற்றும் ICCO ஒப்பந்தம்: மே 2021 இல், இந்திய தொலைத்தொடர்பு உபகரண உற்பத்தியாளர்கள் சங்கம் (TEMA), 'மேக் இன் இந்தியா' மற்றும் 'தன்னம்பிக்கை இந்தியா' முயற்சிகளை ஊக்குவிப்பதற்காக இந்திய-கனடா வர்த்தக சபை (ICCO) உடன் ஒரு கூட்டு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டது.

6. உலகளாவிய பரிமாற்றங்கள் மற்றும் புதிய வாய்ப்புகள்

காட்சிப் பலகை சந்தை : இந்தியாவின் காட்சிப் பலகை சந்தை 2021 ஆம் ஆண்டில் ~7 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களிலிருந்து 2025 ஆம் ஆண்டில் 15 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாக வளரும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

உலகளாவிய தொழில்துறை சாம்பியன்கள் : மித்ரா (Mega Investment Textiles Parks) திட்டத்தின் மூலம் உலகளாவிய தொழில்துறை சாம்பியன்களை உருவாக்க உதவுவதாக எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மூன்று ஆண்டுகளில் ஏழு ஜவுளி பூங்காக்கள் நிறுவப்படும்.

7. கடற்பாசி மற்றும் மீன்பிடி துறையில் முதலீடுகள்

மீன்பிடி துறைமுகங்கள் : கொச்சி, சென்னை, விசாகப்பட்டினம், பாரதிப் மற்றும் பெடுவாகட் ஆகிய ஐந்து முக்கிய மீன்பிடி துறைமுகங்களையும் , தமிழ்நாட்டில் ஒரு பல்நோக்கு கடற்பாசி பூங்காவையும் உள்ளடக்கிய நவீன

மீன்பிடி துறைமுகங்கள் மற்றும் மீன் தரையிறங்கும் மையங்களை நிர்மாணிப்பதில் அரசாங்கம் முதலீடுகளைச் செய்துள்ளது.

8. விவசாய துறையில் புதிய முயற்சிகள்

ஆபரேஷன் கிரீன் திட்டம் : விவசாயத் துறையிலிருந்து ஏற்றுமதியை ஊக்குவிப்பதற்காக 22 அழகக்கூடிய பொருட்களாக விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் மூலம் தோட்டக்கலைப் பொருட்களுக்கான உள்கட்டமைப்புத் திட்டங்களை எளிதாக்கும்.

தேயிலைத் தொழிலாளர்கள் நலன் : 2021-22 ஆம் ஆண்டுக்கான மத்திய பட்ஜெட்டில், தேயிலைத் தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக பெண்கள் மற்றும் அவர்களது குழந்தைகளின் நலனுக்காக ரூ. 1,000 கோடி (US\$ 137.16 மில்லியன்) நிதி ஒதுக்கப்பட்டது.

முன்னோக்கிச் செல்லும் பாதை

உற்பத்தித் துறையில் வெளிநாட்டு முதலீடுகளுக்கு இந்தியா ஒரு கவர்ச்சிகரமான மையமாக இருக்கிறது. பல மொபைல் போன், சொகுசு மற்றும் ஆட்டோமொபைல் பிராண்டுகள், மற்றவற்றுடன், இந்தியாவில் தங்களின் உற்பத்தித் தளங்களை அமைத்துள்ளன அல்லது நிறுவ விரும்புகின்றன.

இந்தியாவின் உற்பத்தித் துறை 2025 ஆம் ஆண்டுக்குள் 1 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களை எட்டும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (ஜிஎஸ்டி) அமல்படுத்தப்படுவதன் மூலம், இந்தியா 2.5 டிரில்லியன் அமெரிக்க டாலர் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியுடன் 1.32 பில்லியன் மக்கள்தொகையுடன் ஒரு பொதுவான சந்தையாக மாறும், இது முதலீட்டாளர்களுக்கு மிகப்பெரிய ஈர்ப்பாக இருக்கும். கொள்கை தலையீடுகள் மூலம், 2025 ஆம் ஆண்டுக்குள் இந்தியா தனது மொத்த மடிக்கணினி மற்றும் டேப்லெட் உற்பத்தி திறனை 100 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்களாக உயர்த்தும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது என்று இந்திய செல்லுலார் மற்றும் மின்னணு சங்கம் (ICEA) கணித்துள்ளது.

தொழில்துறை வழித்தடங்கள் மற்றும் ஸ்மார்ட் நகரங்களை உருவாக்குவதை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், நாட்டின் முழுமையான வளர்ச்சியை உறுதி செய்வதை அரசாங்கம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த வழித்தடங்கள், தொழில்துறை

வளர்ச்சிக்கு உகந்த சூழலை ஒருங்கிணைத்தல், கண்காணித்தல் மற்றும் மேம்படுத்துவதில் உதவியிடும், மேலும் உற்பத்தியில் மேம்பட்ட நடைமுறைகளை ஊக்குவிக்கும்.

நகரங்களுக்கு மக்கள் இடம்பெயர்வு

மனித மக்கள் தொகை புவியியல் ரீதியாக எவ்வாறு ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைப் புரிந்துகொள்வது, கலாச்சார முறைகள், இடத்தின் அரசியல் அமைப்பு, உணவு உற்பத்தி பிரச்சினைகள், பொருளாதார வளர்ச்சி கவலைகள், இயற்கை வள பயன்பாடு மற்றும் முடிவுகள் மற்றும் நகர்ப்புற அமைப்புகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகிறது. கூடுதலாக, அடிப்படை மக்கள்தொகை பிரச்சினைகளான கச்சா பிறப்பு விகிதங்கள், கச்சா இறப்பு விகிதங்கள், மொத்த கருவுறுதல் விகிதம், குழந்தை இறப்பு விகிதங்கள், இரட்டிப்பு நேரம் மற்றும் இயற்கை அதிகரிப்பு ஆகியவற்றைப் படிக்கும்போது இடம், இடம், இடம், பகுப்பாய்வின் அளவு மற்றும் வடிவத்தின் கருப்பொருள்களை வலியுறுத்தலாம்.

சில இடங்களில் மக்கள்தொகை ஏன் அதிகரித்து வருகிறது அல்லது குறைந்து வருகிறது என்பதற்கான விளக்கங்கள், கருவுறுதல், மக்கள்தொகை இறப்பு மற்றும் இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றின் வடிவங்கள் மற்றும் போக்குகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. அகதிகள் ஓட்டம், குடியேற்றம் மற்றும் உள் இடம்பெயர்வு ஆகியவற்றின் பகுப்பாய்வுகள், மக்கள்தொகை நிகழ்வுகளுக்கு இடையிலான தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்ள உதவுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, சுற்றுச்சூழல் சீரழிவு மற்றும் இயற்கை ஆபத்துகள் பல்வேறு அளவுகளில் மக்கள்தொகை மறுபகிர்வைத் தூண்டக்கூடும், இது சுற்றுச்சூழல், கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் நிறுவனங்களில் புதிய அழுத்தங்களை உருவாக்குகிறது.

இந்த அத்தியாயம், மால்தூசியன் மக்கள்தொகை மாற்றம் மற்றும் தொற்றுநோயியல் (இறப்பு) மாற்ற மாதிரி உள்ளிட்ட மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் வீழ்ச்சியின் மாதிரிகளைப் பரிசீலிக்கின்றது.

மக்கள் தொகை வளர்ச்சி

குறிப்பிட்ட இடங்களில் மக்கள் எங்கு, ஏன் வாழ்கிறார்கள் என்பதை புவியியலாளர்கள் ஆய்வு செய்கிறார்கள். மக்களோ அல்லது வளங்களோ பூமி

முழுவதும் ஒரே மாதிரியாகப் பரவியிருக்கவில்லை. மக்கள்தொகை வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரை, புவியியலாளர்கள் மூன்று கூறுகளை வலியுறுத்துகின்றனர்: மக்கள்தொகை அளவு; உலக மக்கள்தொகையின் அதிகரிப்பு விகிதம்; மக்கள்தொகை வளர்ச்சியின் சமமற்ற பரவல். இந்த வடிவங்கள் ஏன் உள்ளன என்பதை புவியியலாளர்கள் விளக்க முயல்கின்றனர்.

கருக்கலைப்பு குறித்து பலர் கொண்டிருக்கும் ஆழமான தனிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கருத்தில் கொண்டு, அதிக மக்கள் தொகை என்ற தலைப்பு மிகவும் பிளவுபடுத்தும். இந்தப் பாடநெறி, மக்கள்தொகை வளர்ச்சியில் புவியியல் கண்ணோட்டத்தை ஒரு ஒப்பீட்டுக் கருத்தாக வலியுறுத்துகிறது. புவியியல் கண்ணோட்டத்தில், மக்கள்தொகையை வளங்களின் கிடைக்கும் தூழலில் பார்க்க வேண்டும். மனித-சுற்றுச்சூழல் தொடர்பு மற்றும் அதிக மக்கள்தொகையை சுமந்து செல்லும் திறன், அதே போல் மக்களுக்கும் வளங்களுக்கும் இடையிலான உறவின் தூழல்களில் விவாதிக்கலாம்.

மக்கள்தொகை பற்றிய ஆய்வு

இன்றைய உலகில் 7 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் உள்ளனர், ஆனால் இந்த வளர்ச்சியின் பெரும்பகுதி கடந்த 100 ஆண்டுகளில், பெரும்பாலும் வளரும் நாடுகளில் நிகழ்ந்துள்ளது. மனிதர்கள் கிரகத்தைச் சுற்றி ஒரே மாதிரியாக வாழவில்லை, மாறாக பூமியின் இயற்பியல் புவியியல் காரணமாக கொத்தாக வாழுகிறார்கள். உலக மக்கள்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு நான்கு முக்கிய கொத்தாக அமைந்துள்ளது: கிழக்கு ஆசியா (சீனா), தெற்காசியா (இந்தியா மற்றும் இந்தோனேசியா), தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் ஐரோப்பா, பெரும்பான்மை கிழக்கு மற்றும் தெற்காசியாவில் உள்ளன.

மக்கள்தொகை ஆய்வாளர்கள் மற்றும் பிற விஞ்ஞானிகள், மக்கள்தொகை வளர்ச்சியை விட இன்னும் நிறைய இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். பூமியின் சுமக்கும் திறனை மனிதர்கள் விஞ்சிவிட்டதாக தூழலியல் வல்லுநர்கள் நம்புகிறார்கள், இது கிரகம் இனி மனித செயல்பாட்டைத் தக்கவைக்கவோ அல்லது ஆதரிக்கவோ முடியாது என்று கூறும் ஒரு அறிவியல் வழி. எளிமையாகச் சொன்னால், ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் எதிர்பார்க்கும் வாழ்க்கைத் தரத்தை

வழங்க உலகின் வளங்கள் போதுமானதாக இல்லை. உண்மையில், கிரகத்தில் உள்ள 7 பில்லியன் மக்களும் சராசரி அமெரிக்க வாழ்க்கை முறையை வாழ்ந்தால், அதற்கு மூன்று பூமிகளுக்கு மேல் தேவைப்படும். இது பல சிக்கல்களை எழுப்புகிறது: 2100 ஆம் ஆண்டுக்குள் நாம் 9 பில்லியனை எட்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும், கிரகம் 7 பில்லியன் மக்கள்தொகையைத் தாங்க முடியாது, மேலும் இந்த கிரகம் முழு கிரகத்திற்கும் மேற்கத்திய வாழ்க்கை முறைகளைத் தாங்க முடியாது.

உலகில் மனிதர்கள் வாழும் இடம் என்பது ஒரு மிகவும் முக்கியமான விவாதமாகும். பெருங்கடல்கள், பாலைவனங்கள், மழைக்காடுகள் மற்றும் பனிப்பாறைகள் பூமியின் பெரும்பகுதியை ஆக்கிரமித்து விட்டன. அதன் மூலம், மனிதர்கள் பூமியின் மேற்பரப்பின் மிகக் குறைந்த அளவான ஐந்து சதவீதத்தில் மட்டுமே வாழக்கூடிய சூழல் உள்ளது. மனிதர்கள் நிரந்தரமாக குடியேறும் இடங்களை எக்குமீன் என அழைக்கப்படுகிறது. மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம் மனிதர்களின் எக்குமீனைக் கொரடி முறையில் அதிகரித்து வருகிறது, இது பூமியின் மேற்பரப்பையும் இயற்கை அமைப்புகளையும் பாதிக்கிறது.

மனிதர்களின் மாபெரும் பிரச்சினைகள் மற்றும் கவலைகள் பெரும்பாலும் இடத்தின் தொடர்பில் மட்டுமே இருக்காது, மற்றபடி பழக்கவழக்க இடங்களின் அணுகல் மற்றும் இயற்கை வளங்களின் பயன்பாட்டைச் சேர்ந்தவை. எளிதாக கூறப்படும்போது, கிரகத்தில் உள்ள 7.57 பில்லியன் மக்கள் லாஸ் ஏஞ்சல்ஸின் அளவுக்கு ஒரு பகுதியில் வாழ முடியும். ஆனால் அது விரும்பத்தக்கதும், சுகாதாரமானதும், நிலையானதுமானது அல்ல. உண்மையில், உலகின் பல பகுதிகளில், அந்த இடத்தில் வாழ முடியாத பல்வேறு காரணங்கள் உள்ளன; இயற்கை சூழல், அசாதாரண வெப்பநிலை, மலைகள், பருவமழை பிரச்சினைகள் ஆகியவை இதற்குக் காரணமாக உள்ளன.

உலகின் 20 சதவீதம் பகுதிகள் வறண்ட நிலையில் உள்ளன. இது பெரும்பாலும் பூமத்திய ரேகைக்கு வடக்கே மற்றும் தெற்கே 30 டிகிரி வரை உள்ள உயர் அழுத்த அமைப்புகளுடன் தொடர்புடையது. இந்த நிலைகள் பெரும்பாலும் உலகின் மிகப்பெரிய பாலைவனங்களில் உள்ளன, அங்கு நிலையான வெப்பநிலை ஏற்படுகிறது. இதன் உதாரணமாக சஹாரா, அரேபிய தீபகற்பம், தார், தக்லா மகான் மற்றும் கோபி

பாலைவனங்கள் குறிப்பிடக்கூடியவை. பாலைவனங்களில் பெரும்பாலும் விவசாயம் நடத்துவது கடினமானது, ஏனெனில் இது வளமான ஈரப்பதத்தை கொடுக்காது. இங்கே வாழும் மக்கள் விலங்குகளை வளர்க்கின்றனர் மற்றும் சிலர் நாடோடிகள் என்றும் கருதப்படுகிறார்கள்.

மேலும், அதிக ஈரப்பதம் உள்ள பகுதிகள் மனித குடியேற்றத்திற்கும் சிக்கல்களை உருவாக்குகின்றன. முக்கியமாக, கடக ரேகை (23.5° வடக்கு) மற்றும் மகர ரேகை (23.5° தெற்கு) இடையே உள்ள மழைக்காடுகள் அதிக மழைப்பொழிவு காரணமாக மண் அரிப்பை உருவாக்குகின்றன. இது விவசாய உற்பத்தியை பாதிக்கின்றது, ஏனெனில் மண்ணில் உள்ள ஊட்டச்சத்துக்கள் எளிதாக கழிவிடுகின்றன. இது மழைக்காடுகளில் வெட்டி எரிக்கும் விவசாயத்தை உருவாக்குகிறது, இதில் உள்ளூர் மக்கள் காட்டின் ஒரு பகுதிக்கு தீ வைப்பு மற்றும் ஊட்டச்சத்துக்களை மீட்டெடுப்பதாக செயற்படுகின்றனர். ஆனால், இந்த நடைமுறை சற்று குறுகிய காலத்திற்கு மட்டுமே பயனளிக்கிறது, ஏனெனில் மழைப்பொழிவு இவற்றை விரைவாக கழிவிடும்.

அதே போல, குளிர்ந்த இடங்களில் மக்கள் வாழும் சிக்கல்கள் பல உள்ளன. துருவப்பகுதிகள் குறுகிய வளரும் பருவம், பனி மூடி, நிரந்தரமாக உறைந்த நிலம் அல்லது "பெர்மாஃஃரோஸ்ட்" போன்ற இயற்கை சூழல்களை கொண்டுள்ளன. இதனால், துருவப்பகுதிகள் மக்கள் குடியேற்றத்திற்கு குறைக்கப்பட்டுள்ளன. மலைப்பகுதிகளிலும் இதே போல், செங்குத்தான சரிவுகள், பனி மற்றும் பனிப்பாறைகள், குறுகிய வளரும் பருவங்கள் ஆகியவை காரணமாக மக்கள் வாழ முடியாது.

இந்த பரிணாம காரணிகளால், உலக மக்கள்தொகையில் இரண்டு பங்கிற்கு அதிகமான மக்கள் நான்கு புவியியல் பகுதிகளில் வாழ்கின்றனர்: ஐரோப்பா, கிழக்கு ஆசியா, தெற்காசியா மற்றும் தென்கிழக்கு ஆசியா. ஐரோப்பாவில், நகரங்களில் வாழும் மக்கள் அதி அதிகமானவர், கிழக்கு ஆசியாவில், பசிபிக் பெருங்கடலின் கரையோரம் மற்றும் முக்கிய நதிகளின் அருகிலுள்ள பகுதிகளில் மக்கள் பெரும்பாலும் வாழ்கின்றனர். கிழக்கு ஆசியாவின் பெரும்பாலான மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர் மற்றும் விவசாயிகளாக இருப்பது வழக்கமாகும். தெற்காசியாவிலும், மக்கள் முக்கிய நதிகளின் அருகில், குறிப்பாக கங்கை மற்றும் சிந்து போன்ற நதிகளின்

அருகில் வாழ்கின்றனர். தென்கிழக்கு ஆசியா மற்ற பகுதிகளுடன் ஒப்பிடும் போது வித்தியாசமானது, ஏனெனில் பெரும்பாலான மக்கள் பசிபிக் மற்றும் இந்தியப் பெருங்கடலுக்குள் உள்ள தீவுகளிலேயே வாழ்கின்றனர். ஆனால், இங்கேவும், கிழக்கு மற்றும் தெற்காசியாவுக்கு ஒப்பிடும்போது, பெரும்பாலான மக்கள் கிராமப்புறங்களில் வாழ்கின்றனர் மற்றும் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்றனர்.

மால்தூசியன் கோட்பாடு

ஒரு பகுதியில் உள்ள மக்களின் எண்ணிக்கை, ஒரு ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரத்தில் வாழ்க்கையை ஆதரிக்க சுற்றுச்சூழலின் சுமக்கும் திறனை விட அதிகமாக இருக்கும்போது அதிக மக்கள் தொகை ஏற்படுகிறது (தாமஸ் மால்தஸ்) 1766–1834) ஒரு ஆங்கில மதகுரு ஆவார், அவர் பூமியின் வளர்ந்து வரும் மக்கள்தொகையைத் தக்கவைக்கும் திறன் குறித்து மோசமான கணிப்புகளைச் செய்தார். மால்தூசியன் கோட்பாட்டின் படி, பூமியின் சுமக்கும் திறனை மீறும் மனித மக்கள்தொகையை மூன்று காரணிகள் கட்டுப்படுத்தும், அல்லது கிடைக்கக்கூடிய வளங்களின் அளவைக் கருத்தில் கொண்டு ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் எத்தனை பேர் வாழ முடியும். போர், பஞ்சம் மற்றும் நோய் என இந்த காரணிகளை மால்தஸ் அடையாளம் கண்டார் (மால்தஸ் 1798). அவை இறப்பு விகிதங்களை அதிகரிப்பதால், மக்கள்தொகையைக் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதால் அவற்றை "நேர்மறையான சோதனைகள்" என்று அவர் அழைத்தார். அவை "தடுப்பு சோதனைகள்" மூலம் எதிர்கொள்ளப்படுகின்றன, அவை மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன, ஆனால் கருவுறுதல் விகிதங்களைக் குறைப்பதன் மூலம்; தடுப்பு சோதனைகளில் பிறப்பு கட்டுப்பாடு மற்றும் பிரம்மச்சரியம் ஆகியவை அடங்கும். நடைமுறையில் யோசித்துப் பார்த்தால், ஒரு குறிப்பிட்ட ஆண்டில் மக்கள் இவ்வளவு உணவை மட்டுமே உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று மால்தஸ் கண்டார், ஆனால் மக்கள் தொகை அதிவேக விகிதத்தில் அதிகரித்து வந்தது. இறுதியில், மக்கள் உணவு இல்லாமல் போய் பட்டினி கிடக்கத் தொடங்குவார்கள் என்று அவர் நினைத்தார். அவர்கள் பெருகிய முறையில் பற்றாக்குறையான வளங்களுக்காகப் போருக்குச் சென்று மக்கள்தொகையைக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவிற்குக் குறைப்பார்கள், பின்னர் சுழற்சி புதிதாகத் தொடங்கும்.

நிச்சயமாக, இது சரியாக நடக்கவில்லை. மால்தஸின் கணிப்புகளுக்குப் பிறகும்

மனித மக்கள் தொகை தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது .நமது கிரகத்தின் மக்கள்தொகையை நாம் தொடர்ந்து விரிவுபடுத்துகிறோம் என்று சமூகவியலாளர்கள் நம்புவதற்கு மூன்று காரணங்கள் உள்ளன .முதலாவதாக, உணவு உற்பத்தியில் தொழில்நுட்ப அதிகரிப்பு, ஒரு நபருக்கு நாம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய கலோரிகளின் அளவு மற்றும் தரம் இரண்டையும் அதிகரித்துள்ளது .இரண்டாவதாக, நோயால் ஏற்படும் மரணத்தைக் குறைக்க மனித புத்திசாலித்தனம் புதிய மருந்தை உருவாக்கியுள்ளது .இறுதியாக, கருத்தடை மற்றும் பிற வகையான குடும்பக் கட்டுப்பாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் பரவலான பயன்பாடு நமது மக்கள் தொகை அதிகரிக்கும் வேகத்தைக் குறைத்துள்ளது.

மால்தஸ் சொன்னது சரி என்றும், பூமியின் மக்கள்தொகையை ஆதரிக்க போதுமான வளங்கள் விரைவில் தீர்ந்துவிடும் என்றும் சிலர் இன்னும் நம்புகிறார்கள் . புதிய தொழில்நுட்பங்கள் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க உதவியிருந்தாலும், விநியோகம் மற்றும் தேவையை கையாள போதுமான வளர்ந்து வரும் தொழில்நுட்பங்கள் இல்லை .பல பூச்சிகள் பூச்சிக்கொல்லிகளுக்கு எதிர்ப்பை உருவாக்கியுள்ளன என்பதும் பிரச்சினைக்கு மேலும் ஒரு காரணமாகும் .இந்தப் பிரச்சினைகள் உலகின் பல பகுதிகளில் உணவு உற்பத்தியில் மந்தநிலையையும் சமநிலையையும் ஏற்படுத்தியுள்ளன .பாதுகாப்பான மற்றும் நிலையான உணவு உற்பத்தியில் முன்னேற்றங்கள் இல்லாமல், மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கு ஏற்ப உணவு விநியோகம் இருக்காது.

மக்கள்தொகை வளர்ச்சி ஒரு மோசமான விஷயம் அல்ல என்று மற்றவர்கள் நம்புகிறார்கள் .ஒரு பெரிய மக்கள் தொகை பொருளாதார வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடும், எனவே உணவு உற்பத்தியைத் தூண்டக்கூடும் .மக்கள்தொகை வளர்ச்சி அதிக வாடிக்கையாளர்களையும் தொழில்நுட்பத்தை மேம்படுத்துவதற்கான கூடுதல் யோசனைகளையும் உருவாக்கக்கூடும் .கூடுதலாக, மக்கள்தொகை வளர்ச்சிக்கும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையில் எந்த காரண-விளைவு உறவும் இல்லை என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர் .வறுமை, பசி மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சியின் பற்றாக்குறை, பஞ்சம் மற்றும் போருடன் தொடர்புடைய பிற சமூக நலப் பிரச்சினைகள் மக்கள்தொகை வளர்ச்சி அல்ல, அநீதியான சமூக மற்றும் பொருளாதார

நிறுவனங்களின் விளைவாகும் என்று அவர்கள் வாதிடுகின்றனர்.

இடம்பெயர்வு என்பது ஒரு வகையான இடமாற்ற பரவல் ஆகும் , இது ஒரு புதிய இடத்திற்கு மக்கள் தொடர்ந்து இடம்பெயர்வதைக் குறிக்கிறது. இடம் பெயர்வு என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திலிருந்து இடம்பெயர்வதற்கான ஒரு வடிவமாகும். குடியேற்றம் என்பது ஒரு புதிய இடத்திற்கு இடம்பெயர்வதாகும் .குடியேற்றத்திற்கும் குடியேற்றத்திற்கும் இடையிலான எண் வேறுபாடு நிகர இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

புவியியலில் இடம்பெயர்வு குறித்த விரிவான கோட்பாடு இல்லை என்றாலும், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் புவியியலாளர் ஈ.ஜி .ரேவன்ஸ்டீன், இடம்பெயர்வைப் புரிந்துகொள்ள உதவும் சில இடம்பெயர்வுச் சட்டங்களை உருவாக்கினார் .இந்த விதிகள் மக்கள் இடம்பெயரும் தூரம், அவர்கள் இடம்பெயர்வதற்கான காரணங்கள் மற்றும் புலம்பெயர்ந்தோரின் பண்புகள் ஆகியவற்றில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

இடம்பெயர்வின் தூரம்

பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் அசல் இலக்கிலிருந்து குறுகிய தூரம் மட்டுமே பயணிக்கிறார்கள், பொதுவாக தங்கள் நாட்டிற்குள், பொதுவாக பொருளாதார காரணிகளால் .இது உள் இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது .உள் இடம்பெயர்வை மேலும் பிராந்தியங்களுக்கு இடையேயான இடம்பெயர்வு (ஒரு நாட்டின் ஒரு பகுதியிலிருந்து மற்றொரு பகுதிக்கு நிரந்தர இடம்பெயர்வு (மற்றும் பிராந்தியங்களுக்கு இடையேயான இடம்பெயர்வு (ஒரு நாட்டின் ஒரு பகுதிக்குள் நிரந்தர இடம்பெயர்வு (என பிரிக்கலாம் . மற்றொரு வகை இடம்பெயர்வு சர்வதேச இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது , இது ஒரு நாட்டிலிருந்து மற்றொரு நாட்டிற்கு நகர்கிறது .உலகில் சுமார் 10 சதவீத மக்கள் சர்வதேச இடம்பெயர்வு, அதாவது அவர்கள் தற்போது அவர்கள் பிறக்காத ஒரு நாட்டில் வசிக்கிறார்கள்.

சிலர் தனிப்பட்ட விருப்பத்தின் அடிப்படையில் தானாக முன்வந்து இடம்பெயர அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள் .மற்ற நேரங்களில், மக்கள் தங்கள் விருப்பத்திற்கு எதிராக இடம்பெயர்வது கட்டாய இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது .இறுதியில், மக்கள் இடம்பெயரும் தூரம் பொருளாதாரம், பாலினம், குடும்ப நிலை மற்றும் கலாச்சார காரணிகளைப் பொறுத்தது .எடுத்துக்காட்டாக, நீண்ட தூர இடம்பெயர்வு என்பது

ஆண்கள் தங்கள் குடும்பங்களை ஆபத்தில் ஆழ்த்துவதற்குப் பதிலாக வேலை தேடுவதையும் தாங்களாகவே பயணிப்பதையும் உள்ளடக்கியது.

உலகம் முழுவதும் இடம்பெயர்வு மிகவும் சுறுசுறுப்பானது, வெவ்வேறு நேரங்களில் வெவ்வேறு பகுதிகளில் உச்சத்தில் உள்ளது .மக்கள் எங்காவது அல்லது எங்காவது இடம்பெயர்வதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. இடம் பெயர்வு மாற்றம் என்பது தொழில்மயமாக்கல், மக்கள்தொகை வளர்ச்சி மற்றும் பிற சமூக மற்றும் பொருளாதார மாற்றங்களால் ஏற்படும் ஒரு சமூகத்திற்குள் இடம்பெயர்வு முறைகளில் ஏற்படும் மாற்றமாகும், இது மக்கள்தொகை மாற்றத்தையும் உருவாக்குகிறது . அனைத்து வகையான இடம்பெயர்வுகளிலும் ஒரு முக்கியமான காரணி இயக்கம், நிரந்தரமாகவோ அல்லது தற்காலிகமாகவோ நகரும் திறன் ஆகும் .பெரும்பாலான சர்வதேச புலம்பெயர்ந்தோர் மக்கள்தொகை மாற்ற மாதிரியின் நிலை 2 இல் உள்ள நாடுகளிலிருந்து வருகிறார்கள், அதே நேரத்தில் உள் குடியேறிகள் மக்கள்தொகை மாற்றத்தின் நிலை 3 அல்லது 4 இல் உள்ள நாடுகளிலிருந்து வருகிறார்கள்.

லத்தீன் அமெரிக்கா, ஆப்பிரிக்கா மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து அமெரிக்காவிற்குள் குடியேறுபவர்களின் எண்ணிக்கை வியத்தகு அளவில் அதிகரித்துள்ளது .இந்தப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த சிலர் பொருளாதாரத் தேவைக்காக அமெரிக்காவிற்கு குடிபெயர்கின்றனர் .அமெரிக்காவில் உள்ள விருந்தினர் தொழிலாளர்கள் பற்றி நாம் நிறைய கேள்விப்படுகிறோம் .இவர்கள் தற்காலிகமாக மற்ற நாடுகளில் வேலைகளை மேற்கொள்வதற்காக இடம்பெயர்பவர்கள் .மற்றவர்கள் சோமாலியா, சூடான் மற்றும் எத்தியோப்பியாவில் நடந்த உள்நாட்டுப் போர்கள் போன்ற மோதல்களில் இருந்து தப்பிக்க இடம்பெயர்கின்றனர் .(ருவாண்டா) 1994) மற்றும் சமீபத்தில் டார்பர், சூடானில் நடந்த இனப்படுகொலைகள் உள் மற்றும் சர்வதேச இடம்பெயர்வை கட்டாயப்படுத்தியுள்ளன .ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக்கில் நடந்த போர்களும் இந்தப் பகுதிகளிலிருந்து இடம்பெயர்வை கட்டாயப்படுத்தியுள்ளன .வாஷிங்டன் போஸ்ட் நிருபர் சுதர்சன் ராகவன் பிப்ரவரி 4, 2007 அன்று, அகதிகளுக்கான ஐ.நா உயர் ஆணையம் 2 மில்லியனுக்கும் அதிகமான ஈராக்கியர்கள்) போருக்கு முந்தைய மக்கள்தொகையில் கிட்டத்தட்ட 8 சதவீதம் (அருகிலுள்ள நாடுகளான ஜோர்டான், சிரியா மற்றும் லெபனானுக்கு இடம்பெயர்

வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர் என்று மதிப்பிட்டுள்ளதாக தெரிவித்தார்.

இடம்பெயர்வுக்கான காரணங்கள்

மக்கள் இடம்பெயர்வதற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன, இவை தள்ளு இழுப்பு காரணிகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன, மேலும் அவை பொதுவாக ஒரு பகுதியின் அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார அல்லது சுற்றுச்சூழல் நிலைமைகள் காரணமாக நிகழ்கின்றன. தள்ளு இழுப்பு காரணிகள் என்பது ஒரு தனிநபரை ஒரு இடத்திலிருந்து இடம்பெயர் கட்டாயப்படுத்தும் நிகழ்வுகள் மற்றும் நிலைமைகள் ஆகும். இழுக்கு காரணிகள் என்பது புலம்பெயர்ந்தோரை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு இடம்பெயரச் செய்யும் நிலைமைகள் ஆகும். மக்கள் இடம்பெயர் முக்கிய காரணம் பொருளாதார காரணங்களுக்காகவே. ஏனெனில் வேலை வாய்ப்புகள் இல்லாததால் மக்கள் தாங்கள் வசிக்கும் இடத்திலிருந்து "தள்ளப்படுகிறார்கள்" அல்லது வேறு எங்காவது அதிக வேலைகள்/அதிக ஊதியம் தரும் வேலைகளை வழங்குவதால் இழுக்கப்படுகிறார்கள்.

கலாச்சார மற்றும் அரசியல் உந்துதல் காரணிகளில் பொதுவாக அடிமைத்தனம், அரசியல் உறுதியற்ற தன்மை, இன அழிப்பு, பஞ்சம் அல்லது போர் ஆகியவை அடங்கும். இந்த பிரச்சனைகளின் விளைவாக தப்பி ஓடத் தேர்ந்தெடுக்கும் அல்லது வெளியேற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் அகதிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். அகதிகளுக்கான அமெரிக்க குழு, தங்கள் வீடுகளில் இருந்து கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட ஒரு அகதியாக வகைப்படுத்துகிறது, மேலும் அவர்களின் மதம், இனம், தேசியம் அல்லது அரசியல் கருத்து காரணமாக திரும்ப முடியாது. 2010 ஆம் ஆண்டில், அகதிகளுக்கான ஐக்கிய நாடுகளின் உயர் ஆணையம் உலகளவில் 44 மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் வலுக்கட்டாயமாக இடம்பெயர்ந்துள்ளதாக மதிப்பிட்டுள்ளது. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்தவர்களை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளும் போது இந்த எண்ணிக்கை மேலும் 27 மில்லியனாக அதிகரிக்கிறது. உள்நாட்டில் இடம்பெயர்ந்த நபர் (IDP) என்பது இடம்பெயர்வதற்கு கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட ஒருவர், ஆனால் ஒரு சர்வதேச எல்லையைத் தாண்டி இடம்பெயர்ந்தவர். சில புலம் பெயர்ந்தோர் புகலிடம் கோருபவர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள், அவர்கள் அகதியாக அங்கீகரிக்கப்படுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் வேறொரு நாட்டிற்கு குடிபெயர்ந்தவர்கள். அரசியல் அல்லது கலாச்சார ஈர்ப்பு காரணிகளில் ஜனநாயக

சமூகங்கள், பாலின சமத்துவம் அல்லது கல்வி அல்லது மத வாய்ப்புகளில் வாழ விரும்பும் மக்கள் அடங்கும்.

பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் உந்துதல் மற்றும் இழுப்பு காரணிகளும் இடம்பெயர்வு முறைகளைப் பாதிக்கின்றன .சுற்றுச்சூழல் இழுப்பு காரணிகளில் குறிப்பிட்ட சூழல்களில் வாழ விரும்புவவர்களும் அடங்கும் .உதாரணமாக, பல வயதானவர்கள் அமெரிக்காவின் தென்மேற்கு மாநிலங்களில் வாழ விரும்புகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் ஓய்வு பெற்ற நபர்களுக்கு வழங்கப்படும் பொழுதுபோக்கு வாய்ப்புகளை விரும்புகிறார்கள் .சிலர் பனி நடவடிக்கைகள் கிடைக்கும் இடத்தில் அல்லது கடலுக்கு அருகில் வாழ விரும்புகிறார்கள்.

ஒரு பகுதியில் ஏற்படும் நிலநடுக்கம், சுனாமி, சூறாவளி அல்லது திடீர் வெள்ளம் போன்ற இயற்கை பேரழிவுகளின் அதிர்வெண்ணுடன் உந்துதல் காரணிகள் பெரும்பாலும் தொடர்புடையவை .வறட்சி போன்ற காலநிலை உந்துதல் மற்றும் இழுப்பு காரணிகளும் இடம்பெயர்வு முறைகளை பாதிக்கின்றன .இதற்கு மிகச் சமீபத்திய உதாரணம் சோமாலியாவில் பஞ்சம் .சுற்றுச்சூழல் அகதிகளுக்கான முக்கிய காரணம் தண்ணீர்; அதிகமாகவோ அல்லது போதுமானதாக இல்லாமலோ .சில நேரங்களில் இடம்பெயர் விரும்பும் அல்லது இடம்பெயர் விரும்பும் மக்கள் பல்வேறு இடையூறுகளைக் காண்கிறார்கள், அவை இடம்பெயர்வுக்குத் தடையாக இருக்கும் நிலப்பரப்பின் சுற்றுச்சூழல் அல்லது கலாச்சார அம்சங்களாகும்.

சர்வதேச மேம்பாட்டுக்கான அமெரிக்க நிறுவனம் (USAID) மற்றும் பஞ்ச முன்னெச்சரிக்கை அமைப்பு ஆகியவை உலகளாவிய அளவில் சாத்தியமான பஞ்சங்களைக் கண்காணிக்கின்றன, இதனால் நிவாரண நிறுவனங்கள் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும், நிகழ்வுகள் நிகழும்போது அதிக முன்முயற்சியுடன் செயல்படவும் முடியும் .சுற்றுச்சூழல் காரணங்களுக்காகத் தள்ளப்பட்ட மக்கள் சுற்றுச்சூழல் இடம்பெயர்ந்த நபர்கள் (சுற்றுச்சூழல் அகதிகள் என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்கள் .(இந்த அகதிகளின் பிரச்சனை என்னவென்றால், 1951 அகதிகள் மாநாட்டின் கீழ் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படவில்லை அல்லது அதே உரிமைகள் வழங்கப்படவில்லை .மாநாட்டின் கீழ், ஒரு அகதி என்பவர் " :இனம், மதம், தேசியம், ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகக் குழு அல்லது

அரசியல் கருத்து ஆகியவற்றின் காரணங்களுக்காக துன்புறுத்தப்படுவார்கள் என்ற நன்கு நிறுவப்பட்ட பயம், அவர் தனது தேசியத்தின் நாட்டிற்கு வெளியே இருக்கிறார், அத்தகைய பயம் காரணமாக, அந்த நாட்டின் பாதுகாப்பைப் பெற விரும்பவில்லை ". இருப்பினும், காலநிலை மாற்றம், வறட்சி, பாரிய புயல் அமைப்புகளிலிருந்து வெள்ளம், நீர் பற்றாக்குறை மற்றும் பலவற்றால் அதிகமான மக்கள் சுற்றுச்சூழல் அகதிகளாக மாறி வருகின்றனர்.

புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள்

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, பெரும்பாலான மக்கள் பொருளாதார உந்துதல் அல்லது இழுவை காரணிகளுக்காக இடம்பெயர்கிறார்கள் .அமெரிக்கா, கனடா மற்றும் ஐரோப்பா ஆகியவை பொருளாதார காரணங்களுக்காக இடம்பெயர்ந்தோர் இடம்பெயர் முயற்சிக்கும் முதன்மையான இடங்களாகும் .பல நாடுகள் தீர்க்க முயற்சிக்கும் ஒரு போராட்டம், புலம்பெயர்ந்தோர் பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் தேடுகிறார்களா அல்லது அரசாங்க துன்புறுத்தலில் இருந்து தப்பி ஓடும் அகதிகளா என்பதை தீர்மானிப்பதாகும் . இந்த வேறுபாடு முக்கியமானது, ஏனெனில் அமெரிக்கா உட்பட பல வளர்ந்த நாடுகள் அந்த இரண்டு வகைகளையும் வித்தியாசமாக நடத்துகின்றன .பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் தேடும் புலம்பெயர்ந்தோர் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான ஒரு குறிப்பிட்ட திறனை வழங்காவிட்டால் ஒரு நாட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு .அவர்கள் ஒரு நாட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்பட்டால், அது பொதுவாக தற்காலிக அடிப்படையில் இருக்கும் .அதேசமயம், அகதிகள் ஒரு நாட்டிற்குள் அனுமதிக்கப்படுவதன் மூலம் சிறப்பு முன்னுரிமைகளைப் பெறுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் பெரும்பாலும் நிரந்தரமாக தங்க அனுமதிக்கப்படுவதில்லை.

வேறொரு நாட்டில் வேலை தேடும் புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் ஊதியத்தில் ஒரு பகுதியை தங்கள் சொந்த ஊருக்கு அனுப்புவது ஒரு பொதுவான நடைமுறையாகும் . புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் சொந்த ஊருக்கு பணத்தை திருப்பி அனுப்பும்போது, அது பணம் அனுப்புதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

பாலினம், வயது மற்றும் கல்வி

இடம்பெயரும் தூரம் அதிகமாக இருந்தால், பெண்களை விட ஆண்கள் இடம்பெயர் அதிக வாய்ப்புள்ளது என்று ரேவன்ஸ்டின் கோட்பாட்டு ரீதியாகக் கூறினார் .

பெண்களை விட ஆண்கள் வேலைவாய்ப்பைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் அதிகம் என்பது இதன் கருத்து .மனித வரலாற்றின் பெரும்பகுதிக்கு, உண்மையில் இதுதான் நிலைமை .ஆனால் 1990களில், இடம்பெயர்வு தொடர்பான பாலின முறைகள் மாறத் தொடங்கின .இப்போது, ஆண்களை விட அதிகமான பெண்கள் அமெரிக்காவிற்கு இடம்பெயருகிறார்கள்.

நீண்ட தூர இடம்பெயர்வு குழந்தைகள் மற்றும் முதியவர்களை விட இளைஞர்களிடையே அதிகமாக நிகழ்கிறது என்றும் ரேவன்ஸ்டின் நம்பினார் . அமெரிக்காவில், குடியேறியவர்களில் 40 சதவீதத்திற்கும் அதிகமானோர் இளைஞர்கள் . அமெரிக்காவிற்குள் குடியேறுபவர்களில் சுமார் 16 சதவீதம் பேர் குழந்தைகள், மற்றும் முதியவர்கள் 5 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகவே உள்ளனர்.

12 முதல் 17 வயதுக்குட்பட்ட, ஆதரவற்ற சிறார் அமெரிக்காவிற்கு குடிபெயர்வது அதிகரித்து வரும் கவலையாக உள்ளது .அவர்களில் பெரும்பாலோர் கும்பல் வன்முறை காரணமாக ஹோண்டூராஸ் மற்றும் எல் சால்வடாரிலிருந்து வரும் ஆண்கள்.

அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேற்றம்

அமெரிக்காவிற்கும் மெக்சிகோவிற்கும் இடையிலான அரசியல் எல்லை 1,951 மைல்கள் நீளம் கொண்டது தற்போது, அமெரிக்கா எல்லையின் தோராயமாக கால் பகுதியில் பல்வேறு தடைகளை கட்டியுள்ளது .எல்லைப் பாதுகாப்பு என்பது எஃகு வேலிகள், ட்ரோன்கள், சோதனைச் சாவடிகள் மற்றும் குடிவரவு அதிகாரிகள் உள்ளிட்ட பல்வேறு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் வளங்களைக் கொண்டுள்ளது.

முன்னர் குறிப்பிட்டது போல, குடியேற்றம் இல்லையென்றால், அமெரிக்கா மக்கள்தொகை மாற்ற மாதிரியில் 3 ஆம் கட்டத்தின் முடிவை கிட்டத்தட்ட அடைந்திருக்கும் .அமெரிக்காவிற்கு குடிபெயர் ஆசை தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது, ஆனால் பலர் சட்டப்பூர்வமாக நாட்டிற்குள் நுழைய முடியாது .முறையான ஆவணங்கள் இல்லாமல் சட்டவிரோதமாக நாட்டிற்குள் நுழைபவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் .புலம்பெயர்ந்தோர் சட்டவிரோதமாக நுழைவதற்கான முக்கிய ஈர்ப்பு காரணி பொருளாதார காரணங்களுக்காகும்.

2013 ஆம் ஆண்டு நிலவரப்படி, அமெரிக்காவில் சுமார் 11.3 மில்லியன் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகள் தற்போது வசிப்பதாக பியூ ஆராய்ச்சி மையம் நம்புகிறது .கலிபோர்னியா மற்றும் டெக்சாஸ் ஆகியவை வேகமாக வளர்ந்து வரும் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகளைக் கொண்டுள்ளன என்றும் மையம் கண்டறிந்துள்ளது . அவர்களில் பெரும்பாலோர் மெக்சிகோவிலிருந்து வந்தவர்கள், அதைத் தொடர்ந்து லத்தீன் அமெரிக்காவும் உள்ளது .11.3 மில்லியன் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகளில், தோராயமாக 1 மில்லியன் பேர் குழந்தைகள் .

அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகள் சுமார் 4.5 மில்லியன் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுத்துள்ளனர், அவை தற்போதைய சட்டத்தின் கீழ் சட்டப்பூர்வ அமெரிக்க குடிமக்கள் .இறுதியாக, 11.3 மில்லியன் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகளில், தோராயமாக 8 மில்லியன் பேர் தற்போது அமெரிக்காவில் வேலை செய்கிறார்கள்.

அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேற்றம் குறித்து அதிக கவலைகள் உள்ளன .அமெரிக்காவில், பல அமெரிக்கர்கள் எல்லைப் பாதுகாப்பு குறித்து அதிகரித்து வருகின்றனர் .டிசம்பர் 2018 முதல் ஜனவரி 2019 வரை, அரசாங்கத்திற்கு நிதியளிப்பது மற்றும் எல்லைப் பாதுகாப்பு தொடர்பாக காங்கிரசுக்கும் ஜனாதிபதிக்கும் இடையிலான தகராறில் அமெரிக்க மத்திய அரசு மூடப்பட்டது . பெரும்பாலான அமெரிக்கர்கள் வலுவான எல்லைப் பாதுகாப்பை விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அந்தப் பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவு பணம் செலுத்த வேண்டும், எதில் முதலீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேள்வி எழுப்புகிறார்கள் .பெரும்பாலான அமெரிக்கர்களால் அந்த வேலைகள் தேடப்படாவிட்டாலும், அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேறிகளுக்கு வேலைகள் வழங்கப்படுவது குறித்து மற்றவர்களுக்கு கவலைகள் உள்ளன.

சுவாரஸ்யமாக, அங்கீகரிக்கப்படாத குடியேற்றம் மெக்சிகோவிலும் சர்ச்சைக்குரியதாக உள்ளது .மெக்சிகோவிலிருந்து வரும் பெரும்பாலான குடியேற்றங்கள் நாட்டின் வடக்கிலிருந்து வருகின்றன .ஆனால் மெக்சிகோவின் தெற்கு எல்லையிலிருந்து வரும் குடியேற்றங்கள் குவாத்தமாலா போன்ற லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலிருந்து வருகின்றன .அமெரிக்காவைப் போலவே பல காரணங்களுக்காக தெற்கு மெக்சிகோ மக்கள் தங்கள் தெற்கு எல்லையிலிருந்து குடியேற்றம் குறித்து உறுதியாக தெரியவில்லை.

ஐரோப்பாவில், பொருளாதார வாய்ப்புகளைத் தேடி தெற்கிலிருந்து ஏழ்மையான பகுதிகளிலிருந்து குடியேறிகள் வருகிறார்கள். குறைந்த வேலைவாய்ப்பிலிருந்து மன அழுத்தத்தைப் போக்க, தங்கள் குடிமக்கள் ஐரோப்பாவிற்கு குடிபெயர அனுமதிப்பதை ஏழை நாடுகள் விரும்புகின்றன. ஐரோப்பாவிற்கு குடிபெயரும் குடியேறிகள் தங்கள் சொந்த இடங்களுக்கு பணம் அனுப்புகிறார்கள். இந்த குடியேறிகளுக்கு இடமளித்து பயனடைய, பல ஐரோப்பிய நாடுகள் விருந்தினர் பணியாளர் திட்டங்களைக் கொண்டுள்ளன. பொதுவாக, விருந்தினர் பணியாளர்கள் வளரும் நாடுகளிலிருந்து வருகிறார்கள், அவர்கள் தங்கி சட்டப்பூர்வமாக, தற்காலிகமாக வேலை செய்ய அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். ஒரு புலம்பெயர்ந்தவர் தற்காலிகமாக ஒரு நாட்டிற்கு வேலை செய்ய இடம்பெயர்ந்து, வீடு திரும்பும்போது, ஆனால் மீண்டும் வேலை தேவைப்படும்போது மீண்டும் திரும்பும்போது வட்ட இடம்பெயர்வு ஏற்படுகிறது. ஆனால் இன்று ஐரோப்பாவில், பெரும்பாலான விருந்தினர் பணியாளர் திட்டங்கள் கலைக்கப்பட்டுள்ளன.

ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் குடியேறுபவர்களின் மனப்பான்மை பல ஆண்டுகளாக அரிக்கப்பட்டு வருகிறது. குற்றம், வேலையின்மை மற்றும் அவர்களின் சமூக பாதுகாப்பு வலையமைப்பு மற்றும் நலத்திட்டங்களில் ஏற்படும் மன அழுத்தத்திற்கு பலர் குடியேறிகளை குற்றம் சாட்டுகின்றனர். இறுதியில், குடியேறிகள் வெவ்வேறு மதங்கள், மொழிகள், உணவுகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை தங்களுடன் கொண்டு வருவதால், குடியேறிகள் கலாச்சார மரபுகளில் தலையிடுவார்கள் என்று குடியேற்ற எதிர்ப்பு குழுக்கள் அஞ்சுகின்றன. இந்தப் பதட்டங்கள் தீவிரவாதக் குழுக்களைத் தூண்டிவிடுகின்றன, மேலும் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் தேசியவாதம், இனவெறி மற்றும் மதவெறி ஆகியவற்றில் சமீபத்திய எழுச்சியையும் ஏற்படுத்துகின்றன.

இடம்பெயர்வு என்பது வாழ்வதற்கும் வேலை செய்வதற்கும் ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் செல்வதற்கான ஒரு வழியாகும். வேலை, தங்குமிடம் அல்லது வேறு சில காரணங்களுக்காக மக்கள் தங்கள் வீட்டிலிருந்து வேறொரு நகரம், மாநிலம் அல்லது நாட்டிற்கு இடம்பெயர்வது இடம்பெயர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவில் கடந்த சில ஆண்டுகளில் கிராமப்புறங்களிலிருந்து

நகர்ப்புறங்களுக்கு இடம்பெயர்வு அதிகரித்துள்ளது.

இடம்பெயர்வுக்கான காரணங்கள்

இப்போதெல்லாம், பலர் சிறந்த வாழ்க்கையை வாழ இடம்பெயர் முடிவு செய்கிறார்கள் .வேலைவாய்ப்புகள் தான் மக்கள் இடம்பெயர் மிகவும் பொதுவான காரணம் .இதைத் தவிர, வாய்ப்புகள் இல்லாமை, சிறந்த கல்வி , அணைகள் கட்டுதல், உலகமயமாக்கல் , இயற்கை பேரழிவு (வெள்ளம் மற்றும் வறட்சி (மற்றும் சில நேரங்களில் பயிர் செயலிழப்பு ஆகியவை கிராமவாசிகளை நகரங்களுக்கு இடம்பெயர் கட்டாயப்படுத்துகின்றன.

குடியேறுபவர்கள்

வேலை அல்லது தங்குமிடம் தேடி ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு இடம்பெயர்பவர்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள் . பெரும்பாலான நேரங்களில் புலம்பெயர்ந்தோர் திறமையானவர்களாகவோ அல்லது படித்தவர்களாகவோ இல்லை, எனவே அவர்கள் பொதுவாக தினசரி கூலிகளாக) ஒவ்வொரு நாளின் முடிவிலும் தங்கள் சேவைகளுக்காக ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர்கள் (பணியமர்த்தப்படுகிறார்கள் .தினசரி கூலிகள் தங்கள் குடும்பங்களின் உயிர்வாழ்வுக்கு போதுமான பணத்தைப் பெறுவதில்லை , மேலும் அவர்களுக்கு சாப்பிட போதுமான உணவு , சுகாதாரம், சுகாதாரம் , வாழ சரியான இடம் போன்ற பல பிரச்சினைகளால் அவதிப்படுகிறார்கள்.

இடம்பெயர்வின் தாக்கங்கள்

நகரங்களின் வாழ்க்கைக்கு இடம்பெயர்வு மிக முக்கியமான விஷயமாக மாறி வருகிறது . பெரிய நகரங்களின் பல வாய்ப்புகளும் ஈர்ப்பும் அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்களை பெரிய நகரங்களுக்கு இழுக்கின்றன .இடம்பெயர்வு புலம்பெயர்ந்தோரின் வாழ்க்கையில் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறை விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

நேர்மறை தாக்கம்

வேலையின்மை குறைந்து, மக்களுக்கு சிறந்த வேலை வாய்ப்புகள் கிடைக்கின்றன .இடம்பெயர்வு மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த உதவுகிறது. புதிய கலாச்சாரம், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மொழிகளைப் பற்றி மக்கள் கற்றுக்கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் சமூக வாழ்க்கையை மேம்படுத்த இது

உதவுகிறது, இது மக்களிடையே சகோதரத்துவத்தை மேம்படுத்த உதவுகிறது.

- திறமையான தொழிலாளர்களின் இடம்பெயர்வு இந்தப் பிராந்தியத்தின் அதிக பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கிறது.
- குழந்தைகள் உயர்கல்வி பெற சிறந்த வாய்ப்புகள் கிடைக்கும் .
- மக்கள் தொகை அடர்த்தி குறைந்து பிறப்பு விகிதம் குறைகிறது.
- எதிர்மறை தாக்கம்
- கிராமப்புறங்களில் இருந்து ஒரு நபரின் இழப்பு, கிராமப்புறங்களின் உற்பத்தி நிலை மற்றும் வளர்ச்சியில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது.
- நகர்ப்புறங்களில் தொழிலாளர்களின் வருகை வேலை, வீடுகள், பள்ளி வசதிகள் போன்றவற்றுக்கான போட்டியை அதிகரிக்கிறது.
- அதிக மக்கள் தொகை இயற்கை வளங்கள் , வசதிகள் மற்றும் சேவைகளின் மீது அதிக அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது .
- நகர்ப்புறங்களில் இயற்கையான சூழலும் , சுத்தமான காற்றும் இல்லாததால், ஒரு கிராமவாசி நகர்ப்புறங்களில் வாழ்வது கடினம் . அவர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பணம் செலுத்த வேண்டும்.
- இடம்பெயர்வு ஒரு இடத்தின் மக்கள்தொகையை மாற்றுகிறது, எனவே, இந்தியாவில் மக்கள்தொகை பரவல் சீரற்றதாக உள்ளது.
- பல புலம்பெயர்ந்தோர் முற்றிலும் படிப்பறிவில்லாதவர்களாகவும், படிக்காதவர்களாகவும் உள்ளனர் எனவே ., அவர்கள் பெரும்பாலான வேலைகளுக்குத் தகுதியற்றவர்களாக மட்டுமல்லாமல், அடிப்படை அறிவு மற்றும் வாழ்க்கைத் திறன்களையும் கொண்டிருக்கவில்லை.
- வறுமை அவர்களை இயல்பான மற்றும் ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை வாழ முடியாமல் செய்கிறது.
- வறுமையில் வளரும் குழந்தைகளுக்கு சரியான ஊட்டச்சத்து, கல்வி அல்லது சுகாதாரம் கிடைப்பதில்லை.
- நகரங்களில் குடிசைப் பகுதிகள் இடம்பெயர்வால் அதிகரித்தன, இது சுகாதாரமற்ற நிலைமைகள், குற்றம், மாசுபாடு போன்ற பல பிரச்சினைகளை அதிகரிக்கிறது.

- சில நேரங்களில் புலம்பெயர்ந்தோர் சுரண்டப்படுகிறார்கள்.
- பரந்த குடும்ப வட்டம் இல்லாமல் குழந்தைகள் வளரும் தனிக்குடும்பம் அதிகரிப்பதற்கு இடம்பெயர்வு முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்.
- தொழிலாளர்களின் நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு
- வேலைவாய்ப்பு மற்றும் திருமணத்தால் தூண்டப்படும் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு, இந்தியாவின் அனுப்பும் மற்றும் பெறும் பகுதிகளின் பொருளாதார, சமூக மற்றும் அரசியல் வாழ்க்கையை வடிவமைக்க உதவுகிறது. பத்து இந்தியர்களில் இருவர் மாவட்டம் அல்லது மாநில எல்லைகளைக் கடந்து இடம்பெயர்ந்த உள்நாட்டு இடம்பெயர்ந்தோர் - 1.2 பில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள்தொகை கொண்ட ஒரு நாட்டிற்குள் இடம்பெயர்பவர்களின் எண்ணிக்கை குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்தியாவில், குறிப்பாக பெண்கள் மத்தியில், திருமணம் என்பது உள் இடம்பெயர்வுக்கு ஒரு பொதுவான காரணியாக இருந்தாலும், உள் இயக்கங்களில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கு நீண்ட தூர மற்றும் ஆண் ஆதிக்கம் செலுத்தும் தொழிலாளர் இடம்பெயர்வுகளால் இயக்கப்படுகிறது. இந்த ஓட்டங்கள் நிரந்தர, அரை நிரந்தர அல்லது பருவகாலமாக இருக்கலாம். குறிப்பாக பருவகால அல்லது வட்ட புலம்பெயர்ந்தோர், நிரந்தர இடம்பெயர்ந்தோரை விட தொழிலாளர் சந்தை அனுபவங்கள் மற்றும் ஒருங்கிணைப்பு சவால்களில் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் வேறுபடுகிறார்கள், ஆனால் பருவகால இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள் குறித்த துல்லியமான தரவு மற்றும் இந்த புலம்பெயர்ந்தோரின் அனுபவங்களின் முறையான கணக்கியல் ஆகியவை தற்போதுள்ள அறிவில் உள்ள முக்கிய இடைவெளிகளாகும்.

பல்வேறு மொழிகள் மற்றும் கலாச்சாரங்களால் திகைப்பூட்டும் ஒரு நாட்டில், தங்கியிருக்கும் கால அளவைப் பொருட்படுத்தாமல், தொழிலாளர் புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் இலக்குகளில் எண்ணற்ற சவால்களை எதிர்கொள்கின்றனர். சவால்களில் : அடையாள ஆவணங்கள், சமூக உரிமைகள், வீட்டுவசதி மற்றும் நிதி சேவைகள் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்கான அணுகல் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. பல புலம்பெயர்ந்தோர் - குறிப்பாக உள்ளூர் மொழி மற்றும் கலாச்சாரம் தங்கள் பிறப்பிடத்திலிருந்து வேறுபட்ட இடத்திற்கு இடம்பெயர்ந்தவர்கள் - துன்புறுத்தல்

மற்றும் அரசியல் விலக்குகளையும் எதிர்கொள்கின்றனர்.

இந்தியாவின் குறிப்பிடத்தக்க உள்நாட்டு இடம்பெயர்வுக்கான அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் குறைவாகவே உள்ளன .தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்கான ஏற்பாடுகளைக் கொண்ட சிறிய சட்டம் அரிதாகவே செயல்படுத்தப்படுகிறது . இந்தியாவின் பல்வேறு சிவில்-சமூக அமைப்புகளின் எதிர்வினை மிகவும் சுறுசுறுப்பாக உள்ளது, அரசாங்கத்தால் விட்டுச்செல்லப்படும் நலன்புரி சேவைகள், கல்வி மற்றும் தொழிலாளர் உரிமைகளில் உள்ள இடைவெளிகளை நிரப்ப அரசு சாரா துறைகள் பெரும்பாலும் முன்வருகின்றன.

இந்தக் கட்டுரை உள் தொழிலாளர் இடம்பெயர்வு குறித்து கவனம் செலுத்துகிறது, தொழிலாளர் புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்கொள்ளும் ஒருங்கிணைப்புக்கான அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூகத் தடைகளை விவரிக்கிறது மற்றும் அவர்களின் ஒருங்கிணைப்பு சவால்களைச் சுற்றியுள்ள கொள்கை சூழலை விவரிக்கிறது.

இந்தியாவின் உள்நாட்டு குடியேறிகள் மற்றும் இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள் எண்கள் மூலம்

2011 ஆம் ஆண்டு இந்திய மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, இந்தியாவின் 1.21 பில்லியன் மக்களில் மூன்றில் இரண்டு பங்கு)69 சதவீதம் பேர் (வாழ்கின்றனர் கிராமப்புறங்களில், ஆனால் நாடு வேகமாக நகரமயமாக்கப்பட்டு வருகிறதுமும்பை ., டெல்லி மற்றும் கொல்கத்தா நகரங்கள் அனைத்தும் உலகின் அதிக மக்கள் தொகை கொண்ட முதல் பத்து நகர்ப்புறங்களில் அடங்கும், மேலும் உலகளவில் வேகமாக வளர்ந்து வரும் 100 நகரங்களில் 25 இந்தியாவில் உள்ளன .

வளர்ச்சியின் இந்தகுறிப்பிடத்தக்க ஆதாரம் கிராமப்புறங்களில் இருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு இடம்பெயர்வு ஆகும், ஏனெனில் அதிகரித்து வரும் மக்கள் கிராமப்புறங்களில் போதுமான பொருளாதார வாய்ப்புகளைக் காணவில்லை, மேலும் நகரங்கள் மற்றும் நகரங்களுக்குச் செல்கின்றனர் தற்காலிக .2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு தரவு, கடந்த மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து முதல் முறையாக இந்தியாவின் நகர்ப்புற மக்கள் தொகை அதன் கிராமப்புற மக்கள்தொகையை விட வேகமாக வளர்ந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது . நகர்ப்புறமாக இப்போது சதவீதம் முப்பத்தொரு மக்கள்தொகையில் இந்தியாவின்

வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது 2001 இல் கிட்டத்தட்ட 28 சதவீதமாக இருந்தது . 2007-08 ஆம் ஆண்டில், தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு நகர்ப்புறங்களில் இடம்பெயர்வு விகிதத்தை (விகிதம் குடியேறுபவர்களின் மக்கள்தொகையில்)35 சதவீதமாக அளவிட்டதுகூடுதலாக இடம்பெயர்வுக்கு ., இயற்கையான மக்கள்தொகை அதிகரிப்பு மற்றும் புதிதாக வரையறுக்கப்பட்ட நகர்ப்புறப் பகுதிகளின் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புத் தரவுகளில் சேர்க்கப்படுவதும் இந்த நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்குக் காரணமாகின்றன.

கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சி விகிதங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இருந்தபோதிலும், ஏராளமான இந்தியர்கள் அர்த்தமுள்ள வாழ்வாதாரத்தைப் பெற முடியவில்லை .2010 ஆம் ஆண்டில், அனைத்து இந்தியர்களில் 29.8 சதவீதம் பேர் தேசிய வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்தனர், அதே நேரத்தில் 33.8 சதவீத கிராமப்புற இந்தியர்கள் தேசிய கிராமப்புற வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்ந்ததாக உலக வங்கி தரவுகள் தெரிவிக்கின்றன . மற்றும் ஊதியம் இடையிலான இந்தியர்களுக்கு நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற நிலையில் வரும் குறைந்து இடைவெளிகள் கல்வி, கிராமப்புற இந்தியா இன்னும் விவசாய துயரங்கள், நீண்டகால வேலைவாய்ப்பு இல்லாமை மற்றும் விவசாயிகள் தற்கொலைகளால் வகைப்படுத்தப்படுகிறதுஇதனால் ., கிராமப்புற பிளவு நகர்ப்புற-காரணங்களில் முதன்மையான இயக்கத்திற்கு தொழிலாளர் இந்தியாவின் ஒன்றாகும்

நாட்டிலிருந்து இடம்பெயர்வு தரவு முழு படத்தையும் பார்க்க தேவையான அளவுக்கு விரிவானதாகவோ அல்லது சமீபத்தியதாகவோ இல்லை என்றாலும் பெட்டி)1 ஐப் பார்க்கவும்(, 2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி சுமார் 191 மில்லியன் மக்கள் மக்கள்தொகையில் இந்திய மொத்த நேரத்தில் அந்த அல்லது - 19 சதவீதம் பேர் நீண்ட மாநிலங்களுக்கு இந்திய பிற அல்லது மாவட்டங்கள் பிற - தூரம் இடம்பெயர்ந்த உள் குடியேறிகளாகக் கணக்கிடப்பட்டனர் உள் அனைத்து . சுமார் குடியேறிகளில்70 சதவீதம் பேர் பெண்கள், மேலும் திருமணம்தான் பெண் இடம்பெயர்வுக்கு முதன்மைக் காரணம், இது கிராமப்புற பெண் இடம்பெயர்வுகளில் 91 சதவீதமும் நகர்ப்புற பெண் இடம்பெயர்வுகளில் 61 சதவீதமும் ஆகும் இதற்கு .

நேர்மாறாக, ஆண்கள் பெரும்பாலும் வேலைவாய்ப்பு தொடர்பான காரணங்களுக்காக இடம்பெயர்கிறார்கள் குடியேறிகளில் ஆண் நகர்ப்புற . இந்திய .இடம்பெயர்கிறார்கள் தேடி வேலை பேர் சதவீதம் ஐம்பத்தாறு (உறுப்பினர்களுடன் மற்ற வீட்டின் பெரும்பாலும்) ஆண்களிடையே இடம்பெயர்வதற்கான பிற முக்கிய காரணங்களில் குடும்பம், வணிகம் மற்றும் கல்வி ஆகியவை அடங்கும்.

உள்நாட்டில் குடியேறியவர்களின் கல்வி, வருமான நிலைகள் மற்றும் திறன்கள் பரவலாக மாறுபட்ட அளவுகளைக் கொண்டுள்ளன, மேலும் சாதி, மதம், குடும்ப அமைப்பு, வயது மற்றும் பிற பண்புகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மாறுபட்ட சுயவிவரங்களைக் கொண்டுள்ளன போக்குகளை அம்சங்களின் இந்த . இருப்பினும் .கிடைக்கவில்லை தரவு அளவிலான தேசிய காணும் அடையாளம், பெரும்பாலான குடியேறிகள் 16 முதல் 40 வயதுக்குட்பட்டவர்கள், குறிப்பாக அரை நிரந்தர மற்றும் தற்காலிக குடியேறிகளில், தங்கியிருக்கும் காலம் 60 நாட்கள் முதல் ஒரு வருடம் வரை மாறுபடும் என்று நுண் ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன . மற்றும் சமூக வரலாற்று அவர்களின் - சாதிகள் மற்றும் பழங்குடியினர் அரசியலமைப்பில் இந்தியாவின் காரணமாக சமத்துவமின்மை பொருளாதார பாத வெளிப்படையாகப் ுகாக்கப்பட்ட பழங்குடி மற்றும் சாதி குழுக்கள் குறுகிய - பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகின்றன அதிகமாக ஓட்டங்களில் இடம்பெயர்வு கால கட்டுமானம் குடியேறிகள் தொழிலாளர் பெரும்பாலான மேலும், வீட்டு வேலை, ஜவுளி மற்றும் செங்கல் உற்பத்தி, போக்குவரத்து, சுரங்கம் மற்றும் குவாரி மற்றும் விவசாயம் உள்ளிட்ட சில முக்கிய துணைத் துறைகளில் பணிபுரிகின்றனர்.

முக்கிய இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள்

2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பின்படி, வட இந்திய மாநிலங்களான உத்தரபிரதேசம் மற்றும் பீகார் ஆகியவை கிராமப்புற மக்கள்தொகையில் அதிக சதவீதத்தைக் கொண்டுள்ளன, முறையே 18.6 சதவீதம் மற்றும் 11.1 சதவீதம் மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கின்றனர் அளவில் அதிக மாநிலங்கள் இந்த . தொழிலாளர் கணிசமான .மாநிலங்களாகும் அனுப்பும் புலம்பெயர்ந்தோரை மகாராஷ்டிரா உத்தரபிரதேசத்திலிருந்து புலம்பெயர்ந்தோர், டெல்லி, மேற்கு

வங்கம், ஹரியானா, குஜராத் மற்றும் வடக்கு மற்றும் மத்திய இந்தியா முழுவதும் உள்ள பிற மாநிலங்களுக்கு இடம்பெயர்கின்றனர் குடியேறுபவர்கள் பீகாரிலிருந்து . இடம்பெயர்கின்றனர் இடங்களுக்கு அதே, அதிக எண்ணிக்கையில் டெல்லி மற்றும் மேற்கு வங்காளத்திற்கு இடம்பெயர்கின்றனர் புலம்பெ முக்கிய மற்ற .யர்ந்தோர் அனுப்பும் மாநிலங்கள் ராஜஸ்தான், மத்தியப் பிரதேசம், ஆந்திரப் பிரதேசம், சத்தீஸ்கர், ஜார்கண்ட் மற்றும் ஒரிசாவகையில் கணிக்கத்தக்க ., அனுப்பும் முக்கிய மாநிலங்கள் அனைத்தும் மிகக் குறைந்த சமூக மற்றும் பொருளாதார மேம்பாட்டு குறியீடுகளால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் முக்கிய நகர்ப்புற இடங்கள் தாராளமயமாக்கப்பட்ட முறையில் பெருகிய (பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன கீழே) .காந்தங்களாகும் பொருளாதார வரும் வளர்ந்து பொருளாதாரத்தில் இந்தியப்

இந்தியாவில் உள்நாட்டு புலம்பெயர்ந்தோரின் மிகப்பெரிய இடங்களாக மும்பை, டெல்லி மற்றும் கொல்கத்தா நகரங்கள் உள்ளன நகரங்களுக்கு இந்த . வங்காளத்தின் மேற்கு மற்றும் மகாராஷ்டிரா பலர் குடியேறுபவர்களில் இந்த .குடியேறியவர்கள் மாநிலங்களுக்குள் இடம்பெயர்ந்த கிராமப்புறங்களிலிருந்து அதிக மாநிலங்களிலிருந்து பிற உள்ள முழுவதும் இந்தியா நகரங்களும் மூன்று எண்ணிக்கையிலான மக்களை உள்வாங்கிக் கொள்கின்றன.

இடம்பெயர்வுப் பருவகால ஓட்டங்கள் பகுதி மற்றும் தொழில்துறையைப் பொறுத்து மாறுபடும், ஆனால் பருவகால இடம்பெயர்வு பற்றிய பல நுணுக்கமான ஆய்வுகள் விரிவான ஓட்டங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன.ஆந்திரா ., கர்நாடகா மற்றும் மகாராஷ்டிரா உள்ளிட்ட வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து கணிசமான எண்ணிக்கையிலான மக்கள் செங்கல் தயாரிப்பு, கட்டுமானம், ஓடு தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பயிர் வெட்டும் பணிகளில் வேலை செய்ய பருவகாலமாக இடம்பெயர்கின்றனர்.ஆய்வின்படி ஒரு ., கட்டுமானத் துறையில் 90 சதவீத தொழிலாளர்கள் உள்நாட்டில் குடியேறுபவர்கள் நெல் வங்கத்தில் மேற்கு . விவசாய போன்ற அறுவடை கரும்பு குஜராத் மற்றும் காலம் அறுவடை இறுதியாக .ஈர்க்கப்படுகிறார்கள் குடியேறுபவர்கள் வட்டமாக வேலைகளால், நீண்ட கால இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள் ஆண் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் அதே வேளையில், இந்தியாவில் வட்ட அல்லது பருவகால ஓட்டங்கள் மற்றும் ஏழ்மையான இவை -

மற்றும் ஆண்கள் - உள்ளன பரவலாக மிகவும் மக்களிடையே பழங்குடி .கொண்டுள்ளன சமநிலையைக் பெண்களின்

அளவீட்டின் சிக்கல்கள்

இந்தியாவின் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள் கணிசமானவை என்றாலும், அவற்றைக் கணக்கிடுவது கடினம் .2011 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பிலிருந்து இடம்பெயர்வு தரவு சேகரிக்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இன்னும் வெளியிடப்படவில்லை .2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மற்றும் 2007-08 தேசிய மாதிரி ஆய்வு (NSS) இரண்டும் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு குறித்த பரந்த தகவல்களை வழங்குகின்றன, ஆனால் இந்தியாவின் உள்நாட்டு இடம்பெயர்வு முறைகளின் முக்கிய அம்சங்களைத் தவறவிடுகின்றன.

2001 மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு 307 மில்லியன் உள்நாட்டு புலம்பெயர்ந்தோரை பட்டியலிடுகிறது, ஆனால் அவர்கள் பிறந்த இடம் அல்லது கடைசியாக வசிக்கும் இடத்தை விட வேறுபட்ட இடத்தில் வசிக்கும் எவரையும் புலம்பெயர்ந்தோர் என்று வரையறுக்கிறது பரந்த மிகவும் வரையறை இந்த . வீசுகிறது வலையை, ஏனெனில் இது ஒரே மாவட்டத்திற்குள் மிகக் குறுகிய தூரத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து செல்லும் பலரை உள்ளடக்கியதுமறுபுறம் ., இது பருவகால புலம்பெயர்ந்தோரின் கணிசமான எண்ணிக்கையை இழக்க வாய்ப்புள்ளது, அவர்கள் தங்கள் புதிய இலக்கில் கணக்கிடப்படுவதைப் போலவே தங்கள் பிறந்த இடத்திலோ அல்லது கடைசியாக வசிக்கும் இடத்திலோ கணக்கிடப்படுவதற்கான வாய்ப்பு அதிகம்.

மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு மாவட்டங்களுக்குள், ஒரே மாநிலத்தில் உள்ள மாவட்டங்களுக்கு இடையில் மற்றும் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான உள் இடம்பெயர்வை வேறுபடுத்துகிறது .2001 ஆம் ஆண்டில், மாவட்டங்களுக்கு இடையேயான இடம்பெயர்வு 76.8 மில்லியன் புலம்பெயர்ந்தோராக இருந்தது, மேலும் 42.3 மில்லியன் புலம்பெயர்ந்தோர் இருந்தனர்எனவே ., சுமார் 191 மில்லியன் மக்கள் மக்கள்தொகையில் இந்திய மொத்த அல்லது -19 சதவீதம் பேர் இந்த .குடியேறியவர்கள் மாநிலங்களிலிருந்து பிற அல்லது மாவட்டங்கள் பிற - எண்ணிக்கையைப் இடம்பெயர்ந்தோரின் நிரந்தர அரை மற்றும் நிரந்தர எண்கள்

பிரதிபலிக்கின்றன, ஆனால் மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு வட்ட, பருவகால அல்லது தற்காலிக ஓட்டங்கள் குறித்த தகவல்களை வழங்கவில்லை.

புள்ளிவிவரங்கள் மற்றும் திட்ட தகவல் அமைச்சகத்தால் நடத்தப்பட்ட தேசிய மாதிரி கணக்கெடுப்பு, மக்களிடம் அவர்களின் "வசிப்பிடத்தை வழக்கமான" கேட்கிறது, புலம்பெயர்ந்தோரை அவர்களின் முந்தைய வழக்கமான "வசிப்பிடத்திலிருந்து வேறுபட்ட இடத்தில் ஆறு மாதங்கள் அல்லது அதற்கு மேல் தங்கியிருப்பவர்களாகக் கணக்கிடுகிறது கணக்கெடுப்பைப் தொகை மக்கள் . போலவே, தற்காலிக, பருவகால மற்றும் வட்ட குடியேறிகளை NSS தரவு மூலம் மதிப்பிடுவது கடினம், மேலும் பருவகால இடம்பெயர்வு குறித்த கணக்கெடுப்பின் மதிப்பீடுகள் மற்ற ஆய்வாளர்களை விட மிகக் குறைவு .NSS 15 மில்லியன் குறுகிய கால குடியேறிகளைக் கணக்கிட்டது, ஆனால் பிற மதிப்பீடுகள் இந்த எண்ணிக்கையை சுமார் 100 மில்லியன் என்று வைத்துள்ளன.

சேருமிடத்தில் புலம்பெயர்ந்தோரின் அவலநிலை

ஆவணம் மற்றும் அடையாளம்

ஏழை புலம்பெயர்ந்தோர் ஒரு புதிய இடத்திற்கு வரும்போது அவர்களின் அடையாளத்தை நிரூபிப்பது எதிர்கொள்ளும் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும், இது அவர்கள் இடம்பெயர்ந்த பிறகு பல ஆண்டுகள் அல்லது பல தசாப்தங்களாக கூட நீடிக்கும் இருப்பதையும் அந்தஸ்து குடியுரிமை பாதுகாப்பான நபருக்கு ஒரு , அரசு வழங்கும் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகளிலிருந்து பயனடைய முடியும் என்பதையும் உறுதி செய்வதற்கு அரசால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட அடையாள ஆவணங்கள் இன்றியமையாதவை.

இந்தியாவில் குடியுரிமைக்கான முதன்மைச் சான்றாக பிறப்புச் சான்றிதழ் உள்ளது, மேலும் ரேஷன் கார்டுகள் மற்றும் தேர்தல் அட்டைகள் போன்ற பிற ஆவணங்களைப் பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய முதன்மை ஆவணமாகும் . இருப்பினும், அத்தகைய ஆவணங்கள் எவ்வாறு வழங்கப்படுகின்றன மற்றும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதில் நாடு முழுவதும் பல வேறுபாடுகள் உள்ளன. இந்தியாவில், பல குடிமக்கள் வீட்டிலோ அல்லது கிராமப்புறங்களிலோ அல்லது தொலைதூரப் பகுதிகளிலோ பிறக்கின்றனர், பிறப்புச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்

மருத்துவமனைகள் அல்லது மருத்துவமனைகள் போன்ற இடங்களில் அல்ல . ப ஒட்டுமொத்த நாட்டில் ிறப்புப் பதிவு விகிதம் 34.7 சதவீதமாக உள்ளது, ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க பிராந்திய வேறுபாடுகள் உள்ளன தொழிலாளர் பல . பீகார் மற்றும் பிரதேசம் உத்தரப் மாநிலங்களான சொந்த புலம்பெயர்ந்தோரின் முறையே ஆகியவை 6.5 சதவீதம் மற்றும் 1.6 சதவீத பிறப்புப் பதிவு விகிதங்களைக் கொண்டுள்ளன பொருள் இதன் ., பல தொழிலாளர் புலம்பெயர்ந்தோர் பெறும் சமூகத்தில் வரும்போது அவர்கள் ஆவணப்படுத்தப்படாமல் உள்ளனர்.

தேசிய மக்கள் தொகை பதிவேட்டில் உள்ள அனைவருக்கும் 16 இலக்க அடையாள எண்ணை வழங்குவதன் மூலம் இந்த சிக்கலை சரிசெய்ய ஆதார் திட்டம் முயல்கிறது இ . றுதியில், 18 வயதுக்கு மேற்பட்ட அனைத்து குடிமக்களுக்கும் அடையாள அட்டையை வழங்க அரசாங்கம் திட்டமிட்டுள்ளது . அதுவரை, ஒரு ரேஷன் கார்டு பெரும்பாலும் ஒரு நபரின் முதன்மை அடையாள ஆவணமாக பிறப்புச் சான்றிதழைக் குறிக்கிறது வழங்கப்படும் அரசுகளால் மாநில . இது, ரேஷன் கடைகளில் உணவு, சமையல் எண்ணெய் மற்றும் மண்ணெண்ணெய் வாங்கப் பயன்படுகிறது தலைவர் வீட்டுத் ஆவணத்தில் இந்த ., சார்ந்திருக்கும் குடும்ப உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் மற்றும் வயது மற்றும் குடும்பத்தின் முகவரி ஆகியவை பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன கார்ட் ரேஷன் ஒரு வீட்டிற்கும் ஒவ்வொரு ு உள்ளது . (வழங்குகின்றன அட்டையை தனிநபர்களுக்கு மாநிலங்கள் சில)

இந்தியா முழுவதும், ரேஷன் கார்டு என்பது மருத்துவமனை பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி போன்ற பொது சேவைகளைப் பெறுவதற்கு அவசியமான அடையாளச் சான்றாகும் வங்கிக் அல்லது தொடங்குவதற்கு சேவையைத் தொலைபேசி . கணக்கைத் திறப்பதற்கு இது பெரும்பாலும் அடையாளம் மற்றும் முகவரிக்கான சான்றாகக் கோரப்படுகிறது, மேலும் பெரும்பாலும் வாக்களிக்கப் பயன்படுகிறது . இருப்பினும், சட்டப்பூர்வமாக, இது ஒரு நபர் தனது அடையாளத்தைச் சரிபார்க்க வழங்கத் தேர்வுசெய்யக்கூடிய பல ஆவணங்களில் ஒன்றாகும்.

தேசியக் கொள்கையின்படி, புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் ரேஷன் கார்டுகளிலிருந்து தங்கள் பெயர்களை வீட்டிலேயே நீக்கினால், அவர்களுக்கு புதிய

ரேஷன் கார்டு கிடைக்கும், ஆனால் நடைமுறையில் இதைச் செய்வது அவர்களுக்கு கடினமாக உள்ளது பெறுவதற்கான கார்டு ரேஷன் புதிய பலருக்கு . சரியான நடைமுறை தெரியாது, மேலும் சிலர் அடையாள ஆவணங்கள் தங்கள் வழங்கப்பட்டபோது (போன்றவை அட்டைகள் அடையாள வாக்காளர்) இல்லாததால் மாநிலங்களில் சொந்த, அவர்கள் முன்பு ஒரு அட்டையை வைத்திருக்க வில்லை என்றால் தடைகளை எதிர்கொள்கின்றனர்கூடுதலாக ., சில புலம்பெயர்ந்தோர் வழங்கும் ஆவணங்களை பாகுபாடு அல்லது கேட்பது (லஞ்சம்) ஏற்கத் பெரும்பாலும் அதிகாரிகள் (காரணங்களுக்காக பல்வேறு உட்பட காட்டுவது காரணத்திற்காக இந்தக் .இல்லை தயாராக, பல புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் சொந்த மாநிலத்தில் உள்ள ரேஷன் கார்டிலிருந்து தங்கள் பெயர்களை நீக்கும் அபாயத்தை எடுக்க விரும்புவதில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் சேருமிடத்தில் புதிய ரேஷன் கார்டைப் பெறுவது நிச்சயமற்றதுஒட்டுமொத்தமாக ., அவர்களின் புலம்பெயர்ந்தோர் நிலை, அனுப்பும் மற்றும் பெறும் இடங்களில் அடையாள ஆவணங்களைப் பெறுவதை கடினமாக்குகிறது.

அடையாளத்தை நிறுவுவதில் உள்ள அடிப்படைப் பிரச்சனை, உரிமைகள் மற்றும் சமூக சேவைகளுக்கான அணுகலை இழக்க வழிவகுக்கிறது அடையாளம் . காணப்படாததால், புலம்பெயர்ந்தோர் மானிய விலையில் உணவு, எரிபொருள், சுகாதார சேவைகள் அல்லது பொருளாதார ரீதியாக பாதிக்கப்படக்கூடிய மக்கள் பிரிவினருக்கான கல்வி போன்ற வசதிகளை அணுக முடியாது . கிடைக்காதது கல்வி குழந்தைகளுக்கு புலம்பெயர்ந்தோரின், தலைமுறை தலைமுறையாக வறுமை பரவுவதை மேலும் மோசமாக்குகிறது . ஒட்டுமொத்தமாக, உரிமைகள் மற்றும் உரிமைகளை வழங்குவதில் பாகுபாடு காட்டுவது, உள்நாட்டில் குடியேறுபவர்களின் பெறும் சமூகத்தில் வெளியாட்களாக அடையாளப்படுத்துவதுடன் இணைந்து, பல குழுக்களின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் விலக்கலை நிலைநிறுத்துகிறது, மேலும் இந்தியாவின் ஜனநாயகத்தில் ஆழமாக விலக்கும் போக்குகள் இருப்பதைக் குறிக்கிறது.

வீட்டுவசதி

நகரங்களில் தொழிலாளர் தேவை மற்றும் அதன் விளைவாக கிராமப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு அதிக மக்களை தங்க வைக்க அதிக அழுத்தங்களை உருவாக்குவதால், இடம்பெயர்வு மற்றும் சேரிப்பகுதிகள் பிரிக்கமுடியாத வகையில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன .2011 ஆம் ஆண்டில், 68 மில்லியன் இந்தியர்கள் சேரிகளில் வசித்து வந்தனர், இது 1 மில்லியனுக்கும் அதிகமான குடியிருப்பாளர்களைக் கொண்ட இந்தியாவின் 19 நகரங்களின் மக்கள்தொகையில் கால் பங்கை உள்ளடக்கியது(முழுவதும் நாடு ., குடிசைவாசிகளின் அனுபவங்கள் போதுமான மறுவாழ்வு இல்லாமல் திடீர் வெளியேற்றங்கள் மற்றும் நகர்ப்புற ஏழைகளுக்கு குறைந்த விலை வீடுகளை வழங்காத உள்ளூர் அரசாங்கங்களால் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

குடிசைப்பகுதிகளில் குடியேறியவர்கள் சில நேரங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட நகர்ப்புற நிலத்தில் தங்குவதற்கான உரிமை மற்றும் மறுசீரமைப்பிற்காக அந்த நிலத்தில் வசிக்கும் இடம் அரசாங்கத்தால் கைப்பற்றப்பட்டால் இழப்பீடு பெறும் உரிமை போன்ற கூடுதல் சவாலை எதிர்கொள்கின்றனர்(இருப்பினும் ., பல பருவகால குடியேறிகளால் சேரிகளுக்கு சேரிகளில் முடியவில்லை கூட "செல்ல" பணியிடங்களில் தங்கள் அவர்களை வாடகைகள் கட்டுப்படியாகாத உள்ள போன்றவ அறைகள் சாப்பாட்டு ஹோட்டல் மற்றும் தளங்கள் கட்டுமானம்(, கடை நடைபாதைகள் அல்லது நகரத்தில் உள்ள திறந்தவெளிகளில் வசிக்க கட்டாயப்படுத்துகின்றன அதிகாரிகளின் உள்ளூர் பிற மற்றும் காவல்துறை இது . நிலைநிறுத்துகிறது மேலும் தன்மையை பாதிக்கப்படும் அவர்கள் துன்புறுத்தலுக்கு முறையான நிதி சேவைகளுக்கான வரையறுக்கப்பட்ட அணுகல்

இடம்பெயர்வைத் தூண்டும் பொருளாதார கட்டாயங்கள் இருந்தபோதிலும், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் அடிப்படையில் வங்கி வசதி இல்லாத மக்களாகவே உள்ளனர் சான்றுகள் அடையாளச் அனுமதிக்கப்பட்ட புலம்பெயர்ந்தோரிடம் . இல்லாததால் சான்றுகள் வசிப்பிடச் மற்றும், இந்திய வங்கி விதிமுறைகளால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட) "கொள்ளுங்கள் அறிந்து வாடிக்கையாளரை உங்கள்"KYC) விதிமுறைகளை அவர்கள் பூர்த்தி செய்யத் தவறிவிடுகிறார்கள் இதனால் . இது முடியவில்லை திறக்க கணக்குகளைத் வங்கிக் நகரங்களில் அவர்களால்

அனுப பணம் மற்றும் சேமிப்பு தொழிலாளர்களின் புலம்பெயர்ந்தபும் நடத்தைகளில் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது.

வங்கி வசதிகள் இல்லாததால், புலம்பெயர்ந்தோர் தங்கள் பணத்தைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருப்பதற்கு பொருத்தமான வழிகள் இல்லை திருட்டு . தவிர்ப்பதற்காக அபாயத்தைத், அவர்கள் தங்கள் ஊதியத்தைத் தீர்க்க நீண்ட நேரம் காத்திருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர் மற்றும் ஒப்பந்ததாரர்கள் இது . செலுத்தப்படாததற்கு ஊதியம் மற்றும் ஏமாற்றுதல் கைகளில் இடைத்தரகர்களின் நேரங்களில் சில .ஆளாகிறது, இந்த சேவைக்கு கட்டணம் வசூலிக்கும் உள்ளூர் கடைக்காரர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பு சேவைகளைப் பெற அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

பல புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் வீட்டிற்கு பணம் அனுப்ப முறைசாரா வழிகளை நாடுகின்றனர்விஷயத்தில் இடம்பெயர்வு தூர குறுகிய ., தொழிலாளர்கள் தாங்களாகவே பணத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள், இது கொள்ளை அல்லது தனிப்பட்ட காயம் ஏற்படுவதற்கான அபாயத்தை ஏற்படுத்துகிறது தூர நீண்ட . கட்டணங்களை சேவை அதிக அல்லது அமைப்புகள் கூரியர் இடம்பெயர்வு வழங்குநர்களின் தனியார் பயன்படுத்துகிறது ஓட்டுநர்களைப் பேருந்து வசூலிக்கும் சிக்கியுள்ளன கேள்விகளால் சட்டப்பூர்வ சேவைகள் அனுப்பும் பணம் முறையான, அதாவது உள்நாட்டு வெஸ்டர்ன் யூனியன் போன்ற ஒரு நிறுவனம் இந்தியாவில் செயல்பட முடியாதுநடத்துகிறது சேவையை பரிமாற்ற பணப் அரசாங்கம் ., ஆனால் நீண்ட தாமதங்கள் மற்றும் ஊழல் காரணமாக இது அரிதாகவே பயன்படுத்தப்படுகிறது.

அரசியல் விலக்கு

தொடர்ச்சியான இடப்பெயர்ச்சி நிலையில், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் தங்கள் அரசியல் உரிமைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான பல வாய்ப்புகளை இழக்கின்றனர் வெளியே இடத்திற்கு சொந்த தங்கள் புலம்பெயர்ந்தோர் . இல்லாததால் உரிமை வாக்களிக்க, சிலர் வெறுமனே வாக்களிக்க முடியாது . குறி சேர்ப்பது ரீதியாகச் அரசியல் தொழிலாளர்களை புலம்பெயர்ந்த பருவகாலத்த 2011 ஆய்வில், அமிர்தா சர்மா மற்றும் அவரது சக ஆசிரியர்கள் இந்தியாவில்

பருவகால புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களில் 22 சதவீதம் பேர் வாக்காளர் அடையாள அட்டைகளை வைத்திருக்கவில்லை அல்லது வாக்காளர் பட்டியலில் தங்கள் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தனர் .

புலம்பெயர்ந்தோரும் எந்தவொரு"13-14 வயதிலேயே தங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறுகிறார்கள் அட்டை அடையாள வாக்காளர் .18 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வயதில் வழங்கப்படுகிறது அடையாள வாக்காளர் அவர்கள் . பெறும்போது தகுதி பெற அட்டையைப், அவர்களின் பணி வாழ்க்கை உச்சத்தில் இருக்கும், மேலும் அவர்களின் வீடு பயணங்கள் குறுகிய காலமாகும் பல . ப அட்டைகளைப் அடையாள வாக்காளர் தங்கள் புலம்பெயர்ந்தோர்ெற நேரம் இல்லை என்று தெரிவித்தனர் புலம்பெயர்ந்தவர்களில் தூர நீண்ட மேலும் ...83 சதவீதம் பேர் வாழ்வாதார விருப்பங்களைத் தேடி வீட்டை விட்டு வெளியே இருந்ததால் தேர்தல்களில் வாக்களிக்கத் தவறிவிட்டதாகக் கூறினர் இதன் . காரணமாக, புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் உரிமைகளுக்கான அரசியல் கோரிக்கைகளை வைக்கவோ அல்லது சீர்திருத்தங்களை நாடவோ முடியாமல் தவிக்கின்றனர்.

உள்ளூர் அரசியலும் உள்நாட்டில் குடியேறுபவர்களுக்கு பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்துகிறது இடம்பெயர்வு மற்றும் அரசியல் அடையாள உள்ளூர் . குறுக்குவெட்டு ஆகியவற்றின், வடகிழக்கில் அசாம், தெற்கில் ஆந்திரப் பிரதேசம் மற்றும் வட இந்தியா முழுவதும் உள்ள நகரங்கள் உட்பட இந்தியா முழுவதும் பல நகரங்கள் மற்றும் பிராந்தியங்களில் அரசியல் நிலையற்ற தன்மையை உருவாக்குகிறது.

மகாராஷ்டிராவின் தலைநகரான மும்பையின் அரசியல், இடம்பெயர்வுக்கும் உள்ளூர் அடையாள அரசியலுக்கும் இடையிலான மோதலுக்கு ஒரு முக்கிய எடுத்துக்காட்டு சுமார் மும்பையில் .42 சதவீதம் பேர் மகாராஷ்டிரர்கள், 2001 ஆம் ஆண்டில், பிற மாநிலங்களிலிருந்து குடியேறியவர்கள் மும்பை நகர்ப்புற ஒருங்கிணைப்பில் 26 சதவீத மக்கள்தொகையைக் கொண்டிருந்தனர்)இந்தியா முழுவதும் 4 சதவீதத்துடன் ஒப்பிடும்போது மற்றும் மொழியியல் அதன் மும்பை .(பன்முகத்தன்மைக்கும் சமூகங்களின் கலாச்சார, பல தசாப்த கால

புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்ப்பு அரசியலின் வரலாற்றிற்கும் பெயர் பெற்றது .1960 களில் இருந்து, புலம்பெயர்ந்தோர் மராத்தி கலாச்சாரத்தை அச்சுறுத்துவதாகவும், உள்ளூர் மகாராஷ்டிர மக்களுக்குச் சொந்தமான வேலை வாய்ப்புகள், குடியிருப்பு இடம் மற்றும் வசதிகளைப் பறிப்பதாகவும் பூர்வீக அரசியல் கட்சிகள் கூறி வருகின்றன. வரலாற்று ரீதியாக, மும்பை அரசியலில் சிவசேனா அரசியல் கட்சி புலம்பெயர்ந்தோருக்கு எதிரான குரலாக இருந்து வருகிறது .1960களின் பிற்பகுதியில், உள்ளூர் மக்களுக்கு வேலைகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சேனா கோரியது, மேலும் 1970களில் மும்பையில் நடுத்தர வர்க்க வேலைகளில் ஈடுபட்ட தமிழ் புலம்பெயர்ந்த மக்களுக்கு குறிப்பாக விரோதமாக இருந்தது . அழ சிவசேனாவின் ுத்தம் காரணமாக காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து சலுகைகள் கிடைத்தன, மாநில அரசு வேலைகளில் மகாராஷ்டிரர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் நடவடிக்கைகள் போன்றவை.

மும்பை அரசியலில் இன்றைய தீவிரமான புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்ப்புக் கட்சி, சிவசேனாவின் ஒரு கிளையாகும் நவந மகாராஷ்டிர -ிரமாண் சேனா)MNS; மகாராஷ்டிர மறுமலர்ச்சி இராணுவம் என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது வட .(சொந்தமான மகாராஷ்டிரர்களுக்குச் உள்ளூர் புலம்பெயர்ந்தோர் இந்திய எடுத்துக்கொள்வதாக வேலைகளைMNS குற்றம் சாட்டுகிறது .2008 ஆம் ஆண்டில், MNS தலைவர் ராஜ் தாக்கரேவின் கடுமையான புலம்பெயர்ந்தோர் எதிர்ப்பு உரையில், புலம்பெயர்ந்தோர் மகாராஷ்டிராவைச் சூழ்ந்ததாக அவர் குற்றம் சாட்டியதைத் தொடர்ந்து, MNS ஆதரவாளர்கள் மும்பை மற்றும் பிற நகரங்களில் வட இந்திய புலம்பெயர்ந்தோரை தாக்கினர் லட்சக்கணக்கான விளைவாக இதன் . வி மாநிலத்தை புலம்பெயர்ந்தோர்ட்டு வெளியேறினர் கலவரங்களும் திட்டமிட்ட . குறிவைத்து புலம்பெயர்ந்தோரை இந்த பிரச்சாரங்களும் அரசியல் வன்முறை .வழக்கம் போராடுவது எதிர்த்துப் இருப்பதை அவர்கள் நகரத்தில்

மும்பை என்பது உள்நாட்டில் குடியேறிய மக்களை ஓரங்கட்டும் உள்ளூர் அடையாள அரசியலுக்கு ஒரு தெளிவான எடுத்துக்காட்டு, ஆனால் இது இந்திய மாநில அமைப்பின் அடிப்படை யதார்த்தத்தையும் பிரதிபலிக்கிறது, இது மொழி மற்றும் கலாச்சார குழுக்களால் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது இந்திய பெரும்பாலான :

மாநிலங்கள், வடிவமைப்பின்படி, இந்தியாவின் வெவ்வேறு இன மற்றும் மொழியியல் குழுக்களின் உள்ளூர் தாயகங்களாக இருப்பதால், மாநிலங்களுக்கு இடையிலான இடம்பெயர்வு பெரும்பாலும் புலம்பெயர்ந்தோருக்கும் உள்ளூர்வாசிகளுக்கும் இடையே போட்டி அரசியலை உருவாக்குகிறது.

இருப்பினும், சில புலம்பெயர்ந்த இடங்களுக்கு உள்ளூர் பின்னடைவு இல்லை என்பதையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக , கொல்கத்தாவில் உள்ள பீஹாரி குடியேறிகள், அந்த நகரத்தின் தொழிலாளர் குடியேறிகளில் பெரும்பான்மையினராக உள்ளனர், ஆனால் கொல்கத்தாவின் அரசியலில் கணிசமான பூர்வீகவாத திரிபு இல்லை உள்நாட்டு இந்தியாவில் . போலவ அம்சங்களைப் பிற இடம்பெயர்வினே, உள்ளூர் சூழலைப் பொறுத்து விளைவுகள் பெரிதும் மாறுபடும்.

பரவலான சுரண்டல்

இடம்பெயர்வு ஓட்டங்கள் ஒப்பந்ததாரர்கள் மற்றும் இடைத்தரகர்களின் விரிவான சங்கிலியால் மத்தியஸ்தம் செய்யப்படுகின்றன, அவர்கள் தொழிலாளர்களை வேலையில் அமர்த்துதல் மற்றும் வேலை வாய்ப்பு வழங்குதல் போன்ற முக்கியமான பணிகளைச் செய்கிறார்கள் மிகக் சங்கிலியில் இந்தச் . அல்லது பிராந்திய ஒரே கிராமப்புறங்களில் பெரும்பாலும் இணைப்புகள் குறைந்த இருக்கும் பகுதியாக ஒரு வலைப்பின்னலின் சமூக அடிப்படையிலான சாதி சங்கிலி இந்தச் பின்னர் .ஆகும் புலம்பெயர்ந்தோர் வயதானவெவ்வேறு புவியியல் பகுதிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைத்து, இறுதியாக அவர்களை முக்கிய முதலாளிகளுடன் இணைக்கும் இலக்கு அடிப்படையிலான ஒப்பந்தக்காரர்களை நோக்கி முன்னேறுகிறது.

இந்த வலையமைப்புகள் புலம்பெயர்ந்தோருக்கு தகவல்களை வழங்குவதற்கும் அதைத் தொடர்ந்து வேலை வாய்ப்புகளை அணுகுவதற்கும் உதவுகின்றன என்றாலும், அவை பெரும்பாலும் முறைசாரா பொருளாதாரத்தில் செயல்படுகின்றன. இல்லை ஒப்பந்தங்கள் எழுதப்பட்ட , ஊதியங்கள் அல்லது பிற சலுகைகள் குறித்து அமல்படுத்தக்கூடிய ஒப்பந்தங்கள் இல்லை, வழக்கமான வேலை வழங்குவது தொடர்பான உறுதிமொழிகள் எதுவும் இல்லை.

தகவல்களுக்காக இடைத்தரகர்களை முழுமையாக நம்பியிருக்கும் புலம்பெயர்ந்தோர், குறைந்த விலை, குறைந்த மதிப்பு, கடின உழைப்பு மற்றும் ஆபத்தான உடல் உழைப்பில் வேலை செய்கிறார்கள், மேலும் சட்டப்பூர்வ உதவிக்கு மிகக் குறைந்த அல்லது எந்த வாய்ப்பும் இல்லாமல் தொடர்ந்து சுரண்டலுக்கு ஆளாகின்றனர்வாழ்க்கை பணி அவர்களின் ., ஊதிய விகிதங்கள் மற்றும் பணி பதிவுகளில் கையாளுதல், ஊதியம் வழங்காதது அல்லது ஊதியத்தை நிறுத்தி வைப்பது, நீண்ட வேலை நேரம், மோசமான வேலை நிலைமைகள் மற்றும் வாய்மொழி மற்றும் உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம் போன்ற சுரண்டல் நடைமுறைகளால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் வேலை வீட்டு குறிப்பாக . தொழிலாளர்கள் பெண் உள்ள துறைகளில் கட்டுமானத், வழக்கமான வேலைக்காக பெரும்பாலும் பாலியல் ரீதியாக சுரண்டப்படுகிறார்கள் துறையிலும் கட்டுமானத் . மற்றும் விபத்துக்கள் பணியிடங்களில்இறப்புகள் மிகவும் பொதுவானவை, இது எந்த வகையான சமூகப் பாதுகாப்பும் இல்லாததால் மோசமடைகிறது.

இத்தகைய விரிவான ஒப்பந்ததாரர் நெட்வொர்க்குகள் இருப்பதால், விவரிக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான நடைமுறைகளுக்கு பொறுப்புக்கூறலை சரிசெய்வது கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது தொழிலாளி .ஒருபோதும் முதன்மை முதலாளியுடன் தொடர்பு கொள்ள மாட்டார், இதனால் தொழிலாளர்களின் நலன் தொடர்பான எந்தவொரு பொறுப்பிலிருந்தும் அவர் எளிதில் விடுபட முடியும்.

புலம்பெயர்ந்தோர் பரந்த நகர்ப்புற அல்லது கிராமப்புறங்களில் சிதறிக்கிடப்பது, அவர்கள் முறையான அல்லது முறைசாரா வழிகளில் தங்களை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளும் திறனைக் கடுமையாகத் தடுக்கிறதுஊதியங்கள் இது ., சலுகைகள் மற்றும் பணி நிலைமைகள் அடிப்படையில் அவர்களின் பேரம் பேசும் சக்தியை மேலும் பலவீனப்படுத்துகிறது.

இடம்பெயர்வுக்கான பதில்கள்

மாநில பதில்கள்

கிராமப்புறங்களிலிருந்து பெரும் நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்வார்கள் அதிக அளவில் வருவதன் காரணமாக இந்தியாவில் நகர்ப்புற நெரிசல் மற்றும் வீட்டுவசதி பற்றாக்குறையுடன் பெரும் சவால்கள் சந்திக்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மும்பை,

டெல்லி மற்றும் கொல்கத்தா போன்ற நகரங்களில் குடிசைகள் மற்றும் நடைபாதை குடியிருப்புகளின் பெருக்கம், கடுமையான வீட்டுவசதி அழுத்தங்களையும், குடியிருப்புப் பிரச்சனைகளையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது தவிர, நகரவாசிகள் பெரும்பாலும் இடம்பெயர்ந்தவர்களுடன் வேலைவாய்ப்பு போட்டி குறித்த அச்சத்தையும், அடிப்படை வசதிகள் மற்றும் நீர், சுகாதாரம் போன்ற சேவைகளுக்கான போட்டியையும் உணர்கிறார்கள்.

இந்த முடிவுகளிலிருந்து, அரசாங்கத்தின் கொள்கை வகுப்பாளர்கள், கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு திட்டங்கள் போன்றவற்றை உருவாக்கி, உள் இடம்பெயர்வைத் தடுப்பதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று கருதுகிறார்கள். இடம்பெயர்வு ஏழைகளுக்கு நேர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கான சான்றுகள் இருப்பினும், இத்தகைய கொள்கைகள் பிழைக்கும் வழியில் தொடர்ந்தும் நிலைத்திருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, இடம் பெயர்விலிருந்து பணம் அனுப்புவது, குடும்பத்தினருக்கான சுகாதார பராமரிப்புக்கோ அல்லது கடனைத் திருப்பிச் செலுத்துவதற்கோ பயன்படுகிறது. இந்த வழிகளில் ஆராய்ச்சி அதிகரித்தாலும், நகர்ப்புற மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் புலம்பெயர்ந்தோருக்கு ஒரு இடத்தை தராமல், அவற்றை வெளியில் வைத்திருக்க முயற்சிக்கின்றன.

இந்த சூழலில், புலம்பெயர்ந்தவர்கள், சட்டவிரோத குடியிருப்பாளர்களாகக் கருதப்படுவதாலும், காவல்துறையினால் துன்புறுத்தப்படுவதாலும் பல பிரச்சனைகளுக்குள்ளாகின்றனர். அவர்களின் அடிப்படை தேவைகள், குறிப்பாக வீடுகளுக்கான வசதிகள், உள்ளூர் காவல்துறையின் ஒத்துழைப்பை சார்ந்துள்ளன.

இந்திய அரசின் மாநிலங்களுக்கு இடையேயான புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் (வேலைவாய்ப்பு மற்றும் சேவை நிபந்தனைகளை ஒழுங்குபடுத்துதல்) சட்டம் 1979 (Inter-state Migrant Workmen Act, 1979), புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் நியாயமற்ற பணி நிலைமைகளை சரி செய்யவும், இடைத்தரகர்களின் வாயிலாக வேலைவாய்ப்பைப் பெற வேண்டிய அவசியத்தை தவிர்க்கவும் உருவாக்கப்பட்டது. இந்தச் சட்டம், வேலைவாய்ப்பிற்கு சமமான ஊதியங்களை வழங்குவதற்கும், வீடு திரும்பும் உரிமையை உறுதி செய்வதற்கும், மருத்துவ பராமரிப்பு மற்றும் வீட்டுவசதிக்கான உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ள உதவும்

என்று திட்டமிடப்பட்டது. ஆனால், நடைமுறையில், இந்தச் சட்டம் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

சிவில்-சமூக தலையீடுகள்

இந்த நிலையைச் சரிசெய்யவும், தொழிலாளர்களின் நலனைக் கவனிக்கவும், குடிமை-சமூக அமைப்புகள் (NGOs) பல புதிய திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தி, இடம்பெயர்விலிருந்து வருமானத்தை அதிகரிக்க உதவியுள்ளன. இந்தியா போன்ற மாறும் பொருளாதாரங்களுக்குள், கிராமப்புறத்திலிருந்து நகர்ப்புறத்திற்கு இடம்பெயர்வு தவிர்க்க முடியாத சமூக-பொருளாதார யதார்த்தமாகத் திகழ்கிறது. எனவே, இடம்பெயர்வினை பலனளிக்கும் வாய்ப்பாக மாற்றும் சேவைகள் மற்றும் தீர்வுகளை வழங்குவது அவசியமாக உள்ளது.

ஆஜீவிகா திட்டம்

2005 ஆம் ஆண்டு ராஜஸ்தானின் உதய்பூரில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆஜீவிகா, இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு சேவைகள், ஆதரவு மற்றும் பாதுகாப்பு வழங்கும் நோக்கத்துடன் செயல்படுகிறது. இதன் மூலம், நகர்ப்புற இடங்களில் தொழிலாளர் வேலைவாய்ப்புகளுக்கான திறன் பயிற்சி, சட்ட உதவி, சமூக பாதுகாப்பு போன்ற அடிப்படை சேவைகள் வழங்கப்படுகின்றன. மேலும், இந்த அமைப்பு, புலம்பெயர்ந்தோருக்கு நிதி மற்றும் சமூக பாதுகாப்பின் வாய்ப்புகளை வழங்குகிறது.

கல்வி சேவைகள்

புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் குழந்தைகளுக்கான கல்வி வசதியையும், கல்வி உதவிகளையும் வழங்கும் திட்டங்கள் செயல்படுகின்றன. அதாவது, செங்கல் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களின் குழந்தைகள், பருவகால இடம்பெயர்ந்தோரின் குழந்தைகள், போன்றவர்கள் பள்ளிகளில் சேர்க்கப்படுகின்றனர். மேற்கு ஒடிசாவில் உள்ள லோகத்ருஷ்டி மற்றும் குஜராத்தின் சேது போன்ற இடங்களில், கற்றல் உதவிகள் வழங்கப்படுகின்றன.

உரிமைகள் சார்ந்த தொழிலாளர் இயக்கங்கள்

PRAYAS போன்ற அமைப்புகள், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காக தொழிலாளர் சங்கங்களை உருவாக்கி, அவர்கள் ஊதிய உயர்வுக்கான பேச்சுவார்த்தைகளில் வெற்றியடைந்துள்ளன. இந்த அமைப்புகள்,

பணியின் நிலையான, பாதுகாப்பான செயல்பாடுகளை உருவாக்க உதவுகின்றன.

முகாமைத்துவ உதவிகள் மற்றும் உணவு உரிமைகள்

மும்பையில் உள்ள ரேஷன் க்ருதி சமிதி போன்ற அமைப்புகள், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு மானிய விலையில் ரேஷன்களைப் பெற உதவுவதோடு, அரசு கொள்கைகளை பாதித்துள்ளன. இதன் மூலம், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கு தேவையான அடையாள மற்றும் வசிப்பிடச் சான்றுகள் பெற உதவப்படுகிறது.

நகர்ப்புற தொழிலாளர் சந்தைகளுடன் இணைப்புகள்

பெங்களூரில் உள்ள லேபர்நெட் போன்ற நிறுவனங்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகள் வழங்குவதோடு, சமூக பாதுகாப்பு மற்றும் நிதி சேவைகளின் அணுகலை எளிதாக்குகின்றன.

குடியிருப்பு சேவைகள்

வசிப்பிட உரிமைகள் மற்றும் தேவைகளைப் பெறுவதற்கு சில சமூக அமைப்புகள் சாதனைகள் பதிவு செய்துள்ளன, இது அரசின் கொள்கைகளையும் பாதிக்கின்றன. இவ்வாறு, புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கான சேவைகள், சமூக பாதுகாப்பு, கல்வி, உரிமைகள் போன்றவை அரசுக்கும், சமூக அமைப்புகளுக்கும் ஒருங்கிணைந்த செயலில் முன்னேற்றம் பெறுகின்றன.

தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் நிலை

தொழில்துறையின் வளர்ச்சியால் தொழிற்சாலைகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதனால் பல்வேறு வேலை வாய்ப்புகள் தோன்றின. ஆனால் தொழிலாளர்களின் நிலை மிகவும் துயரமாயிருந்தது. தொழிலாளர்கள் மிக கடுமையான சூழ்நிலைகளில் வேலை செய்ய வேண்டியிருந்தது. அதிக வேலை நேரம், குறைவான சம்பளம், பாதுகாப்பற்ற வேலை சூழ்நிலை ஆகியவை அவர்களின் வாழ்க்கையை கடுமையாக பாதித்தன.

ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்தில் தொழிலாளர்களின் நிலை

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவில் ஆட்சி செய்த காலத்தில், தொழில்துறை பெரிதும் வளர்ச்சி பெற்றது. குறிப்பாக பருத்தி, சாயம், இரும்பு மற்றும் நுண்தொழில்கள் அதிகமாக உருவாகின. ஆனால் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை தரம் மிக மோசமாக இருந்தது. குறைந்த சம்பளத்திற்கு அதிக நேரம் வேலை செய்ய அவர்கள் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர். பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளும் தொழில்களில்

சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்கள் எந்த விதமான உரிமைகளும் இன்றி மிக மோசமான சூழ்நிலைகளில் உழைத்தனர்.

தொழிலாளர்களின் முக்கிய பிரச்சினைகள்

- குறைவான சம்பளம்:
தொழிலாளர்கள் தங்களது கடின உழைப்பிற்கேற்ப சம்பளம் பெறவில்லை. மிகவும் குறைவான தொகை மட்டுமே வழங்கப்பட்டது.
- அதிக வேலை நேரம்:
ஒரு நாளில் 12 மணி நேரம் முதல் 16 மணி நேரம் வரை தொடர்ந்து வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது.
- பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை:
தொழிற்சாலைகளில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் மிகவும் மோசமாக இருந்தன. தொழிலாளர்கள் பல்வேறு விபத்துகளில் சிக்கி பெரும் பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாகினர்.
- சுகாதார வசதிகளின் பற்றாக்குறை:
தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதிகள் மற்றும் சுகாதார சீர்திருத்தம் வழங்கப்படவில்லை. சுகாதார சீர்கேடு காரணமாக பலர் நோயுற்றனர் மற்றும் மரணமடைந்தனர்.
- மனித உரிமை மீறல்:
தொழிலாளர்கள் அடிமை போன்று நடத்தப்பட்டனர். அவர்களின் அடிப்படை உரிமைகள் முழுமையாக காலுக்கீழ் இடிக்கப்பட்டன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் தோற்றம்

தொழிலாளர்கள் தங்களது உரிமைகளை பெற வேண்டும் என்பதற்காக ஒற்றுமையாக போராடத் தொடங்கினர். தொழிலாளர் சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இவை தொழிலாளர்களின் சம்பளம், வேலை நேரம், வேலை சூழ்நிலை, மருத்துவ வசதி போன்ற உரிமைகளை நிலைநிறுத்த போராடின. தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் குழும் பொறுப்புணர்வை வளர்த்தன மற்றும் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை தரத்தை மேம்படுத்த முக்கிய பங்கு வகித்தன.

முதலாவது தொழிலாளர் சட்டங்கள்

- ஆங்கிலேய ஆட்சி காலத்தில் தொழிலாளர்களின் நிலை மோசமானதைக் கருத்தில் கொண்டு சில ஆரம்ப கட்ட சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.
- 1860-ஆம் ஆண்டு முதல் தொழிலாளர்களுக்கான சில அடிப்படை சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.
- 1881-இல் " பருத்தித் தொழிற்சாலை சட்டம்" (First Factory Act) இயற்றப்பட்டது. இதில் குழந்தை தொழிலாளர்களுக்கான வயது வரம்பு மற்றும் வேலை நேரக் கட்டுப்பாடுகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டன.
- 1920-ஆம் ஆண்டில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் சட்டபூர்வமாக தங்களது உரிமைகளை நிலைநிறுத்த முடிந்தது.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய தொழிலாளர் நலன்
- 1947-ல் இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றதுடன் தொழிலாளர் நலனுக்காக பல முக்கியமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன.
- பணி நேரம் குறைக்கப்பட்டது (8 மணி நேர பணி நாள் நடைமுறைப்பட்டது).
- தொழிலாளர்களுக்கான குறைந்தபட்ச ஊதியக் கோட்பாடு (Minimum Wages Act) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது.
- மருத்துவம், விடுமுறை, ஓய்வூதியம், தொழிலாளர் காப்பீடு போன்ற நலத்திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.
- தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதுகாக்க பல்வேறு தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் நிறுவப்பட்டன.
- தற்கால தொழிலாளர் நிலைமை
- இன்றைய காலகட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் நிலை முந்தைய காலங்களைவிட மேம்பட்டுள்ளது.
- அரசு தொழிலாளர்களுக்கான Provident Fund, Employee State Insurance (ESI), Gratuity போன்ற நலத்திட்டங்களை வழங்கி வருகிறது.

தொழிலாளர்களின் வேலைநிறைவு மற்றும் பாதுகாப்பு உரிமைகள் சட்டமூலம் உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. என்றாலும், இன்னும் சில தனியார் நிறுவனங்கள் மற்றும்

சிறிய தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் துன்புறும் நிலை தொடர்கிறது. குறைந்த சம்பளம், பாதுகாப்பற்ற சூழ்நிலை, வேலை அழுத்தம் போன்ற பிரச்சினைகள் நிலவுகின்றன.

தொழிலாளர்களின் வேலைநிலைகள்

தொழிலாளர்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் கடுமையான சூழ்நிலையில் நீண்ட நேரம் வேலை செய்ய வேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது. குறிப்பாக, சுரங்கங்கள், இரும்புத் தொழில்கள், இழைத் தொழில்கள் போன்ற துறைகளில் வேலை அழுத்தம் அதிகம் உள்ளது. தொழிலாளர்கள் உடல் மற்றும் மன அழுத்தத்துடன் உழைக்க நேரிடுகிறது.

வேலை நேரம் மற்றும் ஓய்வு

- தொழிலாளர் சட்டத்தின் படி, இந்தியாவில் தொழிலாளரின் வேலை நேரம் 8 மணி நேரம் ஆக நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது.
- அதிகபட்சமாக, ஒரு வாரத்தில் 48 மணி நேரம் வேலை செய்ய முடியும்.
- ஓய்வு நேரம், வார விடுமுறை, செலவூதிய விடுப்புகள் போன்றவை சட்டப்பூர்வமாக வழங்கப்பட வேண்டும். இன்னும் சில இடங்களில் தொழிலாளர்கள் 10-12 மணி நேரம் வரை வேலை செய்யும் நிலை காணப்படுகிறது.
- தொழிலாளர் பாதுகாப்பு
- தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு மிக முக்கியமானதாகும். பாதுகாப்பு உபகரணங்கள் (Safety Equipments) வழங்கப்பட வேண்டும்.
- ஊடுருவும் இயந்திரங்கள், பாரம் தூக்கும் கருவிகள், தீ விபத்து எதிர்ப்பு வசதிகள் போன்றவை வழங்கப்பட வேண்டும்.
- தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ய Occupational Safety and Health (OSH) விதிமுறைகள் அமல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், நவீன தொழிற்சாலைகளில் கூட பாதுகாப்பு குறைபாடுகள் காணப்படுகிறது.
- ஊதியம் மற்றும் நலத்திட்டங்கள்
- பல தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்களுக்கான ஊதியம் இன்றும் குறைவாகவே உள்ளது. குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டத்தின்படி சம்பளம்

வழங்கப்பட வேண்டும் என்றாலும், சில இடங்களில் இது பின்பற்றப்படவில்லை.

- Provident Fund (PF), Employee State Insurance (ESI), Pension Scheme போன்ற நலத்திட்டங்களை வழங்குவது கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது.
- தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி, குடும்ப நல சேவைகள், கல்வி உதவித் திட்டங்கள் போன்றவை வழங்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர் சங்கங்கள்

தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க, தொழிலாளர் சங்கங்கள் முக்கியப் பங்கு வகிக்கின்றன. இவை தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை நிர்வாகத்திடம் கொண்டு செல்லும் முக்கிய வழிகாடிகளாக செயல்படுகின்றன. பல நாடுகளில் தொழிலாளர் சங்கங்களின் சக்தி மிகுந்தது.

தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சி

இந்தியாவில் முதலாளித்துவத்தின் தொழில்மயமாக்கலும் வளர்ச்சியும் மெதுவாகவே நடந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை, நிலக்கரி சுரங்கம் மட்டுமே நவீன தொழிலாக இருந்தது. இந்திய தொழில்மயமாக்கல் ஆங்கிலேயர்களின் நலன்களுக்கு ஏற்ப கட்டுப்படுத்தப்பட்டது.

இயற்கையாகவே, தொழில்மயமாக்கல் மற்றும் தொழிற்சாலை வேலை வாய்ப்புகளுடன் நெருக்கமாக தொடர்புடைய தொழிலாளி வர்க்கம் மெதுவாகவே வளர்ந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் வரை, தொழில்மயமாக்கல் முக்கியமாக பம்பாயில் பருத்தித் தொழில்கள் மற்றும் கல்கத்தாவில் சணல் தொழில்கள் ஆகியவற்றில் மட்டுமே இருந்தது.

ரயில்வே நிறுவனத்தின் தோற்றம் தொழிலாளர்களுக்கு புதிய வேலை வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தியது. தேயிலைத் தோட்டங்களில் அதிக எண்ணிக்கையிலான தொழிலாளர்கள் பணியாற்றினார்கள்; ஆனால் அவர்கள் தொழிற்சங்க அமைப்புகளின்றி உரிமை கோருவதில் சிரமப்பட்டனர்.

முக்கிய சம்பவங்கள்:

- 1862: ஹவுரா ரயில்வே நிலையத்தில் சுமார் 1200 தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர் (ஷா, 1990).

- 1877 & 1882: நாக்பூர் மற்றும் பம்பாயில் ஜவுளித் தொழிலாளர்கள் சிறந்த ஊதியத்திற்காக நீண்ட கால வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர்.
- இவை குறித்த விரிவான பதிவுகள் இல்லை என்றாலும், பம்பாயில் நிகழ்ந்த வேலைநிறுத்தம் இந்திய தொழிலாளர் இயக்கத்தின் தொடக்கமாக கருதப்படுகிறது (கார்னிக், 1966).
- 1890களில் வேலைநிறுத்தங்கள் அதிகரிக்கத் தொடங்கின. தொழிலாளர்கள் விலைவாசி உயர்வு, உணவுப் பொருட்களின் பற்றாக்குறை போன்ற பிரச்சினைகளுக்கு எதிராக போராடினர்.
- முக்கிய வேலைநிறுத்தங்கள்:
- 1919 & 1920: பம்பாய் பருத்தி ஜவுளி ஆலை தொழிலாளர்கள் பெரிய அளவில் வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபட்டனர்.
- மற்ற தொழிற்சாலைகளிலும் வேலைநிறுத்தங்கள் நிகழ்ந்தன.
- தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் வளர்ச்சி
- முதல் உலகப்போருக்குப் பிறகு இந்திய தொழிலாளர் இயக்கத்தின் மீது ரஷ்யப் புரட்சி மற்றும் காந்தியின் ஒத்துழையாமை இயக்கம் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின.
- முக்கிய நிகழ்வுகள்:
- 1918: மெட்ராஸ் தொழிலாளர் சங்கம் உருவாக்கப்பட்டது (ராமசாமி & ராமசாமி, 1981).
- 1920: அகமதாபாத்தில் மகாத்மா காந்தியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஜவுளித் தொழிலாளர் சங்கம் உருவானது.
- 1920: அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (AITUC) உருவாக்கப்பட்டது.
- 1920க்கு, இந்தியாவில் சுமார் 125 தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன, அவற்றில் 2,50,000 உறுப்பினர்கள் இருந்தனர் (பெரும்பாலானோர் தற்காலிக உறுப்பினர்களாக இருந்தனர்).

சிறப்பம்சம்:

தொழிற்சங்க இயக்கத் தலைவர்கள் தேசியவாத இயக்கத்திலும் முக்கிய பங்கு வகித்தனர். தொடக்கத்திலிருந்தே தொழிற்சங்க இயக்கம் அரசியல் தன்மையுடன்

வளர்ந்தது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் சவால்கள்

இந்திய தொழிலாளர் இயக்கம் பிளவுகள், தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான போட்டிகள், அரசின் தலையீடுகள் மற்றும் போராட்டத்தின் செறிவின்மை ஆகியவற்றால் பாதிக்கப்பட்டது (கோஷ், 2009). தாராளமயமாக்கலின் சவால்களை சமாளிக்க தொழிற்சங்கங்கள் தொடக்கத்தில் தவறினன. ஆனால் சமீபத்திய காலங்களில், தொழிற்சங்கங்கள் நடைமுறை ரீதியாக மாற்றமடைந்துள்ளன. புதிய சமூக ஒற்றுமை இந்திய தொழிலாளர் போராட்டத்திற்கு புதிய நம்பிக்கைகளை அளித்துள்ளது.

தொழிலாள வர்க்க இயக்கம் இந்தியாவில்

அறிமுகம்:

இந்தியாவில் தொழிலாள வர்க்க இயக்கம் பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் உருவாகத் தொடங்கியது. தொழிற்சங்க வளர்ச்சியும், புதுப் பொருளாதார உறவுகளும் தொழிலாளர்களின் நிலையை மிகவும் பாதித்தன. இதனால், தொழிலாளர்கள் தங்களது உரிமைகளை பாதுகாக்க இயக்கங்களை ஏற்படுத்தினர்.

இயக்க வளர்ச்சி:

- 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியில் தொழிற்சங்கங்கள் அதிகரித்தன.
- தொழிலாளர்கள் நேரிட்ட பழிவாங்கல்கள் மற்றும் குறைந்த சம்பள நிலைகள் காரணமாக அவர்களிடம் குரல் கொடுக்கும் தேவை ஏற்பட்டது.
- 1920-ல் இந்திய தொழிலாளர் சங்கம் (AITUC) நிறுவப்பட்டது. இது தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் நலனுக்காக ஒரு முக்கிய அமைப்பாக இருந்தது.

வலிமைகள்:

- தொழிலாளர் சங்கங்கள் உருவானது தொழிலாளர்களின் நிலையை சிறப்பாக்க உதவியது.
- தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு பெருகியது.
- சில தொழிலாளர்கள் தனிக்குடியரிமை மற்றும் அடிப்படை உரிமைகளுக்காக வெற்றிகளை பெற்றனர்.

பலவீனங்கள்:

- தொழிலாளர்களின் இடையே மத, மொழி, சாதி பேதங்கள் காரணமாக ஒற்றுமை குறைவாக இருந்தது.
- இயக்கங்கள் பல்வேறு அரசியல் கட்சிகளால் பாதிக்கப்பட்டன.
- தொழிலாளர் இயக்கங்களில் தெளிவான வழிமுறைகள் இல்லாமை ஒரு குறையாக இருந்தது.

தாராளமயமாக்கலின் தாக்கம்:

- 1991 பிறகு இந்தியாவில் தாராளமயமாக்கல் (Liberalisation) துவங்கியது.
- தனியார் துறைகளின் வளர்ச்சியால் தொழிலாளர் பாதுகாப்புகள் குறையத் தொடங்கின.
- தற்காலிக வேலைவாய்ப்புகள் அதிகரித்து, தொழிலாளர் உரிமைகள் குறைவதற்குக் காரணமாயின.
- தொழிலாளர் அமைப்புகள் பலவீனமடைந்தன; புதிய சவால்களை எதிர்கொள்கின்றன.

விமர்சன மதிப்பாய்வு:

- தாராளமயமாக்கல் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுத்தாலும், தொழிலாளர் நலன் புறக்கணிக்கப்பட்டது.
- வேலைவாய்ப்பு தரத்தில் நிச்சயமின்மை அதிகரித்தது.
- தொழிலாளர்கள் குறைந்த ஊதியத்தில் அதிக வேலை செய்ய கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.
- தொழிலாளர் உரிமைகளை புதுப்பிக்க புதிய சட்டங்கள் மற்றும் அதிகாரமான தொழிலாளர் இயக்கங்கள் தேவை.

இந்தியாவில் அரசியல் தொழிற்சங்க எழுச்சி

- இந்தியாவில் தொழிற்சங்கங்களின் பங்கு பற்றிய கருத்தியல் விவாதங்கள் 1920-களில் AITUC (All India Trade Union Congress) உருவான பிறகு தீவிரமடைந்தன. தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் உள்ளே மூன்று தனித்துவமான சித்தாந்தக் குழுக்கள் இருந்தன:
- கம்யூனிஸ்டுகள் (MN ரே மற்றும் டாங்கே தலைமையில்)

- தேசியவாதிகள் (மகாத்மா காந்தி மற்றும் ஜவஹர்லால் நேரு தலைமையில்)
- மிதவாதிகள் (NM ஜோஷி மற்றும் VV கிரி தலைமையில்)
- இக் குழுக்களுக்கு இடையில், தொழிற்சங்கங்களும் பரந்த அரசியல் இயக்கங்களும் எவ்வாறு தொடர்பு கொள்ள வேண்டும்,
- பிரிட்டிஷ் ஆட்சியை எதிர்கொள்வதில் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும்,
- சர்வதேச தொழிற்சங்க அமைப்புகளுடன் எப்படித் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும் எனும் முக்கியக் கேள்விகளில் கடுமையான கருத்துப் பாகுபாடுகள் இருந்தன.

தொழிற்சங்கப் பிளவுகள்

- இந்த கருத்து வேறுபாடுகளின் காரணமாக, AITUC முதலில் 1929-இல் பிளவுபட்டது. பின்னர் 1931-இல் மேலும் ஒரு பிளவு நிகழ்ந்தது. 1931-இல் இந்தியாவில் மூன்று பெரிய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்புகள் இயங்கின:
- AITUC ((முதன்மை அமைப்பு)
- IFTU (Indian Federation of Labour – மிதவாதிகள் மற்றும் சீர்திருத்தவாதிகளால் உருவாக்கப்பட்டது)
- RTUC (Red Trade Union Congress – கம்யூனிஸ்டுகளால் உருவாக்கப்பட்டது)
- பின்னர், 1935-இல், AITUC மற்றும் RTUC இணைந்தன. தீவிரமடைந்த தேசியவாத போராட்டங்களின் பின்னணியில் தொழிலாளர் ஒற்றுமையின் தேவை அதிகரித்ததால், இதுபோன்ற ஒன்றிணைவு சாத்தியமானது.
- 1940-இல் NFTU (National Federation of Trade Unions) AITUC-வில் சேர்ந்து ஒருங்கிணைந்தது.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய வளர்ச்சிகள்

- சுதந்திரத்திற்கு பிறகு, தொழிற்சங்க தலைவர்களுக்கு இடையில் சித்தாந்த மற்றும் மூலோபாய விவாதங்கள் தொடர்ந்தன. இதன் விளைவாக பல புதிய தொழிற்சங்க மையங்கள் உருவானன:
- 1947-இல், தேசியவாதிகள் மற்றும் மிதவாதிகள் INTUC (Indian National Trade Union Congress) என்ற புதிய தொழிற்சங்க மையத்தை உருவாக்கினர். காரணம், அப்போது AITUC-ல் கம்யூனிஸ்டுகள் ஆதிக்கம் செலுத்திக் கொண்டிருந்தனர்.
- AITUC இல் இருந்த காங்கிரஸ் சோசலிஸ்டுகள், பின்னர் HMS (Hind Mazdoor Sabha)

உருவாக்கினர்.

- அதன் பின்னர், HMS இல் இருந்து ஒரு பிரிவு வெளியேறி, BMS (Bharatiya Mazdoor Sangh) என்ற புதிய அமைப்பை உருவாக்கியது.
- மேலும், கம்யூனிஸ்டுகளுக்குள்ளே பிளவு ஏற்பட்டதால், UTUC (United Trade Union Congress) மற்றும் CITU (Centre of Indian Trade Unions) ஆகிய தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகின.
- UTUC-விலிருந்து ஒரு சிறிய பிரிவு UTUC-LS (Lenin Sarani) என்ற பெயரில் புதிய அமைப்பை தொடங்கியது.

தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் பிராந்திய கட்சிகள்

- 1960-களிலிருந்து பிராந்திய அரசியல் கட்சிகள் உருவாகத் தொடங்கியதும், பெரும்பாலான கட்சிகளும் தங்களுக்கென தொழிற்சங்கப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்தின. இன்றைக்கு இந்தியாவில் தொழிற்சங்கங்களும் அரசியல் கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்திருப்பது பொதுவான அம்சமாகிவிட்டது.
- துரையாக, தேசியவாதத்துடன் கூடிய கட்சிகள், எனில் சிவசேனா போன்றவை, பம்பாயில் தொழிற்சங்க களத்தில் முக்கியப் பங்காற்றின (குப்தா, 1978).

அரசியல் தொழிற்சங்கவாதத்தின் விளைவுகள்

- தேர்தல் நோக்கங்களும் குறுகியகால இலக்குகளும் தொழிற்சங்கக் கொள்கைகளாக மாறின.
- அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கம் தொழிற்சங்கங்களில் அதிகரித்தது.
- தொழிலாளர் ஒற்றுமைக்கு தடையாக அரசியல் போட்டிகள் உருவானன (கோஷ், 1988).
- அரசியல் தொழிற்சங்கவாதம் வெளிப்புறத் தலைமையை ஊக்குவிக்கும் என்று சிலர் வாதிடுகின்றனர்.

இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஈடுபாடு

இந்தியாவில் தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் அரசியல் கட்சிகளின் ஈடுபாடு அதிகரித்துவரும் நிலையில், ஒரு புகழ்பெற்ற மார்க்சிஸ்ட் தொழிற்சங்கத் தலைவர் ரணதீவ் (1984: 41) "இங்கு பிரதிபலிக்கும் தொழிற்சங்க உணர்வு பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்கு அப்பால் அதிக முன்னேற்றத்தைக் காட்டாது" எனக் கூறினார்.

இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் பொருளாதார கோரிக்கைகள் ஒரு ஆதிக்க நிலையை பெற்றுள்ளன.

ஆனால், ஷா (1990: 194) தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் பொருளாதார கோரிக்கைகள் மிகுதியாக வலியுறுத்தப்படுகின்றன என்று வாதிட்டார். சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்தியாவில், தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தங்களில் அரசியல் பிரச்சினைகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன என்பதைக் கோருகிறார் ராமசாமி (1981) மற்றும் வைத் (1972).

தொழிற்சங்கங்களின் வரம்பும் சவால்களும்

தொழிலாளர்கள் தங்கள் பொருளாதார நிலை மோசமடைந்த போதும் வேலைநிறுத்தம் மற்றும் பிற எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளை நாடியுள்ளனர். இருப்பினும், தொழிற்சங்கங்கள் பெரும்பாலும் தனித் தொழிற்சாலை அல்லது தொழில்துறை மட்டுமே கவனிக்கின்றன; விவசாயிகள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் பிற ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்வதில் அவர்கள் பலவீனமாகவே உள்ளனர்.

இதனால், இந்திய தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் தன்மை தொடர்பாக தற்போது நாம் காணும் வளர்ச்சி ஒரு ஆரம்ப கட்டமே என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறது. இதன் மூலம், தொழிற்சங்க வளர்ச்சிக்கு சித்தாந்தங்களோ அல்லது இடது-வலது திசை கொண்ட தொழிற்சங்கங்களோ எவ்வளவு பங்கு வகிக்கின்றன என்பதைக் கூறுவது கடினமாகிறது.

தத்தா சமந்த் நிகழ்வும் மாற்றங்கள்

- 'தத்தா சமந்த் நிகழ்வு' (பம்பாயில்) இந்த நிலையை விளக்கும் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக உள்ளது. இந்த நிகழ்வில் இடதுசாரி தொழிற்சங்கமான AITUC, ஜவுளித் தொழிலாளர்களிடையே அதன் ஆதரவை இழந்தது, ஏனெனில் தொழிலாளர்கள் கவர்ச்சிகரமான தலைவர் தத்தா சமந்துடன் இணைந்தனர் (பெண்ட்சே 1981).
- இத்துடன், தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தொழிலாளர்களிடையே ஆதரவை பெருக்குவதற்காக சாதி மற்றும் உறவினர் உணர்வுகளை பயன்படுத்திய நிகழ்வுகளும் பதிவாகியுள்ளன (ராமசாமி 1976, கோஷ் 1988).

- தொழிற்சங்க தலைவர்களின் முடிவுகளும் தொழிலாளர்கள் தொடர்பும்
- வி.வி. கிரி (1958) மற்றும் எச். க்ரூச் (1966) ஆகியோர், தொழிற்சங்கங்கள் குறுகிய விசுவாசங்களை விட்டு விடுவிக்கப்படவில்லை என்று வாதிட்டனர். என்.ஆர். ஷெத் (1968) தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் தொழிலாளர்கள் அதிக ஈடுபாடின்றி இருப்பதற்கு, தொழிற்சங்க தலைவர்கள் ஊழியர்களுடன் ஆரம்ப காலத்தில் வைத்திருந்த பிணைப்புகள் காரணமாக இருப்பதாகக் கண்டறிந்தார்.
- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கம் – வளர்ச்சி மற்றும் சவால்கள்

தொழிற்சங்கங்களில் புதிய மாற்றங்கள்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, இந்திய தேசிய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் (INTUC) உள்ளிட்ட சில முக்கிய தொழிற்சங்க மையங்கள் 'தொழில்துறை நல்லிணக்கம் ' மற்றும் 'பொறுப்பான தொழிற்சங்கவாதம் ' ஆகிய கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொண்டன. தொழிற்சங்க தலைவர்கள் தடையற்ற தொழில்துறை உற்பத்தி மற்றும் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்காக வலியுறுத்தினர். இதனால், தொழிலாளர்கள் மீது கூடுதல் பொறுப்புகள் சுமத்தப்பட்டன.

இவ்வகையான கொள்கைகள் சில இடங்களில் தொழிற்சங்கத்தின் அடித்தள பலத்தை குன்றச்செய்தன. எடுத்துக்காட்டாக, அகமதாபாத்தில் காந்திய ஜவுளி தொழிலாளர் சங்கம் மற்றும் TISCO தொழிற்சங்கம் ஆகியவற்றில், தொழிலாளர்கள் தங்களது தொழிற்சங்கங்களை நிர்வாகத்தின் தலால் அல்லது வெறும் " ரப்பர் ஸ்டாம்பு " என்று கருதினர்.

சுயாதீன தொழிற்சங்கங்களின் எழுச்சி

1970களின் நடுப்பகுதியில் இருந்து, அரசியல் கட்சிகளின் தலையீட்டை எதிர்த்தும், தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் நேரடியாக ஈடுபடவும் சுயாதீன தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகத் தொடங்கின. இந்த இயக்கங்களை தத்தா சமந்த், ஏ . ராய் .கே, சங்கர் குஹா நியோகி, இலா பட் ஆகியோர் வழிநடத்தினர்.

சுயாதீன தொழிற்சங்கங்கள்:

- குறைந்த படிநிலை மற்றும் அதிகாரமற்ற அமைப்புகள்.
- தொழிலாளர்களின் அன்றாட பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தும்.

- தீவிரமான மாற்றங்களை எதிர்பார்க்காதவை.
- தத்தா சமந்த் தனது மகாராஷ்டிரா பிரிணி கம்கர் தொழிற்சங்கம் மூலம் பம்பாயில் ஜவுளித் தொழிலாளர்களை ஒருங்கிணைத்தார் .அரசியல் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்களில் தொழிலாளர்களின் நம்பிக்கையின்மை இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் தெளிவாகக் காணப்பட்டது.

தொழிற்சங்க வளர்ச்சி :வாய்ப்பு மற்றும் சவால்கள்

இருப்பினும், சுயாதீன தொழிற்சங்கங்கள் இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் ஒரு பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை .இந்திய தொழில்துறை தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் ஒழுங்கமைக்கப்படாமல் உள்ளனர் .தொழிற்சங்க வளர்ச்சி சில மாநிலங்களிலும் சில தொழில்களிலும் வலுவாக இருந்தாலும், மற்ற இடங்களில் குறைந்த அல்லது பெயருக்கு மாத்திரமாகவே இருந்தது.

1975ல் 29,391 தொழிற்சங்கங்கள் இருந்தன .2008ல் இந்த எண்ணிக்கை 84,642 ஆக உயர்ந்தது .இருப்பினும், வருமான அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்கும் தொழிற்சங்கங்கள் விகிதாசாரமாக குறைந்தன .இதனால், தொழிற்சங்க உறுப்பினர் பலத்தை மதிப்பீடு செய்ய முடிவதில்லை.

தொழிற்சங்க உறுப்பினர் வளர்ச்சி

'தொழிற்சங்கங்கள் இறந்து கொண்டிருக்கின்றன' என்ற நவீன தாராளக் கோட்பாட்டை எதிர்த்து, மத்திய தொழிற்சங்க உறுப்பினர் எண்ணிக்கை:

- 1989ல் 12.2 மில்லியன்
- 2002ல் 24.5 மில்லியன்
- 2012ல் 89.5 மில்லியன் ஆகிய அளவிற்கு உயர்ந்தது.
- INTUC, BMS, AITUC, HMS மற்றும் CITU போன்ற ஐந்து மத்திய தொழிற்சங்கங்களின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கையும் 1996ல் 9.1 மில்லியனிலிருந்து 2012ல் 79.4 மில்லியனாக உயர்ந்தது .இதற்கு மேலாக, SEWA, திமுகவுடன் இணைந்த தொழிலாளர் முற்போக்கு முன்னணி மற்றும் CPI (ML) ஆதரவு பெற்ற அகில இந்திய மத்திய தொழிற்சங்க கவுன்சில் ஆகிய மூன்று புதிய அமைப்புகளும் சேர்ந்துள்ளன.

தொழிற்சங்க பங்களிப்பு

- சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர் நலனுக்காக:
- சில ஊதிய உயர்வுகள்
- சட்டப்பூர்வமான நலவசதிகள்
- தொழிலாளர் உரிமைகள் ஆகியவற்றைப் பெற்றுத் தந்தன.

இவை இல்லையெனில், பெரிய தொழில்களிலும் தொழிலாளர்கள் பெரிதும் இழந்திருப்பார்கள் .இருப்பினும், தொழிற்சங்கங்கள் பெரும்பாலும் முறையான தொழிற்சாலைத் துறையில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தி, முறைசாரா தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டனர்.

தொழிற்சங்கங்களின் குறைபாடுகள்

தொழிற்சங்கங்கள்:

- பல இடங்களில் அரசியல் கட்சிகளின் நீடித்த தாக்கத்தில் இருந்தன.
- சமூகப் பிரிவுகளை உறுதி செய்தன.
- நிர்வாகத்துடனும் தொழிலாளர்களுடனும் நேரடி உறவினை ஏற்படுத்த முடியாமல் போனது.
- வேலைப் பாதுகாப்பு, உரிமைகள் போன்றவை வலுவான தொழிற்சங்கங்கள் உள்ள இடத்திலேயே பயனுள்ளதாக இருந்தன .நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர் பங்கேற்பு, கூட்டு பேரம் போன்ற முயற்சிகள் பாரிய மாற்றங்களைத் தவிர்த்தன.

தொழிற்சங்கங்கள் எதிர்நோக்கும் புதிய சவால்கள்

சந்தை தாராளமயமாக்கலின் அறிமுகம், அதன் வரலாற்றில் முதல் முறையாக, பழைய தொழிற்சங்கங்களுக்கு புதிய, கடுமையான சவால்களை முன்வைத்துள்ளது. 1980களின் நடுப்பகுதியில் இந்தியாவில் LPG (தாராள மயமாக்கல், தனியார்மயமாக்கல் மற்றும் உலகமயமாக்கல்) மாதிரி அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட போது, தொழிலாளர்கள், அவர்களின் தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் நிர்வாகத்திற்கு நீண்டகால தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய ஒரு பண்டோராவின் பெட்டியைத் திறந்தது (கோஷ், 2008).

தாராளமயமாக்கலுக்கு முந்தைய இந்திய சமூகத்தில், தொழிலாளர்களின் நிலையை வலுப்படுத்துதல், ஊதியத் தரத்தை மேம்படுத்துதல் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் வேலைப் பாதுகாப்பை அதிகரித்தல் ஆகியவற்றை நோக்கமாகக்

கொண்ட தொழிலாளர் சட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. இந்த சட்டங்கள், தொழிற்சங்கங்களை வலுப்படுத்துவதற்கும், வேலைப் பாதுகாப்பு, ஊதிய விளைவுகள் மற்றும் பிற சலுகைகளை தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்க உதவின. அரசு தலையீடுகளால், மத்திய மற்றும் மாநில அரசுகளால் 200 தொழிலாளர் சட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு, அவை தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாத்தன.

ஆனால், இத்தகைய தொழிலாளர் சட்டங்கள், தொழிலாளர்களின் பிரச்சினைகளை தீர்க்க அரசாங்க இயந்திரத்தை சார்ந்திருந்ததால், தொழிலாளர்களின் சுதந்திரம் குறைந்தது. இதனால், இந்தியாவின் தொழில்துறை உறவுகள் சீர்திருத்தத்திற்கு முன்பே மூன்றாம் தரப்பு தலையீடுகளால் குறிப்பிடப்பட்டன. இது தொழிலாளர் இயக்கங்களின் விரைவான வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருந்தது.

மேலும், இந்த சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கான உடன்படிக்கைகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தாலும், அவை பொதுவாக செயலாற்றுவதில் பிளவுகளையும், மோதல்களையும் உருவாக்கின. தொழிலாளர் இயக்கங்களின் பலவீனங்கள், குறுகிய கால நோக்கங்கள், சிறிய குழுவுகள், பொருளாதார சிக்கல்கள் மற்றும் ஆட்சி உறுதிப்படுத்தல்களில் இருக்கும் பல்வகையான சிக்கல்கள் ஆகியவை, தொழில்துறை சமரசங்களைத் தடுப்பதில் ஒரு முக்கிய பங்காற்றின.

தாராளமயமாக்கல் மற்றும் புதிய தொழில்துறை அமைப்புகள்

இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், தாராளமயமாக்கலின் தாக்கத்தால் புதிய தொழில்துறை அமைப்புகள் உருவாகின. தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் வளர்ச்சி, நெகிழ்வான தொழிலாளர் உறவுகள், நிறுவன மறுசீரமைப்புகள், துணை ஒப்பந்தம், பெண்ணியமயமாக்கல் போன்ற புதிய தொழில்துறை மாற்றங்கள் தற்போது தொழிலாளர் வாழ்க்கையில் சிறந்த மாற்றங்களை கொண்டு வந்துள்ளன (ஜோஸ், 2000: 32).

1991ஆம் ஆண்டில் தொழில்துறை கொள்கைகளின் மாற்றங்களுடன், அரசு பொதுத்துறை முதலீடுகளை குறைத்தல், நஷ்டத்தில் இயங்கும் பொதுத்துறை நிறுவனங்களை மூடுதல் மற்றும் உயர்ந்த அளவிலான நிறுவன பங்குகளை விற்பது போன்ற நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தது. தன்னார்வ ஓய்வூதிய திட்டம் (VRS) மற்றும் வெளியேறும் கொள்கை ஆகியவைகள், தொழிலாளர்களை சுருக்குவதற்கும்,

பல அலகுகளை மூடுவதற்கும் பயன்பட்டன.

தொழில்துறை உறவுகள் சட்டம்

தொழில்துறை உறவுகள் சட்டங்களில் உள்ள மாற்றங்களும், தொழிலாளர்களின் வலிமையை குறைப்பதற்கான முயற்சிகளாக இருந்தன. இது, தொழில்சங்கங்களுக்கு எதிரான புதிய சவால்களை உருவாக்கி, தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைக் காத்துக்கொள்ள கடுமையான போராட்டங்களை உருவாக்கியுள்ளது.

குஜராத், ஆந்திரா, மத்தியப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா மற்றும் கர்நாடகா போன்ற சில மாநில அரசுகள், சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்களின் கீழ் பணியாற்றும் அலகுகளுக்கு பொருந்தக்கூடிய 'நெகிழ்வான தொழிலாளர் கொள்கையை' அறிமுகப்படுத்த முன்மொழிந்துள்ளன. இந்த நெகிழ்வுத்தன்மை, வேலை நேரத்தின் கட்டாயத்தையும், வேலைவாய்ப்பு மற்றும் மேலாண்மை தொடர்பான பல சட்ட நிபந்தனைகளையும் நீக்குகிறது. இதன் மூலம், தொழிலாளர்கள், வேலை செய்யும் சூழ்நிலைகளில் அதிக சுதந்திரம் பெறுகிறார்கள், ஆனால் இதற்கிடையில் தொழிற்சங்கங்களின் வாய்ப்புகள் குறைக்கப்படுகின்றன.

இந்தக் கொள்கைகள் மூலமாக, அரசின் உதவி அல்லது ஆதரவுடன், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் பராமரிப்புகள் குறைக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்பு உள்ளது. இந்தத் திட்டங்கள், 'சுதந்திர சந்தை' கலாச்சாரம் மற்றும் அரசியல் ஊக்கத்தினால் பரவலாக ஆதரிக்கப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களுக்கான பாதுகாப்புகள் மற்றும் ஆதரவுகளுக்குப் பதிலாக, முதலீட்டாளர்களுக்கு உகந்த சூழல் வழங்கப்படுகிறது.

இந்த மாற்றம், அடுத்து வரும் முதலீட்டாளர்களுக்கு அரசியல், நிர்வாக, சட்ட மற்றும் காவல்துறை ஆதரவு அல்லது பாதுகாப்புகளை வழங்குகிறது. உதாரணமாக, ஹரியானா ஹோண்டா மோட்டார்ஸ் வழக்கு மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுகிறது. இதேபோல், தொழில்துறையின் இருப்பிடங்களை மாற்ற, பெரும்பாலும் கேரளா மற்றும் மேற்கு வங்கம் போன்ற தொழில்சங்கமயமாக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து குறைந்த போர்க்குணமிக்க பகுதிகளுக்கோ அல்லது சுதந்திர வர்த்தக மண்டலங்களுக்கோ முதலாளிகளின் மாறுதல் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன (மம்கூட்டம், 2003: 71-72).

அதனுடன், இடதுசாரிக் கட்சிகளும் அவற்றின் அரசாங்கங்களும், தொழிற்சங்கங்களின் வருங்கால எதிர்ப்புகளுக்கு உதவுவதில்லை. பொதுவாக, தொழிற்சங்கவாதம் இன்றைய உலகில் பெரும்பாலும் எதிர்ப்புகளை சந்திக்கிறது. மக்கள் குழுவின் பெரும்பாலானோர் எந்த வகையான போர்க்குணமிக்க தொழிற்சங்கவாதத்திற்கும் அனுதாபம் காட்டுவதில்லை. இன்றைய தொழிலாளர் வாழ்க்கையில் பாரம்பரிய பாணியிலான போர்க்குணமிக்க தொழிற்சங்கவாதத்திற்கு எதிர்ப்புக்கான பொதுவான நிலை உள்ளது.

மூலதனத்திறன் மற்றும் வேலை சமரசம்

சந்தை சீர்திருத்தம், வேலை என்ற கருத்தை மாற்றியுள்ளது. இன்றைய வேலைநிலைகள், மூலதன-தீவிர வேலை நிறுவனங்களின் வாயிலாக, போட்டித்தன்மை, பல திறன்கள் மற்றும் அதிக உற்பத்தித் திறனுடன், மென்மையாகவும் மற்றும் மெல்லியதாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த தொழில்துறை அமைப்பில், நமது பழைய தொழிற்சங்கங்கள் பொருந்துவதற்கு சிக்கல்கள் உள்ளன. தொழிற்சங்கங்களின் பாரம்பரிய முறைகள் தற்போது பழையதாக மற்றும் காலந்தோறும் பிறந்து மாறிய நிலைகளுக்கு பொருந்தாமல் போகின்றன.

இத்தகைய சூழலில், தொழில்துறை அமைப்புகளுக்கு புதிய அணுகுமுறைகள் மற்றும் கொள்கைகள் தேவைப்படுகின்றன. அவை, தொழிலாளர்களின் உரிமைகளையும், பொருளாதார வளர்ச்சியையும் சமநிலைப்படுத்த வேண்டும். அரசின் புதிய கொள்கைகள் மற்றும் முதலீட்டாளர்களுக்கான உதவிகள், தொழில்துறை நிலைகளை மாற்றிக்கொள்ள உதவுகின்றன. எனினும், தொழிற்சங்கங்களின் நிலையை மேம்படுத்த, புதிய தலைமுறையின் மாறி வரவுள்ள தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு புதிய அணுகுமுறைகள் தேவைப்படுகிறது.

பொதுத்துறை தொழில்களில் முதலீடுகளை ரத்து செய்தல் அல்லது தனியார்மயமாக்குதல் மற்றும் தொழிலாளர் படையை பெருமளவில் தற்காலிகமாக மாற்றுதல் ஆகியவை, தொழிற்சங்கங்களின் வேதனையை மேலும் அதிகரித்துள்ளது (கோஷ், 2009). தற்காலிக மாற்றம் சிலருக்கு அதிக வேலைவாய்ப்புகளை ஏற்படுத்தினாலும், மற்றவர்களுக்கு வேலை இழப்பைத் தருகிறது. மொத்தத்தில், தற்காலிக வேலைநிறுவனங்களில், சிறந்த ஊதியம் பெறும், அதிக பாதுகாக்கப்பட்ட

தொழிலாளர்களை இடமாற்றம் செய்து, குறைந்த ஊதியம் பெறும், பாதுகாப்பற்ற வேலைவாய்ப்பை அதிகரிக்கின்றன (பைஸ், 2002; ஜாப்வாலா மற்றும் சின்ஹா, 2002).

இந்தத் தற்காலிக மாற்றம் தொழிலாளர் செயல்முறைகளை மாற்றியமைத்துள்ளதால், சில தொழில்களில் நிரந்தர ஆண் தொழிலாளர்களை தற்காலிக பெண் தொழிலாளர்கள் மாற்றியுள்ளார்கள். இதன் விளைவாக, பெண் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை பொதுவாகவே வேகமாக அதிகரித்துள்ளது, குறிப்பாக பொது மற்றும் தனியார் துறைகளில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழில்களில். இந்த மாற்றம், 'பாலினப் பிரிப்பு' எனப்படும் பணிச்சரிவுகளைக் கொண்டு வருவதால், முதலாளிகளுக்கு குறைந்த ஊதியத்தை வழங்குவதற்கும், தொழிலாளர்களின் சக்திவாய்ந்த எதிர்ப்புகளைத் தடுக்க உதவுகிறது.

பெண் தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் குறைந்த அளவில் பங்கேற்கின்றனர். அவர்களது 'துணை ஊதியம் பெறுபவர்' என்ற மாறுபட்ட பிம்பம், தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு இயக்கங்களால் வலியுறுத்தப்படாமல், எளிதில் 'அனுப்பக்கூடியவர்கள்' என்ற முறையில் கருதப்படுகின்றனர் (கோஷ், 2001).

முறையற்ற தொழிலாளர்களின் தொழில்சங்க நடவடிக்கைகளில் பங்கு

தற்காலிக தொழிலாளர்கள் மற்றும் சாதாரண தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் குறைந்த ஆர்வத்துடன் இருப்பதன் மூலம், வெற்றிகரமான தொழிற்சங்க அணிதிரட்டலுக்கு தடைகள் எழுகின்றன. வேலையின் பாதுகாப்பு குறைவாகவோ அல்லது இல்லாமலோ இருப்பதால், அவர்கள் எப்போதும் தங்களின் எஜமானர்களை எதிர்க்கும் அபாயங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. எனவே, முறைசாரா வேலைவாய்ப்பின் அளவு அதிகரிப்பது, தற்போதுள்ள தொழிற்சங்கங்களுக்கு ஒரு பெரிய சவாலாக உள்ளது.

மின்னணு தொழில்நுட்பங்கள் மற்றும் தொழிலாளர் பிரிவுகள்

மேலும், நவீன மின்னணு (ME) தொழில்நுட்பங்களும் தொழிலாளர் செயல்முறைகளை பிரித்து, தொழிலாளர்களை பன்முகப்படுத்துகின்றன (பாக்சி, 1995). மையப்படுத்தப்பட்ட தொழில்சங்கங்கள் இப்போது இந்த பன்முகத்தன்மைகளை சமாளிக்க சிரமப்பட்டுள்ளன. தொழில்சங்கத் தலைவர்கள் புதிய தொழில்நுட்பங்களின் விளைவுகளைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள், ஆனால் அவற்றை முழுமையாக

எதிர்க்க முடியாத நிலை உள்ளது. ஏனெனில், போட்டிச்சந்தை உலகில் தொழில்நுட்ப மேன்மை அவசியம்.

சிறந்த தொழில்நுட்பத்தின் விளைவுகள் மற்றும் தொழில்சங்கங்களுக்கு எதிரான சவால்கள்

ME தொழில்நுட்பங்கள் லாபத்தை மற்றும் உற்பத்தித்திறனை அதிகரிப்பதுடன், அவை தொழிலாளர்களின் கௌரவத்தையும் பெருமையையும் உயர்த்துகின்றன. எனவே, தொழில்சங்கங்கள் தற்போது இந்த தொழில்நுட்ப மேம்பாட்டை இணைத்து, செயற்கைக்கோள் திட்டங்களையும் பரிந்துரைக்கின்றன. இருப்பினும், புதிய தொழில்நுட்பம் பணிநீக்கம் மற்றும் வேலையின்மைக்கு காரணமாக்கின்றது, அதன் விளைவாக தொழில்சங்கத்தின் சக்தி குறைகின்றது.

இதன் மூலம், புதிய தொழில்நுட்பங்கள், பாரம்பரிய தொழிலாளர்களிடமிருந்து வேறுபட்ட 'உயரடுக்கு' தொழிலாளர்களின் புதிய குழுவை உருவாக்குகின்றன. இது தொழில்சங்கங்கள் மற்றும் அவர்களின் போராட்டத்துக்கு பெரிய சவாலாக உள்ளது.

சிறந்த தொழில்நுட்பங்களின் எதிர்காலத்தில் தொழில்சங்கங்கள்

இந்த நவீன தொழில்நுட்ப மாற்றம், வேலைநிறுத்தங்களை முறிக்கின்றது மற்றும் தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டை குறைக்கும். இதனால், தொழில்சங்கங்கள் பலவீனப்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் சுயாதீனமான அல்லது உள்ளூர் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கும் தண்ணாகத்திற்கான புதிய தளமாக மாறுகிறது.

தொழிலாளர் பிரச்சினைகளின் விளக்கம்:

- தற்காலிக தொழிலாளர் மாற்றம்: சில தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புகளை வழங்கினாலும், மற்றவர்களுக்கு வேலை இழப்பை ஏற்படுத்துகிறது.
- பெண்கள் தொழிலாளர்களின் உயர்வு: பல தொழில்களில் பெண் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்து, பல தொழில்களில் 'பாலினப் பிரிப்பு' உண்டாக்கியுள்ளது.
- நவீன தொழில்நுட்பங்கள்: புதிய தொழில்நுட்பங்கள் தொழிலாளர்களை பிரித்து, அவர்களிடையே பன்முகத்தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன.

- தொழில்சங்கங்களுக்கு சவால்கள்: தொழில்சங்கங்கள், புதிய தொழில்நுட்பங்களின் விளைவுகளை எதிர்கொள்ள முடியாமல், பலவீனமாகி வருகின்றன.

மேலும், உலகளாவிய வர்த்தக நிறுவனங்கள் அல்லது பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் (TNC-கள்) உள்ளூர் சந்தையில் நுழைவது ஒரு புதிய காரணியை உருவாக்கியுள்ளது — சர்வதேச தொழிலாளர் பிரிவினையை. இப்போது உள்ளூர் வேலைவாத மோதல்கள், சர்வதேச அளவில் தீர்க்கப்பட வேண்டியதாக மாறியுள்ளது. உண்மையான முதலாளி தன்னை மறைத்து வைக்க முடிகிறது அல்லது எந்தவொரு தொழிற்சங்க நடவடிக்கையிலிருந்தும் வெகு தொலைவில் இருக்க முடிகிறது.

இதனால், தொழிலாளர் வர்க்கம் தற்போது தொலைதூர இலக்குகளைத் தாக்கும் ஒரு புதிய போராட்ட ஆயுதத்தை தேட வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளது. இது, ஏற்கனவே உள்ள தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாட்டில் தரமாற்றங்களை கொண்டு வர வேண்டிய தேவை உருவாக்குகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவோம் என்றால், முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான தொழிற்சங்கப் போராட்டம், பிந்தைய நிலையில், நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் இறையாண்மையை விழுங்கும் நவீன ஏகாதிபத்தியத்திற்கு எதிரான ஒரு அரசியல் போராட்டமாக மாறுகிறது.

இந்த தொழிற்சங்கப் போராட்டத்தின் விரிவடையும் எல்லைகள் மற்றும் எதிர்நிலை சவால்கள், தொழிலாளர் வர்க்கப் போராட்டத்தின் எதிர்காலத்தை உருவாக்கும் கட்டாயங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் நோக்கி வழிகாட்டுகின்றன.

புதிய சவால்களுக்கு நமது தொழிற்சங்கங்களின் பதில்கள்

ஒருபுறம் சந்தையின் நிர்ப்பந்தங்களுக்கு இணங்க வேண்டியிருப்பதாலும், மறுபுறம் தாராளமயமாக்கலின் சமூக மற்றும் பொருளாதார விளைவுகளுக்கு எதிராக செயல்பட வேண்டியிருப்பதாலும், நமது தொழிற்சங்கங்களின் திட்டங்கள் மற்றும் செயல்முறைகளில் இன்று உணரத்தக்க மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

தொடக்கத்தில், குறிப்பாக இடதுசாரி கொள்கைப் பின்பற்றும் தொழிற்சங்கங்கள், அரசாங்கத்தின் தொழிலாளர் விரோதக் கொள்கைகளுக்கு கடுமையான எதிர்ப்பு தெரிவித்தன. இருப்பினும், காலப்போக்கில் சந்தை சீர்திருத்தங்களுக்கு ஆதரவாக தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில் ஏற்பட்ட

அழுத்தங்களை நீண்ட காலத்திற்கு தடுக்க இயலாது என்பது தெளிவாகி வந்தது. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர் விரோத விளைவுகளை எதிர்த்து ஒருமித்த நிலைப்பாடு இருந்தாலும், உலகமயமாக்கலை ஒரு புதிய நிதி மற்றும் அரசியல் சக்தியாக ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தொழிற்சங்கங்கள் தயாராகின்றன.

அதே நேரத்தில், இந்திய தொழிற்சங்கங்கள் பொதுத்துறை நிறுவனங்களின் தனியார்மயமாக்கலைத் தற்காலிகமாகத் தடுக்கவும், தொழிலாளர் சட்ட சீர்திருத்தங்களைத் தடுக்கவும் பெரும்பாலும் வெற்றிபெற்றுள்ளன. ஒட்டுமொத்தமாக, இந்திய தொழிற்சங்கங்கள் புதிய சவால்களுக்கு நடைமுறையான அணுகுமுறையுடன் பதிலளித்து வருவதோடு, மாற்றம் அடைந்த புதிய யதார்த்தத்திற்கு ஏற்றவாறு தங்களைச் சரிசெய்தும் வருகின்றன என்று கூறலாம்.

இந்நிலையில், நிர்வாகத்துடன் ஒத்துழைப்பதும் எதிர்ப்பதும் ஒரே நேரத்தில் இடம்பெறுவதால், தொழிற்சங்கத் தலைமையில் குழப்ப நிலை உருவாகியுள்ளது. இருப்பினும், இது தொழிற்சங்க இயக்கம் முடிவுற்றுவிட்டது எனக் கருதத் தேவையில்லை. சேவைத் துறையும் உற்பத்தித் துறையும் உள்ளிட்ட பல பகுதிகளில் தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் தாக்கத்தையும் செயல்பாட்டையும் தொடர்ந்து உணர்த்தி வருகின்றன.

இது தவிர, ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் எதிர்வினை — அமைப்பின் உற்பத்தித்திறன், லாபம், தொழிற்சங்கத் தலைவர் வரலாறு, அரசியல் தொடர்பு, தொழிலாளர் ஒற்றுமை, அரசாங்கப் பதில் ஆகியவற்றைப் பொருத்து — தேசிய, பிராந்திய, துறை மற்றும் நிறுவன மட்டங்களில் மாறுபடுகின்றது. இந்த விதவிதமான நிலைப்பாடுகள், இன்றைய தொழிற்சங்க அரசியலின் சிக்கலான தன்மையை விளக்குகின்றன. இப்போது, தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மற்றும் கொள்கை பரிந்துரைகளில் நிகழ்ந்த முக்கியமான மாற்றங்களை சுருக்கமாகப் பார்வையிடலாம்.

தற்காப்பு உத்தி

சீர்திருத்தத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில் கதவடைப்பு மற்றும் வேலைநிறுத்தப் புள்ளிவிவரங்களை மேலோட்டமாகப் பார்வையிட்டால், நமது தொழிற்சங்கங்கள் தற்போது தற்காப்பு உத்திக்குள் மாறியுள்ளன என யாரும் நம்பலாம். தலைநகருக்கு அரசு வழங்கும் 'பாதுகாப்பு' காரணமாக, தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளின்

வரம்புகள் இன்று மிகவும் கட்டுப்பட்டுள்ளன. இதன் விளைவாக, வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் கெராவோக்கள் தற்போது மதிய உணவு இடைவேளையில் வாயில் கூட்டங்களாகவும், வேலை நேரத்தில் கருப்பு பேட்ஜ் அணிவதோ அல்லது மக்கள் கவனத்தை ஈர்க்கும் புதிய உருவான எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளாகவும் மாறிவிட்டுள்ளன. இதனால், தொழில்துறை மோதல்களில் வேலைநிறுத்தங்களின் விகிதம் கதவடைப்புகளுடன் ஒப்பிடும்போது குறைந்துவிட்டது. இது வெறும் இந்திய அளவில் மட்டும் இல்லாமல், பிற வளரும் நாடுகளிலும் சரியாகவே ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (சக்ரவர்த்தி 2002). இந்நிலையில், வேலைநிறுத்தம் தொழிலாளர் வர்க்கப் போராட்டத்தின் முக்கிய ஆயுதமாகத் தெரியாத நிலை உருவாகியுள்ளது.

இருப்பினும், தொழிற்சங்கங்கள் வழக்கமாக கீழ்ப்படிதலுடன் செயல்பட்டாலும், சில தூழ்நிலைகளில் (உதா: முழுமையான மூடல் அல்லது பெருமளவு பணியாளர் குறைப்பு) போர்க்குணமிக்க நடவடிக்கைகளையும் எடுத்துக்கொள்கின்றன. இத்தகைய தூழ்நிலைகளில், 'பச்சாவ் கமிட்டிகள்' எனப்படும் குழுக்கள் உருவாகுகின்றன. இவை தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்தும், விருப்பத் தேர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழிற்சங்க வடிவமாகும்.

உதாரணங்கள்:

ஹரியானா மாநிலத்தில், பருத்தி ஆலை தொழிலாளர்கள், அரசியல் சார்பற்ற INTUC, AITUC, HMS மற்றும் CITU ஆகிய தொழிற்சங்கங்களை இணைத்து தொழிற்சங்க கவுன்சில் (TUC) என்ற கூட்டு அமைப்பை உருவாக்கினர். இந்த அமைப்பு, சுபீட்சமான ஹரியானாவில் போர்மிக்க தொழிற்சங்க இயக்கத்தை மீண்டும் உருவாக்கியது.

மேற்கு வங்காளத்தில், சணல் ஆலைகள் மற்றும் பொறியியல் துறைகளில், தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களின் அரசியல் சார்பு தவிர்த்து, அனைத்து தொழிலாளர்களையும் உள்ளடக்கிய 'சேவ் கமிட்டிகள்' கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் பல இடங்களில் உருவாகின.

சுந்தர் (2015) தனது ஆய்வில் சுட்டிக்காட்டும் வகையில், 2000களில் தொழில்துறை மோதல்களில் தொழிலாளர்களின் ஒருங்கிணைப்பு அதிகரித்தது. ஹரியானா, பஞ்சாப், உத்தரப் பிரதேசம், மகாராஷ்டிரா மற்றும் தமிழ்நாடு போன்ற மாநிலங்களில் தொழில்மயமாக்கப்பட்ட பகுதிகள் கடுமையான, நீடித்த மற்றும்

இரத்தக் களரியான தொழிலாளர் போராட்டங்களை எதிர்கொண்டன. பல இடங்களில், முதலாளிகள் தொழிலாளர்களின் வேலைநிறுத்தத்திற்கு பதிலாக கதவடைப்பைத் தொடக்க நடவடிக்கையாக மேற்கொண்டனர்.

தொழிலாளர் நெகிழ்வுத்தன்மை நடவடிக்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வது (திருத்தப்பட்ட வடிவம்)

இன்றைய தொழில்சங்கங்கள் பெரும்பாலும் தொழிலாளர் நெகிழ்வுத்தன்மை நடவடிக்கைகளை ஏற்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளன. தொடக்கத்தில், உலகின் எந்த பகுதியிலும் தொழில்சங்கங்கள் இந்த நடவடிக்கைகளை எளிதில் ஏற்கவில்லை (மம்கூட்டம் 2003: 67). ஆனால், தொழிலாளர்களுக்கும் தொழில்துறையின் நீண்டகால நலனுக்குமான பார்வையில், இந்த நடவடிக்கைகளை நிரந்தரமாக எதிர்த்து நின்றாவிட முடியாது என்பதை தொழில்சங்கங்கள் காலப்போக்கில் உணர்ந்தன.

1990-களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 234 கூட்டு பேர ஒப்பந்தங்களின் ஒரு ஆய்வில், தொழிலாளர் நெகிழ்வுத்தன்மையை நிறுவங்களில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு தொழில்சங்கங்கள் தடையாக இல்லை என்பதை ரத்னம் (2000: 261) கண்டறிந்தார். உதாரணமாக, மும்பையின் தொழில்சங்கத் தலைவர்கள் புதிய தொழில்நுட்பங்களை நிறுவுவதற்கான நிர்வாகத்தின் உரிமையை ஏற்றுக் கொண்டனர். மும்பை மற்றும் அதன் புறநகர்ப் பகுதிகளில் உள்ள சில பொறியியல் நிறுவனங்களில் கணினி கட்டுப்பாட்டுத் தொழில்நுட்பம் அறிமுகப்படுத்தப்படும்போது, நிர்வாகம் " பணிநீக்கம் இல்லை" என உறுதி அளித்ததால், தொழில்சங்கங்களும் தொழிலாளர்களும் திருப்தியடைந்தனர்..

இதேபோல, பர்த்வானின் அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் தொழிலாளர் செலவை குறைக்கும் நோக்கில் இயந்திரமயமாக்கப்பட்ட 'மினி அரிசி ஆலைகளை' நிறுவ CITU-வின் ஒப்புதலை பெற்றனர். மலிவான அரிசி இறக்குமதியால் ஏற்பட்ட தொழில்துறை நெருக்கடியைக் கருத்தில் கொண்டு, தொழில்சங்கங்கள் போர்க்கள உறையைத் தவிர்த்தன (கோஷ் 2001). மேலும், கோயம்புத்தூரின் ஜவுளி ஆலைகளில் விருப்ப ஒய்வு திட்டம் (VRS) பெரிதாக எதிர்ப்பை சந்திக்கவில்லை. கடந்த சில ஆண்டுகளில் தொழில் வீழ்ச்சியை எதிர்கொண்ட இந்த நிறுவனங்களில், தொழில்சங்கங்கள் நவீனமயமாக்கல் மற்றும் அதன் தொடர்ச்சியாக வந்த VRS-ஐ

ஏற்றன (சக்ரவர்த்தி 2002: 748).

இந்திய மருந்துகள் மற்றும் மருந்துக் குழுமம் மற்றும் இந்துஸ்தான் காப்பர் நிறுவனங்களில், தொழில்சங்கங்கள் ஊதிய திருத்தத்தை ஒத்திவைக்க ஒப்புக் கொண்டன. மேலும், பல சந்தர்ப்பங்களில் ஊதிய முடக்கத்தையும் ஏற்றன. இந்த அனைத்து விவரங்களும் நம் தொழிலாளர்களின் சம்பள அமைப்பில் விரிவடையும் இடைவெளியைக் காட்டுவதுடன், கூட்டு பேரம் பேசலின் பங்கு குறைந்து வருவதையும் பிரதிபலிக்கின்றன.

தாவரத்தின் போட்டித்திறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் குறித்த கவலை

போட்டித்திறனும் உற்பத்தித்திறனும் என்ற இலக்குகளை ஏற்றுக்கொள்வது என்பது இன்று தொழிற்சங்கங்கள் ஆலை மட்டத்தில் மேற்கொள்கின்ற ஒரு புதிய மற்றும் முக்கியமான பாத்திரமாகும். செயல்திறன் இல்லாதவர்களிடம் எந்த அனுதாபமும் இல்லாத இந்த நவீன உலகில், தொழிலாளர்களின் செயல்திறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறனைப் பற்றிய தீவிரமான சிந்தனை அவசியமாகியுள்ளது.

தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள் ஊடாக அதிக உற்பத்தித்திறனை உறுதி செய்வதற்காக, தொழிற்சங்கங்கள் நிர்வாகத்துடன் பேச்சுவார்த்தைகளில் ஈடுபட்டுள்ளன (மம்சூட்டம் 2003: 105–129). இந்தச் சூழ்நிலையில், மனிதவளச் செலவைக் கட்டுப்படுத்தவும், தொழிற்சங்கத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் திறனைக் குறைக்கும் விதமாக நிர்வாகம் பல நுட்பங்கள் மற்றும் செயல்முறைகளை அறிமுகப்படுத்த தொழிற்சங்கங்களும் ஒத்துழைக்கின்றன.

இந்த மாற்றங்களின் நேரடி விளைவாக, இன்று பல தொழில்களில் தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறனை அளவிடும் முறைமைகள் மற்றும் மேம்பட்ட பணிக்கலாச்சாரம் போன்றவை திட்டமிட்ட முறையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, டாடா ஸ்டீல் மற்றும் நிக்கோவில் நிறுவனங்களில், தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிறகு தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறன் 30% முதல் 35% வரை அதிகரித்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதேபோல், 2001–2002-ஆம் ஆண்டுகளில் மறுசீரமைப்பிற்குப் பிறகு மாருதி உத்யோக் நிறுவனத்தின் உற்பத்தித்திறன் 120% அதிகரித்தது.

இந்திய தொழிலாளர் ஆணையம் (2002: 64) வெளியிட்ட அறிக்கையில், நாட்டின் தொழிலாளர் உற்பத்தித்திறனில் " குறிப்பிடத்தக்க அதிகரிப்பு" ஏற்பட்டுள்ளதாக

ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மேலும், பல இந்திய நிறுவனங்கள் தர நிர்ணயச் சான்றிதழ்கள் (ISO) பெறும் நோக்கில் தர வட்டங்களை (quality circles) அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. பொதுத்துறை நிறுவனங்களில் (PSEs) நிலவும் சுமுகமான தொழில்துறை உறவுகள், உற்பத்தித்திறனுக்கான கூட்டு பேரமுடைய பேச்சுவார்த்தைகளை எளிதாக்கியுள்ளன.

சமீபத்திய ஆண்டுகளில், பல PSE-கள் உற்பத்தித்திறனை ஊக்குவிக்கும் வகையில் ஊக்கத்தொகை அடிப்படையிலான ஊதியத் திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இதன் விளைவாக, இன்று இந்திய நிறுவனங்கள் சிறந்த பணிக்கலாச்சாரத்தை உருவாக்குவதிலும் கவனம் செலுத்துகின்றன.

பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் மற்றும் நிறுவன தொழிற்சங்கவாதத்தின் மீதான அழுத்தம்

தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிந்தைய இந்தியாவில், நிறுவன தொழிற்சங்கவாதம் மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் பேசுதல் ஆகியவை முக்கியமான வளர்ச்சிகளாக உருவெடுத்துள்ளன. சாதாரண தொழிலாளர்கள் தங்களின் நலன்கள் குறித்த எதிர்பார்ப்புகளை முன்னிலைப்படுத்தும் நிலையில், பாரம்பரியமாக நிலவி வந்த தொழிற்சங்கத் தலைமையிடம் அவர்கள் அதிருப்தியடைந்து, வெளிப்புற ஆதரவின்றியே தங்களது விருப்பங்களை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியதுதான் இதற்கான துவக்கம்.

உயிர்வாழ்வதற்கான அக்கறை காரணமாக, பல தொழிற்சங்கங்கள் நிர்வாகத்துடன் மூன்றாம் தரப்பினரின் இன்றி நேரடியாக பேரம் பேச முடிவெடுத்து வருகின்றன. இது, தொழிலாளர் நலன்களை சிறப்பாக பாதுகாக்கும் ஒரு நடவடிக்கையாக பார்க்கப்படுகிறது. சுந்தர் (2015: 46) 2000-2009 காலப்பகுதியில் 28.47% தொழில்துறை மோதல்கள் பரஸ்பர கருத்துவேறுபாடுகள் அடிப்படையில் தீர்க்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலாளர்கள் சிறந்த வாரிய நடைமுறைகள் மற்றும் பொறுப்புள்ள நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர் (பாலசுப்பிரமணியன், 2004: 64-83). பல தொழிலாளர்கள் நிறுவப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாடுகளால் ஏமாற்றமடைந்து, தங்கள் உடனடி நலன்களை பாதுகாக்கும் நோக்கில் சுயாதீன

தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கி வருகின்றனர்.

இத்தகைய சுயாதீன தொழிற்சங்கங்கள், பெரிய அரசியல் தொழிற்சங்கங்களின் செயலிழப்பு மற்றும் தங்களின் தேவைகளை நிறைவேற்ற இயலாமையை பிரதிபலிக்கின்றன. அரசியல், சித்தாந்தம் அல்லது உள்ளூர் பிரச்சனைகளுக்காக நிலைபெற்றிருந்த தொழிற்சங்கங்கள், சிறிய அலகுகளாக உடைந்து தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை வீழ்த்துகின்றன. இதனால்தான் தொழிலாளர்கள் அந்த தலைமையின் மீது நம்பிக்கையை இழக்கின்றனர்.

மீண்டும், மிக கவலையளிக்கும் விடயமென்னவென்றால், முறைசாரா துறைகளில் வேலையை இழந்த தொழிலாளர்கள் இன, மொழி மற்றும் பிராந்திய அடிப்படையிலான இயக்கங்களை நோக்கி திரும்புகிறார்கள். கடந்த காலங்களில் குஜராத்தில் அல்லது மும்பையில் ஏற்பட்ட சமூக கலவரங்களுக்கு தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதுதான் ஒரு முக்கிய காரணம். வடக்கு வங்காள தேயிலைத் தோட்டங்கள் மற்றும் மும்பையின் ஜவுளி தொழிலாளர்கள், இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்களை விட்டு விலகி, GNLF மற்றும் சிவசேனா போன்ற தேசியவாத அமைப்புகளுடன் இணைந்திருப்பதையும் காணலாம்.

தொழிலாளர்கள் வர்க்க ஒற்றுமையை விலக்கி சாதி மற்றும் சமூக அடிப்படையில் பிரிந்து செயல்படும்போது, தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் நோக்கம் முற்றிலும் வீணாகிவிடும். இருப்பினும், பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் பேசுதல் என்பது, தொழிலாளர் மற்றும் நிர்வாகத்துக்கு இடையில் ஒத்துழைப்பை வளர்க்கும் ஒரு முறையாக திகழ்கிறது. இதன் மூலம், இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தைகள் அல்லது சமரசவாதிகள் மூலமாக விரைவான தீர்வுகள் கிடைக்கக்கூடியதாக இருக்கின்றன.

இந்த வளர்ச்சி, அரசியல் சார்பற்ற சுயாதீன தொழிற்சங்கங்களுக்கு வழிவகுக்கின்றது. இவை அரசியல் ஈடுபாடுகளை தவிர்த்து, தொழிலாளர் நலன்கள் மற்றும் பொருளாதார பிரச்சனைகள் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்துகின்றன. இருந்தாலும், இப்போதெல்லாம் உள்ளே இருப்பவர்களின் (அதாவது பணியில் இருப்பவர்களின்) எண்ணிக்கை குறைவடைந்துள்ளது. இதனால் தொழிற்சங்கங்கள் தங்களின் ஆதரவுத் தளத்தை விரிவுபடுத்த புதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றன. இந்த மாற்றங்கள், பொதுவான பிரச்சனைகள் மீதான ஒருங்கிணைந்த தொழிலாளர்

போராட்டத்தின் அவசியத்தை மேலும் வலியுறுத்துகின்றன.

1. பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் & நிறுவன தொழிற்சங்கவாதத்தின் மீதான அழுத்தம்

தாராளமயமாக்கலுக்குப் பிந்தைய இந்தியாவில், நிறுவன தொழிற்சங்கவாதம் மற்றும் பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் பேசுதல் ஆகியவை முக்கியமான முன்னேற்றங்களை உருவாக்கியுள்ளன. பெரும்பாலும், பொதுப் பணியாளர்கள் மையப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சங்கத் தலைமையின் மீது அதிருப்தியடைந்து, வெளிப்புற ஆதரவில்லை என்றாலும் தங்களது சுயநல விருப்பங்களை முன்னிறுத்துகின்றனர். இது, வாழ்க்கைமுறையின் தேவைகள் காரணமாக, தொழிற்சங்கங்களை நிர்வாகத்துடன் நேரடியாக ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட வைக்கிறது, அப்போது மூன்றாம் தரப்பினரின் தலையீடு இல்லாமல் தொழிலாளர்களின் நலன் உறுதி செய்யப்படுகிறது.

சுந்தர்) 2015:46) குறிப்பிட்டபடி, 2000 முதல் 2009 வரை 28.47% தொழில்துறை மோதல்கள் பரஸ்பர பேச்சுவார்த்தையால் தீர்க்கப்பட்டன. இதன் பொருள், மேலாளர்கள் நல்ல நிர்வாக நடைமுறைகளையும் பொறுப்புடன் செயல்படும் நிறுவன நடவடிக்கைகளையும் மேம்படுத்தி வருகிறார்கள்) பாலசுப்பிரமணியன், 2004: 64-83).

அதே சமயம், நிலையான தொழிற்சங்கங்களை விட்டு வெளியேறி, தங்கள் நலன்களைப் பாதுகாக்கும் சுயாதீன தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கும் நிகழ்வுகளும் அதிகரித்துள்ளன)தவாலா 1996). இது, பெரிய அரசியல் தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய இயலாததைக் காட்டுகிறது. அரசியல் அல்லது உள்ளூர் சிக்கல்களால் தவிக்கப்பட்ட மாபெரும் தொழிற்சங்கங்கள் தகுதியற்றதாகவும், தொழிலாளர்கள் தங்கள் நம்பிக்கையையும் இழந்துவிடுவதாகவும் இது புலப்படுத்துகிறது.

முக்கிய கவலைக்குரிய அம்சம் என்னவென்றால், வழக்கமான வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் இன, மொழி, பிராந்திய அடிப்படையிலான இயக்கங்களை நாடுகிறார்கள். குஜராத்தில் அல்லது மும்பையில் தோன்றிய வகுப்புவாதக் கோபம், உள்ளூர் தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதன் விளைவாக உருவானது. வடக்கு வங்காளத்தின் தேயிலைத் தோட்டங்கள் மற்றும் மும்பையின் ஜவுளித் தொழிற்சாலைகளில் இருந்த தொழிலாளர்கள், இடதுசாரி தொழிற்சங்கங்களை விட்டு விலகி, GNLF மற்றும் சிவசேனா போன்ற இயக்கங்களில் ஈடுபட்டனர்) கோஷ் 2001:91).

பரவலாக்கப்பட்ட பேரம் பேசுதல் தொழிலாளி-நிர்வாக ஒத்துழைப்புக்கு வழிவகுக்கிறது .இது, அரசாங்கத்திலிருந்து அல்லது வெளிப்புற அழுத்தத்திலிருந்து விடுபட, இருதரப்பு பேச்சுவார்த்தை அல்லது சமரசவாதியின் தலையீட்டினால் விரைவாக பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதைக் குறிக்கிறது .இதனால், அரசியல் சார்பற்ற சுயாதீன தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகும் நிலை உருவாகியுள்ளது .இந்த மாற்றம், பொதுவான பிரச்சனைகளுக்கு தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து செயல்பட வேண்டிய தேவை மீண்டும் வலியுறுத்தப்படுவதற்கான அடையாளமாகும்.

2. தலைவர் மையப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களிலிருந்து செயல்வீரர் கட்டுப்பாட்டில் உள்ள தொழிற்சங்கங்களுக்கு மாற்றம்

தொழிற்சங்க இயக்கம் தற்பொழுது தலைவர்களை மையமாகக் கொண்ட அமைப்பிலிருந்து, செயல்வீரர்களால் இயக்கப்படும் தொழிற்சங்கங்களாக மாறி வருகிறது .பாரம்பரியமாக, இந்திய தொழிற்சங்கங்கள் வெளிப்புற அரசியல் தலைமைமீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தன, மேலும் பொதுமக்கள் உள்நோக்கமில்லாத அரசியல் தலைவர்களால் வழிநடத்தப்பட்டன .இதனால், தொழிலாளர்களுக்குத் தங்களின் முக்கியத் தேவைகளை பிரதிபலிக்கும் வாய்ப்பு மிகக்குறைவாக இருந்தது. ஆனால், ராமசாமி) 1988) கூறுவதைப் போல, செயல்வீரர்களால் கட்டுப்படுத்தப்படும் தொழிற்சங்கங்கள், அரசியல் தலைமைநிலை அவசியத்தை குறைத்துள்ளன . பெரும்பான்மை தொழிலாளர்கள் நேரடியாக வாக்களிப்பதன் மூலம் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும் முகவர்களை தேர்வு செய்வதும், தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் வெளிப்புறக் கட்டுப்பாட்டைக் குறைத்துள்ளது.

இன்னும், தலைமையின் மாற்றம் மெதுவாகவே நடைபெறுகிறது .காரணம், தொழிற்சங்கங்கள் பரந்த பிணையத்தையும் சட்ட ஆதரவையும் கொண்டுள்ளன . இன்று, பல தொழிற்சங்கங்கள் "தலைமை நெருக்கடி "எனும் பிரச்சனையை எதிர்கொள்கின்றன .மூத்த தொழிலாளர்கள் ஓய்வு பெற்றுள்ளனர் அல்லது VRS எடுத்துள்ளனர் .புதிய தலைமுறையினர் தொழிற்சங்க வேலைப்பாடுகளில் ஈடுபட விருப்பமின்றி இருக்கின்றனர்.

இந்த சூழலில், கொல்கத்தாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஆசிய தொழிற்சங்கக் கல்லூரி ஒரு முக்கிய முன்னேற்றமாக இருக்கிறது .இது, சாதாரண தொழிலாளர்களை

தொழிற்சங்கத் தலைமைப் பொறுப்புக்கு பயிற்சி அளிக்க உதவும் ஒரு உந்துதலாக இருக்கிறது.

பரந்த அளவில் தொழிலாள வர்க்க ஒற்றுமையை உருவாக்குதல்

இன்றைய சூழலில் எந்த ஒரு தொழிற்சங்கமாக இருந்தாலும், தானாகவே தன்னை தனிப்பட்ட முறையில் பாதுகாக்க இயலாது. LPG (தளர்த்தப்பட்டத் தொழில்சார்ந்த கொள்கைகள்) ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்க, குறைந்தபட்சம் பரந்த அளவில் தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமையை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இயக்கம் தொடர்ச் செய்ய, உயிரோடு வைத்திருக்க, தேசிய மற்றும் சர்வதேச மட்டங்களில் தொழிற்சங்க ஒற்றுமை இன்றியமையாத ஒன்றாக மாறியுள்ளது.

இந்த மாற்றத்தின் முதல் அடியெடுத்து வைப்பாக 1980களில் 'தேசிய தொழிற்சங்க பிரச்சாரக் குழு' உருவாக்கப்பட்டது. இதில் BMS மற்றும் INTUC தவிர அனைத்து முக்கிய மத்திய தொழிற்சங்கங்களும் சேர்க்கப்பட்டன. பின்னர், அரசு தொழிலாளர் சட்டங்களில் சீர்திருத்தங்களை முன்மொழிந்தபோது, பல வெவ்வேறு அடையாளங்கள் கொண்ட (சிவப்பு முதல் காவி வரை) தொழிற்சங்கங்கள் கூட ஒன்றிணைந்தன. BKS (பாரதிய காங்கிரஸ் சேனா), BMS, INTUC, CITU, AITUC, HMS போன்றவை தொழிலாளர் விரோதச் சட்டங்களை எதிர்த்து ஒன்றாக குரல் கொடுத்தன. இத்தகைய அழுத்தங்கள் 1997ஆம் ஆண்டு ஹிந்த் மஸ்தூர் சபா மற்றும் அகில இந்திய தொழிற்சங்க காங்கிரஸ் ஆகியவற்றின் தலைவர்களை ஒன்றிணைவதைப்பற்றி சிந்திக்கத் தூண்டின. இவை முழுமையான இணைப்பை உருவாக்கவில்லை என்றாலும், பொதுவான பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதில் ஒன்றிணைந்து செயல்பட ஒப்புக்கொண்டன.

இன்றைய நிலையில் தொழிற்சங்கங்கள் மிகப் பெரிய எதிரிகளாக மாறியுள்ள பன்னாட்டு நிறுவனங்கள், முதலாளித்துவம் சார்ந்த உலகமயமாக்கல் மற்றும் அரசு சீர்திருத்தக் கொள்கைகளுடன் நேரடியாக மோத வேண்டியிருக்கிறது. எனவே, தொழிற்சங்கங்கள் ஒரே கூட்டு ஆதரவின் கீழ் இயங்க வேண்டிய அவசியம் அதிகரிக்கிறது. இவை ஆலை, மாநில மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் கூட்டு பேரணிகள், வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் கூட்டு நடவடிக்கைகளை ஒருங்கிணைக்கின்றன.

கடந்த 15 ஆண்டுகளில் கோடிக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பங்கேற்ற வேலைநிறுத்தங்கள் நடத்தப்பட்டுள்ளன. சில விஷயங்களில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தாலும், ஆட்குறைப்பு, தனியார்மயமாக்கல், தொழில்துறை தகராறு சட்டம், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் சட்டம், மற்றும் தொழிற்சங்கச் சட்டம் ஆகியவற்றில் எதிர்ப்பு காட்டும் போது, இவை ஒன்றிணைந்து செயல்பட்டன. ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளில் முழுமையான ஒற்றுமை ஏற்படாவிட்டாலும், இந்த நடவடிக்கைகளை யாரும் எதிர்க்கவில்லை என்பது முக்கியமானது.

அதிக முக்கியமாக, தொழிற்சங்க இணைப்பைக் கடந்தும் அடிமட்ட தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. வங்கி, காப்பீடு, எஃகு, போக்குவரத்து, நிலக்கரி, மின்சாரம், உரம், தொலைத்தொடர்பு, துறைமுகம், சுரங்கம், எண்ணெய் உள்ளிட்ட முக்கியத்துவமிக்க துறைகளில் தொழிலாளர் ஒற்றுமை ஒரு முன்னோடி உதாரணமாகும். இது தொழில்துறை நிர்வாகத்திற்கும், அரசாங்கத்திற்கும் ஒரு எச்சரிக்கையாகவும், தொழில்துறை வாழ்க்கையில் தொழிற்சங்கங்கள் மீதான புறக்கணிப்பையும் பிரதிபலிக்கிறது.

பொதுவாக மக்களைப் பாதிக்கும் பிரச்சனைகள் மீதான அழுத்தம்

பொருளாதார சீர்திருத்தங்கள் அறிமுகமாகும் முன், சில தொழிற்சங்கங்களை தவிர, பொதுமக்களை நம்பிக்கையுடன் தங்கள் பக்கமாக அழைத்துச் செல்லும் முயற்சியில் தொழிற்சங்கங்கள் பெரிதும் அக்கறை காட்டவில்லை. இதன் விளைவாக, சுதந்திரத்திற்கு முன் ஏற்பட்ட தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் அடித்தளத்திற்குத் துவக்கமாயிருந்த தொழிலாளர்களுக்கும் சமூகத்துக்கும் இடையிலான தொடர்பு தொடர்ந்து நீடிக்க முடியவில்லை.

இன்றைய பொதுமக்கள் தொழிற்சங்கங்கள் மேற்கொள்ளும் சுயநலவாத நடவடிக்கைகளில் பெரிதாக ஈடுபாடும் அனுதாபமும் காட்டுவதில்லை. உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் நிதி தொடர்பான விஷயங்களில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தாலும், தொழிற்சங்கங்கள் அருகிலுள்ள தொழிற்சங்கத்தின் சக தொழிலாளர்களுக்கு தளவாட ஆதரவு அளிப்பதில் பின்வாங்கின. கூடுதலாக, போட்டியாளர்களை எதிர்த்துப் போராடவோ அல்லது ஒத்துழைக்கவோ தயங்கின.

ஆனால் இன்று, தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் அரசியல் எதிரிகளை நேரடியாக

எதிர்த்துப் பேசும் ஆபத்தைக் கூட ஏற்கின்றன. காரணம், தற்போது அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால் தனிப்பட்ட பகைவர்களை மட்டும் அல்லாமல், முழுமையான பொருளாதார அமைப்பையே உள்ளடக்கியது. எனவே, தொழிலாளர் இயக்கங்களை வலுப்படுத்த பொதுமக்களின் ஆதரவை தேவைப்படுத்தும் அவசியம் உருவாகியுள்ளது. இது குறிப்பாக தனித்துப் போராடும் நிறுவன தொழிற்சங்கங்களுக்கு பொருந்தும். தொழிற்சங்கங்களின் போராட்ட மனப்பான்மை குறைவடைந்தது, வேலைநிறுத்தங்களை குறைவாகவே நடத்துகின்றன, ஆனால் பரந்த அளவில் ஒற்றுமையை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் தொடருகின்றன. இது மக்களிடம் நம்பிக்கையை உருவாக்கும் நோக்கத்தில் அமைந்துள்ளது. சமூகத்தின் பல்வேறு பிரிவுகளின் ஆதரவைப் பெற்று மாநில அல்லது தேசிய மட்டத்திலான வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தும் எண்ணம், தொழிற்சங்கங்களின் புதிய அணுகுமுறையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மற்றும், தொழிற்சங்கங்கள் இன்று தொழிற்சாலை வாயில்களில் அல்லாது, தெருக்களில் அமர்ந்து மக்களுக்கு விளக்குவதைப் பார்ப்பது சாதாரணமாகிவிட்டது. வாடிக்கையாளர் திருப்தியை முதன்மையாகக் கருதும் வங்கித் துறையைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் இந்த உத்தியை அதிகம் பயன்படுத்துகின்றனர்.

இன்றைய தொழிற்சங்கங்கள் எடுத்துக்கொள்கின்ற பிரச்சனைகள், சமூகத்தின் பொது கவலைகளுடன் இணைந்துள்ளன. உண்மையில், உலகமயமாக்கல் தொழிற்சங்கங்களுக்கு புதிய சவால்களோடு, வளர்ச்சிக்கும் வாய்ப்புகளையும் வழங்கியுள்ளது. வேலையின்மை, வறுமை, மனித உரிமைகள், சமூகப் பாதுகாப்பு, தொழில் பயிற்சி, தனியார்மயமாக்கல், ஒப்பந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சனை, குழந்தைத் தொழிலாளர், பெண் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள், சுற்றுச்சூழலுக்கான பாதுகாப்பு ஆகியவை தொழிற்சங்க இயக்கத்திற்கு புதிய உந்துதல்களை வழங்கியுள்ளன.

இன்றைய தொழிற்சங்கங்கள் 'மனித மேம்பாடு' போன்ற பொருளாதாரம் சாராத சமூக நலன்கள் குறித்தும் பேசத் தயாராக உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்தக்க மாற்றம். இது, சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் வரை தொழிற்சங்கப் போராட்ட வரலாற்றில் காண முடியாத ஒரு முன்னேற்றம் என்பதை உணர்த்துகிறது.

அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைக்கும் முயற்சிகள்

இன்றைய தொழிற்சங்கங்கள், விரிவடைந்து வரும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர் பிரிவைப் பற்றிய ஆழ்ந்த கவலையுடன் செயல்படுகின்றன. தொழிலாளர்கள் அமைப்புசாரா நிலையில் இருந்தால், அவர்கள் பெறக்கூடிய பலன்கள் நிலைத்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதை இவை உணர்ந்துள்ளன. இதற்கான விழிப்புணர்வே பல அரசு சாரா நிறுவனங்களையும் புதிய தொழிற்சங்கங்களையும் சமூகப் பாதுகாப்பு, குறைந்தபட்ச ஊதியம் மற்றும் நியாயமான வாழ்க்கைக்கான உரிமைகளைப் பெறுவதற்காக தற்காலிக மற்றும் முறைசாரா துறை தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைக்கும் நோக்கில் செயல்படத் தூண்டியுள்ளது.

சில தொழிற்சங்கங்களின் புதிய சிந்தனை மற்றும் முனைப்பும், கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் மத்திய தொழிற்சங்கங்களின் உறுப்பினர் எண்ணிக்கை கணிசமாக அதிகரித்ததும், ஊக்கமளிக்கும் அறிகுறிகளாகும். 1983 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் பெங்களூரில் நடைபெற்ற அமர்வில் " அமைப்புசாரா மக்களை ஒழுங்கமைத்தல்" முக்கிய இலக்காக முன்வைக்கப்பட்டது. இதே கருத்து, வதோதரா, சென்னை மற்றும் பாட்னா அமர்வுகளிலும் பலமுறை வலியுறுத்தப்பட்டது.

சில மத்திய அரசு நிறுவனங்களில், பீடி, சுருட்டு, தோல், கட்டுமானம், மீன்பிடி மற்றும் சுமை ஏற்றுதல் போன்ற துறைகளில், AITUC தனது தொழிற்சங்கங்கள் அல்லது கூட்டமைப்புகளை நிறுவியுள்ளது. தற்போது, நாட்டில் உள்ள 30 மில்லியன் அமைப்புசாரா கட்டுமானத் தொழிலாளர்களை இலக்காக்கொண்டு, கட்டிடத் தொழிலாளர்கள் கூட்டமைப்பை வலுப்படுத்தும் நோக்கத்தில் AITUC தீவிர முயற்சிகளில் ஈடுபட்டுள்ளது. இதேபோல், மற்ற அனைத்து முக்கிய மத்திய தொழிற்சங்கங்களும் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களை ஒருங்கிணைக்கும் பணியில் கவனம் செலுத்துகின்றன.

இந்த முயற்சிகள், தொழிற்சங்கவாதத்தின் புதிய பாதையை உருவாக்குகின்றன. SEWA, சென்னை உழைக்கும் பெண்கள் மன்றம், கர்நாடகா கோலிகேரி நிவாஸ் சங்கதன், பெங்களூரு வளர்ச்சிக்கான சிவில் முயற்சிகள், புனே நகர வீட்டு வேலை செய்பவர்கள் அமைப்பு ஆகியவை, முறைசாரா துறையில் உள்ள தொழிலாளர்கள், குறிப்பாக பெண்களுக்கு உதவிகரமாக உள்ளன. இவை, அவர்களின் நலன், சுகாதாரம், வீடு, கல்வி,

தெருவிளக்கு, குடிநீர், கடன் போன்ற பல துறைகளில் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்து வருகின்றன.

இக்கட்சிகள் பெரும்பாலும் மாநில அல்லது உள்ளாட்சி நிர்வாகங்களை அடையாளமாகக் கொண்டு சமூகநீதி மற்றும் அடிப்படை வசதிகளுக்காக குரலெழுப்புகின்றன. ரத்னம் மற்றும் ஜெயின் (2002) கூர்ந்தபடி, இத்தகைய தொழிற்சங்கங்கள் " சமூக தொழிற்சங்கவாதம்" எனப்படும் புதிய கோட்பாட்டை வளர்த்து வருகின்றன. இது, வட அமெரிக்க தொழிற்சங்கவாதத்தின் வணிகமய நோக்கத்தைவிட, மேம்பாடு மற்றும் உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தை முன்னிலைப்படுத்துகிறது.

இந்நிலையில், இந்திய தொழிற்சங்கவாதத்தின் பரிணாமத்தை ஆராய்வதற்கான சிறந்த காலம் இது. ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வீழ்ச்சி மற்றும் சமூகத்தினரிடையே உருவாகும் புதிய நம்பிக்கை – இவை புதிய யுக்திகளுக்கான வாய்ப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. தற்போதைய பொருளாதார சூழ்நிலையில் தொழிற்சங்கவாதம் புதிய முக்கியத்துவத்துடன் கூடியதாக மாறியுள்ளது. சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகளை தொழிலாளர் பிரச்சினைகளுடன் இணைக்கும் நோக்கத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் பணிகளை விரிவுபடுத்தத் தொடங்கியுள்ளன.

முறைசாரா தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைப்பதற்கான சுயாதீன அமைப்புகளுடனான கூட்டணிகள், சிவில் சமூகத்தில் தொழிற்சங்க ஈடுபாட்டின் புதிய வடிவங்களை உருவாக்குகின்றன. தொழிற்சங்கங்களின் கொள்கைகள், பரிந்துரைகள் மற்றும் நடவடிக்கைகள், நேரத்தியான மாற்றங்களைப் பெறுவதை இன்னும் தொடங்கவில்லை என்றாலும், அவை அதன் தேவையை வலியுறுத்துகின்றன.

ஷெத் (2004) கூறும் போல், "*வேலைவாய்ப்பில் அநீதி நீங்காத வரை தொழிற்சங்கங்கள் தேவையானவை*". இன்று தொழிற்சங்கவாதத்தின் வரையறை விரிவடைந்து வருகிறது. உற்பத்தித்திறன், தரம் மற்றும் தொழில்முறை முக்கியத்துவம் மட்டும் இல்லாமல், ஜனநாயகம், சமூகநீதி மற்றும் மனித உரிமைகளுக்கான ஆதரவும் தொழில்துறையில் தீவிரமாகும். இதனால், சட்டங்களின் அமலாக்கம், சிவில் சமூக ஒத்துழைப்பு, தொழிலாளர்களைப் பற்றிய பாரம்பரிய

மனநிலைகளை மாற்றும் முயற்சிகள் இன்றியமையாதவை. தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் முழு திறனையும் உணர்ந்து, புதிய சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப தங்களை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டியது அவசியம்.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- தொழில் வளர்ச்சி எப்போது பெரிதும் நடந்தது?
- தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி எதைக் காரணமாகக் கொண்டது?
- மக்கள் ஏன் கிராமங்களில் இருந்து நகரங்களுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர்?
- நகர்ப்புற இடம்பெயர்வு என்பது என்ன?
- தொழிலாளர்கள் நகரங்களில் வாழ்ந்த நிலைமை எப்படி இருந்தது?
- தொழிற்சாலைகளில் தொழிலாளர்கள் சந்தித்த சிரமங்களைப் பதிவிடு.
- தொழிலாளி வர்க்கம் உருவான முக்கியக் காரணம் என்ன?
- தொழிலாளி வர்க்கம் உருவானது சமூகத்தில் என்ன மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது?
- தொழிலாளர் சங்கங்கள் உருவானது எதற்காக?
- தொழிலாளி உரிமைகளை பாதுகாக்க ஏற்படுத்தப்பட்ட இயக்கங்களை குறிப்பிடுக.

இயல் – நான்கு

தொழிலாளர் சங்கவாதம் மற்றும் தொழிலாளர் இயக்கம்: தொழிலாளர் சங்கவாதம் – கோட்பாடுகள் – இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி – தொழிலாளர் சங்கங்களின் வகைகள் – இடதுசாரி தொழிலாளர் சங்கவாதம் – இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் – அமைப்பற்ற தொழிலாளர் பிரிவு.

நோக்கங்கள்:

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் கோட்பாடுகள்.
இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி
இந்திய தொழிலாளர் சங்கங்களின் வகைகள்
தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள்

தொழிலாளர் சங்கவாதம்

அறிமுகம்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதம் (Trade Unionism) என்பது ஒரு முக்கியமான சமூக, பொருளாதார மற்றும் அரசியல் இயக்கமாக விளங்குகிறது. தொழிலாளர் சங்கங்கள், தொழிலாளர்களின் உரிமைகள், நலன் மற்றும் வேலைநிலைகளை மேம்படுத்த முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வரலாறு, வளர்ச்சி, அவற்றின் தாக்கம் மற்றும் எதிர்கால சவால்கள் பற்றிய விரிவான தகவல்கள் இங்கே பரிசீலிக்கப்படுகின்றன.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வரலாறு

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் பாதியில் தோன்றியது. இதன் ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் வேலைநிலைகள் குறித்த விழிப்புணர்வு அதிகரித்தது. தொழிலாளர் சங்கங்கள் இந்திய தொழிலாளர் சங்கக் கூட்டமைப்பு (AITUC), இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் (INTUC), மற்றும் பிற தொழிலாளர் சங்கங்களை உள்ளடக்கியவையாக வளர்ந்தன. 1926ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம் (Trade Union Act) இயற்றப்பட்டு, தொழிலாளர் சங்கவாதம் ஒரு சட்டப்பூர்வமான அமைப்பாகப் பரிணமித்தது.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கிய பங்கு

- உரிமைகள் பாதுகாப்பு: தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் வேலையின் சட்டப்பூர்வ உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்புகளை உறுதி செய்கின்றன.
- தொலைபேசி மற்றும் பேச்சுவார்த்தை: தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் உழைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக உரிமைகள், சம்பளம் மற்றும் வேலையிடங்களில் அமைதி பாதுகாப்பு குறித்த பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்துகின்றன.
- சமூக நலன்கள்: தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் சமூக நலன்களை மேம்படுத்தவும், பணி பாதுகாப்பு, மற்றும் விலைவாசி உயர்வு குறித்த பிரச்சினைகளில் பேச்சுவார்த்தைகளை முன்னெடுக்கின்றன.

எதிர்கால சவால்கள்

தொழிலாளர் சங்கவாதம் எதிர்காலத்தில் பல புதிய சவால்களை எதிர்கொள்கின்றது. தொழில்நுட்ப மாற்றங்கள், வேலை வாய்ப்பு குறைபாடுகள், மற்றும் உலகளாவிய பொருளாதார மாற்றங்கள் தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு புதிய சவால்களைக் கொண்டு வருகின்றன. இவற்றின் தாக்கம் தொழிலாளர் சங்கங்களின் திறன் மற்றும் செயல்திறனை பாதிக்கக்கூடும். மேலும், இணையவழி வேலை, ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணியாற்றுதல் போன்ற மாற்றங்கள் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்கான போராட்டங்களைக் கடினமாக்கி உள்ளன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கிய பங்கு

- உரிமைகள் பாதுகாப்பு: தொழிலாளர்களுக்கு உரிய ஊதியம், வேலைநிலைகள், ஓய்வு நேரம், பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை உறுதி செய்தல்.
- நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துதல்: தொழிலாளர்களின் சமவாய்ப்பு மற்றும் சமூக நீதியை மேம்படுத்த முயற்சிகள் மேற்கொள்ளுதல்.
- ஆர்ப்பாட்டங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்கள்: தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை நிர்வாகத்திடம் கொண்டு செல்லும் கருவியாக தொழிலாளர் சங்கங்கள் செயல்படுகின்றன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் வளர்ச்சி

1920-1930களில் தொழிலாளர் சங்கவாதம் வலுவடைந்தது. இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி மற்றும் பிற அரசியல் கட்சிகள் தொழிலாளர் சங்கங்களை உருவாக்கி தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு முன்வந்தன. 1947ஆம் ஆண்டு இந்தியா விடுதலை பெற்ற பிறகு, தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர் சட்டங்களை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கிய அமைப்புகள்

- இந்திய தொழிலாளர் சங்கக் கூட்டமைப்பு (AITUC) – 1920ல் உருவாக்கப்பட்டது.
- இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் (INTUC) – 1947ல் உருவாக்கப்பட்டது.
- பாரதிய மசதூர் சங்கம் (BMS) – ஹிந்து ஐக்கிய தொழிலாளர் சங்கம்.
- மர்க்சிஸ்ட் தொழிலாளர் சங்கம் (CITU) – 1970ல் உருவாக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் சவால்கள்

- அரசியலின் தாக்கம்: தொழிலாளர் சங்கங்கள் பல அரசியல் கட்சிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதால், தொழிலாளர்களின் உண்மையான நலன் பாதிக்கப்படுகிறது.
- தொழிலாளர்களின் பிரிவினை: பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கங்கள் இடையே போட்டி நிலவுவதால், தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை குறைகிறது.
- உலகமயமாதல் (Globalization): சர்வதேச நிறுவனங்கள் இந்தியாவில் வளர்ச்சியடைந்ததால், தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறைந்துள்ளது.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் எதிர்காலம்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக தொடர்ந்து போராடி வருகின்றன. தொழிலாளர் சங்கங்களை புதுமையாக ஏற்படுத்தி, தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க அரசு மற்றும் தனியார் நிறுவனங்கள் இணைந்து செயல்பட வேண்டும். தொழிலாளர் சங்கங்களின் எதிர்கால வளர்ச்சி, புதிய தழ்நிலைகளுக்கேற்ப புதிய முன்னேற்றங்களை அடைய முன்மொழியப்படுகின்றது.

தொழிலாளர் இயக்கம்

இந்திய தொழிலாளர் இயக்கம், இந்திய சமூக மற்றும் பொருளாதார

வளர்ச்சியில் முக்கியமான ஒரு பகுதியாக அமைந்துள்ளது. தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கவும், வேலைநிலைகளை மேம்படுத்தவும் இந்த இயக்கம் உருவாகியது. தொழிலாளர் இயக்கம் இந்தியாவில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தோன்றியது மற்றும் பல்வேறு கட்டங்களை கடந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வரலாறு

இந்தியாவில் தொழிலாளர் இயக்கம் பிரிட்டிஷ் காலத்தில் தோன்றியது. தொழிலாளர்கள் நீண்ட வேலைநேரம், குறைந்த ஊதியம் மற்றும் பாதுகாப்பற்ற வேலைநிலைகளை எதிர்கொண்டனர். இதன் காரணமாக தொழிலாளர்கள் தங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க சங்கங்கள் அமைத்தனர்.

1920-ஆம் ஆண்டு இந்திய தொழிலாளர் சங்க கூட்டமைப்பு (AITUC) நிறுவப்பட்டது, இது இந்திய தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கிய நிகழ்வாகும். 1926-ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம் இயற்றப்பட்டது, இது தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு சட்டப்பூர்வமான அந்தஸ்து வழங்கியது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கிய கட்டங்கள்

- **பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலம் (1850-1947):** தொழிலாளர்கள் அடிமைப் போல் உழைக்க வேண்டிய சூழல் இருந்தது. 1918-1919 ஆம் ஆண்டு அகமதாபாத் தொழிலாளர் போராட்டம் மற்றும் பிற தொழிலாளர் போராட்டங்கள் இந்த இயக்கத்திற்கு துவக்கமாக அமைந்தன.
- **சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு (1947-1991):** தொழிலாளர் சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட்டன. தொழிலாளர் நலத்திட்டங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன. அரசு கட்டுப்பாடு அதிகமாக இருந்தது.
- **உலகமயமாதலுக்குப் பிறகு (1991-தற்போது):** தனியார்மயமாக்கல் அதிகரித்ததால், தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறையத் தொடங்கியது. தகவல் தொழில்நுட்ப துறை போன்றவை தொழிலாளர் இயக்கத்தின் அடிப்படைகளை மாற்றின.

தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் அவற்றின் தாக்கம்

- **இந்திய தொழிலாளர் சங்க கூட்டமைப்பு (AITUC) – 1920-ல் நிறுவப்பட்டது.**
- **இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் (INTUC) – 1947-ல் இந்திய தேசிய**

காங்கிரஸ் ஆதரவுடன் நிறுவப்பட்டது.

- மார்க்சிஸ்ட் தொழிலாளர் சங்கம் (CITU) – 1970-ல் நிறுவப்பட்டது.
- பாரதிய மசதூர் சங்கம் (BMS) – இந்து மத அடிப்படையில் 1955-ல் நிறுவப்பட்டது.

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் முக்கிய சாதனைகள்

- தொழிலாளர் சட்டங்களின் வரவு
- வேலை நேர நிர்ணயம் (8 மணி நேர வேலை)
- குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டம்
- தொழிலாளர் நல திட்டங்கள்
- பெண் தொழிலாளர்களுக்கான உரிமைகள்

தொழிலாளர் இயக்கத்தின் சவால்கள்

- அரசியல் கட்சிகளின் பாதிப்பு: தொழிலாளர் சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளதால், தொழிலாளர்களின் உண்மையான நலன் பாதிக்கப்படுகிறது.
- தொழிலாளர் சங்கங்களின் பிரிவினை: பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கங்கள் இடையே போட்டி நிலவுவதால், தொழிலாளர்களின் ஒற்றுமை குறைகிறது.
- உலகமயமாதல்: தனியார் மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீடுகள் அதிகரித்ததால், தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறைந்துள்ளது.

கோட்பாடுகள்

ஒரு நாட்டில் தொழிலாளர்களின் ஆற்றல் உரிய முறையில் பயன்படுத்தப்படுவது அதன் விரைவான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு மிகவும் முக்கியமாகும். அதே நேரத்தில் தொழிலாளர்கள் பயன்படுத்தப்படும் பொருள் அல்ல, அவர்கள் மனிதர்கள் என்பதால் உற்பத்தியில் தனித்தன்மையான அம்சமாக உள்ளனர். எனவே தொழிலாளர் கொள்கைகளில் அவர்கள் பற்றிய சமூக அல்லது நல்வாழ்வு அளவீடுகள் இருக்க வேண்டும். இதனால்தான் தொழிலாளர் சந்தைக் கொள்கைகளில் கருத்துக்கள் பிளவுப்பட்டு உள்ளன. நல்வாழ்வு அல்லது சமூக அம்சங்கள் பற்றிப் பேசுபவர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் சுதந்திரம், குறைந்த பட்ச ஊதிய சட்டங்கள், சில பணிப் பாதுகாப்பு அம்சங்கள், வேலையின்மைக்

காப்பீடு, ஆட்குறைப்பின்போது மானிய வசதிகள் உள்ளிட்டவற்றை ஆதரிக்கின்றனர்.

பணிப் பாதுகாப்பு அம்சங்கள்

பணியாளர் சந்தையின் பெயல்திறனுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிப்பவர்கள், பணிப் பாதுகாப்பு அம்சங்கள் போன்ற அரசு குறுக்கீடுகள், வேலை வாய்ப்பைக் குறைத்தல், உற்பத்தி, வளர்ச்சி ஆகியவற்றை பாதிக்கச்செய்து, அதன் மூலம் நீண்ட கால அடிப்படையில் தொழிலாளர்களை பாதிக்கும் என்று வாதிடுகின்றனர். அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளவை:

சிறப்பாகப் பணிபுரிபவர்களுக்கு அதிக ஊதியம், போனஸ் மற்றும் பதவி உயர்வு மூலம் வேலைக்கான ஊக்கத்தொகைகளை அளிப்பது மற்றும் கல்வி பயிற்சியின் மூலம் இயன்றவரை தொழிலாளர்களை உற்பத்திக்கு ஏற்றவர்களாக ஆக்குவது.

வேலை நிறுத்தம் போன்றவை காரணமாக பணி நாட்கள் இழப்பு ஏற்படுவதை குறைக்கும் வகையில் தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகத்துக்கு இடையே ஏற்படும் பிரச்சனைகளுக்கு விரைவான தீர்வு ஏற்படுவதை உறுதி செய்ய சுமுகமான தொழில் உறவுகளுக்கான நுணுக்கம். பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் அதிர்வுகளை சிறப்பாக தொழிலாளர்கள் இணக்கமான முறையில் எதிர்கொள்ள வைத்தல். தொழிலாளர் சந்தையில் குறுக்கீடுகள் மற்றும் தலையீடுகளை குறைத்தல் ஆகியவற்றுக்கு ஆதரவளிக்கின்றனர்.

இந்த இரண்டு கருத்துக்கள் மாறுபட்டதாக இருக்கின்ற போதிலும், இவை இரண்டும் முக்கியமானவை என்பதால், எது தேவையானதைத் தேர்வு செய்வதற்குப் பதில், இரண்டிற்கும் இடையில் சமநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். எனவே பெரும்பாலான நாடுகள் இந்த இரண்டு மாறுபட்ட நிலைகளுக்கு இடைப்பட்ட தொழிலாளர் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுகின்றன.

வளர்ச்சியின் மட்டம் மற்றும் நாட்டில் நிலவும் வேலையின்மை ஆகியவற்றுக்கு இடைப்பட்டதாக இந்த விருப்பம் இருக்கும். ஒரு நாடு வளர்ச்சியடைந்து இருக்கும் போது, அது அதிக நல்வாழ்வு சார்ந்ததாகவும், வேலையின்றியிருக்கும் ஒரு சிறு குழுவின்ருக்கு மட்டும் ஆதரவு அளிக்க வேண்டியிருக்கும். எனினும், தொழில்மயத்தின் துவக்க கட்டத்தில், முழுமையான

வேலை இன்றி அதிக எண்ணிக்கையில் மக்கள் இருக்கும் போது திறன் அம்சங்களுக்கு அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கும்.

இதே போல், வெளிப்படையான பொருளாதாரம் கொண்ட நாடுகள் அதிக ஏற்றுமதி மற்றும் அந்நிய நேரடி முதலீடுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு, ஏற்றுமதிச் சந்தையை எதிர்கொள்ளக் கூடிய அளவுக்கு திறன் கொண்ட தொழிலாளர்களைக் கையாள வேண்டும். இதனால், அவர்கள் திறன் அம்சத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டியிருக்கும்.

மற்ற நாடுகளில் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டங்கள்

உலகின் மிகப்பெரிய உற்பத்திப் பொருட்கள் ஏற்றுமதியாளராக உள்ள சீனாவை, தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கு குரல் கொடுக்கும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஆளப்படுகின்ற போதிலும், தொழிலாளர்களின் உற்பத்தி மற்றும் திறனை முழுமையாக பயன்படுத்திக் கொள்வதை உறுதி செய்யும் நடைமுறைக்கு ஏற்ற தொழிலாளர் சட்டங்களைக் கடைப்பிடித்துள்ளது. அதன்படி, தொழிலாளர் விதிகளை மீறும் அல்லது ஊழல் குற்றச்சாட்டுக்கு உள்ளாகும் நிரந்தரப் பணியாளர்கள் கூட பணி நீக்கம் செய்யப்படலாம். மேலும், ஒப்பந்த அடிப்படையில் தொழிலாளர்கள் நியமிக்கப்படுவதுடன், அவர்கள் ஒப்பந்தம் நீட்டிக்கப்படாவிட்டால் அதற்காக அவர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கப்பட வேண்டியதில்லை. ஏற்றுமதி மண்டலங்கள் உள்ள நிறுவனங்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் பணியாளர்களை சேர்க்கவும் நீக்கவும் அதிகாரம் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அதிக அந்நிய நேரடி முதலீடுகளை ஈர்க்கும் நோக்கத்துடன் இந்த உரிமை அளிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒழுங்கு நிறைந்த மற்றும் திறமையான பணி ஆற்றலை உறுதி செய்கிறது.

கிழக்கு மற்றும் தென் கிழக்கு ஆசியாவின் இந்தோனேசியா, தாய்லாந்து, மலேசியா, தைவான் மற்றும் தென்கொரியா போன்ற பெரும்பாலான நாடுகளில் இதே போன்ற கொள்கைகள் உள்ள போதிலும், அந்த சட்டத்தின் சில நுண் விவரங்கள் நாட்டுக்கு நாடு மாறுபடும். இந்த நாடுகளில் பலவும் தங்கள் பொருளாதாரத்தை வலுவடைத்து, தொழிலாளர் சட்டத்தையும் வலுப்படுத்தி உள்ளன. ஊழியர் ஒருவர் பணி நீக்கம் செய்யப்படும் போது, அவர் கடைசி நாளில் வழங்கப்பட்ட ஊதியத்துக்கு இணையான ஒரு மாத ஊதியம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அந்த நாடுகள் வழங்க வேண்டும்.

மூன்று ஆண்டுகளுக்கு குறைவாக பணிபுரிந்த ஊழியர்கள் மற்றும் நிர்வாகப் பொறுப்புகளில் இருந்தவர்களுக்கு பணி நீக்க ஊதியம் சிங்கப்பூரில் வழங்கப்பட வேண்டியதில்லை. பெரும்பாலான கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில், நிறுவனத்தின் லாபத்தைப் பொறுத்து தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்படுகிறது.

பெரும்பாலான ஐரோப்பிய நாடுகளில் இதே போன்ற தொழிலாளர் சட்டங்கள் உள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகள் வளர்ந்த நாடுகளாக இருப்பதாலும், வேலையின்மைப் பிரச்சனைகள் அங்கு இல்லை என்பதாலும், இந்தச் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு சாதகமாகவே உள்ளன. இந்தியாவின் தொழிலாளர்கள் சட்டங்களுக்கு மூலமாகத் திகழும் பிரிட்டனில், நியாயமான காரணம் இருந்தாலோ அல்லது நியாயமான நடைமுறைகள் பின்பற்றினாலோ தான் ஒருவரை பணிநீக்கம் செய்யலாம். பிரிட்டன் மற்றும் சில ஐரோப்பிய நாடுகளில், ஒப்பந்தக் காலம் முடிவடைந்து ஒருவர் நிறுத்தப்படுவதும் பணிநீக்கமாகவே கருதப்படுகிறது. எனினும், பிரிட்டனில் பணிநீக்க ஊதியமாக ஆண்டுக்கு ஒரு வார ஊதியம் அதிகபட்சமாக மூன்று மாத அளவு ஊதியம் மட்டுமே அளிக்கப்படும். எனினும், மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகள் வளர்ந்த நாடுகளாக இருப்பதால், வேலையில்லாதவர்களுக்கு நியாயமான தொகை அளிக்கும் சமூக பாதுகாப்பு முறை நடைமுறையில் உள்ளது. தொழிலாளர் பாதுகாப்பு விதிகள் சட்ட வடிவில் இருப்பதால், அவை தொழிலாளர் தீர்ப்பாயங்கள் அல்லது நீதிமன்றங்கள் மூலம் அமலாக்கப்படும். 100 தொழிலாளர்கள் பணிபுரியும் நிறுவனம் ஒருவரை பணிநீக்கம் செய்ய வேண்டும் எனில், அரசின் ஒப்புதல் பெறப்பட வேண்டும் என்று இந்தியாவில் இருப்பது போல், இன்றி, நிறுவனங்கள் தொழிலாளர்கள் சட்டம் பின்பற்றப்பட உள்ளது என்பது நீதிமன்றத்தில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

பணியாளர்களை பணிநீக்கம் செய்வதற்கு அமெரிக்க தொழிலாளர் சட்டம் அனுமதிக்கின்ற போதிலும், தொழிற்சங்கத்துடன் ஒப்பந்தம் ஏதேனும் இருப்பின் அது மதிக்கப்பட வேண்டும். எனினும், அமெரிக்காவில் சமூகப் பாதுகாப்பு செயல்பட்டுக் கொண்டிருப்பதனால், வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கு ஓராண்டு வரை பயன்கள் அளிக்கப்படுவதுடன், பயிற்சிகள் அளிக்கும் முறையும் நடைமுறையில் உள்ளது.

இதற்கு நேர் எதிராக, ஐப்பானிய சட்டப்பாடுகள் நிறைந்த தொழிலாளர் சட்டங்கள் உள்ளன. ஐப்பானிய சட்டங்கள் மற்றும் பாரம்பரியத்தின் காரணமாக, இந்த

நாட்டில் பணிநீக்கம் என்பது மிகவும் அரிதானதாகும். எனினும், நிரந்தரப் பணி முறை அமலில் உள்ள போதிலும், தொழிலாளர் திறன் மற்றும் உற்பத்தியை பராமரிக்க ஒரு வழியைக் கண்டுபிடித்துள்ளது. நிறுவனத்தின் லாபம் மற்றும் தொழிலாளரின் திறன் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், தொழிலாளர்களுக்கு அதிகபட்சமாக மூன்று முதல் நான்கு மாத ஊதியம் போனசாக வழங்கப்படுகிறது. இது, தொழிலாளர்களிடையே, நிறுவனம் லாபமடைவதில் தங்களுக்கு பங்கு உள்ளது என கருத வைத்து அவர்களின் செயல்திறனை அதிகரிக்கிறது.

இந்திய தொழிலாளர் சட்டம்

அதிக அளவு வேலையில்லா இளைஞர்களைக் கொண்டுள்ள வளரும் நாடான இந்தியா, உலகின் மிக பாதுகாப்பான தொழிலாளர் சட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது. இத்தகைய தொழிலாளர் சட்டம் உலகின் வேறு எந்த நாட்டிலும், குறிப்பாக வளர்ந்த நாடுகளில் கூட இல்லை. அந்த வகையில் இந்தியாவின் அமைப்பு ரீதியான துறையில் நிரந்தர வேலை உள்ளது. 100 பணியாளர்களுக்கு மேல் பணிபுரியும் நிறுவனம் அரசின் அனுமதியின்றி தொழிலாளர்களை வேலையில் இருந்து நீக்க முடியாது என்ற பாதுகாப்பு உள்ளது. செயல்திறனுக்கு தொடர்பு இன்றி பொதுத்துறை ஊழியர்கள் வருடாந்திர சம்பள உயர்வைப் பெறுகின்றனர்.

இத்தகைய உயர்மட்டப் பாதுகாப்பு உற்பத்தி விலை கொடுக்கும் வகையில் இருக்க வேண்டுமா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. சீனா, கிழக்கு ஆசியா மற்றும் இந்தியாவில் உள்ள கூடுதலான தொழிலாளர் பாதுகாப்பு கொள்கைகள் நீண்ட கால அடிப்படையில் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை அளிக்காது என்பதுடன், பாதிப்பையும் ஏற்படுத்தும்.

கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில், தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களைத் திறமையாகவும் இணக்கமாகவும் பயன்படுத்தும் வகையில் உள்ளது. இதனால், அங்கு வேலை நிறுத்தங்கள் மற்றும் பணி நிறுத்தம் இல்லாத நிலை உள்ளது.

கொரியா, தைவான், மலேசியா மற்றும் சிங்கப்பூரில் இணக்கமான ஊதியம் அளிக்கும் ஐப்பானிய பாணி பின்பற்றப்படுகிறது. நிறுவனத்தின் லாபத்தை ஓரளவு சார்ந்துள்ள போனஸ் தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் போது, தொழிலாளர்களின் பொறுப்பு மற்றும் ஒத்துழைப்பை அதிகரிக்கும். பணித்திறனுக்காக தனி நபர்

தொழிலாளர்களுக்கு அளிக்கப்படும் ஊக்கத்தொகை போனசுடன் இணைக்கப்படும் போது, பணிப்பாதுகாப்பும் அளிக்கப்படுவது ஜப்பானிய முறையாகும். கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் தொழிலாளர்களின் உற்பத்தித் திறனை அதிகரிக்கும் வகையில் பொதுக் கல்வி மற்றும் பயிற்சியையும் அளித்து வருகிறது.

இந்த வகையில், சீனா மற்றும் ஜப்பான் உள்ளிட்ட கிழக்கு ஆசிய நாடுகள் உயர் கட்டுப்பாடு, ஊக்கம் கொண்ட இணக்கமான மற்றும் நன்கு பயிற்சி பெற்ற தொழிலாளர்களை கொண்டுள்ளன.

இதுபோன்ற திறன் மற்றும் நல்வாழ்வு (அல்லது பாதுகாப்பு) ஆகியவற்றுக்கு இடையே சரியான சமநிலை இந்தியாவில் உருவாக்கப்படவில்லை. தெற்காசிய நாடுகளில் உள்ளது போன்ற திறன் வேட்கை இந்தியாவில் ஏற்படுவதற்கு வரலாற்று மற்றும் சமூக அம்சங்கள் அனுமதிக்காத போதிலும், தொழிலாளர்களின் திறனை மேம்படுத்துவதற்கும் அதிகரிப்பதற்கும் நியாயமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும்.

- இதற்காக, கிழக்கு ஆசியாவின் கீழ்க்காணும் தொழிலாளர் கொள்கைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும்:
- தொழிலாளர்களின் நீண்ட கால நல்வாழ்வை மேம்படுத்த
- தொழிலாளர்களின் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் வருவாய் மேம்பட உதவ
- தொழிலாளர்களின் திறன் மேம்பாட்டுக்கான பரிசோதனைகள் மற்றும் பயிற்சிகளை செயல்படுத்த
- தொழிலாளர் உடன் எளிதான ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஊக்கத்தை வழங்க
- தொழிலாளர் பாதுகாப்பு மற்றும் நலன்களை முன்னிலைப்படுத்தி பணி ஆற்றலை அதிகரிக்க.

தொழிலாளர் கொள்கையில் சேர்த்து கொள்ளப்பட வேண்டிய அம்சங்கள்

நியாயமான அளவு பணிப் பாதுகாப்பு, தொழிலாளரின் நியாயமான தேவை என்பதை அங்கீகரித்து தொழிலாளரைப் பயன்படுத்துவதில் சிறிது இணக்கம் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். பொது மானியங்களின் மூலம் சாத்தியமற்ற நிறுவனங்களை செயல்பட அனுமதிப்பது நீண்ட கால அடிப்படையில் நிலையானது அல்ல என்பது தெளிவு. உற்பத்தியை நிறுத்த வேண்டிய அல்லது குறைக்க வேண்டிய,

அல்லது போட்டியை சமாளிக்க தொழில்நுட்ப ரீதியாக மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டிய நிறுவனங்கள் மனித நேயத்துடன் ஆட்குறைப்பு செய்ய அனுமதிக்கப்பட வேண்டும். அதே போல், தவறாக நடந்துகொள்ளும் அல்லது சரியாக வேலை செய்யாத தொழிலாளர்கள் மீது, நிறுவனங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

பணிநீக்க நடைமுறைகள் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படுவதை தடுக்க, தொழிலாளரின் தவறை நிறுவனம் நீதிமன்றத்தில் நிரூபிக்கவும், தவறான பணி நீக்கமாக இருப்பின் போதிய இழப்பீடு அல்லது மீண்டும் பணி நியமனம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

பணியாளரை எளிதாக பணிநீக்கம் செய்வதற்கு, அவரது பணிக்காலத்தை 240 நாளில் இருந்து 3 ஆண்டுகளாக அதிகரிப்பது மற்றும் பணியாளர்களுக்கு இணக்கமான ஊதியம் அளிக்கும் ஐப்பானிய பாணியைப் பின்பற்றுவது, நிறுவனத்தின் லாபத்தில் பணியாளர்களுக்கு தொடர்பை ஏற்படுத்தி சிறந்த பணியைச் சார்ந்த பதவி உயர்வுகள், திறனை மேம்படுத்த முயலும் தொழிலாளர்களுக்கு ஊக்கத்தொகை அளிப்பதுடன், தொழிலாளரின் உற்பத்தியையும் அதிகரிக்க செய்யும்.

பணிப்பாதுகாப்புப் பாரம்பரியம் கொண்ட இந்தியா போன்ற நாடுகளில், உற்பத்தியை அதிகரிக்க அரசியல் ரீதியாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய சிறந்த வழிமுறையாக இருக்கும். அதிக இணக்கமான தொழிலாளர் சட்டங்களை நாம் பரிசோதித்துப் பார்க்க வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, ஏற்றுமதி அடர்த்திகளில் உள்ள அதிக மாறுபாடு மற்றும் அதிக திறன் மற்றும் போட்டி நிறைந்த தொழிலாளர்கள் தேவை காரணமாக, ஏற்றுமதி செயல்பாட்டு மண்டலங்களில் இதனை பரிசோதித்துப் பார்க்கலாம். கூடுதல் அந்நிய நேரடி முதலீடுகளை ஈர்க்கவும் இது அனுமதிக்கும். இந்த மண்டலங்களில் அதிக வேலை உருவாக்கம், அதிக திறன் சார்ந்த தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொடர்பான பணியாளர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் அச்சத்தை ஏற்படுத்தலாம்.

தொழிலாளர்களிடம் இருந்து அதிக உற்பத்தியைப் பெற, அவர்களின் கல்வி மற்றும் பயிற்சிக்கான அதிக முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அனைத்து குழந்தைகளுக்கும் 10 ஆம் வகுப்பு வரை அடிப்படைக் கல்வி மற்றும் தொழிற்பயிற்சி கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும். நீண்ட காலம் நீடித்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இது

அவசியமாகும். ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும், மூலதனம் அதிகரிக்கப்படுவதற்கு பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதும் அவசியமாகும். இதில் சேமிப்புகள் மற்றும் முதலீடுகளை உள்நாடு மற்றும் வெளிநாட்டில் ஊக்குவிக்கும் கொள்கைகளும் அடங்கும்.

இந்த அம்சங்கள் நமது தொழிலாளர் கொள்கையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டால், இது நமது தொழிலாளர்களின் ஆற்றலை குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு மேம்படுத்தும். அதே நேரத்தில், தொழிலாளர் கொள்கையுடன் ஏற்றுமதி சார்ந்த தொழில்மயக் கொள்கைகளும் ஒன்றாக வகுக்கப்பட்டால் மட்டுமே, தொழிலாளர்களின் தனி நபர் வருவாய் மற்றும் விரைவான வேலை உருவாக்கம் ஆகியவை சாத்தியமாகும்.

ஏற்றுமதி சார்ந்த தொழில்மயத்தை நோக்கி பெரும்பாலான இதர சீர்திருத்தங்களை இந்தியா ஏற்கனவே மேற்கொண்டிருப்பதால், தொழிலாளர் கொள்கை சீர்திருத்தங்களில் இருந்து, இந்தியா வேலைவாய்ப்பில் உயர் வளர்ச்சி மற்றும் பணியாளர்களின் வருவாய் அதிகரிப்பு ஆகியவற்றில் சிறந்த பயன்களை பெறும்.

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி

இந்தியாவில் தொழிற்சங்கங்களின் வரலாறு

இந்தியாவின் தொழிற்சங்க இயக்கமும் தொழிலாளர் சங்க வரலாறும், நாட்டின் பெரிய அளவிலான உற்பத்தித் துறையுடன் இணைந்து வளர்ந்துள்ளது. இது பல நாடுகளில் ஏற்பட்ட அதே நிலைமைக்கு பொருந்தும். மிகப்பெரிய தொழில்துறை அலகுகளின் வளர்ச்சி, ஊழியர்களின் வேலை மற்றும் வாழ்க்கை நிலைகளை வியத்தகு முறையில் மாற்றியுள்ளது. இதன் விளைவாக, பல புதிய மற்றும் சிக்கலான சிக்கல்கள் எழுந்துள்ளன.

இயந்திரங்களின் அறிமுகம், புதிய உற்பத்தி வழிகள் மற்றும் பெரிய நகரங்களில் நிறுவனங்கள் குவிந்ததன் காரணமாக, தொழில்துறை சமூகங்கள் முதலாளித்துவவாதிகளும் தொழிலாளர்களும் என்று பிரிக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் கொடூரமாக சுரண்டப்பட்டு, எந்த உதவியும் இல்லாமல், எந்த அமைப்பும் இல்லாமல் பயங்கரமான துழ்நிலைகளில் வேலை செய்ய கட்டாயப்படுத்தப்பட்டனர்.

தனிப்பட்ட ஆட்சேபனைகள் முதலாளிகள் மீது சிறிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதால், தொழிலாளர்கள் ஒன்றிணைந்து தங்கள் முதலாளிகளின்

மனிதாபிமானமற்ற நடத்தையிலிருந்து தங்களைக் காப்பாற்றி கொள்ள ஒரு தொழில்சங்கத்தை உருவாக்கினர். அவர்கள் தொழிலாளர் சங்கங்களை உருவாக்கி, பெரிய அளவில் போராட்டங்களை ஏற்பாடு செய்தனர். இது இந்தியாவில் தொழில்சங்கங்களின் தோற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

திருத்தங்கள்:

- உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சி: "பெரிய அளவிலான உற்பத்தித் துறையுடன் இணைந்து" என்பதற்குப் பதிலாக "உற்பத்தித் துறையின் வளர்ச்சியுடன் இணைந்து" என்று மாற்றியமைத்தல்.
- தொழிலாளர்களின் நிலைகள்: "வியத்தகு முறையில் மாற்றியுள்ளது" என்பதை "அதிர்ச்சியுட்டும் முறையில் மாற்றியுள்ளது" என்று மாற்றி தெளிவாகக் கூறலாம்.
- பொதுவாக தொழிலாளர் சங்கங்களில் ஆரம்பிப்பு: "ஒரு தொழில்சங்கத்தை உருவாக்கினர்" என்பதற்கு "தொழிலாளர் சங்கங்களை உருவாக்கி" என்று சற்றே விரிவாக்கமாக அமைத்தல்.

இந்தியாவில் தொழில்சங்கங்களின் வளர்ச்சி

இந்தியாவின் தொழிலாளர் இயக்கத்தையும், இந்தியாவில் தொழில்சங்கங்களின் வரலாற்றையும் பின்வரும் வளர்ச்சிக் கட்டங்களாகப் பிரிக்கலாம்:

- 1884 ஆம் ஆண்டு பம்பாயில் ஒரு தொழிலாளர் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்த உற்பத்தித் தொழிலாளியான என்.எம். லோகண்டே: 1880-90 களின் மிக முக்கியமான நிகழ்வுகளில் ஒன்றாக, என்.எம். லோகண்டே 1884 ஆம் ஆண்டில் பம்பாயில் தொழிலாளர் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தார். இதன் மூலம் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் பணி நிலைகளுக்கான போராட்டம் ஆரம்பமானது.
- இரண்டாவது தொழிலாளர் ஆணையம்: இரண்டாவது தொழிலாளர் ஆணையம் 1882ல் ஊழியர்களின் மோசமான பணி நிலைகளை எடுத்துக்காட்டியது, ஆனால் அதன் பிறகு எந்த செயல்பாடுகளும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.
- 1890 இல் 10,000 தொழிலாளர்களின் கூட்டம்: இதன் விளைவாக, ஏப்ரல் 21, 1890 அன்று, 10,000 தொழிலாளர்கள் பம்பாயில் ஒரு பெரிய கூட்டத்திற்கு

ஒன்றிணைந்தனர்.

- பம்பாயும் சென்னையிலும் வேலைநிறுத்தங்கள்: 1882 மற்றும் 1890 க்கு இடையில் பம்பாய் மற்றும் சென்னையில் இருபத்தி நான்கு வேலைநிறுத்தங்கள் நடந்தன. இவை தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காக போராடுவதற்கான முக்கியமான அடி கதவாக விளங்கின.
- ஸ்ரீ என்.எம். லோகண்டே மற்றும் பாம்பே மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேஷன்: ஜவுளி ஆலைகளின் உரிமையாளர்கள் தங்கள் ஊழியர்களுக்கு வாராந்திர விடுமுறை அளிக்க முடிவு செய்தனர். அதன் வெற்றியின்போது, ஸ்ரீ என்.எம். லோகண்டே 1890 ஆம் ஆண்டில் பாம்பே மில் ஹேண்ட்ஸ் அசோசியேஷனை நிறுவினார். இது இந்தியாவில் முதன்முதலில் நிறுவப்பட்ட தொழில்சங்கமாகும். இந்தச் சாதனை 19ஆம் நூற்றாண்டில் இந்தியாவின் தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானதாக விளங்குகிறது.
- ILO மற்றும் தொழிலாளர் சங்க ஒழுங்கமைப்பு: 1921 ஆம் ஆண்டில், ILO தொழிலாளர்கள் தொழில்சங்கங்களை அமைக்க முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்தது.
- 1920களில் தொழிலாளர் சங்க இயக்கம்: அதன் பின்னர் 1920களில் தொழிலாளர் சங்க இயக்கம் தொடங்கியது. 1926 ஆம் ஆண்டில், தொழிலாளர் சங்க சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டதால், தொழிலாளர் சங்கங்களை ஒழுங்கு செய்யும் பரம்பரை முறைகள் ஆரம்பமானன.
- பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழில்சங்கங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து: 1926 இல் கொண்டு வரப்பட்ட தொழில்சங்க சட்டம், பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழில்சங்கங்களுக்கு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து வழங்கியது. இது தொழிலாளர் சங்கங்களுக்கு மற்றும் அவற்றின் உறுப்பினர்களுக்கு சில சட்டப்பூர்வ பாதுகாப்புகளை வழங்கியது.
- சட்டத்தின் பயன்கள்: இந்தச் சட்டம் இந்திய தொழில்சங்க இயக்கத்திற்கு பல நன்மைகளை கொண்டு வந்தது. ஏனெனில் தொழில்சங்கங்கள் தங்களின் உரிமைகளுக்காக அதிக அளவில் போராட முடிந்தது.
- புதிய தொழில்சங்கங்கள்: இந்தச் சட்டம் அனுமதியுள்ளதன் காரணமாக,

ஏராளமான புதிய தொழில்சங்கங்கள் உருவானன.

திருத்தங்கள்:

- செயல்பாட்டின் துல்லியத்தை அதிகரித்தல்: "பம்பாயில் ஒரு தொழிலாளர் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்த" என்பதற்குப் பதிலாக " பம்பாயில் தொழிலாளர் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்த" என்ற நடைமுறையை தேர்வு செய்தல்.
- அதிகரிக்கப்பட்ட வெற்றியின் விளைவுகள்: "அவர்கள் வெற்றியின் விளைவாக" என்பதற்கு "அந்த வெற்றியின் விளைவாக" என்று சிறிது திருத்தம்.
- சட்டத்தின் பயன்கள்: "இந்தச் சட்டம் இந்திய தொழில்சங்க இயக்கத்திற்கு நன்மை பயக்கும் என்பதை நிரூபித்தது" என்பதற்குப் பதிலாக " இந்தச் சட்டம் இந்திய தொழில்சங்க இயக்கத்திற்கு பல நன்மைகள் கொண்டது" என மாற்றுதல்.
- சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழில்சங்கங்கள்: "அங்கீகாரம் பெற, சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட" என்பதற்குப் பதிலாக " அங்கீகாரம் பெற்ற, சட்டத்தின் கீழ் பதிவுசெய்யப்பட்ட" என மாற்றியமைத்தல்.

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலத்தில் தொழில்சங்கங்களுக்கான சவால்கள்

சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தொழில்சங்கங்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்களை இப்போது விவாதிப்போம்:

- பலவீனமான நிறுவன அமைப்பு: தொழில்சங்கங்களுக்கு ஒரு உறுதியான அமைப்பு இல்லாததனால், அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், நிர்வாகத்தின் எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகளையும் சரியாக கையாள முடியாத நிலை உருவாகியுள்ளது.
- பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கப் பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதில் தெளிவின்மை: தொழில்சங்கங்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளைக் கையாள்வதில் சில நேரங்களில் தெளிவான அணுகுமுறை இல்லாமல் குழப்பம் ஏற்படுகிறது.
- நிர்வாகத்தின் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் மற்றும் இலக்குகளில் கவனம் செலுத்தாததால் பேச்சுவார்த்தை வலிமை குறைதல்: தொழில்சங்கங்களின் பேச்சுவார்த்தை வலிமை நிர்வாகத்தின் மீது கவனம் செலுத்தாததால் குறைந்து வருகிறது.

- ஒப்பிடக்கூடிய பிரிவுகளால் கூட்டு பேரம் பேசும் வலிமை இழப்பு: தொழில்சங்கங்கள் தங்களின் பிரிவுகளை சமரசமாக ஒருங்கிணைக்க முடியாத காரணமாக, அவர்கள் கூட்டு போராட்டங்களில் வலிமை இழக்கின்றனர்.
- சேதங்களின் விளைவுகள்:
- தொழில்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து தங்களின் முக்கிய கோரிக்கைகளை முன்வைக்க முடியாமல் தவிர்க்கின்றன. அதிக ஊதியம் மற்றும் மேம்பட்ட பணி நிலைமைகளுக்கு தங்கள் வாதங்களை முன்வைக்க முடியாமல் இருக்கின்றனர். தொழில்சங்க அங்கீகாரம் தொடர்பாக, அதிக சட்டப்பூர்வமான தொழில்சங்கங்களை விட அதிக ஆதரவான அமைப்புகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுவதற்கான ஆபத்தும் எப்போதும் உள்ளது.

இந்தியாவில் தொழில்சங்கங்களின் பரிணாமம்

- இந்தியாவில் தொழில்சங்கங்களுக்கு தற்காலிக அல்லது வேலைநிறுத்தக் குழுக்களாக இருப்பதற்குப் பதிலாக, இப்போது ஒரு சட்டப்பூர்வ அந்தஸ்து உள்ளது. இப்போது அவை நவீன நாகரிகத்தின் நிரந்தர பகுதியாக தங்களை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் வெற்றி பெற்றுள்ளன.
- மத்திய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்புகள்: மத்திய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்புகளின் ஆதரவுடன், தொழில்சங்கங்கள் அவற்றின் முக்கிய மதிப்புகள் மற்றும் சித்தாந்தங்களை நிறுவியுள்ளன. இதன் மூலம், தொழில்சங்கங்கள் தங்களின் உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு நோக்கம் மற்றும் நோக்க உணர்வை அளித்துள்ளன.
- சமீபத்திய ஆண்டுகளில் தொழிலாளர் இயக்கத்தில் தொழில்சங்கங்களின் முக்கியத்துவம்: தொழிலாளர் தொடர்பான அனைத்து பிரச்சினைகளும் இப்போது அரசாங்கத்தாலும் வணிகங்களாலும் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகின்றன.
- கொள்கைகளையும் சித்தாந்தங்களையும் வகுப்பதில் தொழில்சங்கங்களின் பங்கு: மாநில மற்றும் தேசிய மட்டங்களில் கொள்கைகள் மற்றும் சித்தாந்தங்களை வகுப்பதில் தொழில்சங்கங்கள் ஈடுபட்டுள்ளன. தொழில்சங்கங்களின் முக்கியத்துவம், குறிப்பாக சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய

காலத்தில், வளர்ந்துள்ளது.

- சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய தொழில்சங்கங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி: அரசியல் விசுவாசம் மற்றும் பல்வேறு காரணிகளால் பல்வேறு வகையான தொழில்சங்கங்கள் உருவாகியுள்ளன. அரசியல் தலையீடு குறைந்ததால், தொழில்சங்கங்களின் வடிவம் நுட்பமாக மாறியிருக்கின்றது.
- தொழிலாளர் சங்கங்கள் மற்றும் அரசியல்: பரஸ்பர உரையாடலுக்கான பயனுள்ள வழிமுறைகளை உருவாக்குவதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் மற்றும் நிர்வாகம் பல்வேறு சவால்களில் ஒன்றிணைந்து செயல்பட முடிந்தது.
- தொழிலாளர் சக்தி மற்றும் வர்த்தக கூட்டமைப்பு இயக்கத்தின் பாரம்பரியம்: வர்த்தக கூட்டமைப்பு இயக்கத்தின் பாரம்பரியம் காலப்போக்கில் உருவாகி, தொழிலாளர் சங்கங்கள் உழைப்பை மேம்படுத்துவதற்கான பல்வேறு முயற்சிகளில் ஈடுபடுகின்றன.

திருத்தங்கள்:

- சரியான சொற்களின் பயன்பாடு: "நிர்வாகத்தின் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் மற்றும் இலக்குகளில் கவனம் செலுத்தாததால் பேச்சுவார்த்தை வலிமை குறைதல்" என்ற வாசகத்தை "நிர்வாகம் தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் மற்றும் இலக்குகளுக்கு கவனம் செலுத்தாததால் பேச்சுவார்த்தை வலிமை குறைபாடு" என மாற்றி தெளிவான உரையை வழங்கவும்.
- தொழில்சங்கங்களின் புரிதலுக்கு: "தொழில்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து தங்களின் முக்கிய கோரிக்கைகளை முன்வைக்க முடியாமல் தவிர்க்கின்றன" என்பதை "தொழில்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து தங்கள் முக்கிய கோரிக்கைகளை முன்வைக்க முடியாத நிலைக்கு அடைகின்றன" என்று மாற்றி, சொற்களின் சரியான பயன்பாட்டை தேர்ந்தெடுக்கவும்.
- சமிக்சைகள்: "சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய தொழில்சங்கங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி" என்ற பகுதியை "சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு தொழில்சங்கங்களின் பரிணாம வளர்ச்சி" என மாற்றி, சரியான வேறுபாட்டை உண்டாக்கவும்.

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி

இந்திய தொழிலாளர் சங்கவாதம், தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை

பாதுகாக்கும் முக்கியமான சமூக இயக்கமாகும் .இது தொழிலாளர்களின் வேலைநிலைகளை மேம்படுத்தவும், குறைந்தபட்ச ஊதியம், வேலை நேரம், மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற அம்சங்களை உறுதிப்படுத்தவும் உதவுகிறது .இந்திய தொழிலாளர் சங்கவாதம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து வளர்ச்சி பெற்றுக் கொண்டு வருகிறது.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் தோற்றம்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதம் 19ஆம் நூற்றாண்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்காலத்திலேயே தோன்றியது .தொழிலாளர்கள் குறைந்த ஊதியம், அதிக வேலை நேரம் மற்றும் பாதுகாப்பற்ற சூழலில் வேலை செய்தனர் .இதனால், தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்க சங்கங்கள் அமைக்கத் தொடங்கினர்.

முக்கிய நிகழ்வுகள்:

- ❖ 1850: தொழிலாளர் சங்கம் தொடர்பான முதல் முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது.
- ❖ 1920: இந்திய தொழிலாளர் சங்க கூட்டமைப்பு) AITUC) நிறுவப்பட்டது.
- ❖ 1926: தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம் அமலுக்கு வந்தது, இது தொழிலாளர் சங்கங்களை சட்டப்பூர்வமாக அங்கீகரித்தது.
- ❖ 1947: சுதந்திரம் கிடைத்தபிறகு தொழிலாளர் நலத்திற்காக பல்வேறு சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி

1. பிரிட்டிஷ் ஆட்சி காலம்) 1850-1947)

- ❖ தொழிலாளர்கள் அடிமைப் போல் உழைக்க வேண்டிய சூழல் இருந்தது.
- ❖ தொழிலாளர்களின் முதன்மை போராட்டங்களில் அகமதாபாத், மும்பை, மதராஸ் ஆகிய நகரங்களில் நடந்த தொழிலாளர் போராட்டங்கள் முக்கியமானவை.
- ❖ 1920-ல் AITUC நிறுவப்பட்டது, இது தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு புதிய திசையை அளித்தது.

2. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு) 1947-1991)

- ❖ தொழிலாளர் நலத்திட்டங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன.
- ❖ இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம்) INTUC), CITU, BMS போன்ற தொழிலாளர்

சங்கங்கள் உருவாக்கப்பட்டன.

- ❖ தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன.

3. உலகமயமாதலுக்குப் பிறகு) 1991-தற்போது(

- ❖ தனியார்மயமாக்கல் அதிகரித்ததால், தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறையத் தொடங்கியது.
- ❖ தகவல் தொழில்நுட்பம், ஏற்றுமதி தொழில்கள் போன்றவற்றில் தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறைந்தது.
- ❖ புதிய தொழிலாளர் நல சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கிய சாதனைகள்

- ❖ குறைந்தபட்ச ஊதிய சட்டம்.
- ❖ வேலை நேரம் 8 மணிக்கு குறைக்கப்பட்டது.
- ❖ தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நலத்திட்டங்கள் மேம்படுத்தப்பட்டன.
- ❖ பெண் தொழிலாளர்களுக்கான உரிமைகள்.

தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் சவால்கள்

- ❖ அரசியல் பாதிப்பு : தொழிலாளர் சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுகின்றன.
- ❖ தொழிலாளர் சங்கங்களின் பிரிவினை : பல்வேறு சங்கங்கள் இடையே போட்டி நிலவுகிறது.
- ❖ உலகமயமாதல்: தனியார் முதலீடுகள் அதிகரித்ததால் தொழிலாளர் சங்கங்களின் தாக்கம் குறைகிறது.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் வகைகள்

தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் அமைப்புகளாக விளங்குகின்றன .இவை தொழிலாளர்களின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்தவும், வேலை மற்றும் ஊதிய தொடர்பான பிரச்சினைகளை தீர்க்கவும் உதவுகின்றன .தொழிலாளர் சங்கங்கள் பல்வேறு வகைகளாக பிரிக்கப்படுகின்றன, அவை தொழில்நுட்ப, பொருளாதார மற்றும் சமூக அம்சங்களை பொருத்து வேறுபடுகின்றன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கிய வகைகள்

1. தொழில் அடிப்படையிலான சங்கங்கள்)Craft Unions)

இந்த வகை சங்கங்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில்துறையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைக்கிறது .எடுத்துக்காட்டாக, கட்டுமான தொழிலாளர்கள், மின் பொறியாளர்கள் மற்றும் மெக்கானிக்குகள் ஆகியோருக்கென தனித்த சங்கங்கள் இருக்கும். உதாரணங்கள்:

- ❖ இந்தியன் எலக்ட்ரீசியன் யூனியன்
- ❖ கட்டுமான தொழிலாளர்கள் சங்கம்

2. தொழில்துறை அடிப்படையிலான சங்கங்கள்)Industrial Unions)

ஒரே தொழில் துறையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களை ஒரே சங்கத்திற்குள் இணைக்கும் அமைப்பாக இது செயல்படுகிறது .ஒரு தொழிற்சாலையின் அனைத்து பணியாளர்களும் இதில் உறுப்பினராக இருக்கலாம். உதாரணங்கள்:

- ❖ இந்தியன் எஞ்சினியரிங் தொழிலாளர் சங்கம்
- ❖ ஆட்டோமொபைல் தொழிலாளர் சங்கம்

3. நிறுவன அடிப்படையிலான சங்கங்கள்)Company Unions)

ஒரு குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தில் மட்டும் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்காக அமைக்கப்படும் சங்கங்கள் இவை .தொழிலாளர்கள் மற்றும் மேலாண்மை இடையே சமரசம் ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இயங்கும் சங்கங்கள் பல இருக்கின்றன. உதாரணங்கள்:

- ❖ மாருதி தொழிலாளர் சங்கம்
- ❖ எல்.ஆர்.ஓ நிறுவனர் தொழிலாளர் சங்கம்

4. பொது தொழிலாளர் சங்கங்கள்)General Unions)

வேறு வேறு தொழில்களில் பணியாற்றும் தொழிலாளர்களை ஒரே கூடிய செயலில் இணைக்கும் சங்கமாக இது செயல்படுகிறது. உதாரணங்கள்:

- ❖ அகில இந்திய தொழிலாளர் சங்கம்) AITUC)
- ❖ பாரதீய மச்தூர் சங்கம்) BMS)

5. கட்சித் தொடர்புடைய தொழிலாளர் சங்கங்கள்)Political Unions)

இந்த சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதரவோடு செயல்படுகின்றன .

தொழிலாளர் உரிமைகளை பாதுகாக்க அரசியல் ஆதரவு அவசியம் என்பதால், பல தொழிலாளர் சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்துள்ளன. உதாரணங்கள்:

- ❖ இந்திய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம்) INTUC) – காங்கிரஸ் ஆதரவு
- ❖ மார்க்சிஸ்ட் தொழிலாளர் சங்கம்) CITU) – கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆதரவு

6. தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு)Federations and Confederations)

இவை பல தொழிலாளர் சங்கங்களை ஒரே கூடிய செயலில் இணைக்கும் அமைப்புகளாக செயல்படுகின்றன .பெரும்பாலும் தேசிய அல்லது மண்டல அளவிலான தொழிலாளர் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பாக இருக்கும். உதாரணங்கள்:

- ❖ தேசிய தொழிலாளர் சங்க கூட்டமைப்பு) NTUF)
- ❖ இந்திய தொழிலாளர் கூட்டமைப்பு) AITUC)

தொழிலாளர் சங்கங்களின் முக்கியத்துவம்

- தொழிலாளர்களின் வேலைநிலைகளை மேம்படுத்துதல் : தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் வேலைநிலைகளை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன.
- குறைந்தபட்ச ஊதியம் , வேலை நேரம் போன்ற உரிமைகளை உறுதி செய்தல்: தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளைக் காக்கின்றன.
- தொழிலாளர் பாதுகாப்பு மற்றும் நலன் சார்ந்த திட்டங்களை செயல்படுத்துதல்: தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு, சுகாதாரத்தை மேம்படுத்தும் திட்டங்களை உருவாக்குகின்றன.
- தொழிலாளர் மற்றும் மேலாண்மை இடையே சமரசம் ஏற்படுத்துதல் : தொழிலாளர் சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கும் மேலாண்மைக்கும் இடையே சமரசம் ஏற்படுத்துகின்றன.

தொழிலாளர் சங்கங்களின் சவால்கள்

- அரசியல் களையால் தொழிலாளர் சங்கங்கள் பலவீனமாக்கப்படுகின்றன : பல தொழிலாளர் சங்கங்கள் அரசியல் கட்சிகளின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் உள்ளன, இதனால் அவர்கள் பலவீனமாகின்றன.
- தொழிலாளர் சங்கங்களின் பிளவு காரணமாக கோரிக்கைகள்

பலவீனமாகின்றன: பல்வேறு தொழிலாளர் சங்கங்கள் இடையே உள்ள பிளவு கோரிக்கைகளை பலவீனமாக்குகிறது, இது தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதுகாக்கபடுவதில் பிரச்சினைகள் உண்டாக்குகிறது.

- தொழிலாளர்களுக்கிடையே ஒற்றுமை இன்மையால் சங்கங்கள் சரிவுக்குட்படுகின்றன: தொழிலாளர்களின் அடிப்படை ஒன்றிணைவோ அல்லது ஒற்றுமையோ இல்லாமல் இருந்தால், சங்கங்கள் பலவீனமாகின்றன மற்றும் அதன் செயல்பாடுகள் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இடதுசாரி தொழிலாளர் சங்கவாதம்

இடதுசாரி தொழிலாளர் சங்கவாதம், பெரும்பாலும் மாஷ்சிஸ்ட் அல்லது சோசலிச எண்ணங்களைப் பின்பற்றும் தொழிலாளர் சங்கங்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் செயல்படுகின்றது. இவை பங்கு மற்றும் வளங்களை சமமாக பகிர்ந்துகொள்வதற்கும் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை பலப்படுத்துவதற்கும் போராடுகின்றன.

இந்தியாவில் இடதுசாரி அரசியலின் வரலாறு

இந்தியாவில் இடதுசாரி அரசியலின் வரலாறு இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாற்றுடன் நெருக்கமான தொடர்பைக் கொண்டுள்ளது. இந்தியாவில் இந்த இயக்கத்தின் தோற்றம், காலனித்துவ, அரை காலனித்துவ மற்றும் சார்பு நாடுகளில், குறிப்பாக ஆசியாவில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கங்களுடன் இணைந்து அதிகரித்தது. காலனித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டங்களில் இடதுசாரிகள் தீவிரமாக ஈடுபட்டதால், அவர்கள் சித்தாந்தம் வெகுஜன ஈர்ப்பைப் பெற்றது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI) மற்றும் அதன் பிற்கால கிளைகள், நாட்டில் இடது அரசியலின் பிரதான முகமாக மாறின. சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு, CPI விவசாயிகளுடன் தொழிலாளர்களுக்கான ஒரு வலுவான கூட்டணியை உருவாக்கி, ஒரு புரட்சிகர நோக்கத்தை நிலைநிறுத்த முயன்றது.

ஹைதராபாத் நிஜாமுக்கு எதிரான கிளர்ச்சி, கிசான் சபா மற்றும் அதன் விவசாயிகள் முன்னணியில் மேற்கு வங்கம் மற்றும் மகாராஷ்டிரா உள்ளிட்ட இடங்களில், மேலும் திரிபுராவில் பழங்குடியினர் போராட்டம் ஆகியவை முக்கியமான எடுத்துக்காட்டுகளாகும். 1952ஆம் ஆண்டு, நாடாளுமன்ற அரசியலில் ஈடுபட்டதன் மூலம் CPI தனது அரசியல் செல்வாக்கை விரிவுபடுத்த விரும்பியது. 1957ஆம் ஆண்டு,

கேரளா சட்டமன்றத் தேர்தலில் கட்சி முதன்முதலில் வெற்றிபெற்றது. பின், மேற்கு வங்கம் மற்றும் திரிபுராவில் வலுவான அடித்தளங்களை உருவாக்கியது. 1960களுக்குப் பிறகு, கட்சியில் பலபட்ட பிளவுகள் இருந்த போதிலும், கேரளா, மேற்கு வங்கம் மற்றும் திரிபுராவில் அதன் அடித்தளம் நிலைநிறுத்தப்பட்டது.

1960 மற்றும் 1970களில் நிலப்பிரச்சினைகள் தொடர்பான போராட்டங்கள், சீர்திருத்தங்கள், மற்றும் விவசாயிகளின் உரிமைகளுக்கான போராட்டங்களுடன், இடதுசாரி அரசியலின் வளர்ச்சி தொடர்ந்தது. கேரளா, மேற்கு வங்கம் மற்றும் திரிபுராவில் இடதுசாரி அரசு நிலைத்தது. 1970களின் பிற்பகுதியில், உள்நாட்டில் அவசரநிலை அறிவிக்கப்பட்டபோது, இடதுசாரிக் கட்சிகள் எதிர்க்கட்சிகளுடன் ஒத்துழைத்து, அரசியலில் முக்கிய பங்கு வகித்தன.

1980களின் பிற்பகுதியில், ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கம் போ.ஃபர்ஸ் ஊழல் மூலம் அவதிக்குள்ளாகிய போது, இடதுசாரிக் கட்சிகள் காந்தியை பதவி நீக்கம் செய்து மாற்று அரசாங்கத்தை அமைக்க கைகோர்த்தன. 1990களில், இடதுசாரிக் கட்சிகள் தேசிய அரசியலில் செல்வாக்கு செலுத்தின. 2004ஆம் ஆண்டில், பாஜகவை அதிகாரத்திலிருந்து விலக்கி வைப்பதற்காக, இடதுசாரி கட்சிகள் கூட்டணியை உருவாக்கின.

2008இல், இடதுசாரிகள் தங்களின் முழு ஆதரவை அகற்றியதன் பிறகு, மத்திய அரசின் கொள்கைகளில் அவர்களது பங்கு குறைந்தது. 2011ஆம் ஆண்டில், மேற்கு வங்கத்தில் மம்தா பானர்ஜி தலைமையிலான திரிணாமுல் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இடதுசாரிகள் தோல்வியடைந்தனர். 2018ஆம் ஆண்டில், திரிபுரா சட்டமன்றத் தேர்தலிலும் CPI(M) ஆட்சியிலிருந்து அகற்றப்பட்டது. 2019இல், கேரளா மக்கள் UDF ஆதரவுடன் பாஜகவை விலக்கின. இருப்பினும், BJP இன் வாக்குப்பங்கு அதிகரித்து, இடதுசாரிகளின் எதிர்கால அரசியல் நிலையை சிக்கலாக்கியுள்ளது.

இந்த முன்னேற்றங்களின் மூலம், இந்தியாவில் இடதுசாரி அரசியலின் எதிர்காலம் குறித்தும், இந்த சித்தாந்தம் எந்த அளவுக்கு பொருத்தமானது என்பதையும், இப்போது பல குரல்களில் கேள்விக்குறியாக்கியுள்ளன.

இடதுசாரிகளின் வீழ்ச்சியும் இந்தியாவின் ஜனநாயக நற்சான்றிதழ்களில் அதன் தாக்கமும்

இந்திய அரசியலில் இடதுசாரிகளின் எதிர்காலம் குறித்த ஊகங்கள், 2011 ஆம்

ஆண்டு மேற்கு வங்கத்தில் சிபிஐ)எம் (சந்தித்த படுதோல்வியுடன் தொடங்கியது . பிரபாத் பட்நாயக் தனது 2011 ஆம் ஆண்டு கட்டுரையில், சிபிஐ)எம் (தோல்வியடைந்ததற்கு, கட்சியை ஆட்டிப்படைக்கும் ஆழமான" அனுபவமயமாக்கல் " செயல்முறையே காரணம் என்று கூறினார் .முதலாளித்துவத்தை தோற்கடிக்கும் கம்யூனிச இலக்கை இடதுசாரிகள் நிராகரித்ததே அனுபவமயமாக்கல் என்று அவர் வரையறுக்கிறார் .பட்நாயக்கிற்கு பதிலளித்த கோவைஹன்) 2011), இடதுசாரிகளின் வீழ்ச்சிக்கு கட்சியின் வர்க்கத் தன்மையில் ஏற்பட்ட மாற்றமே காரணம் என்று கூறினார், இது அவரது கூற்றுப்படி, மக்களிடமிருந்து அதன் அந்நியப்படுதலை விளக்குகிறது .மேலும், நாடாளுமன்ற ஜனநாயகத்திற்கான புரட்சிகரமற்ற அணுகுமுறையும் சிபிஐ)எம் (அடிப்படை வர்க்கங்களிலிருந்து அந்நியப்படுவதற்குக் காரணம் என்று அவர் கூறினார் .மறுபுறம், கிருபா சங்கர்) 2011), இடது முன்னணியை மக்கள் பொருத்தமற்றதாகக் கருதியதற்கான காரணம், அதை வேறு எந்த முதலாளித்துவக் கட்சியிலிருந்தும் மிகவும் வேறுபட்டதாகக் கருதவில்லை என்று வாதிட்டார் .இதேபோல், இடதுசாரிகள் இப்போது ஒரு ஆளும் வர்க்கக் கட்சியாகக் கருதப்பட வேண்டும் என்று பைஸ்யா) 2011) எழுதி விவாதத்திற்கு மேலும் சேர்த்தார் . இந்த விவாதங்களில் எழுப்பப்பட்ட பிரச்சினைகள் முக்கியமானவை என்றாலும், இடதுசாரிகள் ஆட்சி செய்த மாநிலங்களில் அதிகாரத்திலிருந்து வெளியேறுவதைப் புரிந்துகொள்ள, அவர்கள் பற்றிய இத்தகைய பரந்த பொதுமைப்படுத்தல்களுக்கு அப்பால் செல்ல வேண்டும்.

இடதுசாரிகள் எவ்வாறு நாடாளுமன்றப் பணிகளையும் சக்திவாய்ந்த வெகுஜனப் போராட்டங்களையும் இணைத்து தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் குரலுக்கு ஒரு தளத்தை வழங்கியுள்ளனர் என்பதைக் காட்ட சமீபத்திய உதாரணங்கள் உள்ளன .சிபிஐ) எம் (இன் வெகுஜன அமைப்பான அகில இந்திய கிசான் சபா) AIKS) பதாகையின் கீழ் நாசிக்கில் இருந்து மும்பைக்கு 2018 ஆம் ஆண்டு நடத்தப்பட்ட கிசான் நீண்ட பேரணி, விவசாயிகள் எதிர்கொள்ளும் விவசாய துயரத்தின் பிரச்சினையை முன்னிலைப்படுத்தியது .மேலும், 2018 செப்டம்பரில் டெல்லியில் நடந்த தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் பேரணி, 2018 ஜனவரியில் கர்நாடகாவில் அங்கீகாரம் பெற்ற சமூக சுகாதார ஆர்வலர்) ASHA) மற்றும் அங்கன்வாடி

தொழிலாளர்களின் போராட்டம், மற்றும் 2019 ஜனவரி தொடக்கத்தில் நடந்த அகில இந்திய தொழிலாளர்களின் பொது வேலைநிறுத்தம் அனைத்தும் தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் இடதுசாரிகளின் விவசாயிகள் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர் தளங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டன .பிப்ரவரி-மார்ச் 2018 இல் ராஜஸ்தானில் AIKS நடத்திய விவசாயிகள் அணிதிரட்டல்கள் மற்றும் 2019 ஜனவரியில் கேரளா முழுவதும் பாலின நீதிக்கான பெண்கள் சுவரும் வெகுஜன அணிதிரட்டல்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க எடுத்துக்காட்டுகளாகும் .இருப்பினும், இந்தப் போராட்டங்கள் தேர்தல் ஆதாயங்களாக மாற்றப்படவில்லை.

மேற்கு வங்கம், திரிபுரா மற்றும் கேரளாவில் பாஜகவின் இந்துத்துவா உத்தி, இடதுசாரிகள் தேர்தல் ரீதியாக மட்டுமல்ல, சித்தாந்த ரீதியாகவும் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகளின் யதார்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது .மேற்கு வங்கம் மற்றும் கேரளா போன்ற மாநிலங்களில் இடதுசாரி முன்னணி தேர்தல் தோல்விகளைச் சந்தித்ததன் மூலம் இந்துத்துவாவின் இந்த சித்தாந்தத் தாக்குதல் நிறைவேற்றப்பட்டது . "கம்யூனிஸ்ட் சுதந்திர இந்தியாவை) "ஆசியன் ஏஜ் 2018; ராய் 2018) கட்டமைக்கும் இந்துத்துவா திட்டம் அதன் வேர்களில் ஒரு ஆபத்தான யோசனை மட்டுமல்ல, சுதந்திரப் போராட்டத்தில் தொடங்கி பல ஆண்டுகால போராட்டங்களின் மூலம் இடதுசாரிகள் ஆதரித்த இந்தியாவின் உள்ளடக்கிய மற்றும் மதச்சார்பற்ற கருத்துக்கு அச்சுறுத்தலாகும் .சமீபத்திய தேர்தல்களில், வாக்காளர்களின் மனதில் ஒரு நிலையான குழப்பம் இருந்தது " :மோடி இல்லையென்றால், யார்?" இந்த வெளிப்பாடு இரண்டு முக்கியமான விஷயங்களை பிரதிபலிக்கிறது :முதலாவதாக, மக்களால் காங்கிரஸை தீர்க்கமாக நிராகரித்தது, இரண்டாவதாக, தேசிய அளவில் ஒரு சாத்தியமான மூன்றாவது சக்தி இல்லாதது .இரண்டாவது கருத்து, குறிப்பாக இடதுசாரிகள் மற்றும் இந்துத்துவாவின் வெற்றியால் ஓரங்கட்டப்பட்ட பிற அரசியல் அமைப்புகளை பாதித்தது .பல மாநிலங்களில் " சாத்தியமான அரசியல் மாற்று "இல்லாத நிலையில், பாரம்பரிய காங்கிரஸ் எதிர்ப்பு வாக்குகள் பாஜக தலைமையிலான கூட்டணிக்குச் சென்றன .வலுவான அடித்தள இருப்பு இல்லாத நிலையில், இடதுசாரிகளால் எழுப்பப்பட்ட " மத்தியத்தில் ஒரு மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் "என்ற முடிக்கம், மேற்கு வங்கம், திரிபுரா மற்றும் கேரளாவின் பாரம்பரிய கோட்டைகளில் சமூகத்தின் பெரும்

பகுதியை ஈர்க்கவில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இடதுசாரிகளின் மாற்று பார்வை தெளிவற்றதாக இருந்தது மற்றும் மக்களிடையே நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தவில்லை.

1930கள் மற்றும் 1940களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட பாரிய போராட்டங்கள் இருந்தபோதிலும், இடதுசாரிகள் நாட்டின் ஒரு சில பிராந்தியங்களில் மட்டுமே நின்றுவிட்டனர். அங்கும் கூட, இடதுசாரிகள் தங்கள் சொந்த தேக்க நிலைக்கு பங்களித்தனர். உதாரணமாக, மேற்கு வங்கத்தில் தொழில்மயமாக்கலைத் தொடர அதன் முயற்சிகள் மற்றும் சிங்கூர்-நந்திகிராம் போன்ற சம்பவங்கள் மாநில அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு பின்னடைவை ஏற்படுத்தின, இடது முன்னணி மாநிலத்தில் அதன் நம்பகத்தன்மையை இழந்தது (பட்நாயக் 2011). மேற்கு வங்கத்தில் இடதுசாரிகள் அதிகாரத்தை இழந்த நேரத்தில், ஒரு காலத்தில் அதன் முக்கிய ஆதரவு தளமாக இருந்த விவசாயிகள், பழங்குடியினர் மற்றும் முஸ்லிம்கள் ஆகிய மூன்று அடிப்படைத் தொகுதிகளின் ஆதரவையும் அது இழந்தது. கட்சியின் வெகுஜன அடித்தளத்தில் ஏற்பட்ட இந்த சரிவு மற்றும் அதன் செல்வாக்கை விரிவுபடுத்த இயலாமை ஆகியவை அதைத் தொடர்ந்து வந்த தேர்தல்களில் இடதுசாரிகளுக்கு பெரும் இழப்பை ஏற்படுத்தியது. தொடர்ச்சியான தேர்தல் தோல்விகளைத் தவிர, இடதுசாரி அரசாங்கத்தின் சிறந்த பயனாளிகளாக இருப்பவர்களிடையே மக்கள் ஆதரவைப் பெறத் தவறியது, பிரதான இடதுசாரிகளின் எதிர்காலத்திற்காக கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கிய கவலையாகும்.

வங்காளத்தைப் பொறுத்தவரை, பாஜகவின் நிலையான உயர்வுக்குக் காரணம் கட்சி மேற்கொண்ட செயல்பாடுகள் மட்டுமல்ல, ஹிந்து ஜாக்ரன் மன்ச் மற்றும் பஜ்ரங் தளம் போன்ற பல ராஷ்ட்ரிய சுயம்சேவக் சங்கம்) ஆர்எஸ்எஸ் (மற்றும் விஸ்வ இந்து பரிஷத்) விஎஸ்பி (ஆகியவற்றுடன் இணைந்த அமைப்புகளான ஹிந்து ஜாக்ரன் மன்ச் மற்றும் பஜ்ரங் தளம் போன்றவற்றின் ஆதரவும்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக நிறுவப்பட்ட இந்த ஆதரவு நிறுவன வலையமைப்புகள் இடதுசாரிகளின் வீழ்ச்சிக்கும், டிஎம்சி அதிகாரத்திற்கு வந்ததற்கும் பிறகு பெருகிவிட்டன (பாக்கி 2019). மேற்கு வங்கத்தில் இடதுசாரிகளின் தோல்வியால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தை, தன்னை "உண்மையான இடதுசாரி" என்று காட்டிக் கொண்ட

பானர்ஜி தலைமையிலான டிஎம்சி நிரப்பியது மட்டுமல்லாமல், மாநிலத்தில் கம்யூனிச எதிர்ப்புத் தாக்குதலை உருவாக்குவதில் டிஎம்சியுடன் இணைந்து பாஜக மற்றும் ஆர்எஸ்எஸ் ஆகியவற்றின் நிகழ்ச்சி நிரலும் வலுப்பெற்றது.

உறுதியான அரசியல் சித்தாந்தம் மற்றும் திசைகாட்டி இல்லாததால், டி.எம்.சி அவ்வப்போது அதன் போட்டியாளர்களின்) இடது மற்றும் பாஜக (கதைகளை கடன் வாங்கி வருவதாகக் காணப்படுகிறது .நிலம் கையகப்படுத்துதலுக்கு எதிராக ஒரு விமர்சன நிலைப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டு, பானர்ஜி இடதுசாரிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கிய விவசாயிகளுக்கு ஆதரவான கதையை ஏற்றுக்கொண்டார்) பாக்கி 2019). இப்போது, பூஜை மண்டபங்கள் மற்றும் திருவிழாக்களுக்கான கிளப்புகளுக்கு மானியங்களை வழங்குவதன் மூலம், கங்கா சாகரை அழகுபடுத்தும் பணியை மேற்கொள்வதன் மூலம், வலதுசாரிகளிடமிருந்து கடன் வாங்கி இந்துத்துவா ஆதரவு நிலைப்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ள முயற்சிக்கிறார்) தத்தா 2018; ஸ்டேட்ஸ்மேன் 2018; லோல்வால் 2019). ஒருபுறம் தேசியவாதம் மற்றும் இந்துத்துவா குறியீட்டின் கலவையும், மறுபுறம் சித்தாந்தம் இல்லாததும் இன்றைய வங்காள அரசியலில் எதிரொலித்துள்ளது .எங்கோ, இடதுசாரிகளுக்கு ஏற்பட்ட தேர்தல் பின்னடைவும், மாநிலத்தில் அதன் குறைந்து வரும் அரசியல் செல்வாக்கும் தான் டி.எம்.சி மற்றும் பாஜக இடையே போட்டியிடும் வகுப்புவாதங்களின் எழுச்சிக்கும் வலுவூட்டலுக்கும் பங்களித்துள்ளன .மேலும், வலுவான இடதுசாரி மாற்று இல்லாத நிலையில், பானர்ஜியின் முஸ்லிம் ஆதரவு நலக் கொள்கைகள், பாஜகவின் " வளர்ச்சி " முழக்கத்தில் ஆறுதல் கண்ட இந்துக்களிடையே மேல்நோக்கி நகரும் ஒரு வகுப்பினரை பெருகிய முறையில் கோப்படுத்தியுள்ளன, இது வங்காளத்தில் தங்கள் பிடியை மேலும் பலப்படுத்துகிறது.

இடதுசாரிகளை மீண்டும் கண்டுபிடிப்பதுஇதன் அர்த்தம் என்ன :?

"அரசியல் "என்பதை மீட்டெடுக்க வேண்டும் என்ற வேட்கை உடனடி தேர்தல் வெற்றியை விட முன்னுரிமை பெறும்போதுதான் இடதுசாரிகளை மீண்டும் உருவாக்கும் பணி பலனளிக்க முடியும் ".அரசியல் "என்பது சமூகக் குழுக்கள் நிறுவனங்கள், விதிமுறைகள், கலாச்சாரம் மற்றும் சித்தாந்தத்தால் வடிவமைக்கப்படும் துறையாகும், இதில் ஆழமான கருத்துக்கள் மற்றும் மதிப்புகள்

உள்ளன) ராய் 2019). விவசாயிகள், தொழிலாளி வர்க்கம் மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எவ்வாறு வாக்களித்தனர், மற்றும் மக்கள் இடதுசாரிகளிடமிருந்து அந்நியப்படுவதற்கு என்ன காரணம் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள, அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக கலாச்சார காரணிகள் மற்றும் நிலைமைகள் மற்றும்" அரசியல் "என்பதன் வரையறையை கவனமாக உள்ளமைக்க வேண்டும் .பாஜகவின் மகத்தான வெற்றி, அவர்களின் தீவிர தேசியவாதம் மற்றும் வளர்ச்சி விவாதம் என்ற நிகழ்ச்சி நிரலில் மதப் பிரிவுகள் எவ்வாறு உள்ளடக்கப்பட்டன என்பது சமீபத்திய தேர்தல்களில் அரசியல் ஆணையை பாதித்த வரையறுக்கும் கொள்கையாக மாறியது என்பதை விளக்குகிறது . காரத்) 2019b) படி, உலகளாவிய நிதி மூலதனமும் உலகளவில் புதிய தாராளமய ஆட்சியும் மதம், இனம் மற்றும் இனம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அடையாளங்களை வளர்த்துள்ளன .மேலும் வலதுசாரிகள் இவற்றை தங்கள் அடையாள அரசியல் மற்றும் குறுங்குழுவாத தேசியவாதங்களின் அடிப்படையாக ஆக்கியுள்ளனர் .வலதுசாரி மேலாதிக்கப் பேச்சுக்களை அறிந்துகொண்டு, இடதுசாரிகள் "மதம் "என்பதற்குப் பதிலாக " வர்க்கம் "என்ற வழியில் கட்டமைக்கப்பட்ட பல அடையாளங்களை உள்ளடக்கிய ஒரு அரசியல் களத்தை உருவாக்க வேண்டும் . இடதுசாரிகள் இதை அடைய முடியும், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் எதிர்கால தேர்தல் வாய்ப்புகளை மேம்படுத்த முடியும் .அரசியல் வரையறையை விரிவுபடுத்துவதன் மூலம், இந்தியாவில் இடதுசாரிகள் வெகுஜன ஈர்ப்பைக் கொண்ட ஒரு மொழியில், சித்தாந்தத்திற்கும் அடிமட்ட இருப்புக்கும் இடையிலான இடைவெளியை திறம்பட இணைக்கும் ஒரு மொழியில், இறுதியாக இந்துத்துவ வகுப்புவாதம், நவ-தாராளவாத நிகழ்ச்சி நிரல் மற்றும் ஜனநாயகத்தின் மீதான சர்வாதிகார தாக்குதல்களுக்கு எதிரான தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தும் ஒரு மொழியில் மீட்டெடுக்க வேண்டும் மற்றும் தொடர்பு கொள்ள வேண்டும், அதே நேரத்தில் மக்களை அதன் மடியிலிருந்து அந்நியப்படுத்தக்கூடாது .வெகுஜனப் போராட்டங்கள் என்ற முழக்கம் அடிப்படை வர்க்கங்களின் பொருளாதார கோரிக்கைகளுக்காகப் போராடுவதைத் தாண்டி ஒரு பெரிய அரசியல் போராட்டத்தையும் உள்ளடக்க வேண்டும் .கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளபடி, "வர்க்கப் போராட்டம் அடிப்படையில் ஒரு அரசியல் போராட்டம்)" காரத் 2019b இல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது.(

உலகம் முழுவதும், ஒரு அரசியல் வலதுசாரி நகர்வு மெதுவாகவும் சீராகவும் வேகத்தை அதிகரித்து வருகிறது .இந்த மாற்றம் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து துருக்கிக்கும் லத்தீன் அமெரிக்காவிற்கும் சமீபத்தில் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கும் நடைபெற்று வருவதைக் காணலாம் .2008 முதல் ஆழமடைந்து வரும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் அதிகரித்து வரும் வேலையின்மை ஆகியவை வலதுசாரி சக்திகளின் உலகளாவிய எழுச்சிக்கு உந்துதலை உருவாக்கியது) பட்நாயக் 2019). அதே நேரத்தில், அரசியல் வலதுசாரிகளுக்கு எதிரான எதிர்ப்பும் உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஒரே நேரத்தில் வளர்ந்து வருகிறது .இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பாதிக்கும் வேலையின்மை, வேலையின்மை வளர்ச்சி, விவசாய துயரம் மற்றும் பணவீக்கம் போன்ற பிரச்சினைகள் மக்களிடையே அதிருப்தியை உருவாக்கின, மேலும் சமீபத்தில் முடிவடைந்த தேர்தல்களில் "மோடி காரணி "மீது வெறுப்பை உருவாக்கியதாகக் கருதப்படுகிறது .மாறாக, அதற்கு நேர்மாறாக நடந்தது .நெருக்கடி நிகழ்வை விளக்கி, பட்நாயக்) 2017) எழுதுகிறார்:

அரசியல் மாற்றாக வெளிப்படுவதிலிருந்து அதிகரித்து வரும் அதிருப்தியைக் கட்டுப்படுத்த, புதிய தாராளமய முதலாளித்துவம், ஒரு ஆக்ரோஷமான வகுப்புவாதப் பாதையைப் பின்பற்றுவதோடு, தனக்கென உருவாக்கிக் கொள்ளும் வழிமுறை இதுவாகும்.

மேலும், இரண்டாம் ஐக்கிய முற்போக்கு கூட்டணி ஆட்சிக் காலத்தில் வேலையின்மை அதிகரித்ததற்கும் வளர்ச்சி விகிதம் குறைந்ததற்கும் அடிப்படைக் காரணம், நவீன தாராளமயக் கொள்கையின் நெருக்கடிதான் .நவீன தாராளமயக் கொள்கை வளர்ச்சியை ஏற்படுத்தும் என்று காங்கிரஸால் இனியும் பாசாங்கு செய்ய முடியவில்லை .இது மக்கள்தொகையில் பெரும் பகுதியினரின் பொருள் நிலைமைகளை மோசமாக்கியது மட்டுமல்லாமல், சமத்துவமின்மையையும் பெருமளவில் அதிகரித்தது.

இடதுசாரிகளின் தகுதி என்னவென்றால், அரசியல் வலதுசாரிகளுக்கு எதிரான எந்தவொரு எதிர்ப்பும், பாஜக மற்றும் காங்கிரஸ் ஆகிய இரு கட்சிகளுக்கும் கொள்கை வகுப்பின் அடையாளமாக இருக்கும் புதிய தாராளமய அரசியல் மற்றும் பொருளாதாரத்திலிருந்து ஒரு முறிவை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை அங்கீகரிப்பதன்

அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது .இந்திய சமூகம் மிகவும் ஆழமாக வேரூன்றிய பொருளாதார மற்றும் சமூக ஏற்றத்தாழ்வுகளால் நிறைந்துள்ளது, புதிய தாராளமய முதலாளித்துவத்தை அவசியமாகக் கடக்காமல் அரசு சீர்திருத்தங்களைத் தொடங்குவது மக்களின் பொருள் நிலைமைகளை மேம்படுத்துவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகக் கருதப்படுகிறது .முதலாளித்துவத்தில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிதான் மோடி-ஷா ஜோடி ஒரு பெரிய அலையை உருவாக்க உதவியது, ஆனால் வாக்காளர்களை கவர நிதி உள்ளடக்கம், கிராமப்புற மின்மயமாக்கல், சுகாதாரம் மற்றும் சமையல் எரிபொருள் போன்ற ஐந்து முக்கிய துறைகளில் முதன்மை நலத்திட்டங்களின் வடிவத்தில் நுண்ணிய முடிவுகளை வழங்கியது .ஒரு சராசரி வாக்காளருக்கு, எச்சரிக்கைகள் இருந்தபோதிலும், இந்தத் திட்டங்கள் அரசாங்கத்தின் பெரிய பொருளாதார சாதனையை விட மிகவும் சுவாரஸ்யமாகத் தோன்றின . தற்போதைய நெருக்கடியைப் பற்றிய இடதுசாரிகளின் பகுப்பாய்வில், அரசியலுக்கும் பொருளாதாரத்திற்கும் இடையிலான இயங்கியல் உறவைப் புரிந்துகொண்டு வளர்ச்சிக்கு மாற்று அணுகுமுறையை உருவாக்க வேண்டும்.

பாஜக மற்றும் காங்கிரஸ் இரண்டும் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஒரு பிரிவின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் முதலாளித்துவ-நிலப்பிரபுத்துவக் கட்சிகளாக உருவெடுத்துள்ளன .எனவே, அடிப்படை வர்க்கங்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த, இடதுசாரிகள் பாஜக மற்றும் காங்கிரஸ் இரண்டிலிருந்தும் சமமான தூரத்தைப் பராமரிக்க வேண்டும் .வலுவான தொழிலாள வர்க்க-விவசாய கூட்டணியை உருவாக்க, இடதுசாரிகள் காங்கிரஸின் இந்தியா பற்றிய கருத்துக்கு அடிப்படையாக அதன் சித்தாந்த நிலைப்பாட்டையும் சுயாதீனமான பார்வையையும் பாதுகாக்க வேண்டும் .பாஜக மற்றும் ஆர்எஸ்எஸ்ஸால் ஊக்குவிக்கப்படும் தீவிர தேசியவாத அரசியலின் அசிங்கமான வெளிப்பாடுகளை, இந்திய இடதுசாரிகளால் ஆதரிக்கப்படும் தேசியவாதத்தின் முற்போக்கான மறுசீரமைப்பைப் பின்தொடர்வதன் மூலம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் .இந்தியாவில் முதலாளித்துவம் காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் தலைமைப் பதவியில் இருந்தபோதிலும், அந்தப் போராட்டம் முதலாளித்துவப் போராட்டம் அல்ல, மாறாக தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளை அதன் எல்லைக்குள் உள்ளடக்கிய பல வர்க்கப் போராட்டம் என்று பட்நாயக்) 2016)

வாதிட்டார் .இருப்பினும், இன்று இந்துத்துவ சக்திகளால் பிரச்சாரம் செய்யப்படும் தேசியவாதம், காலனித்துவ எதிர்ப்புப் போராட்டத்தின் உள்ளடக்கிய தேசியவாதம் அல்ல .இது ஒரு தீவிரமான தேசியவாதமாகும், இது அதன் மக்களை விட தேசத்திற்கு சலுகைகளை வழங்குகிறது, மேலும் சாதி அமைப்பு இந்துத்துவா நிகழ்ச்சி நிரலின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகும் .பொது அபிலாஷைகள் மற்றும் சாதாரண மக்களின் உள்ளார்ந்த முற்போக்கான மதிப்புகளுடன் எதிரொலிக்கக்கூடிய ஒரு மாற்று பார்வை தேவை.

சாதி மற்றும் பாலினக் கேள்விகளுடன் பின்னிப் பிணைந்த வர்க்கம், இடதுசாரிகளால் ஆதரிக்கப்படும் கொள்கைகள் மற்றும் பொது நடவடிக்கைகளில் மிகவும் வலுவாகத் தோன்ற வேண்டும் .சாதிக் கொடுமைகள், பாலின அடிப்படையிலான வன்முறை மற்றும் பாகுபாடு ஆகியவை ஆபத்தான விகிதத்தில் அதிகரித்து வருவதால், நாட்டில் இடதுசாரிகளின் பங்கு பன்மடங்கு அதிகரித்து வருகிறது .சாதிப் போராட்டங்கள் மூலம் வர்க்கப் போராட்டங்கள் கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் .இடதுசாரி இயக்கங்களுக்கும் தலித் எதிர்ப்பு இயக்கங்களுக்கும் இடையே ஒற்றுமையை ஒருங்கிணைத்தல் பெரிய அளவில் இருக்க வேண்டும் .திறம்பட செயல்பட, தொழிலாள வர்க்க இயக்கம் அனைத்து வகையான சமூக படிநிலை மற்றும் சமூக ஒடுக்குமுறையையும் நிராகரிக்கும் ஒரு அரசியலை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் . மோடி தலைமையிலான பாஜக அரசாங்கம் வழங்கும் " வளர்ச்சி " என்ற சொல்லாடலுக்கு மாற்றாக இடதுசாரிகள் செயல்பட வேண்டும் " .வளர்ச்சி " என்ற கருத்தையே அது எச்சரிக்கையுடன் கையாள வேண்டும், ஏனெனில் பின்தங்கிய மற்றும் ஓரங்கட்டப்பட்ட குழுக்களின் உரிமைகளில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துவது இடதுசாரி இயக்கத்திற்கு முக்கியமானதாக இருக்கலாம்.

இந்தியாவில் இடதுசாரிகளின் முதன்மையான பணி, அதன் அடிப்படைகளுக்குத் திரும்புவதாகும் :அதாவது மக்கள் திரள்களுக்கு .ஏனென்றால், இடதுசாரிகளின் இறுதி பலம் அன்றும் இன்றும் மக்களே .வலதுசாரி சர்வாதிகாரக் கொள்கைகளுக்கு எதிராகப் போராட அனைத்து இடதுசாரிக் கட்சிகளையும் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு 'இடது குறைந்தபட்ச திட்டம்' (LMP) இருக்க வேண்டும் .பரந்த கூட்டணிகள் மற்றும் பிற ஜனநாயக அரசியல் அமைப்புகளுடன் கூட்டு முன்னணிகள்

உருவாக்கப்பட்டாலும், இடதுசாரிகள் தங்கள் சுயாதீனமான அரசியல் மற்றும் சித்தாந்த நிலைப்பாட்டை மக்களிடம் திறம்பட கொண்டு வர வேண்டும். இடதுசாரிகளின் நலன்கள் சமூகத்தின் அடிப்படை வர்க்கங்களின் நலன்களுடன் எதிரொலிக்கும் போது மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். காலத்துடன் இணைந்து செல்ல வேண்டியதன் அவசியத்தை வரலாற்றாசிரியர் இர்பான் ஹபீப் வலியுறுத்துகிறார். இடதுசாரிகள் தங்கள் முழக்கங்களை மாற்றுவது முக்கியம் என்று அவர் கூறுகிறார். 1950கள் மற்றும் 1960களில் மக்கள் மத்தியில் கட்சி ஊடுருவ உதவிய நிலப்பிரபுத்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு அவர் உதாரணம் தருகிறார். அதேபோல், இன்று அது இந்துத்துவா அரசியல் மற்றும் பெரிய நிறுவனங்களுக்கு எதிரான போராட்டமாகும். இடதுசாரிகளின் அரசியல் செல்வாக்கு குறைந்து வருவதை, அரசியலமைப்புச் சட்டம் நிலைநிறுத்தும் மதச்சார்பற்ற மற்றும் ஜனநாயக விழுமியங்களின் வீழ்ச்சியாகக் கருத வேண்டும்.

இடதுசாரிகளின் வளர்ச்சிக்கு காரணமான காரணிகள்

- முதல் உலகப் போரின் தீய விளைவுகள் காரணமாக இந்தியாவில் நிலவிய அரசியல்பொருளாதார நிலைமைகளிலிருந்து இந்தியாவில் இடதுசாரி இயக்கம் வளர்ந்தது. படிப்படியாக இடதுசாரிப் போக்கு இந்தியாவின் பிரதான தேசியவாத இயக்கத்தில் பின்னிப் பிணைந்தது. 1917 ஆம் ஆண்டு ரஷ்யப் புரட்சி இந்திய புரட்சிகர தேசியவாதிகளை ஊக்குவித்து அவர்களை சோசலிசத்தை நோக்கி நகர்த்தியது.
- தொழிற்சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி: நவீன தொழில்களின் வளர்ச்சியாலும், அதன் விளைவாக உழைக்கும் மக்களின் செறிவும், சுரண்டப்பட்ட வர்க்கமும் சேர்ந்து இடதுசாரிகளின் எழுச்சிக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்கியது.
- மாற்று அரசியல் போக்கைத் தேடுதல்: NCM இன் திடீர் முடிவு ஏமாற்றத்தின் சூழலை ஏற்படுத்தியது ஆக்கபூர்வமான காந்திய மற்றும் சுயராஜ்ஜியவாதிகள். அரசியலின் இடதுசாரி தேடல் சித்தாந்தத்திற்கான மாற்று திட்டங்களுக்கு வழிவகுத்தது எழுச்சிக்கு.
- நேரு, போஸ் மற்றும் டாங்கே போன்ற தலைவர்களின் பங்கு: இந்தத் தலைவர்கள் சமூகத்தில் நிலவும் சமூக அரசியல் மற்றும் பொருளாதார-சோசலிசக் அவர்கள் வழங்கினர் தீர்வுகளை தீவிரமான சீர்குலைவுகளுக்கு

.உருவெடுத்தனர் விளம்பரதாரர்களாக சிறந்த கருத்துக்களின்

- வெளிப்புற காரணிகள்: ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காரணி ரஷ்யப் புரட்சி, ஒரு சோசலிச அரசின் உருவாக்கம்புரட்சி .ியின் குறிப்பிடத்தக்க வெற்றி மற்றும் 1929 ஆம் ஆண்டின் பெரும் மந்தநிலையால் பெரிதும் பாதிக்கப்படாமல் இருந்த மையப்படுத்தப்பட்ட சோவியத் பொருளாதார மாதிரியின் வெற்றி.
- 1934 ஆம் ஆண்டு சட்டமறுப்பு இயக்கம் இடைநிறுத்தப்பட்டதும் ஒரு விரக்தியை உருவாக்கி, இந்திய தேசிய காங்கிரசுக்குள் சோசலிசக் கட்சி உருவாவதற்கு வழிவகுத்தது.
- பிற காரணிகள்: வேறு சில முக்கியமான உலக நிகழ்வுகளும் மக்களின் கவனத்தை இடதுசாரி சித்தாந்தங்களை நோக்கி ஈர்த்தன எழுச்சி நாசிசத்தின் . அவற்றில் ஆகியவை தோல்வி முறையின் உற்பத்தி முதலாளித்துவ மற்றும் .சில

இடதுசாரிகளின் எழுச்சி

இந்தியாவில் இடதுசாரி இயக்கம் சோசலிஸ்டுகள் மற்றும் கம்யூனிஸ்டுகள் என இரண்டு முக்கிய அணிகளாக வளர்ந்தது. பிரதான தேசிய இயக்கத்தின் குறைபாடுகள் காரணமாகவே இந்திய கம்யூனிசம் உருவானது என்பதைக் கண்டிப்பாக கூறலாம். இது பெரும்பாலும் விவசாயிகள், தொழிலாளர் ஆர்வலர்கள், ஒத்துழையாமைவாதிகள், கிலாபத்திஸ்ட் இயக்கத்தினர் மற்றும் புரட்சியாளர்களால் உருவானது. அவர்கள் தங்களின் கோரிக்கைகள் தேசிய இயக்கத்தில் நிறைவேற்றவில்லை என்ற காரணத்தால், மாற்று வழிகளைத் தேடி, சிலர் இடதுசாரி இயக்கத்தில் இணைந்தனர்.

1919-ஆம் ஆண்டு மெக்ஸிகோவில், போல்ஷெவிக் மிகைல் போரோடினை சந்தித்த எம்.என். ராய், கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நிறுவ உதவி பெற்றார். அதன் பிறகு, 1920-இல் ரஷ்யாவில் நடைபெற்ற இரண்டாவது கம்யூனிஸ்ட் சர்வதேச மாநாட்டில் அவர் கலந்து கொண்டார். பின்னர், காலனித்துவ நாடுகளில் கம்யூனிஸ்ட் உத்திகள் குறித்து நரேன் பட்டாச்சார்யா மற்றும் லெனின் இடையே நடந்த உரையாடல் மிகவும் முக்கியமானதாகும். 1920 அக்டோபரில், தாஷ்கண்டில் எம்.என். ராய் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நிறுவினார். 1921 முதல் 1925 வரையிலான காலத்தில்,

இந்தியாவின் பல பகுதிகளில் பல்வேறு கம்யூனிஸ்ட் அமைப்புகள் உருவாகின.

1925 டிசம்பரில், கான்பூரில் சத்யபக்தா, அகில இந்திய கம்யூனிஸ்ட் மாநாட்டை ஏற்பாடு செய்தார். சென்னைச் சிங்காரவேலு செட்டியார் தலைமையில் நடைபெற்ற இந்த மாநாடு, இந்திய கம்யூனிச இயக்கத்தின் முறையான தொடக்கமாகக் கருதப்படுகிறது.

பிற இடதுசாரிக் கட்சிகள்

1922 முதல் 1927 காலப்பகுதியில், தொழிலாளர்கள் மற்றும் விவசாயிகளுக்கு சட்டப்பூர்வமான பாதுகாப்பு வழங்கும் நோக்கில் பல அமைப்புகள் உருவாக்கப்பட்டன. இதில், வங்காளத்தில் தொழிலாளர் ஸ்வராஜ் கட்சி, பம்பாயில் காங்கிரஸ் தொழிலாளர் கட்சி, பஞ்சாபில் கீர்த்தி கிஷன் கட்சி, மெட்ராஸ் மண்டலத்தில் இந்துஸ்தான் தொழிலாளர் கிசான் கட்சி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. அதே நேரத்தில், கண்பானி, மெஹனாட்காஷ், கிராந்தி மற்றும் கிராந்திகாரி போன்ற பத்திரிகைகள் மற்றும் செய்தித்தாள்களும் இடதுசாரி சிந்தனைகளை பரப்ப உதவியவை.

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி

மும்பை, வங்காளம், பஞ்சாப் மற்றும் உத்தரப் பிரதேச மாகாணங்களில் விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களை ஒழுங்கமைப்பதில் முதன்மையான பங்கு வகித்தவர் எம் .என் .ராய் ஆவார் .இறுதியாக, அவர் 1924-ஆம் ஆண்டு இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை உருவாக்கினார்.

மும்பையில் எஸ் .ஏ .டாங்கே மற்றும் அவரின் 'சோசலிஸ்ட்' பத்திரிகையின் முயற்சிகள், வங்காளத்தில் முசாபர் அகமது மற்றும் ஃபஸ்லுல் ஹக் ஆகியோரின் 'நவயுகா' செய்தித்தாள் முயற்சிகள் மற்றும் பஞ்சாபில் குலாம் ஹுசைனின் 'இன்கிலாப்' மாத இதழ்—all contributed significantly in spreading communist ideology across India.

ஆரம்பத்திலிருந்தே அரசு இந்த இயக்கத்தைக் கண்டுகொண்டு, கம்யூனிச சிந்தனைகளை அடக்க முயன்றது .இதனைத் தடுக்க மூன்று முக்கியமான வழக்குகளை வழிமொழிந்தது:

1. கான்பூர் சதி வழக்கு:

ஷௌகத் உஸ்மானி, முசாபர் அகமது, நளினி குப்தா மற்றும் எஸ்.ஏ .டாங்கே

ஆகியோர், வன்முறையின் மூலம் அரசைக் கவிழ்க்க முயன்றதாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் நான்கு ஆண்டுகள் சிறைத்தண்டனை பெற்றனர். இந்த வழக்கு, இந்தியாவின் எல்லையை கடந்தும் சர்வதேச கவனத்தை ஈர்த்தது.

2. மீரட் சதி வழக்கு:

இந்த வழக்கில் அனைத்து முக்கிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர். அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்க வன்முறை வழி சதி செய்ததாக குற்றம் சாட்டப்பட்டு, அனைவரும் நீண்டகால சிறைத்தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர்.

3. பெஷாவர் சதி வழக்கு:

கிலாபத் இயக்கத்தின் போது இந்தியாவை விட்டு வெளியேறி ரஷ்யாவில் பயிற்சி பெற்று திரும்பியவர்கள் இதில் சிக்கினர். அரசாங்கத்திற்கு எதிராக சதித்திட்டம் தீட்டியதாகக் கூறி, அவர்கள் ஒன்றிலிருந்து இரண்டு ஆண்டுகள் வரை சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

இந்திய சோசலிசக் கட்சி

- அகில இந்திய காங்கிரசுக்குள், சோசலிசக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட பலர், காந்திய உத்திகளில் ஏமாற்றமடைந்து தனி இயக்கமாக உருவாகத் தொடங்கினர்.
- இவர்கள் வர்க்கப் போர் அல்லது வன்முறையை நம்பாதவராக இருந்தாலும், ஜனநாயக வழிமுறைகள் மூலம் இந்தியாவில் சோசலிச அரசை நிறுவவேண்டிய குறிக்கோளை முன்வைத்தனர். அவர்கள் காங்கிரசுக்குள் நீடித்திருந்து தேசிய இயக்கத்திற்கு ஆதரவாக செயல்பட்டனர்.
- இவர்கள் தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயி சங்கங்களை உருவாக்கி, தங்கள் உரிமைகளுக்காக அமைதியான முறையில் போராடினர். பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் ஆகிய இருவரும் இவர்களது முயற்சிக்கு ஆதரவளித்தனர். ஆனால், அவர்களின் செயல்பாடுகள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவுக்குள் மட்டுமே இருந்தன.
- ஜவஹர்லால் நேரு, காந்திய சிந்தனைகளுக்கு உடன்படுவதால், சுபாஷ் சந்திரபோஸ் பின்னால் வெளியேறி 'பார்வர்டு பிளாக்' என்ற தனிக் கட்சியைத்

தொடங்கினார்.

- சோசலிசக் கொள்கைகளில் நம்பிக்கை கொண்ட பலர், காங்கிரசை விட்டு வெளியேறி, ஜெய் பிரகாஷ் நாராயண் மற்றும் ஆச்சார்ய நரேந்திர தேவ் ஆகியோரின் தலைமையில் ** 'காங்கிரஸ் சோசலிஸ்ட் கட்சி**'யை உருவாக்கினர்.
- இந்தக் கட்சி, பொருளாதார சமத்துவத்திற்கான உரிமையை வலியுறுத்தியது, 1935-ஆம் ஆண்டு சட்டத்தை எதிர்த்தது, மேலும் முஸ்லிம் லீக்குடன் சமரசம் செய்து இந்தியப் பிரிவினையைத் தவிர்க்க முயன்றது.

இடதுசாரி இயக்கமும் இந்திய தேசிய காங்கிரசும்

- இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI), தனது உறுப்பினர்கள் காங்கிரசில் சேர்ந்துகொண்டு, அதன் உட்பகுதியில் ஒரு வலுவான இடதுசாரி இயக்கத்தை உருவாக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியது.
- ஜவஹர்லால் நேரு மற்றும் சுபாஷ் சந்திர போஸ் போன்ற தலைவர்கள் இடதுசாரி சிந்தனைகளைக் கொண்டவர்களாக இருந்து, காங்கிரசில் இடதுசாரி சாயலை கொண்டு வந்தனர். குறிப்பாக, 1922 முதல் 1928 முடியும்போது ஏற்பட்ட புரட்சிகர பயங்கரவாதத்தின் இரண்டாம் கட்டத்தில், இடதுசாரி இயக்கத்தின் செல்வாக்கு அதிகரித்தது.
- 1928 ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில், அகில இந்திய தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகள் கட்சி (Workers' and Peasants' Party - WPP), காங்கிரசுக்குள் சேர்ந்து அதில் தீவிர இடதுசாரி நோக்குகளை ஊட்டும் நோக்குடன் செயல்பட்டது. அந்தக் கட்சியின் முக்கிய கோரிக்கைகள் பின்வருமாறு:
 - ஜமீந்தாரித் தொன்மையை ஒழிக்கல் மற்றும் நிலங்களை மறுபிரித்து வழங்கல்
 - விவசாயிகள் மற்றும் தொழிலாளர்களின் இயக்கங்களை வளர்த்தல்
 - மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்வது
 - ஆனால், 1929-இல் கல்கத்தாவில் நடந்த சிபிஐ மாநாட்டில், கம்யூனிஸ்ட் இயக்கத்தின் உலகளாவிய கொள்கை மாற்றத்தின் காரணமாக, காங்கிரஸ் ஒரு முதலாளித்துவ நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வர்க்கக் கட்சி என அறிவிக்கப்பட்டது. அதன் பின்னர், காங்கிரசுடன் உள்ள அனைத்து

தொடர்புகளும் துண்டிக்கப்பட்டன.

தோல்விக்கான காரணங்கள்

வெளிநாட்டு சார்புத்தன்மை:

இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPI) முழுமையாக ரஷ்ய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் கட்டளைகளின் கீழ் செயல்பட்டது. இது அதன் முக்கியமான தோல்விக்காரணமாக அமைந்தது.

சர்வதேச அமைப்புடன் இணைப்பு:

இந்தக் கட்சி, 'கம்யூனிஸ்ட் இன்டர்ன்' எனப்படும் சர்வதேச கம்யூனிஸ்ட் அமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. இதனால், அதன் நடவடிக்கைகள் இந்தியாவின் நிலவரத்திற்கு ஒவ்வாதவையாக இருந்தன.

அனுதாப இழப்பு (1928-34):

1928 முதல் 1934 வரையிலான காலத்தில், இந்த கட்சி வெளிநாட்டு உத்தரவுகளை அப்படியே பின்பற்றியது. இதன் விளைவாக, மற்ற அரசியல் கட்சிகளின் மற்றும் பொதுமக்களின் அனுதாபத்தை இழந்தது.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்திற்கான எதிர்ப்பு:

காந்திஜி வழிநடத்திய ஒத்துழையாமை இயக்கத்துக்கு எதிராக நிலைபெற்றது. இதன் மூலம் அதன் புகழ் மேலும் பாதிக்கப்பட்டது.

பிற கட்சிகளில் ஊடுருவல் முயற்சி:

CPI உறுப்பினர்கள், காங்கிரஸ், சோசலிஸ்ட் கட்சி, பார்வர்டு பிளாக், மற்றும் இளைஞர் அமைப்புகளில் ஊடுருவச் செய்யப்பட்டனர். நோக்கம், அந்த கட்சிகளின் கொள்கைகளை உள்ளிருந்து மாற்றும் முயற்சி தான்.

மறுப்பு எதிர்வினை:

இந்த முயற்சிகள் புரியப்பெற்ற பிறகு, பிற கட்சிகள் CPI உறுப்பினர்களை தங்களிலிருந்து வெளியேற்றின.

நிறமாற்றங்கள் மற்றும் நம்பிக்கையிழப்பு:

முதலாம் உலகப்போர் போது, ரஷ்யா முதலில் பிரிட்டனுக்கு எதிராக இருந்தது. ஜெர்மனி ரஷ்யாவை தாக்கிய பிறகு, ரஷ்யா பிரிட்டனுடன் நட்பு கொண்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, CPI-யும் அரசியல் நிலைப்பாட்டை மாற்றி, ஆரம்பத்தில் இந்திய

அரசாங்கத்திற்கு எதிராக இருந்தாலும், பின்னர் அதனுடன் ஒத்துழைத்தது. இதனாலே, CPI மீது நம்பிக்கையிழப்பு ஏற்பட்டது.

இந்தியப் பிரிவினையை ஆதரித்தது:

CPI, முஸ்லிம் லீக் முன்வைத்த இந்தியப் பிரிவினைக்கான கோரிக்கையை ஆதரித்தது. மேலும், “இந்தியா என்பது ஒரு தேசம் அல்ல; பல தேசங்களின் கூட்டமைப்பு” என்ற கருத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டது. இதனால் அதன் தேசிய நம்பிக்கையும் குலைந்தது.

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கங்கள் பல ஆண்டுகளாக வெளிப்புற அரசியல் தலைவர்களின் தாக்கத்திற்கு உட்பட்டு உள்ளன. இந்தச் சூழ்நிலையில், தொழிலாளர்களின் நலன்கள் மற்றும் விருப்பங்கள் புறக்கணிக்கப்படுகின்றன.

தொழிற்சங்கச் சட்டம், 1926, தொழிலாளர்களுக்காக ஒரு அங்கீகாரம் பெற்ற பிரதிநிதித் தொழிற்சங்கம் உருவாகும் வகையில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இதன் விளைவாக, பல தொழிற்சங்கங்கள் உருவாகின, ஆனால் அவை பெரும்பாலும் நிறுவன நிர்வாகங்களின் அல்லது அரசியல் ஆதரவாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் செயல்பட்டன. தொழிற்சங்கங்களின் நிதி ஆதாரம் ஆரம்பத்தில் மிகவும் மோசமாகவே இருந்தது. ஒவ்வொரு தொழிற்சங்கத்திற்கும் சராசரி உறுப்பினர் எண்ணிக்கை குறைவாகவே இருந்தது. மேலும் இக்கட்டமைப்பில் எதுவும் மேம்பாடு நிகழவில்லை. 1990களின் முற்பகுதியில் தாராளமயமாக்கல் (liberalisation) செயல்முறை முழுமையாக நடைமுறைக்கு வந்தது. அதன் மூலம், சமரசம் செய்ய இயலாத தொழில்துறைகள் மூடப்பட்டன, இதனால் முதலாளிகளின் அதிகாரம் அதிகரித்தது.

புதிய கொள்கைகள் - உற்பத்தி திறன், செயல்திறன், திறமை வாய்ந்த பணியாளர்களின் மேம்பாடு போன்றவை, சாதாரண தொழிலாளர்களை அழுத்தத்தில் ஆழ்த்தின. இந்நிலை, அவர்களின் உயிர்வாழ்வை கேள்விக்குள்ளாக்கும் அளவிற்கு மோசமடைந்தது. தொழிலாளர்களின் அதிகரித்து வரும் துயரங்களுக்கு மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் தயக்க நிலைக்கு கீழ்க்கண்ட காரணிகள் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன:

- அரசியல் தலைவர்களின் பின்புலத் தலையீடு

- பிரதிநிதித்துவ தொழிற்சங்க அங்கீகாரம் இல்லாத நிலை
- பல தொழிற்சங்கங்களின் தோற்றம் – ஒருங்கிணைப்பு குறைவு
- நிதி வசதி மற்றும் உறுப்பினர் அடிப்படையின் வலுவின்மை
- தாராளமயமாக்கல் காரணமாக தொழில்கள் மூடப்பட்டல்
- புதிய உற்பத்தித் தாரகைகள் தொழிலாளர்களை பாதித்தல்

தொழிற்சங்கத் தலைமை:

தொழிற்சங்க நிர்வாகத்தின் முக்கிய மையமாக தலைமை செயற்படுகிறது, ஆகையால் தலைமையின் தன்மை தொழிற்சங்க-மேலாண்மை உறவுகளை கணிசமாக பாதிக்கின்றது. இந்தியாவில் பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்களின் தலைமை, அரசியல் கட்சிகளிடமிருந்து பெற்ற தலைமைக்கு வெளியே இருப்பதாகும். இந்த சூழ்நிலையில், அரசியல் கட்சிகளின் பின்புலம் தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாட்டின் மீது பெரும்பாலான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, அதனால் தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் நலன்கள் பல நேரங்களில் பொதுவான பயன்களை ஏற்படுத்தாமல், அரசியல் நோக்கங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன.

வெளிப்புறத் தலைமை தோன்றுவதற்கான காரணங்கள்:

இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தில் வெளிப்புறத் தலைமை ஒரு முக்கிய பங்கைக் களத்தில் வகிக்கின்றது, ஏனெனில் உள்நாட்டினர் தங்கள் இயக்கத்தை வழிநடத்த இயலாமை எனும் நிலை உள்ளது. இதில் முக்கிய காரணங்கள் சிலவற்றை இங்கு விவரிக்கலாம்:

- குறைந்த கல்வித் தரம் மற்றும் தொழிலாளர் சட்டம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தைகளின் முக்கிய மொழியாக இருக்கும் ஆங்கில மொழியின் மீதான மோசமான புலமை.
- தொழிலாளர் சட்டம் பற்றிய குறைந்த அறிவு.
- மோசமான நிதி நிலைமை, முதலாளியால் பழிவாங்கப்படுவார்கள் என்ற பயம்.
- தலைமைத்துவ குணங்கள் இல்லாதது.
- இந்த காரணங்களால், வெளிப்புறத் தலைவர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் நிலைத்து நிற்கின்றனர்.

இது குறித்த ஒரு முக்கிய காரணம், 1926 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சங்கச் சட்டம்,

வெளிப்புறத் தலைமைக்கு வழி வகுத்தது. இந்தச் சட்டத்தின் பிரிவு 22, மறுபதிவு செய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கத்தின் அதிகாரிகளுக்கு பாதிக்கும் குறையாதவர்களாக தொழிற்சங்கம் தொடர்புடைய துறையில் தீவிரமாக ஈடுபட வேண்டும் அல்லது பணியமர்த்தப்பட வேண்டும் என தெரிவிக்கின்றது. இதன் மூலம், 50% அலுவலகப் பொறுப்பாளர்கள் வரை வெளியாட்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கப்படுகிறது. ராயல் கமிஷன் ஆஃப் லேபர் (RCI) 1931-ல் வெளியாட்களின் சட்டப்பூர்வ வரம்பை 1/2 இலிருந்து 1/3 ஆகக் குறைக்க பரிந்துரைத்தது, ஆனால் இந்த திசையில் எந்த முயற்சியும் எடுக்கப்படவில்லை.

வெளிப்புறத் தலைமையின் தீய விளைவுகள்:

- தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தால் பகுப்பாய்வு செய்யப்பட்ட வெளிப்புறத் தலைமையின் தீய விளைவுகள் பின்வருமாறு:
- தொழிற்சங்கங்களின் நோக்கங்களை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியது: வெளிப்புறத் தலைமை, தொழிற்சங்கங்களின் முக்கிய நோக்கங்களை குறைக்கவும், அவற்றின் அதிகாரத்தை பலவீனப்படுத்தவும் காரணமாக இருந்தது. பல நேரங்களில், தனிப்பட்ட நலன்கள் மற்றும் பாரபட்சங்கள், தொழிற்சங்கங்களின் சமூக நலன்களைவிட அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றன.
- தொழிற்சங்கங்களின் மெதுவான வளர்ச்சி: வெளிப்புறத் தலைமை, தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சிக்கு தடைபடுத்தியது, மற்றும் அவற்றின் முன்னேற்றம் மிகுந்த தீமைகளை சந்தித்தது.
- உள் தலைமை முழுமையாக உருவாக்கப்படவில்லை: வெளிப்புறத் தலைமை காரணமாக, உள் தலைமை முற்றிலும் உருவாக்கப்படவில்லை என்கிற நிலை ஏற்பட்டது, இதனால் தொழிலாளர்களின் உண்மையான தேவைகளையும் பிரச்சனைகளையும் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.
- தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கையைப் புரிந்துகொள்ள முடியாதது: பெரும்பாலான வெளிப்புறத் தலைவர்கள், தொழிலாளியின் வாழ்க்கையை வாழாததால், அவர்களின் பிரச்சனைகளையும் தேவைகளையும் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.
- ஆரம்ப கட்டங்களில், வெளிப்புறத் தலைமை அனுமதிக்கப்பட்டாலும்,

அதனுடன் தொடர்புடைய பல தீமைகள் காரணமாக அது நீண்ட காலத்திற்கு விரும்பத்தகாததாகவே உள்ளது.

- தலைவர்களின் அரசியல் வேறுபாடுகள், ஒரே துறையில் ஒரு தொழிற்சங்கம் உருவாக்கப்பட்டு முன்னேற்றம் காண உதவியுள்ளன.
- தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள், தங்கள் அனுபவம் மற்றும் அறிவு மூலம், ஒரே நேரத்தில் தனிப்பட்ட விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்கிறார்கள், இதன் காரணமாக தொழிற்சங்கங்களின் முக்கிய நோக்கங்களை புறக்கணிக்கப்படுகிறது.

வெளிப்புறத் தலைமையின் தீய விளைவுகளைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்:

வெளிப்புறத் தலைமையின் வரம்புகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வெளிப்புறத் தலைவர்களை படிப்படியாக உள் தலைவர்களால் மாற்றுவது விரும்பத்தக்கது. 1969 ஆம் ஆண்டின் நீதிமன்ற தொழிலாளர் ஆணையம் இந்த முயற்சியில், தொழிற்சங்கங்களில் உள்ள வெளியாட்களை சட்ட வழிமுறைகள் மூலம் அல்லாமல் உள்ளிருந்து வரும் சக்திகளால் பணிநீக்கம் செய்ய வேண்டும் என பரிந்துரைத்தது. இது தொழிற்சங்கங்களின் நிர்வாகமும், உறுப்பினர்களும் இணைந்து செயல்பட வேண்டும்.

படிகள்:

- நிர்வாகம் மற்றும் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மீதான தாக்குதல்: தொழிற்சங்கங்களின் வரம்புகளை நிதானமாக கணக்கில் கொண்டு, பூஜ்ஜிய தாக்குதல்களையும் குறைக்க வேண்டும்.
- உள் தலைமை மட்டுமே வழிநடத்தும்: தொழிற்சங்கங்கள் உள் நபர்களால் வழிநடத்தப்பட வேண்டும், வெளிப்புறத் தலைவர்களின் சேர்க்கையை குறைப்பது அவசியம்.
- தலைமைத்துவ திறன்கள் மற்றும் மேலாண்மையில் பயிற்சி: தலைவர்களுக்கு விரிவான பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும், இது நிர்வாகத்தின் திறன் மற்றும் தொழிலாளர் ஒருங்கிணைப்பை மேம்படுத்தும்.
- தொழிலாளர்களுக்கு நுட்பங்கள் மற்றும் திட்டங்கள்: தொழிலாளர்களுக்கு உங்கள் திறன்கள் மற்றும் திட்டங்களை பகிர்ந்துகொடுக்க வேண்டும், அது

அவர்களுக்கு அவர்களது பிரச்சனைகள் மற்றும் சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதில் உதவும்.

- அலுவலக ஊழியர்களுக்கு சிறப்பு விடுப்பு: சிறப்பு விடுப்புகள் தொழிற்சங்க அங்கத்தவர்களுக்குத் தேவையான ஊர்வலங்களுக்குப் பரிந்துரைக்கப்பட வேண்டும்.
- தொழிற்சங்கப் போட்டியின் காரணிகள்:
- அரசியல் கட்சிகள்: தொழில்துறையிலுள்ள தொழிலாளர்களிடமிருந்து அரசியல் கட்சிகள் தங்கள் அடித்தளத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பம்.
- உள்ளூர் தொழிற்சங்கத் தலைவரின் ஆளுமை: தொழிற்சங்கத் தலைவரின் ஆளுமை மற்றும் கோஷ்டி அரசியல் பொருத்தமாக, அதன் அரசியல் நிலைமைகளின் தாக்கத்தை உண்டாக்குகின்றன.
- வெளி தலைவர்களின் ஆதிக்கம்: வெளி தலைவர்கள் தொழிற்சங்கங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதன் காரணமாக அவற்றின் சுயநல எண்ணங்களை சரிசெய்யும் நடவடிக்கைகள் தேவை.
- நிர்வாகத்தின் மனப்பான்மை: நிர்வாகத்தின் நெறிமுறைகள் மற்றும் பிரித்தானும் கொள்கைகள் தொழிலாளர்களின் செயற்பாடுகளில் பிரிவுகளை உண்டாக்குகின்றன.
- சட்ட கட்டமைப்பின் பலவீனம்: தொழிற்சங்கங்களின் பலவீனமான சட்ட கட்டமைப்பு அரசியல் மற்றும் உள்ளூராட்சி பிரச்சனைகளை உண்டாக்குகிறது, இதனால் கூட்டமைப்பு பிரச்சனைகள் உருவாகின்றன.

தொழிற்சங்க போட்டியைக் குறைப்பதற்கான நடவடிக்கைகள்:

தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான போட்டியின் தீய விளைவுகள் மற்றும் ஒரு தொழிலில் ஒரு தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்குவதில் உள்ள சிக்கல்கள் குறித்து கருத்துகொண்டு, 1969 ஆம் ஆண்டின் தேசிய தொழிலாளர் ஆணையத்தின் பரிந்துரைகள் மிக முக்கியமாக இருக்கின்றன. இந்த பரிந்துரைகளில், NCL (National Commission on Labour) தொழிற்சங்க போட்டியை குறைக்கும் பல நடவடிக்கைகளை பரிந்துரைத்துள்ளது. அவை பின்வருமாறு:

- NCL பரிந்துரைகள்:
- உள் தலைவர்களைக் கட்டியெழுப்புவது:
- கட்சி அரசியல் மற்றும் வெளியாட்களை ஒழித்து, தொழிற்சங்கங்களை உள் தலைவர்களால் வழிநடத்தும் முயற்சிகள் ஆகும். இது தொழிலாளர் கட்சி சார்ந்த நன்மைகளுக்காக உருவாக்கப்பட்ட தலைவர்களை குறைக்கும்.
- ஒரே பேரம் பேசும் முகவர்களை அங்கீகரிப்பது:
- தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்த பார்வையில் செயல்பட வேண்டும். இதற்காக, ஒரே பேரம் பேசும் முகவர்களை அங்கீகரிப்பது, கூட்டமைப்புகளின் ஒருங்கிணைப்பை ஊக்குவிக்கிறது.
- தொழிற்சங்க அங்கீகார முறையை மேம்படுத்துதல்:
- தொழிற்சங்கங்களின் அங்கீகார முறையை மேம்படுத்துவதன் மூலம், சரியான தனிப்பட்ட மற்றும் தொழிலாளர் நலனுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் சங்கங்களை வழிநடத்த முடியும்.
- தொழிற்சங்க பாதுகாப்பை ஊக்குவித்தல்:
- தொழிலாளர் உரிமைகள் மற்றும் பாதுகாப்பு மீது உள்ள மனப்பான்மையை ஊக்குவிப்பதன் மூலம், தொழில்சங்கங்கள் வலுவாக செயல்படும் வாய்ப்புகள் அதிகரிக்கும்.
- தகராறுகளை தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களுக்கு தீர்வு காண்பித்தல்:
- தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான தகராறுகள் நிறுவனங்களின் உள்ளேயே தீர்க்கப்படாவிட்டால், அவற்றை தொழிலாளர் நீதிமன்றங்களுக்கு அனுப்பி, அதற்குரிய தீர்வுகள் பெற வேண்டும். இதன் மூலம், தொழிலாளர் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன.

பல தொழிற்சங்கங்கள்:

இந்தியாவில், தொழிற்சாலை மற்றும் தொழில்துறை மட்டங்களில் பல தொழிற்சங்கங்களின் வாதம், தொழில்துறை அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கு முக்கியமான அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றது. ஒரே தொழிற்சாலை அல்லது தொழில் துறையில் பல தொழிற்சங்கங்கள் செயல்படும் போது, அவை ஒவ்வொன்றும் உரிமைகோரல்களை வலியுறுத்தி போட்டியிடுகின்றன, இது அதிகார வரம்பை

விரிவாக்கிக்கொண்டு செயல்படுகிறது.

பல தொழிற்சங்கங்கள் என்ற நிலைமை, கைவினை தொழிற்சங்கங்கள், மற்றும் தொழில்துறையில் பல தொழிற்சங்கங்களின் உருவாக்கம் காரணமாக ஏற்படுகிறது. இந்தியா மட்டுமின்றி, இங்கிலாந்து மற்றும் அமெரிக்கா போன்ற முன்னோடி நாடுகளிலும் இந்த நிலைமைகள் காணப்படுகிறது. பல தொழிற்சங்கவாதம் தொழில்துறை உறவுகளைக் நேர்மறையாகவும், எதிர்மறையாகவும் பாதிக்க முடிகிறது.

நேர்மறை தாக்கங்கள்:

- இது ஒரு ஆரோக்கியமான போட்டியை ஊக்குவிக்கும்.
- ஜனநாயகமற்ற நடைமுறைகள் , அதிகார அமைப்புகள் , மற்றும் எதேச்சதிகார தலைமையை எதிர்த்து, இந்த போட்டி நிறுவனத்தின் செயல்பாடுகளை உறுதிப்படுத்தும்.
- எதிர்மறை தாக்கங்கள்:
- பல தொழிற்சங்கங்களின் போட்டி, நியாயமற்ற போட்டியில் மாறி, தொழிலாளர் இயக்கத்தில் பரஸ்பர நம்பிக்கை மற்றும் ஒத்துழைப்பு உணர்வை அழிக்கின்றது.
- இது தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வலுவழிப்புக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கும்.
- சிறிய தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் மோசமான நிதி போன்ற பிரச்சினைகள் அதிகரிக்கும்.
- பல தொழிற்சங்கவாதம் தொழிலாளர் உரிமைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கக்கூடும், ஏனெனில் இதன் மூலம் ஒற்றுமையும், நம்பிக்கையும் பாதிக்கப்படும், மற்றும் அது சிறிய அளவிலான தொழிற்சங்கங்களின் வளர்ச்சியை தடுக்கும்.

தொழிற்சங்கப் போட்டி:

இந்திய தொழிற்சங்கச் சட்டம், 1926 தொழிற்சங்க அமைப்பிற்கான அடிப்படை சட்டமாக உள்ளதாகும். இந்தச் சட்டத்தின் கீழ், ஏழு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உறுப்பினர்கள் தொழிற்சங்கத்தின் பாத்திரங்களுக்கான தங்கள் பெயர்களை சேர்க்கக்கூடிய உரிமை பெறுகின்றனர், மேலும் பதிவு தொடர்பான விதிகளுக்கேற்ப

தொழிற்சங்க பதிவு செய்யலாம். இது பல தொழிற்சங்கங்களின் உருவாக்கத்திற்கு வழிவகுத்து, பல தொழில்களில் தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையேயான போட்டியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

போட்டியின் தாக்கம், கூட்டு பேரத்தின் வலிமையை பலவீனப்படுத்தி, தொழிற்சங்கங்களின் நோக்கங்களை உடைக்கின்றது. ஒரே தொழிற்சங்கத்தின் வலுவான நிலை, அதன் உறுப்பினர்களின் நலன்களை திறம்பட பாதுகாப்பதற்கும், உற்பத்தியற்ற செயல்பாடுகளை நிறுத்துவதற்கும் உதவுகிறது. இதன் மூலம், தலைவர்களின் மூலோபாய பிரச்சினைகள் குறையும் மற்றும் தொழில்துறை உறவுகளில் ஒழுங்கு மற்றும் இணக்கம் உருவாகின்றது.

தொழிற்சங்கங்களுக்கு இடையிலான போட்டி, ஒரே தொழிற்சங்கத்தின் இரண்டு குழுக்களுக்கு இடையேயும் உருவாகலாம். இந்த போட்டி, நாட்டின் தொழில்துறை மோதல்களுக்கு முக்கிய காரணமாக இருக்கின்றது. கூட்டு பேரத்தில் தொழிற்சங்கங்களின் பலவீனமான வலிமை பேசும் சக்திக்கான பொறுப்பு உண்டு. இந்த போட்டிகள், நாட்டின் தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் மெதுவான வளர்ச்சிக்கு அச்சுறுத்தலாக உள்ளது.

நிதி:

தொழிற்சங்கங்களின் திறம்பட செயல்பாட்டிற்கான முக்கியத் தகுதியான அம்சமாக நல்ல நிதி நிலை உள்ளது. தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைய அல்லது சேவைகளை வழங்க பல்வேறு செயல்பாடுகளை மேற்கொள்கின்றன. இதற்கான தேவைகள் நிதி ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்துதல் , திட்டங்களை செயல்படுத்துதல் மற்றும் அவற்றின் பங்களிப்புகளை மேம்படுத்துதல் ஆகியவையாகும். எனவே , தொழிற்சங்கத்தின் நிதி நிலையை வலுப்படுத்துவது அவசியமாகிறது.

இந்தியாவில், தொழிற்சங்கங்களின் வருமானம் மற்றும் செலவினம், சில விதிவிலக்குகளைக் கழித்து , பல ஆண்டுகளாக மோசமாக உள்ளது. இதன் காரணமாக, பல தொழிற்சங்கங்கள் குறைந்த நிதி நிலைப்பாட்டுடன் செயல்படுகின்றன. இந்த மோசமான நிதி நிலை , தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாட்டை பாதிக்கின்றது. "தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் அமைப்புகளை

வலுப்படுத்துவதிலும், நிதி தீர்வுக்கான அதிக கவனத்தை அடைவதிலும் அதிக கவனம் செலுத்தினால் , அவை மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்" என்ற கருத்து உண்டு.

தொழிற்சங்கங்களின் முதன்மை வருமான ஆதாரம் அவர்களின் உறுப்பினர் சந்தா ஆகும். இதனுடன் நன்கொடைகள் , பருவ இதழ்கள் விற்பனை போன்றவை மாறாக நிதி ஆதாரங்களாக செயல்படுகின்றன. அவர்களது செலவினப் பொருட்களில் அலுவலகப் பணியாளர்களுக்கான கொடுப்பனவுகள் , அலுவலகச் சம்பளம், வருடாந்திர மாநாடு அல்லது கூட்டச் செலவுகள் , வாடகைகள், எழுதுபொருட்கள், அச்சிடுதல், தபால், தந்திகள் போன்றவை அடங்கும்.

இந்தியாவில் பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்கள் போதுமான நிதி இல்லாமல் செயல்படுகின்றன. இதற்கான காரணமாக குறைந்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கை மற்றும் குறைந்த உறுப்பினர் கட்டண விகிதம் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. 1926 ஆம் ஆண்டின் தொழிற்சங்கச் சட்டம் , உறுப்பினர் கட்டணத்தை ஒரு உறுப்பினருக்கு மாதத்திற்கு 25 பைசா ஆக நிர்ணயித்தது. ஆனால், தேசிய தொழிலாளர் ஆணையம் 1990 ஆம் ஆண்டில் , உறுப்பினர் சந்தா விகிதத்தை 25 பைசாவிலிருந்து ரூ. 1 ஆக உயர்த்த பரிந்துரைத்தது , ஆனால் இந்த பரிந்துரையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

தேசிய தொழிலாளர் ஆணையம் கூறியுள்ளபடி, "நமது நாட்டில் தொழிற்சங்கங்களின் திறம்பட செயல்பாட்டை கட்டுப்படுத்தும் ஒரு முக்கிய காரணியாக அவற்றின் நிதி பலவீனம் உள்ளது. பெரும்பாலான தொழிற்சங்கங்களில், மோசமான நிதி நிலை போதுமான உறுப்பினர் எண்ணிக்கையின் விளைவாக வருகிறது. இதனுடன், சிறிய அளவிலான அலகுகள், குறைந்த உறுப்பினர் பங்களிப்புகளின் விகிதம் , மற்றும் குறைந்த சேகரிக்கப்பட்ட மொத்த நிதி உடன், தொழிற்சங்கங்களின் நிதி நிலை மிகவும் ஏமாற்றமளிக்கும்." குறைந்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கை:

தொழிற்சங்கங்களின் சராசரி உறுப்பினர் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைந்துள்ளது, இது அதன் செயல்பாட்டை நேரடியாக பாதிக்கிறது. 1992-93 ஆம் ஆண்டில், ஒரு தொழிற்சங்கத்தின் சராசரி உறுப்பினர் எண்ணிக்கை 632 ஆக இருந்தது, இது 1927-28 ஆம்

ஆண்டுகளில், ஒரு தொழிற்சங்கத்திற்கு 3,594 என்ற அளவை விட மிகக் குறைவாக உள்ளது." சிறிய அளவு காரணமாக, தொழிற்சங்கங்கள் போதுமான நிதி பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுகின்றன, மேலும் தேவைப்படும் நேரங்களில் உறுப்பினர்களுக்கு உதவவும் ஆலோசனை வழங்கவும் நிபுணர்களின் சேவைகளை ஈடுபடுத்துவது கடினம்" என்று கூறப்படுகிறது. குறைந்த உறுப்பினர் எண்ணிக்கையினால், தொழிற்சங்கங்கள், அவர்கள் நிலைத்தாற்போல, முதலாளியுடன் திறம்பட பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதில் மிகுந்த சிரமத்தை சந்திக்கின்றன.

6. உழைப்பின் பன்முகத்தன்மை:

தொழிலாளர்கள் பல்வேறு பின்னணிகளைக் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர், அது அவற்றின் சமூக மற்றும் பணியிட உறவுகளுக்கு பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. தொழிலாளர்களுக்கிடையில் வாதம் அல்லது பிரச்சனைகள் ஏற்பட்டால், கூட்டு முயற்சியில் ஈடுபடுவது அவர்களுக்கு கடினமாகிறது. தொழிலாளர்கள், இனம், மதம், சாதி, மொழி போன்ற அடிப்படைகளில் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதால், முதலாளிகள் இவற்றை உபயோகப்படுத்தி தொழிலாளர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர், இதனால் உழைப்பின் சமூக பின்விளைவுகளும் பெருக்கப்படுகிறது.

7. ஆர்வமின்மை:

அறிவுரைகள், வேலைக்கான சூழ்நிலைகள் மற்றும் தொழிற்சங்கப் பணிகளுக்கான ஆர்வம் பெரும்பாலான தொழிலாளர்களிடையே குறைவாக உள்ளது. தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் வெறும் ஆர்வமின்மையாக இருக்கின்றன. இதன் விளைவாக, தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்கத்தில் சேருவதோ அல்லது பணிகளுக்கு உழைப்பாளர்களாக தங்களது உற்சாகத்தை காட்டுவதோ செய்யவில்லை. இதுபோன்ற சூழ்நிலையில், வெளிப்புற அரசியல் தலைவர்கள் தங்கள் தனிப்பட்ட பிரச்சனைகளுக்காக தொழிலாளர்களின் தவறான நம்பிக்கைகளை பயன்படுத்துவதைக் காண்பதில் ஆச்சரியமில்லை.

8. ஊதியம் பெறும் அலுவலகப் பணியாளர்கள் இல்லாமை:

நிதி குறைபாடு காரணமாக, தொழிற்சங்கங்கள் முழுநேர, ஊதியம் பெறும் நிர்வாகிகள் சேவைகளைப் பெற முடியாது. பொதுவாக, தொழிற்சங்கங்களில் பகுதிநேர

தொழிலாளர் ஆர்வலர்கள் பணியாற்றுவதால், அவர்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை உண்மையாகவும், விடாமுயற்சியுடனும் மேற்கொள்ளவும் எவ்வளவு நேரம் அல்லது சக்தி உண்டு? இதன் விளைவாக, தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைவதில் தடை அடைகின்றன.

இந்தியாவில் தொழிற்சங்கங்களின் சீரற்ற செயல்பாட்டிற்கு காரணமான பிற காரணிகள்:

எழுத்தறிவின்மை: இந்தியாவில் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் நவீன தொழிற்சங்கவாதத்தின் முழு தாக்கத்தை புரிந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களது எழுத்தறிவின்மை, அறியாமை மற்றும் அலட்சியத்துடன் இணைந்து, அவர்கள் வெளிப்புறத் தலைமையின் ஆதிக்கத்திற்கு பொறுப்பானவர்கள் ஆகின்றனர். இது தொழிலாளர் சமூகத்தின் விழிப்புணர்வு குறைபாடு மற்றும் அதன் இலக்குகளைப் புரிந்துகொள்ளாமை போன்ற சிக்கல்களை ஏற்படுத்துகிறது.

சீரற்ற வளர்ச்சி : இந்தியாவின் முக்கியமான பெருநகரங்களில் மட்டுமே தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் காணப்படுகின்றன. தொழில்துறை பெரும்பாலும் பெரிய அளவிலான குறிப்பாக பருத்தி ஜவுளி போன்ற அலகுகளுக்கு மட்டுமே சென்று உள்ளன. இதனால் தொழிற்சங்கங்கள் சிறிய பகுதியில் மட்டும் செயல்படும், மற்றவர்களுக்கு அந்தக் கடமைகள் மற்றும் நன்மைகள் வழங்கப்படவில்லை.

மேலும், 1926 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சங்கச் சட்டம் , ஒரு உறுப்பினருக்கு மாதத்திற்கு 25 பைசா சந்தா கட்டணம் வசூலிக்க அனுமதியளித்தது. ஆனால் காலக் குறிப்பில் தொழிலாளர்களின் ஊதியம் அதிகரித்ததால், இந்த கட்டணம் ஏற்கனவே அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கப்பட்டது. தற்போது ரூ.1/- வைக்கும் கட்டணமும் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.

நிதி ஆதாரங்களின் குறைபாடு : தொழிற்சங்கங்களை நிதி ரீதியாக ஆரோக்கியமாக மாற்றுவதற்கு வேறு சில நிதி ஆதாரங்களை ஆராய வேண்டும். தொழிற்சங்கங்கள் குறைந்த உறுப்பினர் கட்டணம் மற்றும் குறைவான வருமானம் காரணமாக நிதியியல் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றன.

இந்த காரணிகள் , தொழிற்சங்கங்களின் செயல்பாட்டை பலவீனப்படுத்த செய்வதற்கான முக்கிய காரணிகளாக உள்ளன , மற்றும் தொழிலாளர்களின் வழிகாட்டுதல், ஆராய்ச்சி மற்றும் கல்வி முறைகளை முன்னேற்றுவதன் மூலம் இந்த சிக்கல்களை சரிசெய்ய முடியும்.

அமைப்பற்ற தொழிலாளர் பிரிவு:

இந்தியாவில், குறிப்பாக தமிழகத்தில், அமைப்பு சாரா தொழிலாளர் நல வாரியங்கள் தொழிலாளர் சமூகத்திற்கு முக்கியமான நல உதவிகளை வழங்குகின்றன. இந்த வாரியங்கள், அமைப்பு சாரா தொழிலாளர்களின் (Unorganised Workers) நலனை பாதுகாக்கும் வகையில், தமிழக அரசால் செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

இவை வழங்கும் நல உதவிகள்:

- ஓய்வூதியம்: தொழிலாளர் ஓய்வுபெறும்போது, அவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மாதத்துக்கு ஏற்ப, வாழ்வு சார்ந்த உதவி வழங்கப்படுகிறது.
- மகப்பேறு கால உதவி: மகப்பேறு பெற்றபோது, தொழிலாளருக்கு நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது.
- கல்வி உதவித் தொகை: தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கு கல்வி உதவி தொகை வழங்கப்படுவதன் மூலம், அவர்களின் கல்வி பயணத்தை உறுதி செய்கின்றன.
- திருமண உதவித் தொகை: தொழிலாளரின் பிள்ளைகளுக்கு திருமண உதவி தொகை வழங்கப்படுகிறது.
- அரசு காப்பீட்டு திட்டம்: தொழிலாளர்கள் மடியும் அவசர சூழ்நிலைகளுக்கான பாதுகாப்பு கொள்கைகள் வழங்கப்படுகின்றன.
- பணிக் காலத்தில் இறந்தால் நிவாரணத் தொகை: தொழிலாளர் பணியில் ஈடுபட்டிருந்த நிலையில் இறந்துவிட்டால், அவரின் குடும்பத்திற்கு நிவாரண தொகை வழங்கப்படுகிறது.

1. விவசாயத் தொழிலாளர் நலவாரியம்
2. மீனவர் நலவாரியம்
3. கட்டுமானத் தொழிலாளர் நலவாரியம்
4. சீர்மரபினர் நலவாரியம்
5. ஆட்டோ ரிக்சா மற்றும் வாடகை ஊர்தி ஓட்டுனர் நலவாரியம்
6. பணைமரத் தொழிலாளர் நலவாரியம்

7. காலணித் தொழிலாளர் நலவாரியம்
8. ஊனமுற்றோர் நலவாரியம்
9. திருநங்கைகள் நலவாரியம்
10. முடி திருத்துவோர் நலவாரியம்
11. தையல் தொழிலாளர் நலவாரியம்
12. ஓவியர் நலவாரியம்
13. கைத்தறி மற்றும் கைத்தறி நெசவு தொழிலாளர்கள் நலவாரியம்
14. தூய்மைப் பணிபுரிவோர் நலவாரியம்
15. நரிக்குறவர் நலவாரியம்
16. உலாமாக்கள் மற்றும் பணியாளர்கள் நலவாரியம்
17. கிராமக் கோவில் பூசாரிகள் நலவாரியம்
18. நாட்டுப்புறக் கலைஞர்கள் நலவாரியம்
19. அருந்ததியர் நலவாரியம்
20. கட்டட தொழிலாளர்கள் நலவாரியம்
21. புத்தக பதிப்பாளர், விற்பனையாளர் மற்றும் பணியாளர் நலவாரியம்
22. அச்சக தொழிலாளர் நலவாரியம்
23. கேபிள் டிவி ஆபரேட்டர்கள் நலவாரியம்
24. தமிழ்நாடு வணிகர்கள் நலவாரியம்
25. தமிழ்நாடு வீட்டுப் பணியாளர் நலவாரியம்
26. தமிழ்நாடு பொற்கொல்லர் நலவாரியம்
27. திரைத் தொழிலாளர் நலவாரியம்
28. மண்பாண்டம் தொழிலாளர் நலவாரியம்

அமைப்புசாரா தொழிலாளர் சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டம், 2008 கீழ், அமைப்புசாரா தொழிலாளர் என்ற சொல், வீட்டு வேலை செய்பவர், சுயதொழில் செய்பவர் அல்லது அமைப்புசாரா துறையில் கூலித் தொழிலாளி என வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த சட்டம், பணியாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம், தொழில்துறை தகராறுகள் சட்டம், ஊழியர் மாநில காப்பீட்டுச் சட்டம், ஊழியர் வருங்கால வைப்பு நிதி மற்றும் இதர வழங்கல் சட்டம், மகப்பேறு சலுகைச் சட்டம், மற்றும் பணிக்கொடை செலுத்தும் சட்டம் போன்றவற்றின் கீழ் உள்ளவர்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அப்பலையாக்காத அமைப்புகளின் கீழ் செயல்படுகிறது.

தேசிய தரவுத்தளத்தை (NDUW) உருவாக்குவதற்காக 2021 ஆகஸ்ட் 26 அன்று நாட்டில் உள்ள அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களுக்கான பதிவு போர்டல் தொடங்கப்பட்டது. இது 38 கோடி தொழிலாளர்களுக்கான நாட்டில் உள்ள அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் விரிவான தரவுகளை சேகரிக்கும் மற்றும் அவர்களுக்கு நலத்திட்டங்களை வழங்குவதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இந்த பதிவு முறையும்

அதன் தொடர்புடைய திட்டங்களும் தொழிலாளர்களுக்கு முற்றிலும் இலவசமாக வழங்கப்படுகின்றன.

இந்தியாவின் பிரதான் மந்திரி ஷ்ரம் யோகி மான்-தன் யோஜனா என்பது அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களின் முதியோர் பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்புக்கான அரசுத் திட்டமாக செயல்படுகிறது.

ஆம்ஆத்மி பீமா யோஜனா திட்டத்தின் கீழ், அமைப்புசாரா தொழிலாளர்கள் இந்தியாவில் தொழிலாளர் படையின் பெரும்பாலான பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள், இந்தத் தொழிலாளர்களின் சமூக பாதுகாப்புக்கான நடவடிக்கைகள் குறைவாக இருக்கின்றன. நாட்டின் மொத்த தொழிலாளர்களின் 93% சுமார் அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களே உள்ளனர்.

அரசாங்கம் சமூக பாதுகாப்பு திட்டங்களை சில தொழில் குழுக்களுக்கு மட்டும் செயல்படுத்தினாலும், பெரும்பாலான அமைப்புசாரா தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் எந்தவொரு சமூக பாதுகாப்பும் இல்லை. இதனால், மத்திய அரசு நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு மசோதாவை அறிமுகப்படுத்தி இந்த தொழிலாளர்களுக்கு சமூக பாதுகாப்பை வழங்கும் நோக்கத்தில் பணியாற்றி வருகிறது.

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- தொழிலாளர் சங்கவாதம் என்றால் என்ன?
- தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் முக்கியக் கோட்பாடுகள் யாவை?
- இந்தியாவில் தொழிலாளர் சங்கவாதத்தின் வளர்ச்சி எப்போது தொடங்கியது?
- இந்திய தொழிலாளர் சங்கங்களின் முதன்மையான வகைகள் எவை?
- இடதுசாரி தொழிலாளர் சங்கவாதம் என்றால் என்ன?
- இந்திய தொழிலாளர் சங்கங்களில் இடதுசாரி இயக்கங்களின் பங்கு என்ன?
- தொழிலாளர் சங்கங்களை அமைப்பதில் எதிர்நோக்கும் முக்கிய சிக்கல்கள் எவை?
- அமைப்பற்ற தொழிலாளர் பிரிவின் சிறப்பம்சங்கள் என்ன?
- அமைப்பற்ற தொழிலாளர்கள் எந்த பிரிவுகளில் அதிகம் காணப்படுகிறார்கள்?
- தொழிலாளர் இயக்கம் இந்திய தொழிலாளர் உரிமைகளில் எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது?

இயல் - ஐந்து

தொழிலாளர் சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள்: அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்கள் - வேலைநிறுத்தம் மற்றும் வேலைமுடக்கம் என்ற கருத்து மற்றும் வரையறை - தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்கள் - சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் (ILO) ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள் - தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம், 1926 - தொழில் தொடர்பான மோதல் சட்டம் - தொழிலாளர் நலத்திற்கான மாலவியா ஆணைக்குழு - தேசிய தொழிலாளர் ஆணைக்குழு - சமகால சவால்கள்

நோக்கங்கள்:

- தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகள்
- தொழிலாளர் மற்றும் முதலாளிகளுக்கிடையேயான மேம்படுத்தல்
- வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் வேலைமுடக்கங்களை ஒழுங்குப்படுத்துதல்.
- சர்வதேச தொழிலாளர் சட்ட அமைப்பு

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சட்டங்கள் தொழிலாளர்களின் சமூக மற்றும் பொருளாதார நலன்களை பாதுகாக்கும் கருவியாக உருவாகியுள்ளன. தொழிலாளர் சட்டங்கள் என்பது வேலை செய்யும் மக்களுக்கு நியாயமான ஊதியம், பாதுகாப்பான பணிமேடைகள், வேலைநிறுத்தம் மற்றும் சங்கங்கள் அமைக்கும் உரிமை உள்ளிட்ட பல அடிப்படை உரிமைகளை உறுதி செய்கின்றன. இந்திய அரசின் நியாயவான சமூக நோக்கையும், பணிநிலைகளில் சமத்துவத்தை நிலைநாட்டும் நோக்கத்தையும் பிரதிபலிக்கும் வகையில் இவை நடைமுறைக்கு வந்துள்ளன. தொழிலாளர் சட்டங்கள் மூலம், தொழிலாளர்கள் ஏதேனும் அநீதியை எதிர்கொண்டால், அவர்கள் குறை சொல்லும் உரிமையுடன் நீதிக்கான வழிமுறைகளையும் பெறுகிறார்கள். காலத்துக்கேற்ப தொழிலாளர் சட்டங்களில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, தொழிலாளர்களின் நலன்கள் மட்டுமல்லாமல், தொழில்துறையின் வளர்ச்சியையும் கருத்தில் கொண்டு மாற்றங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதனால் தொழிலாளர் சட்டங்கள், இந்தியாவில் சமுதாய நலனையும், தொழில்துறை மேம்பாட்டையும் இணைத்து இயக்கும் முக்கியமான சட்ட அமைப்பாக திகழ்கின்றன.

தொழிலாளர் சட்டத்தின் தோற்றம் மற்றும் வரலாறு,

தொழில்துறை வளர்ச்சியால் உருவான சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களுக்குத் தீர்வாக தோன்றியது. தொழில்துறை புரட்சிக்குப் பிறகு, தொழிலாளர்கள் நீண்ட நேர

வேலை, குறைந்த ஊதியம், மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற வேலைநிபந்தனைகளை எதிர்கொண்டனர் .இத்தகைய சூழ்நிலைகள் தொழிலாளர் இயக்கங்களை உருவாக்கியதுடன், அரசையும் சட்ட சீர்திருத்தங்களை கொண்டு வரச் செய்தது . இந்தியாவில், தொழிலாளர் சட்டத்தின் தொடக்கக் கட்டம், பிரிட்டிஷ் காலனித் தலைமையின் கீழ் இருந்தபோதும், தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக சில அடிப்படை சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டது .1881 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட தொழிற்சாலைச் சட்டம், தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளின் வேலை நேரங்களை கட்டுப்படுத்தியது .தொடர்ந்து, 1901 ஆம் ஆண்டு சுரங்கச் சட்டம் மற்றும் 1923 ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர் இழப்பீட்டுச் சட்டம் போன்றவை, தொழிலாளர் பாதுகாப்பு மற்றும் நஷ்டஈடு உரிமைகளை உறுதி செய்தன .இவை, இந்திய தொழிலாளர் சட்டத்தின் வரலாற்றில் ஒரு மைல்கல்லாக திகழ்கின்றன மற்றும் பின்னாள்களில் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல சட்டங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருந்தன.

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சட்டத்தின் பரிணாமம்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சட்டத்தின் பரிணாமம், நாடு சுதந்திரம் பெற்றதன் பின்னர் புதிய சமூகநீதியின் நோக்கில் விரிவடைந்த ஒரு முக்கியமான சட்ட வளர்ச்சியாகும். 1947 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட தொழில்துறை தகராறு சட்டம், தொழில்களில் தோன்றும் மோதல்களுக்கு அமைதி மற்றும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வை வழங்கும் அமைப்பை உருவாக்கியது. இது, தொழிலாளர்கள் மற்றும் முதலாளிகள் இடையே நல்லுறவை உருவாக்கும் ஒரு கட்டமைப்பாக அமைய செய்தது. இதைத் தொடர்ந்து, 1948 ஆம் ஆண்டு குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம், தொழிலாளர்களுக்குத் தக்க ஊதியத்தை உறுதி செய்யும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டது. 1952 ஆம் ஆண்டு ஊழியர் வருங்கால வைப்பு நிதி மற்றும் இதர ஏற்பாடுகள் சட்டம், தொழிலாளர்களின் எதிர்கால நலன்களைப் பாதுகாக்கும் வகையில் வருங்கால நிதியை உறுதிப்படுத்தியது. மேலும், 1948 ஆம் ஆண்டு ஊழியர் மாநில காப்பீட்டுச் சட்டம், மருத்துவ மற்றும் பணிச்சேதத்துக்கு எதிரான சமூக பாதுகாப்பை வழங்கியது.

இந்த வளர்ச்சி, இந்திய தொழிலாளர் சட்டம் துறை முறையாகவும் விரிவாகவும் உருவெடுப்பதைத் தழுவுகிறது. காலத்துக்கேற்ப மாற்றப்படும் இந்தச் சட்டங்கள்,

தொழிலாளர்களின் வளர்ச்சிக்கும், தொழில்துறையின் செயல்திறனுக்கும் இடையே சமநிலை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் உருவாகின்றன. இவ்வாறு இந்திய தொழிலாளர் சட்டம், நாட்டின் பொருளாதார மற்றும் சமூக முன்னேற்றத்தில் ஒரு நம்பகமான களமாகத் திகழ்கிறது.

தொழிலாளர் சட்டங்களின் நோக்கமும் முக்கியத்துவமும்

இந்தியாவில் தொழிலாளர் சட்டங்கள், தொழிலாளர்களின் நலன், பாதுகாப்பு மற்றும் சமூகநீதி ஆகியவற்றை உறுதி செய்யும் ஒரு முக்கிய சட்ட வடிவமாக செயல்படுகின்றன. இவ்வகை சட்டங்கள், தொழிலாளர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடன் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும், தொழிலாளர்கள் மற்றும் முதலாளிகளுக்கிடையில் சமநிலை ஏற்படுத்தும் வகையிலும், தொழில்துறையில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வளர்ச்சி கிடைக்கச் செய்யும் வகையிலும், அவை முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

தொழிலாளர் சட்டங்களின் முக்கிய நோக்கங்களில், குறைந்தபட்ச ஊதியங்களை நிர்ணயித்தல், வேலை நேரங்களுக்கான வரம்புகள், விடுப்புகள், பணியிடங்களில் சுகாதார மற்றும் பாதுகாப்பு தரநிலைகளை வலியுறுத்துதல் போன்றவை அடங்கும். குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டம் ஊழியருக்குத் தக்க இழப்பீட்டை உறுதி செய்யும் பணியை வகிக்கிறது. வேலை நேரம் மற்றும் விடுப்பு தொடர்பான சட்டங்கள், தொழிலாளர்களின் உடல் மற்றும் மன நலனை பாதுகாப்பதற்கும் வேலை-வாழ்க்கை சமநிலையை உருவாக்குவதற்கும் உதவுகின்றன. மேலும், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் அலுவலகங்களில் சுகாதார மற்றும் பாதுகாப்பு நிலைகளை உறுதி செய்யும் விதமாக, தொழில்சார் ஆபத்துகள் மற்றும் விபத்துகளை தடுக்கும் வழிமுறைகளும் இந்தச் சட்டங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும் சேர்ந்து, தொழிலாளர்கள் தக்க மதிப்புடன் வேலை செய்யும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன. இவ்வாறு, தொழிலாளர் சட்டங்கள் இந்தியாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் சமூக நலத்திற்கும் அடித்தளமாக அமைகின்றன.

சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை ஊக்குவித்தல்

பணியிடங்களில் சமூக நீதி மற்றும் சமத்துவத்தை மேம்படுத்துவதில்

தொழிலாளர் சட்டங்கள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. இச்சட்டங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகளை குறைக்கும் நோக்குடன், அனைவருக்கும் சம வாய்ப்புகளை வழங்குவதைத் தலையாய நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. குறிப்பாக சமூகத்தில் பின்தங்கிய மற்றும் இடர்பட்ட பிரிவுகளுக்கு ஒருசேர உட்புகுபவர்களுக்கு ஆதரவாக செயல்படுகின்றன. இதன் முக்கிய அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

- குழந்தைத் தொழிலாளர் தடை: தொழிலாளர் சட்டங்கள், குழந்தைகளை வேலைக்கு அமர்த்துவதை கடுமையாகத் தடை செய்கின்றன. இது அவர்களின் கல்வி, ஆரோக்கியம் மற்றும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்வதற்காக ஆகும்.
- பாகுபாடு தடுப்பு: இச்சட்டங்கள் பாலினம், சாதி, மதம் போன்ற அடிப்படைகளில் ஏற்படும் பாகுபாடுகளை எதிர்த்து, அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் சம வாய்ப்புகள் வழங்கப்படுவதை உறுதி செய்கின்றன.
- பாதிக்கப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களின் பாதுகாப்பு: ஒப்பந்தத் தொழிலாளர்கள், புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்கள் மற்றும் அமைப்புசாரா துறையில் பணியாற்றுவோர் போன்ற ஓரங்கட்டப்பட்ட தொழிலாளர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் வகையில் சிறப்பு விதிமுறைகள் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த அம்சங்கள் அனைத்தும், பணியிடங்களில் நேர்மறையான சூழ்நிலை உருவாக உதவுகின்றன. இது உற்பத்தித் திறனை உயர்த்துவதோடு, முதலீட்டை ஈர்க்கவும், தொழில்துறையின் நிலைத்த வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கின்றன. தொழிலாளர் சட்டங்கள், ஊழியர்களின் நலனை பாதுகாத்தபடி, முதலாளிகளுக்கும் சமமான போட்டித் தளத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

இந்திய தொழிலாளர் கொள்கை: சிறப்பம்சங்கள்

இந்தியாவின் தொழிலாளர் கொள்கை, நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி மற்றும் சமூக நீதியின் நோக்கங்களை பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தொடர்ந்து மேம்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இக்கொள்கை, தொழில்துறை அமைதியை நிலைநிறுத்துவதும், தொழிலாளர்களின் நலனை உயர்த்துவதும் ஆகிய இரு முக்கிய நோக்கங்களை அடைவதை குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளது.

1. தொழிலாளர் கொள்கையின் முக்கிய சிறப்பம்சங்கள் பின்வருமாறு:
2. பொது மற்றும் தனியார் முதலீடுகளை ஈர்க்க புதுமையான நடவடிக்கைகள்

மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

3. புதிய வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் முயற்சிகள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.
4. அமைப்புசாரா துறையில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்காக சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன.
5. தொழிலாளர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு அட்டைகள் வழங்கப்படுகின்றன.
6. நல வாரியங்களுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதி ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு திறமையாக நிர்வகிக்கப்படுகிறது.
7. பாதிக்கப்படக்கூடிய தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக நிதி மறு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது.
8. மாதிரி கட்டமைப்பின் வழியே இணக்கமான பணியாளர்-முதலாளி உறவுகள் மேம்படுத்தப்படுகின்றன.
9. உற்பத்தித் திறனை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீண்டகால தீர்வுகள் வகுக்கப்படுகின்றன.
10. முக்கிய தொழில்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் “பொது பயன்பாடுகள்” என நியமிக்கப்படுகின்றன.
11. ரூ.150 கோடிக்கு மேல் முதலீடு கொண்ட திட்டங்களுக்கு பிரத்யேக சமரச வழிமுறைகள் நிறுவப்படுகின்றன.
12. பல்வேறு துறைகளில் தொழில்துறை உறவுகளுக்கான குழுக்கள் விரிவாக்கப்படுகின்றன.
13. தொழிலாளர் சட்டங்களை சீர்திருத்தும் பணியை நிபுணர் குழுக்கள் பரிந்துரை செய்து எளிமைப்படுத்துகின்றன.
14. தொழிலாளர் நீதித்துறை விரைவாகவும் நெறியமைக்கப்பட்ட முறையிலும் செயல்பட தேவையான சட்ட திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.
15. தொழில்துறை தகராறு சட்டங்களில் சமகாலத் தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.
16. தொழிலாளர் துறையின் செயல்திறன் மேம்படுத்தப்படுகிறது.
17. குறைந்தபட்ச ஊதியச் சட்டத்தின் கீழ் அதிக தொழில்கள் உட்படுத்தப்படுகின்றன.

18. குழந்தைத் தொழிலாளர் சட்டம் தீவிரமாக அமல்படுத்தப்படுகிறது.
19. தொழிலாளர்களுக்கு நவீன மருத்துவ வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன.
20. இடம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களுக்கான மறுவாழ்வு திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வரப்படுகின்றன.
21. வேலைவாய்ப்பு பரிமாற்றங்களை கணினிமயமாக்கும் முயற்சிகள் தொடரப்படுகின்றன.
22. தொழில்துறை தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் தொழில்பயிற்சிக் கட்டமைப்பு புதுப்பிக்கப்படுகிறது.
23. தொழிலாளர் துறைக்கும் தொழில்துறை துறைக்கும் இடையே ஒத்துழைப்பை மேம்படுத்துவதற்காக கூட்டுப் பிரிவு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த சிறப்பம்சங்கள், இந்திய தொழிலாளர் கொள்கை முற்போக்கானதாகவும், சமத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதாகவும், தொழிலாளர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றும் வகையிலும், நிலைத்த பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன.

தொழிலாளர் சட்ட இணக்கத்திற்கான சரிபார்ப்புப் பட்டியல்

முதலாளிகள், தங்களின் நிறுவனங்களில் சட்டப்பூர்வத் தொழிலாளர் நடைமுறைகளை பின்பற்றி, ஊழியர்களின் உரிமைகளை பாதுகாப்பது என்பது ஓர் அடிப்படை கடமையாகும். தொழிலாளர் சட்டங்களுடன் இணக்கம், ஒரு நியாயமான மற்றும் சாதகமான பணிச்சூழலை உருவாக்குவதற்கும் பராமரிக்கவும் உதவுகிறது. கீழே, தொழிலாளர் சட்ட இணக்கத்திற்காக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய பகுதிகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன:

1. பணியமர்த்தல் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு நடைமுறைகள்

(a) பணியாளர் ஒப்பந்தங்கள்

முறையான வேலைவாய்ப்பு ஒப்பந்தங்கள் நடைமுறையில் இருக்க வேண்டும். இதில் ஊழியரின் வேலைப் பொறுப்புகள், சம்பளம், இழப்பீடு மற்றும் வழங்கப்படும் சலுகைகள் போன்ற முக்கிய விவரங்கள் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

(b) குறைந்தபட்ச ஊதியங்கள்

மத்திய மற்றும் மாநில அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் குறைந்தபட்ச ஊதியக்

கொள்கைகளை பின்பற்றுதல் அவசியம் .ஊழியர்களின் சம்பள நிலையை ஒழுங்காக மதிப்பீடு செய்து, அவசியமானபோது புதுப்பிக்க வேண்டும்.

(c) வேலை நேரம்

தினசரி மற்றும் வாராந்திர வேலை நேர வரம்புகள், கூடுதல் வேலை நேர நெறிமுறைகள், ஓய்வு நேரம் போன்றவை உரிய சட்டங்களுக்கு ஏற்ப அமைய வேண்டும் .இது வேலை நிலைத்தன்மையை உறுதி செய்யும்.

சுகாதாரம் மற்றும் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள்

(a) பாதுகாப்புக் கொள்கைகள்:

பணியிடங்களில் வழக்கமான பாதுகாப்பு ஆய்வுகள், ஆபத்துக்களை முன்னமே கண்டறிதல் மற்றும் தேவையான பாதுகாப்பு உபகரணங்களை வழங்குதல் உள்ளிட்ட செயல்முறைகளை உள்ளடக்கிய பாதுகாப்புக் கொள்கைகளை நிறுவி, தொடர்ந்து செயல்படுத்த வேண்டும்.

(b) அவசரகால தயார்நிலை:

திடீர் சூழ்நிலைகளுக்கான தயார்நிலையை உறுதி செய்வதற்காக, வெளியேற்ற நடைமுறைகள், முதலுதவி ஏற்பாடுகள் மற்றும் பணியாளர்களுக்கான அவசரகால பயிற்சிகள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

(c) சுகாதார சூழல்:

சுத்தமான குடிநீர், சுகாதார வசதிகள் மற்றும் பராமரிக்கப்பட்ட சுற்றுச்சூழலுடன் கூடிய சுகாதாரமான பணியிடத்தை உருவாக்கி பராமரிக்க வேண்டும்.

3. பணியாளர் சலுகைகள் மற்றும் நலன்புரி

(a) வருங்கால வைப்பு நிதி மற்றும் ESI:

பணியாளர்களுக்கான EPF (Employees' Provident Fund) மற்றும் ESI (Employees' State Insurance) திட்டங்களுக்கு, நடைமுறைப்படி மற்றும் நேரத்தில் பங்களிப்புகளைச் செய்ய வேண்டும்.

(b) விடுப்புக் கொள்கைகள்:

வருடாந்திர விடுப்பு, நோய்வாய்ப்பு விடுப்பு, மகப்பேறு மற்றும் தந்தையர் விடுப்பு போன்றவை, ஊழியர்களின் உரிமைகளாக வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த விடுப்புகள் தொழிலாளர் சட்டங்களுக்கேற்ப அமைய வேண்டும்.

(d) சட்டப்பூர்வ சலுகைகள்:

பணிக்கொடை, போனஸ் மற்றும் பிற கட்டாயமாக வழங்கப்பட வேண்டிய சட்டப்பூர்வ நலன்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

பதிவு செய்தல் மற்றும் ஆவணப்படுத்தல்

1. பதிவேடுகளை பராமரித்தல்:

வருகைப் பதிவேடுகள், ஊதியப் பதிவேடுகள், விடுப்புப் பதிவேடுகள் மற்றும் தொழிலாளர் சட்டங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பிற தேவையான ஆவணங்களை முறையாகப் பராமரிக்க வேண்டும்.

2. சட்டப்பூர்வ வருமானங்கள் மற்றும் அறிக்கைகள்:

EPF மற்றும் ESI உள்ளிட்ட அனைத்து தொடர்புடைய அறிக்கைகளும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட காலக்கெடுவிற்குள் சட்டப்பூர்வமாக தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டும்.

3. ஆய்வுகள் மற்றும் தணிக்கைகள்:

தொழிலாளர் அதிகாரிகள் மேற்கொள்ளும் ஆய்வுகள் மற்றும் தணிக்கைகளுக்கான தேவையான ஆவணங்கள் தயார் நிலையில் வைத்திருப்பதும், அவர்கள் கேட்கும் தகவல்களுக்கு உடனடி பதில் அளிப்பதும் அவசியமாகும்.

குறிப்பு: இந்த சரிபார்ப்புப் பட்டியல் ஒரு பொதுவான கண்ணோட்டத்தை மட்டுமே வழங்குகிறது. தொழில்துறையின் தன்மை மற்றும் பொருந்தக்கூடிய தொழிலாளர் சட்டங்களை பொறுத்து இணக்கத் தேவைகள் மாறுபடலாம். எனவே, இணக்க நடைமுறைகளை தொடர்ந்து மதிப்பாய்வு செய்தல் மற்றும் சட்ட ஆலோசனைகள் பெறுதல் அவசியம்.

நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகள்

நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகள் என்பது, தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை மீறி, பணியிடத்தின் நேர்மையும் சமத்துவமும் பாதிக்கப்படும் வகையில் மேற்கொள்ளப்படும் நடவடிக்கைகள் மற்றும் நடத்தைகளை குறிக்கும். இவை தொழிலாளர்களின் நலன்களையும் உரிமைகளையும் தீவிரமாக பாதிக்கும். முதலாளிகள் மற்றும் முதலாளிகளின் தொழிற்சங்கங்கள் மேற்கொள்ளும்

நியாயமற்ற நடைமுறைகள்:

வற்புறுத்தல் மற்றும் குறுக்கீடு:

தொழிற்சங்கங்களில் சேர்ந்ததற்காக தொழிலாளர்களை பணிநீக்கம் செய்வதாக அச்சுறுத்துதல் அல்லது ஊதிய உயர்வுகள் மூலம் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை பாதிப்பது.

தொழிற்சங்க ஆதிக்கம்:

தொகுப்பில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நோக்குடன் சில தொழிற்சங்கங்களுக்கு மட்டும் நிதி மற்றும் ஆதரவு வழங்குதல்.

முதலாளி கட்டுப்பாடு கொண்ட தொழிற்சங்கங்கள்:

தொழிலாளர்கள் விடுதலையாக இயங்க முடியாத வகையில், முதலாளிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குதல்.

பாகுபாடு:

தொழிற்சங்க உறுப்பினர்களுக்கு எதிராக பதவி உயர்வு மறுத்தல், மூப்புத்தன்மை மதிப்பீட்டை மாற்றுதல், அல்லது குற்றச்சாட்டு முன்வைத்தல்.

நியாயமற்ற பணிநீக்கம்:

அழுத்தம் செலுத்தும் நோக்கில் அல்லது பழிவாங்கும் நோக்கத்தில் தொழிலாளர்களை வேலைக்குப் பிரிக்க முயற்சிகள் மேற்கொள்வது.

துணை ஒப்பந்த வேலை வழங்கல்:

வேலைநிறுத்தங்களை முறிப்பதற்காக வழக்கமான வேலைகளை ஒப்பந்த தொழிலாளர்களுக்கு மாற்றுதல்.

தவறான இடமாற்றங்கள்:

தண்டனை மாதிரி அல்லது பழிவாங்கும் வகையில் தொழிலாளர்களை இடமாற்றம் செய்வது.

கட்டாய நடத்தை பத்திரம்:

வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களிடம் வேலையில் திரும்புவதற்காக கட்டாய நடத்தை உறுதிமொழி வாங்குதல்.

பாரபட்சம்:

தகுதி இல்லாமல் சில தொழிலாளர்களுக்கு மட்டும் வாய்ப்பு வழங்குதல்.

தற்காலிக தொழிலாளர்களைச் சுரண்டல்:

நிரந்தர ஊழியர்களின் உரிமைகளை மறுத்து, ஊழியர்களை நீண்ட காலம் தற்காலிக நிலைக்குள் வைத்திருத்தல்.

தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களின் நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகள்

தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர்களின் தொழிற்சங்கங்களும் மேற்கொள்ளும் நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகள் தொழில்துறை நல்லிணக்கம் மற்றும் உற்பத்தித் திறனுக்கு தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவை. இதற்கான ஐந்து முக்கியமான உதாரணங்கள் பின்வருமாறு:

- சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு: 1947ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டத்தின் கீழ், சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்களை ஆலோசனை வழங்குதல், ஆதரித்தல் அல்லது தூண்டுதல்.
- மற்ற தொழிலாளர்களின் உரிமைகளை மீறுதல்: தொழிலாளர்கள் சுயமைப்பின் உரிமையைப் பயன்படுத்துவதையோ, தொழிற்சங்கத்தில் சேருவதைத் தவிர்ப்பதையோ கட்டாயப்படுத்துதல். இதில் வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்காத தொழிலாளர்கள் அல்லது நிர்வாக ஊழியர்களுக்கு எதிராக மறியல் செய்தல், வன்முறை அல்லது மிரட்டல் மூலம் பணியிட நுழைவதை உடல் ரீதியாகத் தடுப்பது ஆகியவை அடங்கும்.
- சமவெளியில் பேரம் பேச மறுப்பது: அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள், முதலாளியுடன் நல்லெண்ணத்தில் உண்மையான கூட்டுப் பேரத்தில் ஈடுபட மறுப்பது.
- பேரம் பேசும் பிரதிநிதியைத் தடுக்கல்: பேரம் பேசும் பிரதிநிதியாக சான்றளிக்கப்பட வேண்டிய நபரைத் தடுக்கும் வகையில் கட்டாய நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுதல்.
- வேண்டுமென்றே அமைதியைச் சீர்குலைக்கும் நடவடிக்கைகள்: வேலையை மெதுவாக்குதல், வேலை நேரத்திற்குப் பிறகு பணியிடத்தில் அமர்ந்து இருப்பது, நிர்வாகத்தை “கெராவ்” செய்யும் நடவடிக்கைகள் (சுற்றி வளைத்து தனிமைப்படுத்தல்), முதலாளி அல்லது நிர்வாக ஊழியர்களின் வீடுகளில்

ஆர்ப்பாட்டம் செய்தல், சொத்துக்களுக்கு சேதம் விளைவித்தல், அல்லது தொழிலாளியை வேலைக்குச் செல்ல தடுக்கும் வகையில் வலுக்கட்டாயம், வன்முறை அல்லது மிரட்டல் மேற்கொள்வது.

இத்தகைய நியாயமற்ற நடைமுறைகள் பணியிடங்களில் நியாயம், ஒத்துழைப்பு மற்றும் ஆக்கபூர்வ உரையாடலின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை பாதிக்கின்றன. எனவே, ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நேர்மையான பணிச்சூழலை உருவாக்குவதற்கு இந்நடைமுறைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களின் உரிமைகள்

தொழிலாளர் உரிமைகளுக்கு ஒற்றை வரையறை அல்லது உறுதியான பட்டியல் எதுவும் இல்லை. சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (ILO) "வேலையில் அடிப்படைக் கொள்கைகள் மற்றும் உரிமைகள்" என்று குறிப்பிடுவது, அதன் அனைத்து உறுப்பினர்களும் மதிக்கவும் ஊக்குவிக்கவும் கடமைப்பட்டுள்ளதைக் குறிக்கின்றது. இவை:

- சங்க சுதந்திரம் மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசும் உரிமையை திறம்பட அங்கீகரித்தல்;
- அனைத்து வகையான கட்டாய அல்லது கட்டாய உழைப்பையும் நீக்குதல்;
- குழந்தைத் தொழிலாளர் முறையை திறம்பட ஒழித்தல்;
- வேலைவாய்ப்பு மற்றும் தொழில் தொடர்பான பாகுபாட்டை நீக்குதல்;
- பாதுகாப்பான மற்றும் ஆரோக்கியமான பணிச்சூழல்.

இந்தப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் சர்வதேச தொழிலாளர் மரபுகளை ILO ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றைப் பயன்படுத்துவதை மேற்பார்வையிடுகிறது. ஊதியம் மற்றும் வேலை நேரம் உள்ளிட்ட பிற முக்கியமான ILO தரநிலைகள் பணி நிலைமைகளைக் கையாள்கின்றன, ஆனால் இந்த தரநிலைகள் "அடிப்படை" அல்லது "முக்கிய" மரபுகளாகக் கருதப்படுவதில்லை.

அமெரிக்க வர்த்தகச் சட்டம் குறைந்தபட்ச ஊதியங்கள், வேலை நேரங்கள் மற்றும் தொழில் பாதுகாப்பு மற்றும் ஆரோக்கியம் தொடர்பான "ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வேலை நிலைமைகளை" அந்தப் பட்டியலில் சேர்த்து, அவற்றை "சர்வதேச அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் உரிமைகள்" என்று அழைக்கின்றது.

மே 10, 2007 அன்று இரு கட்சி வர்த்தக ஒப்பந்தம் கையெழுத்தான முன், அமெரிக்க வர்த்தக ஒப்பந்தங்கள் ஒப்பந்தங்களின் தொழிலாளர் அத்தியாயங்களால் உள்ளடக்கப்பட்ட " சர்வதேச அளவில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட தொழிலாளர் உரிமைகள்" பட்டியலில் பாகுபாடு காட்டாததை உள்ளடக்கவில்லை. அமெரிக்க வர்த்தக முன்னுரிமை திட்டங்கள் இன்னும் அந்த அடிப்படை உரிமைகளை அவற்றின் பட்டியலிலிருந்து விலக்குகின்றன.

- சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் முன்னிலையில் அமெரிக்க அரசாங்கத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறோம், மேலும் G-7, G-20, பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் மேம்பாட்டு அமைப்பு, தொழிலாளர் அமைச்சகங்களுக்கு இடையேயான அமெரிக்க மாநாடு மற்றும் ஆசிய-பசிபிக் பொருளாதார ஒத்துழைப்பு போன்ற தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் பிரச்சினைகளை நிவர்த்தி செய்யும் சர்வதேச மற்றும் பிராந்திய மன்றங்களில் பங்கேற்கிறோம்.
- பலதரப்பு மற்றும் இருதரப்பு வர்த்தக மற்றும் முதலீட்டு ஒப்பந்தங்களில் தொழிலாளர் உரிமைகள் பிரச்சினைகள் தொடர்பான அமெரிக்க கொள்கையை உருவாக்கி செயல்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளோம்.
- தொழிலாளர் உரிமைகள் தொடர்பான தடையற்ற வர்த்தக ஒப்பந்த விதிகளைக் கண்காணித்து, அந்த விதிகள் மீறப்பட்டதாகக் கூறும் புகார்கள் அல்லது "சமர்ப்பிப்புகளை" பெற்று மதிப்பாய்வு செய்கிறோம்.
- தொழிலாளர் உரிமைகள் பிரச்சினைகளில் ஒத்துழைப்பை ஊக்குவிக்க மற்ற அரசாங்கங்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுகிறோம்.
- தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்கான மரியாதையை வலுப்படுத்த உதவும் தொழில்நுட்ப உதவித் திட்டங்களை ஆதரிக்கிறோம்.
- குழந்தைத் தொழிலாளர் மற்றும் கட்டாய உழைப்பு உள்ளிட்ட தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் குறித்து ஆராய்ச்சி செய்து அறிக்கைகளை வெளியிடுகிறோம்.

வெளியேறுவதற்கான உரிமை

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் எந்த நேரத்திலும் வேலையை விட்டு வெளியேற அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. இந்த உரிமை

சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படுகிறது, மேலும் அவர்கள் வெளியேற வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு முன், முதலாளிகள் ஊழியர்களுக்கு ஒரு நியாயமான அறிவிப்பை வழங்க வேண்டும். ஒரு ஊழியர் தனது வேலையை விட்டு வெளியேற முடிவு செய்தால், அவர்கள் வழக்கமாக வெளியேறும் நிகழ்வின் தேதி வரை அவர்களின் ஊதியங்கள் மற்றும் நன்மைகள் அனைத்தையும் பெற உரிமை உண்டு.

ஒரு ஊழியர் பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டாலோ அல்லது பணிநீக்கம் செய்யப்பட்டாலோ, அவர்கள் வெளியேறுவதற்கான உரிமையைப் பயன்படுத்தியதால், சேதங்களுக்கு முதலாளி பொறுப்பேற்கலாம். காரணமின்றி பணிநீக்கம் செய்யப்பட்ட ஊழியர்கள் நீதிமன்றத்தில் தொழிலாளர் வழக்கைத் தாக்கல் செய்யலாம். அத்தகைய சூழ்நிலையில், ஊழியர் இழந்த ஊதியம் மற்றும் சலுகைகள், அத்துடன் உணர்ச்சி துயரத்திற்கான இழப்பீடு ஆகியவற்றை மீண்டும் பெற முடியும். இந்தியாவில் உங்கள் வேலையை விட்டு வெளியேறும் போது உங்கள் உரிமைகளை அறிந்து கொள்வது முக்கியம், இதன் மூலம் சாத்தியமான தீங்குகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளலாம்.

பேசுவதற்கான உரிமை

ஊழியர்கள் தங்கள் உரிமைகள் மீறப்படுவதாக உணர்ந்தால், பேசுவதற்கான அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. இதில் தொழிற்சங்க உரிமை, குறைந்தபட்ச ஊதியம் மற்றும் சலுகைகள், மற்றும் பாதுகாப்பு பாதுகாப்புகள் ஆகியவை அடங்கும். பாகுபாடு மற்றும் துன்புறுத்தலில் இருந்து விடுபடவும் பணியாளர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஒரு ஊழியர் தனக்கு எதிராக பாகுபாடு காட்டப்பட்டதாகவோ அல்லது துன்புறுத்தப்பட்டதாகவோ உணர்ந்தால், உரிய அதிகாரிகளிடம் புகார் அளிக்க அவருக்கு உரிமை உண்டு.

மருத்துவ சிகிச்சை பெறுவதற்கான உரிமை

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு ஊழியருக்கும், பணியில் காயம் ஏற்பட்டால், மருத்துவ சிகிச்சை பெற உரிமை உண்டு. இந்திய தொழிலாளர் அமைச்சகம் ஊழியர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய இரண்டு வகையான காயங்களை அங்கீகரிக்கிறது: முதலாளியால் ஏற்படும் காயங்கள் மற்றும் பணியாளரால் ஏற்படும் காயங்கள். முதலாளியால் ஏற்படும் காயங்கள் தொழில்சார் காயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன, மேலும்

அவர்களுக்கான நன்மைகளைப் பெற ஊழியர்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. பணியாளரால் ஏற்படும் காயங்கள் தனிப்பட்ட காயங்களாகக் கருதப்படுகின்றன, மேலும் அவர்களுக்கான நன்மைகளைப் பெற ஊழியர்களுக்கு உரிமை உண்டு.

இந்தியச் சட்டத்தின்படி, ஒரு பணியாளருக்கு வேலையில் இருக்கும் போது ஏற்படும் காயங்களுக்கு மருத்துவ சிகிச்சை பெற உரிமை உண்டு. பயிற்சி அமர்வுகளின் போது ஏற்படும் காயங்கள், அதே போல் உண்மையான வேலை நேரங்களிலும் இதில் அடங்கும். காயம், முதலாளியால் ஏற்பட்டது என்பதை ஊழியர் நிரூபிக்க வேண்டியதில்லை; வேலை செய்யும் போது காயம் ஏற்பட்டது என்பதை மட்டுமே அவர்கள் காட்ட வேண்டும். பணியில் ஏற்பட்ட காயம் காரணமாக ஒரு பணியாளருக்கு மருத்துவ சிகிச்சை தேவைப்பட்டால், முதலாளி தகுந்த மருத்துவ சேவையை வழங்க வேண்டும். போதிய மருத்துவச் சேவையை வழங்கத் தவறினால், ஊழியர் சேதத்திற்காக முதலாளி மீது வழக்குத் தொடரலாம்.

வேலை செய்த மணிநேரங்களுக்கு ஊதியம் பெறும் உரிமை

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும், அவர்கள் வேலை செய்யும் நேரத்திற்கு ஊதியம் பெற அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. ஊழியர்கள் அதிக நேரம் வேலை செய்தாலும் அல்லது விடுமுறை நாட்களில் வேலை செய்தாலும், அவர்கள் பணிபுரியும் அனைத்து மணிநேரங்களிற்கும் ஊதியம் வழங்கப்பட வேண்டும். ஒரு முதலாளி, தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் வேலை செய்த அனைத்து மணிநேரங்களுக்கும் ஊதியம் வழங்கத் தவறினால், ஊழியர்கள் ஊதியம் வழங்கப்படாத ஊதியத்திற்காக முதலாளி மீது வழக்குத் தொடரலாம்.

உறுப்பினர்கள் குறைந்தபட்ச ஊதியம் மற்றும் உடல்நலக் காப்பீடு போன்ற பலன்களைப் பெறவும் உரிமை உண்டு. ஒரு முதலாளி இந்த சலுகைகளை வழங்காவிட்டால், ஊழியர்கள் தொழிற்சங்கம் அமைத்து, தங்கள் முதலாளிகள் அவற்றை வழங்க வேண்டும் என்று கோரலாம்.

பணியிடத்தில் பாகுபாடு, துன்புறுத்தல் மற்றும் விரோதமான சூழலில் இருந்து பாதுகாக்கப்படுவதற்கான உரிமை

இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும், வேலையில் பாகுபாடு காட்டாமல் பாதுகாக்க அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. துன்புறுத்தல் மற்றும்

விரோதமான சூழல்கள் இல்லாத சூழலில் வேலை செய்ய முடியும் என்பதும் இதில் அடங்கும்.

உங்கள் இனம், மதம், சாதி, பாலினம், வயது, இயலாமை அல்லது பாலியல் நோக்குநிலை ஆகியவற்றின் காரணமாக அநியாயமாக நடத்தப்படுவது உட்பட, பணியிட பாகுபாடு பல வடிவங்களை எடுக்கலாம். இது உங்கள் சக ஊழியர்களால் துன்புறுத்தப்படுவதையும் அல்லது கொடுமைப்படுத்துவதையும் உள்ளடக்கியது. நீங்கள் வேலையில் பாகுபாடுகளை அனுபவித்தால், உங்கள் முதலாளியிடம் புகார் அளிக்க உங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. புகாரை விசாரித்து, தகுந்த நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உங்கள் முதலாளி பொறுப்பு.

வேலையில் நீங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டதாகவோ அல்லது கொடுமைப்படுத்தப்பட்டதாகவோ உணர்ந்தால், நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞரிடம் பேச விரும்பலாம். சூழ்நிலையைச் சமாளிக்கவும், உங்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும், ஒரு வழக்கறிஞர் உங்களுக்கு உதவ முடியும்.

சங்கம் மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசும் சுதந்திரத்திற்கான உரிமை

- ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் சங்கம் மற்றும் கூட்டு பேரம் பேசுவதற்கான அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. இதன் பொருள், ஊழியர்கள் தங்கள் முதலாளிகளுடன் கூட்டு ஒப்பந்தங்களை தொழிற்சங்கம் மற்றும் பேச்சுவார்த்தை நடத்த உரிமை உண்டு.
- ஊழியர்கள் தங்கள் உரிமைகள் மீறப்படுவதாக நம்பினால், வேலைநிறுத்தம் செய்ய உரிமை உண்டு. பாதுகாப்பற்றது அல்லது நியாயமற்றது என்று அவர்கள் நம்பினால், வேலை செய்ய மறுக்கும் உரிமையும் அவர்களுக்கு உண்டு.
- தங்கள் வேலையைச் செய்வதற்கான திறனைக் கட்டுப்படுத்தும் குறைபாடுகள் தேவைப்படும் ஊழியர்களுக்கு, முதலாளிகள் நியாயமான தங்குமிடத்தை வழங்க வேண்டும். மாற்றியமைக்கப்பட்ட பணி அட்டவணைகள், உபகரணங்கள் அல்லது வசதிகளை வழங்குவது இதில் அடங்கும்.
- இந்திய அரசியலமைப்பு அனைத்து குடிமக்களுக்கும் உயிர், சுதந்திரம் மற்றும் சொத்துரிமை ஆகியவற்றை உறுதி செய்கிறது. வாழ்க்கை ஊதியம் மற்றும் பாதுகாப்பான வேலை நிலைமைகளை சம்பாதிக்கும் உரிமையும் இதில்

அடங்கும்.

மகப்பேறு நன்மைகளைப் பெறுவதற்கான உரிமை

1961 ஆம் ஆண்டின் மகப்பேறு நன்மைச் சட்டம், தொழிற்சாலைகள், சுரங்கங்கள், தோட்டங்கள் மற்றும் 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட பணியாளர்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களில் பணிபுரியும் அனைத்து பெண்களுக்கும் பொருந்தும். பின்வரும் பிரிவுகளில் இந்தியாவில் மகப்பேறு விடுப்புடன் தொடர்புடைய தகுதி அளவுகோல்கள் மற்றும் பலன்களை ஆராயுங்கள்.

பணிச் சான்றுக்கான முன்நிபந்தனை

மகப்பேறு நன்மைச் சட்டம், 1961 இன் படி, எதிர்பார்க்கப்படும் பிரசவ தேதிக்கு முந்தைய 12 மாதங்களில் ஒரு பெண் தனது முதலாளியுடன் குறைந்தபட்சம் 80 நாட்களுக்கு வேலை செய்திருக்க வேண்டும். இந்தத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதன் மூலம், கட்டாய மகப்பேறு விடுப்பு மற்றும் அவளது முதலாளியால் வழங்கப்படும் கூடுதல் விடுப்பு அல்லது சலுகைகளைப் பெறலாம்.

இந்தியாவில் தாய்மைக்கான தகுதி

இந்தியாவில் மகப்பேறு விடுப்பு என்பது கர்ப்பமாக இருக்கும், குழந்தையைத் தத்தெடுக்கும், கருச்சிதைவை அனுபவிக்கும் அல்லது வாடகைத் தாய் அல்லது பணியமர்த்தப்படும் தாய்களாகப் பணியாற்றும் அனைத்துப் பெண்களுக்கும் கிடைக்கும். வாடகைத் தாய் முறையிலும் கூட, புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையை வளர்ப்பு பெற்றோரிடம் ஒப்படைத்த நாளிலிருந்து 26 வாரங்கள் வரை விடுப்புக் காலம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மகப்பேறு விடுப்பில் உள்ள நிறுவனங்கள் மற்றும் துறைகள்

இந்தியாவில் மகப்பேறு விடுப்பு பொது மற்றும் தனியார் துறைகளில் பணிபுரியும் பெண் ஊழியர்களுக்கு நீட்டிக்கப்படுகிறது, இது 1961 ஆம் ஆண்டின் மகப்பேறு சலுகைச் சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படுகிறது. இந்தச் சட்டம் 10 அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட ஊழியர்களைக் கொண்ட நிறுவனங்களை உள்ளடக்கியது, கர்ப்பம், பிரசவம் மற்றும் அதற்கு அப்பால் பெண் ஊழியர்களுக்கு மகப்பேறு சலுகைகளை வழங்குவதை உறுதி செய்கிறது. இருப்பினும், சுயதொழில் செய்யும் பெண்கள் மற்றும் 10க்கும் குறைவான பணியாளர்களைக் கொண்ட பணியிடங்களில் உள்ளவர்கள் மகப்பேறு

சலுகைச் சட்டத்தின் கீழ் வருவதில்லை.

மகப்பேறு நன்மை சட்டம் 1961

இந்தியாவில் பெண் ஊழியர்களுக்கான மகப்பேறு விடுப்பு தகுதி, தேவைகள் மற்றும் சலுகைகளுக்கான கட்டமைப்பை நிறுவுகிறது. மகப்பேறு நன்மை (திருத்தப்பட்ட) சட்டம், 2017 என அழைக்கப்படும் 2017 திருத்தம், மகப்பேறு விடுப்பை 12 முதல் 26 வாரங்களுக்கு நீட்டிப்பதன் மூலம் நேர்மறையான மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. குடும்பம் மற்றும் பணியிடங்கள் ஆகிய இரண்டின் நல்வாழ்வுக்காக தாய்மார்களை ஆதரிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தி, வளரும் குடும்ப அமைப்பு மற்றும் தாய்மை வரையறைகளை இந்த திருத்தம் பிரதிபலிக்கிறது. நன்கு ஆதரிக்கப்படும் தாய் தனது நிறுவனத்திற்கு ஒரு சொத்து, திட்டங்கள், காலக்கெடு மற்றும் பணி அர்ப்பணிப்புகளுக்கு திறம்பட பங்களிப்பார்.

பணிக்கொடை மற்றும் வருங்கால வைப்பு நிதியைப் பெறுவதற்கான உரிமை

இந்தியாவில் உள்ள ஊழியர்களுக்கு பணிக்கொடையைப் பெற அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு, இது அவர்களின் நீண்ட கால சேவையை அங்கீகரிக்கும் வகையில் முதலாளிகளால் வழங்கப்படும் பணப் பலன்களின் ஒரு வடிவமாகும். 1972 ஆம் ஆண்டின் பணிக்கொடைச் சட்டம், அதே முதலாளியுடன் குறைந்தபட்சம் ஐந்தாண்டுகள் தொடர்ச்சியான சேவையை முடித்த ஊழியர்களுக்கு பணிக்கொடை பொருந்தும் என்று கட்டளையிடுகிறது. இந்த நன்மை ஒய்வு பெறுதல், ராஜினாமா செய்தல் அல்லது பணியாளரின் மரணம் போன்றவற்றின் போது நீட்டிக்கப்படுகிறது.

கூடுதலாக, இந்தியாவில் உள்ள ஒவ்வொரு பணியாளருக்கும் வருங்கால வைப்பு நிதிக்கு உரிமை உண்டு, இது கட்டாய சேமிப்பு திட்டமாகும். முதலாளி மற்றும் பணியாளர் இருவரும் சம்பளத்தில் ஒரு பகுதியை PF கணக்கில் செலுத்துகிறார்கள். ஊழியர்களின் வருங்கால வைப்பு நிதி (EPF) சட்டம், 1952, இந்தத் திட்டத்தை நிர்வகிக்கிறது, இது பணிக்குப் பிந்தைய ஆண்டுகளில் ஊழியர்களுக்கு நிதிப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்கிறது.

பணியிடத்தில் பாகுபாடுகளுக்கு எதிரான உரிமைகள்

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின்படி, அனைத்து குடிமக்களும் சமமாக, பாகுபாடு இல்லாமல் நடத்தப்படுவதற்கு அடிப்படை உரிமைகள் உண்டு. பிரிவு 16(2)

குறிப்பாக மதம், இனம், சாதி, பாலினம், வம்சாவளி, பிறந்த இடம் அல்லது வசிப்பிடம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வேலை அல்லது பொது அலுவலகத்தில் பாகுபாடு காட்டுவதை தடை செய்கிறது. இந்த காரணிகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே எந்தவொரு தனிநபருக்கும் வேலை அல்லது பொது அலுவலகம் மறுக்கப்படக்கூடாது என்பதே இதன் பொருள்.

பணியிடத்தில் பாகுபாடு காட்டப்படுவதிலிருந்து மக்களைப் பாதுகாக்க இந்தியாவில் தொழிலாளர் சட்டங்கள் உள்ளன, குறிப்பாக மாற்றுத்திறனாளிகள், திருநங்கைகள் மற்றும் எச்ஐவி உள்ளவர்கள் போன்ற விளிம்புநிலைக் குழுக்கள். உதாரணமாக, மகப்பேறு நன்மை சட்டம், 1961, குழந்தை பெற்ற ஊழியர்களுக்கு ஊதியத்துடன் கூடிய மகப்பேறு விடுப்பை வழங்குகிறது. இந்தச் சட்டங்கள் அனைத்து ஊழியர்களுக்கும் மிகவும் உள்ளடக்கிய மற்றும் ஆதரவான பணிச்சூழலை உருவாக்குவதை நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன.

ஊழியர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் மற்றும் போனஸ்

வேலையின் முக்கிய நோக்கம் ஒருவரின் வேலைக்கு நியாயமான இழப்பீடு பெறுவதாகும். இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், குறிப்பாகச் சட்டப்பிரிவு 39(d), சம வேலைக்கு சம ஊதியத்தை உறுதி செய்கிறது, மேலும் சம ஊதியச் சட்டம் மற்றும் ஊதியச் சட்டம் ஆகியவை ஊழியர்களுக்கு சரியான நேரத்தில் மற்றும் நியாயமான ஊதியத்தைப் பெறுவதை உறுதி செய்கிறது.

ஒரு பணியாளருக்கு அவர்களின் வேலைவாய்ப்பு ஒப்பந்தத்தின்படி போதுமான ஊதியம் வழங்கப்படாவிட்டால், அவர்கள் தொழிலாளர் ஆணையர் மூலமாகவோ அல்லது செலுத்தப்படாத சம்பளத்திற்காக சிவில் வழக்கை தாக்கல் செய்வதன் மூலமாகவோ தீர்வு காண முடியும். ஒரு பணியாளருக்கு சட்டப்பூர்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச ஊதியத்தை விட குறைவான ஊதியம் வழங்குவது சட்டவிரோதமானது.

ஒரு பணியாளராக, உங்கள் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றி நீங்கள் அறிந்திருப்பதும், அவற்றைப் பாதுகாக்க உங்களுக்கு என்ன தேவை என்பதைப் புரிந்துகொள்வதும் முக்கியம். ஒரு பணியாளராக உங்கள் உரிமைகளை நன்கு அறிந்திருப்பதன் மூலம், உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், உங்கள் முதலாளியிடம்

பொறுப்புக் கூறவும் தேவையான அனைத்து நடவடிக்கைகளையும் நீங்கள் எடுக்கிறீர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்கள்

வேலைநிறுத்தங்களின் வரலாற்று பின்னணி

பல நூற்றாண்டுகளாக , வேலைநிறுத்தங்கள் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் ஒரு வடிவமாக இருந்து வருகின்றன , அதற்கான பதிவுகள் பண்டைய கிரீஸ் மற்றும் ரோம் காலத்திலிருந்தே உள்ளன. இருப்பினும் , இன்று நாம் அறிந்திருக்கும் நவீன வடிவிலான வேலைநிறுத்தங்கள் 18 மற்றும் 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தொழில்துறை புரட்சியின் போது தோன்றின.

இந்தக் காலகட்டத்தில் , தொழிற்சாலைகள் மற்றும் பெருமளவிலான உற்பத்தியின் எழுச்சி தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்குவதற்கும் , தொழிலாளர்களை கூட்டு பேரம் பேசும் பிரிவுகளாக ஒழுங்கமைப்பதற்கும் வழிவகுத்தது. இந்த தொழிற்சங்கங்கள் சிறந்த பணி நிலைமைகள் , ஊதியங்கள் மற்றும் சலுகைகளுக்காக நிர்வாகத்துடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தும். மேலும் , பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்தால், தொழிலாளர்கள் சில நேரங்களில் கடைசி முயற்சியாக வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள்.

அமெரிக்காவில் பதிவு செய்யப்பட்ட ஆரம்பகால வேலைநிறுத்தங்களில் ஒன்று 1806 ஆம் ஆண்டு பாஸ்டன் ஷூ தயாரிப்பாளர்கள் வேலைநிறுத்தம் ஆகும் , இதில் ஒரு குழு ஷூ தயாரிப்பாளர்கள் தங்கள் முதலாளிகள் தங்கள் ஊதியத்தை உயர்த்த ஒப்புக்கொள்ளும் வரை வேலை செய்ய மறுத்துவிட்டனர். 1877 ஆம் ஆண்டில், அமெரிக்கா முழுவதும் நாடு தழுவிய ரயில் வேலைநிறுத்தம் வெடித்தது, தொழிலாளர்கள் குறைந்த ஊதியம் மற்றும் மோசமான வேலை நிலைமைகளை எதிர்த்தனர். வேலைநிறுத்தம் விரைவாக மற்ற தொழில்களுக்கும் பரவியது , வன்முறை மற்றும் அமைதியின்மை ஏற்பட்டது.

20 ஆம் நூற்றாண்டு முழுவதும் , வேலைநிறுத்தங்கள் தொழிலாளர் போராட்டத்தின் பொதுவான வடிவமாகத் தொடர்ந்தன. நியூயார்க் நகரில் 1911 முக்கோண சட்டை வெயிஸ்ட் தொழிற்சாலை வேலைநிறுத்தம் , மிச்சிகனில் உள்ள பிளின்ட்டில் 1936-1937 ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம் மற்றும்

1981 தொழில்முறை விமானப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டாளர்கள் அமைப்பு (PATCO) வேலைநிறுத்தம் உள்ளிட்ட மிகவும் பிரபலமான வேலைநிறுத்தங்கள் சிலவற்றுடன்.

இன்று, வேலைநிறுத்தங்கள் தொழிலாளர்கள் முதலாளிகளுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்கான ஒரு முக்கியமான கருவியாக உள்ளது , மேலும் அவை உலகெங்கிலும் உள்ள பல தொழில்களில் தொடர்ந்து நிகழ்கின்றன. இருப்பினும், வேலைநிறுத்தங்களை ஒழுங்குபடுத்தவும் , தொழிலாளர்கள் மற்றும் முதலாளிகள் இருவரின் உரிமைகளையும் பாதுகாக்கவும் சட்டங்களும் ஒழுங்குமுறைகளும் அமல்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொழில்துறை தகராறு சட்டம், 1947

1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டம் என்பது இந்தியாவில் தொழில்துறை தகராறுகளைத் தீர்ப்பதை ஒழுங்குபடுத்தும் ஒரு மையச் சட்டமாகும். இந்தச் சட்டம் சமரசம், நடுவர் மற்றும் தீர்ப்பு மூலம் தொழில்துறை தகராறுகளை விசாரித்து தீர்ப்பதற்கு வழிவகை செய்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் முக்கிய நோக்கங்கள் தொழில் தகராறுகளைத் தடுப்பதும், முதலாளிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே ஆரோக்கியமான உறவை உறுதி செய்வதுமாகும். இந்தச் சட்டம் " தொழில் தகராறு" என்ற சொல்லை, முதலாளிகளுக்கும் ஊழியர்களுக்கும் இடையே, அல்லது முதலாளிகளுக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே, அல்லது தொழிலாளர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு இடையே, வேலைவாய்ப்பு அல்லது வேலைவாய்ப்பு இல்லாதது, அல்லது எந்தவொரு நபரின் வேலைவாய்ப்பு விதிமுறைகள் அல்லது பணி நிலைமைகள் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடைய எந்தவொரு தகராறு அல்லது வேறுபாடாக வரையறுக்கிறது.

சமரச அதிகாரிகள், சமரச வாரியங்கள், விசாரணை நீதிமன்றங்கள், தொழிலாளர் நீதிமன்றங்கள் மற்றும் தொழில்துறை தீர்ப்பாயங்கள் உள்ளிட்ட தொழில்துறை தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கான இயந்திரங்களை இந்தச் சட்டம் நிறுவுகிறது. இந்தச் சட்டம் தொழிற்சங்கங்களின் கட்டாய அங்கீகாரத்தையும் வழங்குகிறது, மேலும் இது முதலாளிகளால் நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகளைத் தடை செய்கிறது.

இந்தச் சட்டம் குறைந்தது 100 தொழிலாளர்களைப் பணியமர்த்தும் அனைத்து தொழில்துறை நிறுவனங்களுக்கும், பொதுப் பயன்பாடுகளாக அறிவிக்கப்பட்ட அல்லது குறிப்பிட்ட தொழில்களில் ஈடுபட்டுள்ள சிறிய நிறுவனங்களுக்கும் பொருந்தும். இந்தச் சட்டம் தொழிலாளர் மற்றும் வேலைவாய்ப்பு அமைச்சகத்தால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது, மேலும் இது மாநில அரசுகளின் தொழிலாளர் அதிகாரிகளால் செயல்படுத்தப்படுகிறது.

வேலைநிறுத்தங்களுக்கான காரணங்கள்

வேலைநிறுத்தங்கள் பல்வேறு காரணிகளால் ஏற்படலாம், அவற்றுள்:

ஊதியங்கள் மற்றும் சலுகைகள்:

வேலைநிறுத்தங்களுக்கான மிகவும் பொதுவான காரணங்களில் ஒன்று ஊதியங்கள் மற்றும் சலுகைகள் தொடர்பான தகராறுகள் ஆகும். தொழிலாளர்கள் தங்கள் தற்போதைய ஊதியம் மற்றும் சலுகைகள் போதுமானதாகவோ அல்லது நியாயமானதாகவோ இல்லை என்று உணரலாம் மற்றும் சிறந்த இழப்பீட்டைக் கோரலாம்.

வேலை நிலைமைகள்:

பாதுகாப்பற்ற அல்லது ஆரோக்கியமற்ற வேலை சூழல்கள், அதிகப்படியான பணிச்சுமைகள் அல்லது வேலை பாதுகாப்பு இல்லாமை போன்ற மோசமான வேலை நிலைமைகளும் வேலைநிறுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும். இந்த நிலைமைகள் மேம்படும் வரை தொழிலாளர்கள் வேலை செய்ய மறுக்கலாம்.

ஒப்பந்த பேச்சுவார்த்தைகள்:

தொழிலாளர்களுக்கும் முதலாளிகளுக்கும் இடையிலான ஒப்பந்த பேச்சுவார்த்தைகளின் போதும் வேலைநிறுத்தங்கள் ஏற்படலாம், குறிப்பாக இரு தரப்பினரும் முக்கிய பிரச்சினைகளில் ஒரு உடன்பாட்டிற்கு வர முடியாவிட்டால்.

நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகள்:

பாகுபாடு, துன்புறுத்தல் அல்லது ஒழுங்கமைக்க அல்லது தொழிற்சங்கம் அமைக்க முயற்சிக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான பழிவாங்கல் போன்ற முதலாளிகளின் நியாயமற்ற தொழிலாளர் நடைமுறைகளும் வேலைநிறுத்தங்களுக்கு வழிவகுக்கும்.

அரசியல் பிரச்சினைகள்:

வேலைநிறுத்தங்கள் சில நேரங்களில் அரசாங்கக் கொள்கைகளுக்கு எதிர்ப்பு அல்லது சமூக அநீதி போன்ற அரசியல் பிரச்சினைகளால் இயக்கப்படலாம்.

மற்ற தொழிலாளர்களுடன் ஒற்றுமை:

ஒரு தொழில் அல்லது நிறுவனத்தில் உள்ள தொழிலாளர்கள், வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள மற்றொரு தொழில் அல்லது நிறுவனத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுடன் ஒற்றுமையைக் காட்ட வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடலாம். ஒட்டுமொத்தமாக, வேலைநிறுத்தங்கள் பெரும்பாலும் தங்கள் கவலைகள் தங்கள் முதலாளிகளால் கேட்கப்படவில்லை அல்லது கவனிக்கப்படவில்லை என்று உணரும் தொழிலாளர்களுக்கு கடைசி முயற்சியாகும், மேலும் பணியிடத்தில் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக இது இருக்கலாம்.

வேலைநிறுத்தங்களின் வகைகள்

வேலைநிறுத்தங்கள் என்பது சாதகமற்ற வேலை நிலைமைகளுக்கு எதிராக அல்லது சிறந்த ஊதியம், சலுகைகள் அல்லது பிற பணியிட உரிமைகளைக் கோரி தொழிலாளர்கள் குழுவால் எடுக்கப்படும் கூட்டு நடவடிக்கையின் ஒரு வடிவமாகும். மிகவும் பொதுவான சில வகையான வேலைநிறுத்தங்கள் இங்கே:

உள்ளிருப்பு வேலைநிறுத்தம்:

இந்த வகையான வேலைநிறுத்தத்தில் தொழிலாளர்கள் பணியிட வளாகத்தை, பொதுவாக தொழிற்சாலை அல்லது அலுவலகத்தை ஆக்கிரமித்து, தங்கள் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் வரை வேலை செய்ய மறுப்பார்கள். தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலும் பணியிடத்திற்குள் தங்களைத் தாங்களே தடுத்து நிறுத்திக் கொள்கிறார்கள், இதனால் நிர்வாகம் வளாகத்திற்குள் நுழைவதைத் தடுக்கிறது.

மந்தநிலை வேலைநிறுத்தம்:

விதிப்படி வேலை செய்யும் வேலைநிறுத்தம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது தொழிலாளர்கள் தங்கள் வேலை விளக்கத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள குறைந்தபட்ச வேலையை மட்டுமே செய்வதை உள்ளடக்கியது. தொழிலாளர்கள் அனைத்து விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளையும் முழுமையாகப் பின்பற்றலாம், ஆனால் அவர்களின் கோரிக்கைகள் நிறைவேறும் வரை தங்கள் கடமைகளுக்கு அப்பால் செல்லக்கூடாது.

திடீர் வேலைநிறுத்தம்:

இது தொழிற்சங்கத் தலைமையின் ஒப்புதல் இல்லாமல் நடக்கும் தன்னிச்சையான மற்றும் அங்கீகரிக்கப்படாத வேலைநிறுத்தமாகும். கூட்டு பேரம் பேசும் பேச்சுவார்த்தைகளில் முன்னேற்றம் இல்லாததால் தொழிலாளர்கள் விரக்தியடைந்ததாலோ அல்லது அவர்களின் குறைகளுக்கு தொழிற்சங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற உணர்வினாலோ இந்த வேலைநிறுத்தங்கள் பெரும்பாலும் எழுகின்றன.

அனுதாப வேலைநிறுத்தம்:

இந்த வகையான வேலைநிறுத்தம் தொழிலாளர்கள் தங்கள் சொந்த கோரிக்கைகளுக்காக வேலைநிறுத்தம் செய்யும் மற்றொரு குழு தொழிலாளர்களுக்கு ஆதரவாக மேற்கொள்ளப்படுகிறது. தொழிலாளர்கள் மற்றொரு தொழிற்சங்கம் அல்லது தொழிலாளர் குழுவுடன் ஒற்றுமையைக் காட்ட வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபடலாம்.

பொது வேலைநிறுத்தம்:

இது பொருளாதாரத்தின் அனைத்து தொழில்கள் மற்றும் துறைகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களை உள்ளடக்கிய ஒரு வேலைநிறுத்தமாகும். தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்ற அரசாங்கத்தையோ அல்லது முதலாளிகளையோ அழுத்தம் கொடுப்பதற்காக நாட்டில் அனைத்து பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்துவதே பொது வேலைநிறுத்தத்தின் நோக்கமாகும்.

ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தம்:

எச்சரிக்கை வேலைநிறுத்தம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இது ஒரு நாள் அல்லது சில மணிநேரங்கள் மட்டுமே நீடிக்கும் ஒரு குறுகிய கால வேலைநிறுத்தமாகும். இந்த வகையான வேலைநிறுத்தத்தின் நோக்கம் நிர்வாகத்திற்கு ஒரு செய்தியை அனுப்புவதும், தொழிலாளர்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைவதற்கான உறுதியைக் காட்டுவதும் ஆகும்.

கதவடைப்பு:

இது தொழிலாளர்களால் அல்ல, நிர்வாகத்தால் தொடங்கப்பட்ட வேலைநிறுத்தம். கதவடைப்பில், நிர்வாகத்தின் கோரிக்கைகளுக்கு தொழிலாளர்கள்

ஒப்புக் கொள்ளும் வரை, தொழிலாளர்கள் பணியிடத்திற்குள் நுழைவதை நிர்வாகம் தடுக்கிறது.

ஒவ்வொரு வகையான வேலைநிறுத்தத்திற்கும் அதன் சொந்த நன்மைகள் மற்றும் அபாயங்கள் உள்ளன, மேலும் எந்த வகையான வேலைநிறுத்தத்தைப் பயன்படுத்துவது என்பது சூழ்நிலையின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளைப் பொறுத்தது. வேலைநிறுத்தங்கள் தொழிலாளர்கள் தங்கள் குரல்களைக் கேட்க ஒரு சக்திவாய்ந்த கருவியாக இருக்கலாம் என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும், ஆனால் அவை ஊதிய இழப்பு, முதலாளிகளுடனான உறவுகள் சேதமடைந்து, சட்ட நடவடிக்கை போன்ற சாத்தியமான விளைவுகளையும் ஏற்படுத்தும்.

இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தத்திற்கான சட்ட விதிகள்

இந்தியாவில், வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமை இந்திய அரசியலமைப்பின் பிரிவு 19(1)(c) இன் கீழ் ஒரு அடிப்படை உரிமையாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சங்கங்கள் அல்லது தொழில்சங்கங்களை உருவாக்கும் உரிமையை உறுதி செய்கிறது. இருப்பினும், இந்த உரிமை முழுமையானது அல்ல, மேலும் சில நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது. இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தங்கள் தொடர்பான சட்ட விதிகள் முதன்மையாக இரண்டு முக்கிய சட்டங்களால் நிர்வகிக்கப்படுகின்றன, அவை:

தொழில்துறை தகராறு சட்டம், 1947 (IDA):

இந்தியாவில் தொழில்துறை தகராறுகளைத் தீர்ப்பதை நிர்வகிக்கும் முதன்மைச் சட்டம் தொழில்துறை தகராறு சட்டம், 1947 (IDA). இந்தச் சட்டம் வேலைநிறுத்தத்தை "எந்தவொரு தொழிலிலும் பணிபுரியும் நபர்களின் குழு இணைந்து செயல்படுவதால் வேலையை நிறுத்துதல் அல்லது வேலையில் தொடரவோ அல்லது வேலையில் ஏற்கவோ பணியமர்த்தப்பட்ட அல்லது பணியமர்த்தப்பட்ட நபர்களின் பொதுவான புரிதலின் கீழ் ஒருங்கிணைந்த மறுப்பு" என்று வரையறுக்கிறது. வேலைநிறுத்தங்கள் தொடர்பான IDA இன் சில முக்கிய விதிகள் பின்வருமாறு:

அ. வேலைநிறுத்த அறிவிப்பு:

முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தத்திற்கு குறைந்தது 14 நாட்களுக்கு முன்னர் வேலைநிறுத்த அறிவிப்பை முதலாளி அல்லது சமரச அதிகாரிக்கு வழங்க வேண்டும்.

முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தத்திற்கான காரணங்கள், வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்க வாய்ப்புள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் வேலைநிறுத்தத்தின் காலம் ஆகியவற்றை அறிவிப்பில் குறிப்பிட வேண்டும்.

ப. வேலைநிறுத்தத்திற்கு தடை:

சமரச நடவடிக்கைகள் நிலுவையில் இருக்கும் போதும், அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் போது தீர்ப்பு அல்லது தீர்வு எட்டப்படும் போதும், வேலைநிறுத்தம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது தேசிய தீர்ப்பாயத்தில் ஒரு பரிந்துரை நிலுவையில் இருக்கும் காலத்திலும் வேலைநிறுத்தம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

ச. சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்கள்:

தேவையான அறிவிப்பை வழங்காமல் அல்லது சமரச நடவடிக்கைகள், நடுவர் நடவடிக்கைகள் அல்லது தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது தேசிய தீர்ப்பாயத்தில் பரிந்துரை நிலுவையில் இருக்கும்போது, வேலைநிறுத்தம் தொடங்கப்பட்டால் அது சட்டவிரோதமாகக் கருதப்படும். சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தம் சட்டத்தால் பாதுகாக்கப்படவில்லை, மேலும் அத்தகைய வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்கும் தொழிலாளர்கள் ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

ட. வேலைநிறுத்தத்தின் போது பணிநீக்கம்:

வேலைநிறுத்தத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால், வேலைநிறுத்தக் காலத்தில் எந்தவொரு தொழிலாளியையும் பணிநீக்கம் செய்ய முதலாளி தடைசெய்யப்படுகிறார்.

தொழிற்சங்கச் சட்டம், 1926:

தொழிற்சங்கச் சட்டம், 1926 (TUA) தொழிற்சங்கங்களைப் பதிவு செய்வதற்கும், பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு சில உரிமைகள் மற்றும் விதிவிலக்குகளை வழங்குவதற்கும் வழிவகை செய்கிறது. வேலைநிறுத்தங்கள் தொடர்பான TUA இன் சில முக்கிய விதிகள் பின்வருமாறு:

அ. பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களின் சட்டப்பூர்வ நிலை:

பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கம் ஒரு சட்டப்பூர்வ நிறுவனம், மேலும் அதன்

நிர்வாகிகள் சில சூழ்நிலைகளில் சிவில் வழக்குகளில் இருந்து விலக்கு அளிப்பது உட்பட சில விலக்குரிமைகளுக்கு உரிமை உண்டு.

b. வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமை:

பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்கள் IDA இன் விதிகளுக்கு உட்பட்டு வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமையைப் பெற்றுள்ளன. இருப்பினும், வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமை முழுமையானது அல்ல, மேலும் தொழிற்சங்கத்தின் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்திருந்தால் மட்டுமே வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுக்க முடியும்.

இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தங்களின் நடைமுறை

இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கான நடைமுறை, 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டம் மூலம் நிர்வகிக்கப்படுகிறது. வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கு முன்பு பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய சில நடைமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளை சட்டம் வழங்குகிறது. இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கான படிப்படியான நடைமுறை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது:

பேச்சுவார்த்தைகள் மற்றும் சமரசம்:

வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுக்கும் முன், தொழிலாளர் சங்கம் அல்லது சங்கம் முதலாளியுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி சர்ச்சையை சுமுகமாக தீர்க்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். பேச்சுவார்த்தைகள் தோல்வியடைந்தால், சர்ச்சையைத் தீர்க்க அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட சமரச அதிகாரியை தொழிற்சங்கம் அல்லது சங்கம் அணுகலாம்.

வேலைநிறுத்த அறிவிப்பை வெளியிடுதல்:

சமரச நடவடிக்கைகள் தோல்வியடைந்தால், தொழிலாளர் சங்கம் அல்லது சங்கம், முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தத்திற்கு குறைந்தது 14 நாட்களுக்கு முன்னதாக முதலாளி அல்லது சமரச அதிகாரிக்கு வேலைநிறுத்த அறிவிப்பை வழங்கலாம். முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தத்திற்கான காரணங்கள், வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்க வாய்ப்புள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் வேலைநிறுத்தத்தின் காலம் ஆகியவற்றை அறிவிப்பில் குறிப்பிட வேண்டும்.

வேலைநிறுத்தத்திற்கு தடை:

சமரச நடவடிக்கைகள் நிலுவையில் இருக்கும் போதும், அத்தகைய நடவடிக்கைகளின் போது தீர்ப்பு அல்லது தீர்வு எட்டப்படும் போதும், வேலைநிறுத்தம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது தேசிய தீர்ப்பாயத்தில் ஒரு பரிந்துரை நிலுவையில் இருக்கும் காலத்திலும் வேலைநிறுத்தம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்துதல்:

100க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் உள்ள ஒரு தொழிற்சாலையில் முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தம் நடத்தப்பட வேண்டுமானால், வேலைநிறுத்தத்தைத் தொடரலாமா வேண்டாமா என்பதைத் தீர்மானிக்க தொழிலாளர்களிடையே ரகசிய வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரியின் மேற்பார்வையின் கீழ் வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டும்.

வேலைநிறுத்தம் குறித்த அறிவிப்பு:

பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தால், தொழிலாளர் சங்கம் அல்லது சங்கம், முன்மொழியப்பட்ட வேலைநிறுத்தத்திற்கு குறைந்தது ஏழு நாட்களுக்கு முன்னதாக முதலாளி மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும். வேலைநிறுத்தம் தொடங்கும் தேதி, வேலைநிறுத்தத்திற்கான காரணங்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்க வாய்ப்புள்ள தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை ஆகியவற்றை அறிவிப்பில் குறிப்பிட வேண்டும்.

வேலைநிறுத்த நடவடிக்கை:

குறிப்பிட்ட தேதியில், தொழிலாளர்கள் வேலையை நிறுத்த வேண்டும், வேலைநிறுத்தம் தொடங்கும். வேலைநிறுத்தத்தின் போது, தொழிலாளர்கள் எந்தவொரு வன்முறை அல்லது சட்டவிரோத நடவடிக்கையிலும் ஈடுபடக்கூடாது. வேறு எந்த தொழிலாளியும் வேலைக்கு வருவதைத் தடுக்கவும் தொழிலாளர்களுக்கு அனுமதி இல்லை.

அரசியலமைப்பு வேலைநிறுத்தங்களின் சட்டபூர்வமான தன்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமையை அடிப்படை உரிமையாக அங்கீகரிக்கிறது. பிரிவு 19(1)(c), இது அனைத்து குடிமக்களுக்கும் சங்கங்கள் அல்லது தொழிற்சங்கங்களை உருவாக்கும் உரிமையை உறுதி செய்கிறது. இருப்பினும், இந்த உரிமை முழுமையானது அல்ல, மேலும் நியாயமான கட்டுப்பாடுகளுக்கு உட்பட்டது.

இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஏழாவது அட்டவணையின் பட்டியல் II இன் பிரிவு 246 மற்றும் நுழைவு 22 இன் கீழ் தொழிலாளர் மற்றும் தொழில்துறை தகராறுகளை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான அதிகாரம் வழங்கப்படுகிறது. தொழில்துறை தகராறு சட்டம், 1947, இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தங்கள் உட்பட தொழில்துறை தகராறுகளைத் தீர்ப்பதை நிர்வகிக்கும் முதன்மை சட்டமாகும்.

இந்தியாவில் சட்டப்பூர்வ வேலைநிறுத்தத்திற்கு அழைப்பு விடுப்பதற்கான நிபந்தனைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டம் வகுக்கிறது. தேவையான அறிவிப்பை வழங்கிய பிறகும், சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறைகளைப் பின்பற்றியும் வேலைநிறுத்தம் தொடங்கினால் அது சட்டப்பூர்வமானதாகக் கருதப்படுகிறது. சமரச நடவடிக்கைகள், நடுவர் நடவடிக்கைகள் அல்லது தொழிலாளர் நீதிமன்றம், தீர்ப்பாயம் அல்லது தேசிய தீர்ப்பாயத்தில் விசாரணை நிலுவையில் இருக்கும்போது வேலைநிறுத்தங்களைத் தடை செய்வதற்கும் இந்த சட்டம் வழிவகை செய்கிறது.

1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டம் தவிர, 1926 ஆம் ஆண்டு தொழிற்சங்கச் சட்டம், தொழிற்சங்கங்களைப் பதிவு செய்வதற்கும், பதிவுசெய்யப்பட்ட தொழிற்சங்கங்களுக்கு வேலைநிறுத்தம் செய்யும் உரிமை உட்பட சில உரிமைகள் மற்றும் விதிவிலக்குகளை வழங்குவதற்கும் வழிவகை செய்கிறது.

எனவே, இந்திய அரசியலமைப்பு வேலைநிறுத்த உரிமையை அடிப்படை உரிமையாக அங்கீகரித்தாலும், அது 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில்துறை தகராறு சட்டம் மற்றும் பிற தொடர்புடைய சட்டங்களால் வகுக்கப்பட்ட நியாயமான கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது. இந்தியாவில் வேலைநிறுத்தத்தின்

சட்டபூர்வமான தன்மை, அது சட்டத்தால் வகுக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றி அழைக்கப்பட்டதா என்பதைப் பொறுத்தது. பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடைமுறைகள் மற்றும் நிபந்தனைகளிலிருந்து எந்தவொரு விலகலும் வேலைநிறுத்தத்தை சட்டவிரோதமாக்கக்கூடும், மேலும் தொழிலாளர்கள் ஒழுங்கு நடவடிக்கையை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்களின் விளைவுகள்

சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்கள் பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும், அவற்றில்: சட்ட விளைவுகள்: சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்களில் பங்கேற்பவர்கள் மற்றும் ஏற்பாட்டாளர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கப்படலாம். அதிகார வரம்பைப் பொறுத்து, சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்கும் சபாநிகளுக்கு அபராதம் அல்லது சிறைத்தண்டனை போன்ற தண்டனைகள் ஏற்படக்கூடும். ஊதிய இழப்பு: சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கேற்கும் ஊழியர்கள், வேலைநிறுத்தக் காலத்திற்கு அவர்கள் வழக்கமான ஊதியம் அல்லது சலுகைகளை பெற உரிமை பெறாமல் போகலாம்.

முதலாளியின் வணிகத்திற்கு சேதம்: சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்கள் ஒரு முதலாளியின் செயல்பாடுகளை சீர்குலைத்து, நிதி இழப்புகளையும் முதலாளியின் நற்பெயருக்கு சேதத்தையும் ஏற்படுத்தும். பொதுமக்களின் ஆதரவை இழத்தல்: சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்கள், வேலைநிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்களின் நோக்கத்திற்கும் எதிராக பொதுக் கருத்தைத் திருப்ப வழிவகுக்கும். இது தொழிலாளர்கள் தங்கள் இலக்குகளை அடைவதை மேலும் கடினமாக்கும், மேலும் சமூகத்துடனான அவர்களின் நீண்டகால உறவுகளுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும்.

தொழிலாளர் உறவுகளில் ஏற்படும் அழுத்தம்: சட்டவிரோத வேலைநிறுத்தங்கள் தொழிலாளர்களுக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இடையிலான உறவைப் பாதிக்கக்கூடும், இதனால் எதிர்கால தொழிலாளர் ஒப்பந்தங்களைப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதும், சர்ச்சைகளை அமைதியாகத் தீர்ப்பதும் மிகவும் கடினமாகிவிடும். ஒட்டுமொத்தமாக, தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்திற்கான சட்டப்பூர்வ செயல்முறையைப் பின்பற்றுவதும், தங்கள் இலக்குகளை அடைய சட்டத்தின் எல்லைகளுக்குள் பணியாற்றுவதும் முக்கியம். இது அவர்களின் நடவடிக்கைகள்

பயனுள்ளதாகவும், நிலையானதாகவும், எதிர்பாராத எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தாமலும் இருப்பதை உறுதிசெய்ய உதவும்.

தொழிலாளர் சட்டங்கள் மற்றும் சட்ட ஏற்பாடுகள்:

- அரசியல் உரிமைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதல்கள்
- வேலைநிறுத்தம் மற்றும் வேலைமுடக்கம் என்ற கருத்து மற்றும் வரையறை
- தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்கள்
- சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் ஒப்பந்தங்கள் மற்றும் பரிந்துரைகள்
- தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம், 1926
- தொழில் தொடர்பான மோதல் சட்டம்
- தொழிலாளர் நலத்திற்கான மாலவியா ஆணைக்குழு
- தேசிய தொழிலாளர் ஆணைக்குழு
- சமகால சவால்கள்

சுய மதிப்பீட்டு கேள்விகள்

- இந்திய அரசியலமைப்பின் தொழிலாளர்களுக்கு சங்கங்கள் உரிமையை வழங்குக?
- வேலைநிறுத்தம் மற்றும் வேலைமுடக்கம் என்றால் என்ன?
- ஒரு வேலைநிறுத்தம் “சட்டபூர்வமானது” என்றெப்போது கூறப்படும்?
- 1947 ஆம் ஆண்டு தொழில் தொடர்பான மோதல் சட்டத்தின் முக்கிய அம்சங்களை விவரிக்கவும்.
- தொழிலாளர் சங்கச் சட்டம், 1926 இன் முக்கிய நோக்கங்கள் யாவை?
- சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பின் (ILO) முக்கிய ஒப்பந்தங்கள் கூறுக.
- மாலவியா தொழிலாளர் நல ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் யாவை?
- தேசிய தொழிலாளர் ஆணைக்குழு உருவாக்கப்பட்ட காரணங்கள் முக்கிய பரிந்துரைகள் காண்க?
- தொழிலாளர் வேலைநிறுத்தங்களால் முதலாளிகளும் தொழிலாளர்களும் எதிர்கொள்ளும் விளைவுகளை விவரிக்கவும்.
- தொழிலாளர் சட்டங்கள் இன்று எதிர்கொள்ளும் முக்கியமான சமகால சவால்கள் என்ன?

கூடுதல் வாசிப்பு நூல்கள்

1. Bipan Chandra et al. – *India's Struggle for Independence*
விவசாயிகளின் மற்றும் தொழிலாளர்களின் இயக்கங்கள் தொடர்பான சர்வதேச மற்றும் தேசிய வரலாறு.
2. Sumit Sarkar – *Modern India (1885–1947)*
இந்திய சமூக மாற்றங்கள், தொழிலாளர் கிளர்ச்சிகள் பற்றிய விரிவான பகுப்பாய்வு.
3. D.N. Dhanagare – *Peasant Movements in India: 1920–1950*
விவசாய இயக்கங்களின் சமூக மற்றும் வரலாற்றுச் சூழல்.
4. A.R. Desai – *Social Background of Indian Nationalism*
தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உருவாகும் சூழ்நிலைகள், சமூக நுண்ணறிவுப் பார்வை.
5. R.P. Dutt – *India Today*
மார்க்சிய பார்வையில் இந்தியாவின் தொழிலாளர் இயக்கங்கள்.
6. Gyan Pandey – *The Ascendancy of the Congress in Uttar Pradesh 1926–1934*
விவசாய இயக்கங்கள் மற்றும் அரசியல் தொடர்புகள்.
7. K. Kumar – *Peasants in Revolt: Tenants, Landlords, Congress, and the Raj in Oudh, 1886–1922*
ஊதில் நிலமானவர்கள் மற்றும் விவசாயிகள் இடையிலான போராட்டங்கள்.
8. Barbara D. Metcalf & Thomas R. Metcalf – *A Concise History of Modern India*
இந்தியாவின் சமீபத்திய வரலாற்று மாற்றங்கள்.
9. A. K. Bagchi – *Private Investment in India 1900–1939*
தொழிலாளர் நிலைகள், தொழிற்சாலை வளர்ச்சி, மற்றும் பொருளாதார விளைவுகள்.
10. Ravinder Kumar – *Essays in the Social History of Modern India*
சமூக இயக்கங்கள் மற்றும் வரலாற்றுத் தாக்கங்கள்.